

ספר התורה

THE

PENTATEUCH.

תורת האלהים

חומש רביעי

כולל

ספר במדבר

הונה מאתי הקטן

יצחק בן אורי ז"ל ן' אליעזר

פה פילאדילפיא בבית ובדפוס של הגביר קנגו שרמן במצות המסדר

בשנת תורה צוה לנו משה לפק

THE LAW OF GOD.

VOLUME FOURTH,

CONTAINING

THE BOOK OF NUMBERS.

EDITED,

AND WITH FORMER TRANSLATIONS DILIGENTLY COMPARED AND REVISED,

BY ISAAC LEESER.

PHILADELPHIA:
PRINTED BY C. SHERMAN,
FOR THE EDITOR.
5605.

Entered, according to the Act of Congress, in the year 1845,
BY ISAAC LEESER,
In the Clerk's Office of the District Court for the Eastern District of
Pennsylvania.

ספר במדבר

רביעי לתורת אלהים

יקיף מאחר לחרש השני בשנה השנית ער אחר לחרש עשתי עשר בשנת הארבעים

שלשים ושמנה שנה ותשעה חרשים

THE LAW OF GOD.

VOL. IV.

THE BOOK OF NUMBERS.

ספר במדבר

הסופר אחר שהשלים ס' ויקרא יניח ד' שטות פנויות ויתחיל לכתוב ס' במרבר בתחלת השטה החמשית ככתוב בתחלת ס' שמות

ל נִיְדַבֵּּר יְהוֹהָ אֶל־מֹשֶׁה בְּמִדְבַּר סִינֵי בְּאֲהֶל מוֹעֶדְ בְּאֶחֶד בַחֹהֶדִשׁ רַחִשֵּׁנִי בַשְׁנֵח חַשֵּׁנִירת לְצֵארתֶם מֵאֶהֶרץ מִצְרַיִם לֵאמְר: שְׂאוּ אֶת־רֹאשׁ כָּל-יָעַדַת בְּנִי־יִשְׂרָאֵל דְלִמִשְׁפְּחֹרָם לְבֵית אֲבֹרֶתֵם בְּמִסְפַּר שֵׁמֹוֹרת כָּל-זָבֶר לְלָנְלְנְלֹרָתם: מִבָּן עִשְׂרִים שְׁנָהֹ מֹמֹוֹרת כָּל-זָבֶר לְנִלְנְלֹרָתם: מִבָּוֹ

THE BOOK OF NUMBERS.

1. And the Lord spoke unto Moses in the wilderness of Sinai, in the tabernacle of the congregation, on the first day of the second month, in the second year after their going out of the land of Egypt, saying, 2. Take ye the sum of all the congregation of the children of Israel, after their families, by the descent from their fathers, with the number of their names, every male by their polls; 3. From twenty years old and

וָבַּעְלָה כָרֹי-יֹצֵיא צָבָא בִּיִשְׂרָאֵל רִתִּפְּקְרָוּ אֹרֶנִם לְצִבְאֹתָם אַתֶּזה וְאַהַרְן: וְאִרְזכֶם יְהְיֹּוּ אָישׁ אָישׁ רַלַפֶּפֶת בָישׁ רָאשׁ לְבִית־אֲבֹרָנִיו הְוּא: וְאֵּלֶּרֹ שְׁמֵורת הָאָנְשִׁים אֲשֶׁר יַעַמְרָוּ אִרְנֶכֶם לְרְאוֹבֵּן ביליצור בו־שְבייאור: רְשִׁמְעוֹן שְּרְמִיאָר בָּן־ צורִישַׁבִּי : לִיהוּדָּה נַחְשָּׁוֹן בֶּן־עַמְּינָבָב : לְיִּשְּׁשבְּׁר נְרַנְאֵל בֶּן־צנּעָר: דְּיֹנְרָּוּ אֶלִיאָב בֶּן־חַלְן: לְבְנֵי יוֹם דְ לְאֶפְבַיִּים בֶּלִישָׁמָע בָּן־עַפִּירָוּר לִמְנַשֶּׂרוּ נְמְלִיאֵל בָּן־פְּדָר־זְצִוּר : לְבִּנְיָמָן אֲבִידָן בָּן־גִּרְעֹנִי : רְלֶּן אֲחיָעֶזֶר בֶּן־עַמְּישַׁבָּי : לְאָשֵׁר פַּגְעִיאָל בֶּן־ עַבְרָן: רְלֹנֶר אֶלְיָפָף בֶּן־דִּעוּאֵל: לְנַבְּתָּלִי אֲחִירַע בֶּן־עִינָן : אֵלֶּה קְריֹּאֵי הָזעַרָּה נְשִׂיאֵי מַפַּוֹת אֲבוֹתָם ראשי אַרְשׁי יִשְּׂרָאֵל הַם: וַיִּקָּח משֶׁה וְאַהֶּרְיֹ אַת הַצְּנָשִים הָאֵלֶה צֲשֶׁר נִקְבָוּ בְשֵׁמְוּת: וְאֵּתְ 18 <mark>ذب شاملاب بالخبار به فهاب تهاب سهاب</mark> וירתילדו על-משפחתם לבית אַביתם במספר שמות מבן עשרים שנה ומעלה לגלגלתם: יוּפְקְרֶם בְּמִרְ זְתֹּוֹ זְתֹּלֶרוֹ אֶרת־מֹשֶׁה וַיִּפְּקְרֶם בְּמִרְבֵּר יִּחֹּיָרוֹ אֶרת־מֹשֶׁה וַיִּפְּקְרֶם בְּמִרְבֵּר ם שני וַיָּהְיָוּ בְנֵיְ־רְאוּבֵן בְּכָר יִשְׂרָאֵׁל הְוֹלְרֹתָם לְמִשְׁפְחֹתָם לְבֵית אֲבֹתֶם בְּמִסְפַר שׁמוֹת קַלְגְלְנְלוֹלֶם כָל־זָבָר מִבֶּן עִשְׂרֵים שָׁנָה וְמַעְלָה

* קרואי קרי

upward, all that are able to go forth to war in Israel: these shall ye number according to their armies, thou and Aaron. 4. And with you there shall be one man of every tribe: a man who is the head of the house of his fathers. 5. And these are the names of the men that shall stand with you: of Reuben: Elizur the son of Shedeur. 6. Of Simeon: Shelumiël the son of Zurishaddai, 7. Of Judah: Nachshon the son of Amminadab. 8. Of Issachar: Nethanel the son of Zuar. 9. Of Zebulun: Eliab the son of Chelon. 10. Of the children of Joseph, of Ephraim: Elishama the son of Ammihud; of Menasseh: Gamliël the son of Pedahzur. 11. Of Benjamin: Abidan the son of Gidoni. 12. Of Dan: Achiëzer the son of Ammishaddai. 13. Of Asher: Pagiël the son of Ochran. 14. Of Gad: Elyasaph the son of Deüel. 15. Of Naphtali: Achira the son of Enan. 16. These were the selected of the congregation, princes of the tribes of their fathers; heads of thousands of Israel were they. 17. And Moses and Aaron took these men who are expressed by name: 18. And all the congregation they assembled together on the first day of the second month, and they were enrolled in the lists of their pedigrees after their families, by the descent from their fathers, according to the number of the names, from twenty years old and upward, by their polls. 19. As the Lord had commanded Moses, so did he number them in the wilderness of Sinai.*

20. And the children of Reuben the firstborn of Israel were, by their generations, after their families, by the descent from their fathers, according to the number of the names, by their polls, every male from twenty years old and upward, all that were able to go forth to war; 21.

a From קרא to call, those called to the meetings of the chiefs, selectmen, representatives.

b "By numbering of the names."—ARNHEIM.

וֹצַ בְּלִד יֹצֵא צָבָ**ה: פְּ**קְרֵיהֶם דְּלַמַמֵּה רְאוּבֵן שִׁשְּׁה וְאַרְבָּעֵים אֶלֶף וַחֲמֵשׁ מֵאְוֹת: פ

זַּבָר מַבֶּּן עֲשְׁרֵים שָׁנָרוֹ וְמַשְׁלָּה כְּל יִצֵא צְבָא: זָבָר מַבָּּן עֲשְׂרֵים שָׁנָרוֹ וְמַעְלָה כְּל יִצֵא צְבָא:

זְבָר מַבָּּן עֲשְׂרֵים שָׁנָרוֹ וְמַעְלָה כְּל יִצֵא צְבָא:

ישְלְשׁ מֵאְוֹת: פּ לְמַפֵּח שִׁמְעִוֹן תִּשְׁעֵה וַחֲמִשֵּׁים אֶלֶף ²³² ושְׁלְשׁ מֵאְוֹת:

אַכּתְם לְבְנֵי גָּר רְזוֹלְרֹתָם לְשׁפְחוֹתָם לְבַית אֲבֹתְם בְּלִבְית אֲבֹתְם בְּמִסְפַּר שֵמוֹרת מִבֶּן עִשְׂרֵים שָׁנָרה וְמַעְלָה בְּלֹ

לַמַמַּה גֶּרְ חַמִּשֶּׁה וְאַרְבָּעִים c לְמַמַּה גֶּרְ חַמִּשֶּׁה וְאַרְבָּעִים c אֶּלֶרְ וְשֵׁשׁ מֵאִוֹת וַחֲמִשִּׁים: פ

26 לְבֵית אָבֹתְם לְמִשְׁפְחֹתָם לְבֵית אָבֹתְם בּל בְּית אָבֹתְם בְּכִית אָבֹתְם בְּכִית אָבֹתְם בְּלִּ בְּמִסְפַר שֵׁמֹת מִבֶּן עֵשְׂרֵים שָׁנְדוֹ נְמַעְרָדׁח בְּל

יצא צָבָא: פָּקְרִיהֶם רְשׁמֵשׁ מִאְוֹת: פּ וְשִׁבְעֵים אֱלֶף וְשֵׁשׁ מִאְוֹת: פּ

28 לְבְנֵי יִשִּׁשבֶּר הְּוּלְדֹתָם לְמִשְּפְחֹהָם לְבֵית אֲבֹתְם בּבּ בְּמִסְפַר שֵׁמִּרֹת מָבָּן עֵשְׂרֵים שָנָהֹ וָמֵעְרָ^יח בְּל

יְצָא צָבָא: פָּקְרֵיהֶם לְמֵפֵּרוּ יִשְּׁשׁבֶר אַרְבָּ<mark>עָה 29</mark> וַחֲמִשִּׁים אֶלֶף וְאַרְבִּע מֵאְוֹת: פ

אָבּיבֶרם בְּמִםְפַּר שִׁמִּרת מִבֶּן עִשְּׁבְּים שְׁנָרוֹ ' יוּלְרִרשׁם לְמִשְׁבְּחִּתָם לְבַּיִרת 'מִּיּ Those that were numbered of the tribe of Reuben, were forty and six thousand and five hundred.

- 22. The children of Simeon, by their generations, after their families, by the descent from their fathers, those that were numbered of them, according to the number of the names, by their polls, every male from twenty years old and upward, all that were able to go forth to war; 23. Those that were numbered of the tribe of Simeon, were fifty and nine thousand and three hundred.
- 24. The children of Gad, by their generations, after their families, by the descent from their fathers, according to the number of the names, from twenty years old and upward, all that were able to go forth to war; 25. Those that were numbered of the tribe of Gad, were forty and five thousand six hundred and fifty.
- 26. The children of Judah, by their generations, after their families, by the descent from their fathers, according to the number of the names, from twenty years old and upward, all that were able to go forth to war; 27. Those that were numbered of the tribe of Judah, were seventy and four thousand and six hundred.
- 28. The children of Issachar, by their generations, after their families, by the descent from their fathers, according to the number of the names, from twenty years old and upward, all that were able to go forth to war; 29. Those that were numbered of the tribe of Issachar, were fifty and four thousand and four hundred.
- 30. The children of Zebulun, by their generations, after their families, by the descent from their fathers according to the number of the names, from twenty years old and

[&]quot;The 'prefixed to each name may be taken in the sense of "of," "there were of the sons of Simeon, &c., those that were numbered, fifty and nine thousand and three hundred," &c.

מאוע: זכולן הלתר לטממים אלף ואלפת זר וְמְּאֹרֶרְט בְּרָ יִגָּא גַּבְּא: פּׁלְבוּנים בְמַמֹּבּוּ

לְבֵית אֲבֹתֶם בְּמִסְפֵּר שֵׁמֹרת מִבֶּן עֲשְׂרֵים שְׁנְהֹ לְבֵית אֲבֹתֶם בְמִסְפֵּר שֵׁמֹרת מִבֶּן עֲשְׂרֵים שְׁנָהֹ

³³ נְבַּעְרֶב הָל יצֵא צָבָא: פְּקְבִיהֶם לְמַפֵּה אֶ<mark>ּפְרֵיִם</mark> אַרְבָּעִים אֶבֶּל וְחֲמֵ*שׁ* מֵאְוֹת: פ

אַבֹּתְם לְבֵית אֲבֹתְם לְמִשְׁפְחֹתָם לְבֵית אֲבֹתְם בּּמִכְפַר שֵׁמוֹרת מִבֶּן עֶשְׁרֵים שָׁנָה וָמַעְרָּרה כְּלֹ

יאָא צָבָא: פָּקביהֶם רְלֹמַפֵּרו מְנַשֶּׁרו שְׁנַיִם יּשְׁלֶשִׁים אֶלֶף וּמָאתָיִם: פּקביהָם הָאֶלֶף וּמָאתָיִם:

אב<mark>ֿתְם לְבֵיר אֲבֹרְת אֲבֹתְם לְמִשְׁפְחֹתָם לְבֵירת אֲבֹתְם בְּלְבִירת אֲבֹתְם בְּלִבְירת בְּבֹרְת בְּלִם בְּנִה בְלֹ</mark>

יאָלשָים אֶבֶּלף וְאַרְבַע מִאְוֹת: פּ וּשְׁלשָים אֶבֶּל וְאַרְבַע מִאְוֹת: פּ

לְּבְנֵי דָּן הְּוֹרְרֹתָם לְמִשְׁבְּחֹתָם שְׁנָהֹ וָבַּעְרָח כְּל בְּמִים שְׁנָהֹ וָבַּעְרָח כְּל בִּמְשְׁבְּחֹת בְּל

יצֵא צָבָא: פָּקְבִיהֶם לְמַמֵּה דֶן שְׁנַיִם וְשִׁשֶּׁים יְּשִׁשִּׁים בּאַבָּא: פַּאַבִּע מֵאָוֹת:

40 לְבְנֵי אָשֵּׁר תְּוֹלְרֹתָם לְמִשְׁפְחֹתָם לְבֵית אֲבֹתֶם בְמִסְפַר שִׁמֹּרת מִבֶּן עִשְׂרֵים שָׁנָה ֹ וְמַעְרָּא בְּלֹ upward, all that were able to go forth to war: 31. Those that were numbered of the tribe of Zebulun, were fifty and seven thousand and four hundred.

- 32. The children of Joseph, namely, the children of Ephraim, by their generations, after their families, by the descent from their fathers, according to the number of the names, from twenty years old and upward, all that were able to go forth to war; 33. Those that were numbered of the tribe of Ephraim, were forty thousand and five hundred.
- 34. The children of Menasseh, by their generations, after their families, by the descent from their fathers, according to the number of the names, from twenty years old and upward, all that were able to go forth to war; 35. Those that were numbered of the tribe of Menasseh, were thirty and two thousand and two hundred.
- 36. The children of Benjamin, by their generations, after their families, by the descent from their fathers, according to the number of the names, from twenty years old and upward, all that were able to go forth to war; 37. Those that were numbered of the tribe of Benjamin, were thirty and five thousand and four hundred.
- 38. The children of Dan, by their generations, after their families, by the descent from their fathers, according to the number of the names, from twenty years old and upward, all that were able to go forth to war; 39. Those that were numbered of the tribe of Dan, were sixty and two thousand and seven hundred.
- 40. The children of Asher, by their generations, after their families, by the descent from their fathers, according to the number of the names, from twenty years old and
- ² So Rashi explains the term בית אב" family descent reckoned from the father." But generally it is nearly synonymous with the word vol. iv.

יצֵא צָבָא : בְּקְבֵיהֶם לְמַפֵּ<mark>ה אָשֵׁר אָחֲר וְאַרְבָּעֵים 41</mark> אֶלֶף וַחֲמֵשׁ מֵאְוֹת: פ

בּגֵי גַפְּהָלִי הְוּלְרֹתָם לְמִשְׁפְחוֹהָם לְבֵיה אֲבֹ<mark>תְסְ 4º</mark> בִּמִסְפַּר שֵׁמֹרת מִבֶּן עֶשְׂרֵים שָׁנָרוֹ וַמְַּעָלָּח כְּרֹ

ַנְחַמִשֵּׁים אֶלֶף וְאַרְבַּע מִאְוֹת: פּ אָלֶף וְאַרְבַּע מִאְוֹת: פּּלֶבִיהֶם לְמַפֵּרוֹ נַפְּתָּלֶי שְׁרֹשְׁהְ

ישְׂרָבֵּׁל שְׁנֵים אֲשֶׁר בְּלַּך משֶׁה וְאַהַּרוֹ וּ<mark>נְשִּיאֵי 44 בִּילֶ</mark>ה הַפְּלָּדִים אֲשֶׁר בְּלַר משֶׁה וְאַהַרוֹ וּ<mark>נְשִּיאֵי</mark> יִשְׂרָבֵּׁל שְׁנֵים עָשֶׂר בִּישׁי

שְּׁבִּית הָיִּוּ : וַיִּהְיָּוּ בָּל⁻פְּקוּתִי בְנִי־יִשְׂרָאֵל לְבֵית בָּלִ-יִצְּאַ לְבֵית בָּלִ-יִצְאַ בְּבִית בָּלִית בָּל-יִצְאַ

מאור אָלָף וּשְׁלְשֶׁר אָלָהְים וְחֲמֵשׁ מִאַּוּר בּישְׁרָאֵר : וַיִּרְדִיוּ בְּרֹים שֵשׁי מִאָּוּרו אָבָאָר בִישְׁרָאֵר : וַיִּרְדִיוּ בְּרֹים שִשׁי

⁴⁷ בַחֲמִשִּׁים : וְהַלְוִיֻם לְמַמֵּה אֲבֹרֹגֻם לְאׁ הָרְזְפֵּקְרְוּ בָּתוֹכֵם:

לָא בֹּלְּבָלְרַ וֹּאֶרת-רִאִּאֶׁם לָא בִּילִּאָּ בִּרִיוּוֹף בְּנִיּ זְּיַבַבְּר יְחַוָּה אֶל-מִאֶּח לֵא בִיאָּלֶר: אַךְּ אָת-מַּפּּטִּח קְוּיִּ

יִשְׂאַנּ צֶּרִתִּתְּשִׁכָּן וְאֶתִּרְכָּלְ-כֵּלְיוּ וְהֵם יְשְׁרָתֻּחְ הָאָרִר וְאַלֵּ בָּרִן-כֵּלְיוּ וְעַל כָּלְ-אֲשֶׁרְ-לוֹ הֻמָּ<mark>הְר</mark> יִשְׂאָנֹ צֶּלִּי וְאַהָּה בִּפְּקְרָ אֶרִים יְשְׁרָתֻחנּ יִשְׂאָנֹ צֶּלִי וְאַהָּה בִּקּקְרָ אֶרִים בְּלִיוּ וְהֵם יְשְׁרָתֻחנּ

אַרעוּ בֿלְוּיִּם וּבַּחַנּרע הַפִּיִּשְּבְּן יָקִימוּ אַרְעוּ בּלְוּיֶם אַרעוּ בַלְנִיִּם וּבַחַנּרע הַפִּיִּשְבָּן יָלִימוּ אַרְעוּ בַּלְנִיֻּם upward, all that were able to go forth to war; 41. Those that were numbered of the tribe of Asher, were forty and one thousand and five hundred.

- 42. The children of Naphtali, by their generations, after their families, by the descent from their fathers, according to the number of the names, from twenty years old and upward, all that were able to go forth to war; 43. Those that were numbered of the tribe of Naphtali, were fifty and three thousand and four hundred.
- 44. These are those that were numbered, whom Moses numbered with Aaron, and the princes of Israel, being twelve men; they were each one for the house of his fathers. 45. Thus were all those that were numbered of the children of Israel, by the descent from their fathers, from twenty years old and upward, all that were able to go forth to war in Israel; 46. Even all they that were numbered were six hundred thousand and three thousand and five hundred and fifty. 47. But the Levites, after the tribe of their fathers, were not numbered among them.
- 48. For the Lord had spoken unto Moses, saying, 49. Only the tribe of Levi thou shalt not number, and their sum thou shalt not take, among the children of Israel: 50. But thou shalt appoint the Levites over the tabernacle of testimony, and over all its vessels, and over all things that belong to it: they shall carry the tabernacle, and all its vessels; and they shall minister unto it, and round about the tabernacle shall they encamp. 51. And when the tabernacle is to be carried forward, the Levites shall take it down: and when the tabernacle is to be pitched, the

family, and it might be rendered "division," or "branch," and is consequently more than "family" and less than "tribe."

^a i. e. The not numbering of the Levites among the other sons of Israel was owing to a previous command that they should not be reckoned among them for secular purposes.

סַבִּיב לְמִשְׁבָּן בִּיִּאַרֶּת ְוְלִאִּ־יִּדְּיָרָת לְּצְּף עַלְּצִּף בַּנִיּ יִשְׂרָאֵל בְּיִּהְ 23 על-מִחֲצָהוּ וְאִישׁ על-בּגְּלְן לְצִּבְאַהָּם: וְחַלְוִיֶּם יִחְנֻּנְּ 15 וְהַאַר הַאָּרֶב יוּמֶּר : וְחָנִּוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּיִשׁ

בְנֵנִ יִשְׂרָאֵל וְשָׁמְרוּ הַלְוֹיִם אֶרֶּרְיִמְשְׁמֶנֶרת מִשְׁבּן

54 הַעִרוּת: וְיַגַעִשְׂוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּכֹל אֲשֶׁר צְוָה יְהוְה אַת־משֵׁה כֵן עִשְׂוּ: פּ שׁלשי

ב אָר טאָר בּוּלְנוּ אָל־מֹשֶׁה וְאֶל־אַרְּרוֹ לִאִקּר: אֵישׁ על־דִּגְלַוּ בָאֹתֹרוֹ לְבֵית אֲבֹרֹיֶם יַחֲנְוּ בְּגֵי יִשְׂרָאֶּר על־דִּגְלַוּ בָאֹתֹרוֹ לְבֵית אֲבֹרֹיָם יַחֲנְוּ בְּגֵי יִשְׂרָאֶּרֹ

מוֹלְטָה בָּגֶּל מַחֲגָה יְהוּדָה דְצִבְאֹתֶם וְנְשִׁיאֹ מוֹלְטָה בָּגֶל מַחֲגָה יְהוּדָה דְעַנְיּה בְּצִבְאֹתֶם וְנְשִׁיאֹ

ל ד ב בני ירויליה נחשון בורעמינקב : וּצְּבָּאְוּ יִּבְּיִינֶהְם אַרָּבָּעָה וְשִׁבְּעֵים אֶלֶף וְשֵׁשׁ מִאִּוֹרת: יּבְּקָבִיהֶם אַרָּבָּעָה וְשִׁבְּעֵים אֶלֶף וְשֵׁשׁ מִאִּוֹרת:

לְּבְנֵי יִשְּׁש<mark>ּׁבְרְ וְנְשִׁיא</mark> לִּבְנֵי יִשְּׁשׁבְּרְ וְנָשִׁיא לִּבְנֵי יִשְּׁשׁ<mark>בְּרְ זְּנְשִׁיא</mark> לִּבְנֵי יִשְּׁשׁ<mark>בְּרְ זְּנְשִׁיא</mark>

י נְרַוּנְאֵר בּן־צוּעָר : וּצְכָּאָוּ וּפְּקְרֵיִו אַרְבָּעָרה 6

לוֹחַמְשָּׁיִם אָבֶרף וְאַרְבָּע מִאִורת: מַמְּיִר זְבוּבְּן י

וּפְּלָּבֵיו שִׁבְּעָרה וַחֲמִשֵּׁים אֶלֶף וְאַרְבַּע מֵאְוּרה: אַלְיאָב בָּן־חֵרְן: וּצְּבָאָוּ אֵּלִיאָב בָּן־חֵרְן: וּצְּבָאָוּ אֵיּ

יִשְׁמִנִּים אֶלֶף וְשֵׁשֶׁת-אַלְפִּים וְאַרְבַּע-מֵאָח אֶלֶרְ יִשְׁמֹנִים אֶלֶף וְשֵׁשֶׁת-אַלְפִּים וְאַרְבַּע-מֵאָח אֶּלֶרְ

מַחֲנְּהִ רָאיּבָן הַיּמָנָה לְצָבאֹתֻם וְנָשִּׁיאַ לְבְנֵי בַּחֲנִה רָאיּבָן הַיּמֶנָה יִפְעוּ: ם בְּנָּלְ Levites shall set it up: and the stranger that cometh night shall be put to death. 52. And the children of Israel shall pitch their tents, every man by his own camp, and every man by his own standard, according to their armies. 53. But the Levites shall encamp round about the tabernacle of the testimony, that there be no wrath upon the congregation of the children of Israel: and the Levites shall keep the charge of the tabernacle of the testimony. 54. And the children of Israel did so; all, just as the Lord had commanded Moses, so did they.*

1. And the Lord spoke unto Moses and unto Aaron, saving, 2. Every man by his own standard, by the ensigns of their father's house, shall the children of Israel pitch their tent: at some distance about the tabernacle of the congregation shall they encamp. 3. And they who encamp on the east toward the rising of the sun shall be those who belong to the standard of the camp of Judah according to their armies: and the prince of the children of Judah shall be Nachshon the son of Amminadab. 4. And his host, and those that were numbered of them, were seventy and four thousand and six hundred. 5. And those that encamp next unto him shall be the tribe of Issachar: and the prince of the children of Issachar shall be Nethanel the son of Zuar. 6. And his host, and those that were numbered thereof, were fifty and four thousand and four hundred. 7. (Then) the tribe of Zebulun: and the prince of the children of Zebulun shall be Eliab the son of Chelon. 8. And his host, and those that were numbered thereof. were fifty and seven thousand and four hundred. 9. All that were numbered of the camp of Judah were one hundred thousand and eighty thousand and six thousand and four hundred, according to their armies; they shall first set forth.

10. The standard of the camp of Reuben shall be on the south side, according to their armies: and the prince of the

11 לאוקן אָלּיִאוּר פּֿן-אַביאוּר: וּאַבָּאוּ וּפּּׁאַקרָיוּ

ער וְאַרְבָעִים אֶלֶף וְחָמֵשׁ מֵאְוֹרת: וְהַחוֹנְם עָרֶיו מַפֵּח שִׁקְמִיאֵל יְבְנֵי שִׁמְעוֹן שְּׁלְמִיאֵל יִ

13 בּן־צִּוּרִישַׁבְּיִ: וּצְבָּאָוֹ וּפָּקְבֵיתֶם תִּשְׁעָת וַחֲכִשִּים

ים באות: ומשח גר ונשיא לבני לר ויים בייא לבני לר

יוֹסָף בָּן־רְעוּבֵיל: וּצְּבָאוֹ וּבְּקְרֵיהֱם חֲמִשֶּׁהְ בֹּי

לְחֵמִשִּׁים אֶלֶף וְאַרְבַע־מֵאִוּרת וַחַמִּשִּׁים לְצִּבְאִתְּם הַפְּצְּלְדִּים רְמַחֲנֵח רְאוּבִּן מָצִּת אֶׁלֶּף וְאֵּלְּב וְאַלְּבָּאִתְם אֶלֶּף וְאֵּשׁ מֵאִוּרת וַחֲמִשִּׁים : כֵּלְּדּ וְאַלְּבָּאִתְם אֶּלֶּף וְאֵשׁ מֵאִוּרת וַחֲמִשִּׁים : כֵּלְּדּ

ים וְנַסַע אְהֶל־מוּעֵר c יְנָסַע אְהֶל־מוּעֵר c יָסָעוּ בְּקְעוּים בְּתַוֹרְ הַפֵּחֲגָת בְאָשֶר יַחֲנוּ בַּן יִסְּעוּ

¹⁸ אָישׁ עַל־יָדְוֹ לְדִגְלִיהֶם: פּ בֶּגֶל מֵחֲנֵרוֹ אֶפְרָיִם לְצִבְאֹרָגִם יָמֶרוֹ וְנָשִּׁיאֹ לְבְנֵי

אַלְישָׁמָע בֶּן־עַמִּיֹרְוּר: וֹצְבָיאַוֹ וּפְּקְדֵיהֶם אַ בִּילִי שָׁמָע בֶּן־עַמִּיֹרְוּר: וֹצְבָיאַוֹ וּפְּקְדֵיהֶם 19

וֹנְשִׁיאַ רִלְבָנִי מְנַשֶּׁרוּ נִּמְרִּיאָר בּן־פְּרָרוּצְוּר: מְאָרֹר מָפֵּר מְנִשֶּׁרוּ נִמְלֹּר וְחָמִשׁ מִאְוֹת: וְעַלְיוֹ מַפֵּר מְנַשֶּׁרוּ

יוְצְבָאוֹ וּפְּקְרֵיהֶם שְׁנַיִם וּשְׁלֹשֵים אֶלֶף וּמָאתָיִם:

ימַפֶּר. בּנְיָמֶן וְנָשִּׁיאֹ רִיבְנֵיַ בִּנְיָמֵן אָבִידָן בֶּּן־²²²

אָלֶף יוּ אָבָאוּ וּפָּקְדֵיהֶם חַמְשֵׁה וּשְׁלֹשֵים אֶלֶף 23

אָלֶף וּשְׁמְנַת־ בְּלֹ-הַפְּקְדִּים לְמַחֲנֵה אֶפְרִיִם מְאַוּת: בָּלֹ-הַפְּקְדִּים וְמֵאָה לְצִבְּאֹתֶם מְאַרת אֶלֶף וּשְׁמְנַת־אָלֵפִים וּמֵאָה לְצִבְאֹתֶם

children of Reuben shall be Elizur the son of Shedeür. 11. And his host, and those that were numbered thereof, were forty and six thousand and five hundred. 12. And those that encamp by him shall be the tribe of Simeon: and the prince of the children of Simeon shall be Shelumiël the son of Zurishaddai. 13. And his host, and those that were numbered of them, were fifty and nine thousand and three hundred. 14. Then the tribe of Gad: and the prince of the sons of Gad shall be Elyasaph the son of Reüel. 15. And his host, and those that were numbered of them, were forty and five thousand and six hundred and fifty. 16. All that were numbered of the camp of Reuben were one hundred thousand and fifty and one thousand and four hundred and fifty, according to their armies; and as the second shall they set forth.

17. Then shall the tabernacle of the congregation, the camp of the Levites, set forward in the midst of the camps: as they encamp, so shall they set forward, every man in his place by their standards.

18. The standard of the camp of Ephraim shall be on the west side, according to their armies: and the prince of the sons of Ephraim shall be Elishama the son of Ammihud.

19. And his host, and those that were numbered of them, were forty thousand and five hundred.

20. And by him shall be the tribe of Menasseh: and the prince of the children of Menasseh shall be Gamliël the son of Pedahzur.

21. And his host, and those that were numbered of them, were thirty and two thousand and two hundred.

22. Then the tribe of Benjamin: and the prince of the sons of Benjamin shall be Abidan the son of Gidoni.

23. And his host, and those that were numbered of them, were thirty and five thousand and four hundred.

24. All that were numbered of the camp of Ephraim were one hundred thousand

25 וּשְׁלְשִׁים יִפְּעוּ: ם בֶּגֶּע מֵחְוּת: בֶּלְ-תַפְּקְרִים לְמַחֲנֵה דְּן מְאַר.
26 וּשְׁלְשִׁים יִפְעוּ: וּבְּלְרִים לְמַחֲנֵה דְּן מְאַר.
27 וּשְׁבָע מֵאְוּר.: וְדְבָּאוֹ וּפְּלְרִים עָלְיוֹ מַמַּרוֹ יִאָּבָאוֹ וּפְּלְרִיתִם לְבֵנִי דָן אֲחִינֻעִּע בֶּן־נִּשְׁים אֶלֶף וְחָמֵשִׁים אֶלֶף וְבִּחְיַמִּעׁ מֵאְוֹת: וְרַבְּחֹנִים עָלְיוֹ מַמַּרוֹ יִאְבָּאוֹ וּפְּלְרִיתָם שְׁלְיִם עָלְיוֹ מַמַּרוֹ יִאְבָּאוֹ וּפְּלְרִיתָם שְׁלְשֵׁה וְשִׁשְׁים אֶלֶף וּבְּבָּעִים בְּעִּרְיִם שְׁלְשֵׁה וְשִׁשְׁים אֶלֶף נִּיִּים וְשִׁשְׁים אֶלֶף וּבְּבָּעוֹ בִּפְּתְרוּ: וּצְּבָּאוֹ וּפְּלְרִים עָּלְיוֹ מַמַּחִוּ וּצְּבָּאוֹ וּבְּקְרִים שְׁלְשֵׁה וִיִּמְשִׁרוֹ וִּבְּלִיוֹ מַמַּוֹים אֶּלֶף וּבְּבָּעוֹ מַמְּוֹרוֹ וִבְּיִים וְשִׁשְׁים מִאְוֹת: בָּן בִּיִּבְע מֵאְוֹר. בְּן בִּיִבְּעִר בְּיִבְּיִים וְשִׁשְׁים יִפְּעוּי: מִּלְּרִי בְּבְּעִים וְשִׁבְּיִים וְשִׁשְׁיִם יִפְּעוּי: מִיּבְּיוֹ וְנְשִׁיִּיִּלְ בְּנִי בְּבְּעִים וְשְׁלְשִׁים יִפְּעוּי: בְּלִיתְּבִּית בְּיִבְּיִיתְם שְׁבִּית בִּיִּבְּים וְשִׁשְׁיִם יִפְּעוּי: מִּבְּעוֹ בִּיתְּבְּית בִּיִּבְּיִים וְשְׁבְּיִבְּים וְשִׁשְׁים יִפְּעוּי: בְּלִיתְבִּית בְּיִיתְם בְּבִיתְם בְּבִיתְם בְּבִּיתְם בְּבִיתְם בְּבִיתְם בְּבִּיתְם בְּבִּית בְּבְּתִּים וְבְּשִּים וְבְּשִׁים בְּבְּבִיתְם בְּבִיתְם בְּבִּית בְּבְּיתְם בְּבִּיתְם בְּבְּיתְם בְּבִיתְם בְּבִּיתְם בְּבִיתְם בְּבִּיתְם בְּבִּית בְּבִּיתְם בְּבִּית בִּיתְּבִּית בִּיוֹבְית בְּבִּית בִּיִּבְּית בִּיּוֹים בִּבְּית בִּיוֹים בְּיִבְּית בְּבִּית בְּבִּית בְּבִּית בִּיִּבְּית בִּיִּים וְּשְׁים יִּבְּעִים בְּבִּית בְּיִים בְּבִּית בְּבִּית בִּיִּבְיִּים בְּבְּעִים בְּבְּיִים בְּבִּים בְּבִּים בְּבִּית בְּבְּבִּים בְּבִּיתְם בְּבְּיתְבִּים בְּבְּיִים בְּבְּבִים בְּבִּים בְּבִים בְּבִּים בְּבְיוֹים בְּבְּים בְּבְּיִבּים בְּבְּבִּים בְּבְּים בְּבּים בְּבְּיִים בְּבְּיִים בְּבְּיִים בְּבְּיִּים בְּבְּיִים בְּבְיים בְּבִּיים בּבְּיִים בְּיבְים בְּבְּיִים בְּבְּיִים בְּבְּיִ

בִּאַבׁרִנִּי יִפֹּאוּ לְרִיּלִימִּם: פּ אָבּרָף וְשִּׁבִּאַרִי וֹחַמִּשִּׁים אָבֶּרף וְשִׁחּ מִאֵּיִרוּ יַּצְּרַבַּע מֵאִוּרוּ: כַּלְ-נִיפּּצְּלְרִים לְמַּחַנִּי דָּן מְאַרוּ בּּוּ וֹאַרְבַּע מֵאִוּרוּ: כַּלְ-נִיפּּצְלְרִים לְמַחַנִּה דָּן מְאַרוּ

34 אֶרת־מֹשֶׁה: וַיַּעֲשִׁוּ בְּנֵי יִשְּׂרָאֵל בְּנְבֹּי אֲשֶׁר־צִּוְּרֹז יְהַלְּרֹז אֶשֶׁר־צִּוְּרֹז יְהַלְּרֹז אֶת־מֹשֶׁה בַּן־חָנְוּ לְרִגְלֵיהֶם וְבַן נָבְּעוּ אִישׁ יְהֹלְרֹז אֶת־מֹשֶׁה בַּן־חָנְוּ לְרִגְלֵיהֶם וְבַן נָבְּעוּ אִישׁ לְמִשְׁפְחֹהָיִוּ עַל־בֵּית אֲבֹהַיִוּ: פּ יִנִּעּ בִּיּע

ן ואַלֶּח הִוּלְלָת אַהַּלְן וּמשֶׁרְוּ בְּיוֹם דְּבֶּר יְהוָה

אָלֶה שְׁמְוֹרת בְּנֵי־אֲהָרְן יְצֵלֶּה שְׁמְוֹרת בְּנֵי־אֲהָרְן 2

י הַבְּכָרוּ נָדֶב וַאֲבִיהוּיא אֶלְעָזֶר וְאִיתָמֶר: יֹבֶּלֶרוֹ אַ הַבְּיִהוּיא אֶלְעָזֶר וְאִיתָמֶר:

and eight thousand and one hundred, according to their armies. And as the third shall they go forward.

25. The standard of the camp of Dan shall be on the north side according to their armies: and the prince of the children of Dan shall be Achiezer the son of Ammishaddai. 26. And his host, and those that were numbered of them. were sixty and two thousand and seven hundred. 27. And those that encamp by him shall be the tribe of Asher: and the prince of the children of Asher shall be Pagiël the son of Ochran. 28. And his host, and those that were numbered of them, were forty and one thousand and five hundred. 29. Then the tribe of Naphtali: and the prince of the children of Naphtali shall be Achira the son of Enan. 30. And his host, and those that were numbered of them, were fifty and three thousand and four hundred. 31. All those that were numbered of the camp of Dan were one hundred thousand and fifty and seven thousand and six hundred; the hindmost shall they go forward according to their standards.

32. These are those which were numbered of the children of Israel by the house of their fathers: all those that were numbered of the camps, according to their armies, were six hundred thousand and three thousand and five hundred and fifty. 33. But the Levites were not numbered among the children of Israel; as the Lord had commanded Moses. 34. And the children of Israel did according to all that the Lord had commanded Moses, so did they encamp by their standards, and so did they set forward, every one after their families, according to the house of their fathers.*

CHAP. III.

1. And these are the generations of Aaron and Moses, on the day that the Lord spoke with Moses on mount Sinai.

2. And these are the names of the sons of Aaron: the firstborn Nadab, and Abihu, Elazar, and

שְׁמוּרֹל בְּנֵי צִּקְהַרֹּן הַרְהַנְיִם הַפְּשְׁחֵים אֲשֶׁרֹ יְהֹיָה בְּהַקְּרִבְם אֵש זִרְהוּ רִלְפְנֵי יְהוּהׁ בְּפְנֵי סִינִּי וּבְנִים לְא־הָיִוּ לָהֶם וַיְּכַהֵּן שֶּלְעִיָּר וְאִירִאַמְר על-פְנֵי אַהְרֹן אֲבִיהָם: על-פְנֵי אַהָרֹן אֲבִיהָם:

בֵּלְי וְבָעֲעֵמְרִתָּ אֹרֹאוֹ לִפְּנֵי אַהְלוֹ הַכְּבֵּר יְהוֹה אֶלִּימֹשְׁה לֵאמְרֹ: הַקְּרֵבֹ אֶרִי־מַּמְּה בּלִי וְבָוְעַמִּרְתָּ אֹרֹאוֹ לִפְּנֵי אַהְלוֹ הַכּבֹּוֹ וְשֵּרְרִאוּ הַ

י אראו : וְשֶׁמְרֵוּ שֶּׁתִּים מִעֶּר לֵעַכָּד שֶּׁתְּעֲבַּרָתוֹ כָל־הָעַדָּה רִשְׁמְרַוּ שֶּׁתִּים מִעֵּר לֵעַכָּד שֶּׁתְּעֲבַּבָּרת

⁸ הַאָּשֶׁבֶּן : וְשָׁמְרֹוּ שֶּׁתִּ־כָּל־כְּלֵיּ אַנֻּהֶּל מוֹעֵר וְשֶׁמְרוּ מִשְׁמֶרֶת בְּנֵי יִשְּׁרָאֵל לֵעֲבָד שָּׁת־עֲבַדָּת הַפִּשִׁבָן :

ולעביני אש-בולויים לאבולו ולקלליו לשונם

10 נְרתּנֶם הַּמֶּה לֹּוֹ מֵאֵת בְּגֵּי יִשְׂרָאֵל : וְאֶת־אַהַרְּן וְאֶת־בָּנִיוֹ תִּפְּלְּדֹּ וְשֶׁמֶרִוּ אֶת־כְּרֶדְנָתֶם וְתַזֶּרְ הַקָּרֵב יּנִמֶּת: פ

נְיְרַבֶּר יְהֹוֶה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמְר: וְאֲנִי הִנְּה לְקַחְתִּי אֱרִי־הַלְוִיִם מִרתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הַיְחַת כָּל־בְּכְוִר אֶרִים מִרתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הַחָחַת כָּל־בְּכְוִר

13 פֶּטֶר הֶחֶם מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְחָיוּ לִי חַלְוִיִם : כֵּי לִי כָּלְ־בְּכוֹר בְּיִוֹם חַכּּתִּי כָל-בְּכוֹר בְּאֲרֶץ מִצְרַיִם הַקְבַּשְׁתִּי לִי כָל-בְּכוֹר בְּיִשְׁרָאֵל מֵאָדֶם עַר-בְּהַמֶּח לִי יָהִיִּוּ אָנִי יִהוַה: פּ חִפּישׁי Ithamar. 3. These are the names of the sons of Aaron, the priests that were anointed, who were consecrated to minister as priests. 4. And Nadab and Abihu died before the Lord, when they offered a strange fire before the Lord, in the wilderness of Sinai, and they had no children: and Elazar and Ithamar ministered as priests in the lifetime of Aaron their father.

- 5. And the Lord spoke unto Moses, saying, 6. Bring the tribe of Levi near, and present the same before Aaron the priest, that they may serve him. 7. And they shall keep his charge, and the charge of the whole congregation before the tabernacle of the congregation, to do the service of the tabernacle. 8. And they shall keep all the vessels of the tabernacle of the congregation, and the charge of the children of Israel, to do the service of the tabernacle. 9. And thou shalt give the Levites unto Aaron and to his sons: as associates are they given unto him out of the children of Israel. 10. And Aaron and his sons thou shalt instruct, that they shall guard well their priest's office; and the stranger that cometh nigh shall be put to death.
- 11. And the Lord spoke unto Moses, saying, 12. And I, behold, I have taken the Levites from the midst of the children of Israel instead of every firstborn that openeth the womb among the children of Israel: and the Levites shall therefore be mine. 13. Because mine is every firstborn; on the day when I smote every firstborn in the land of Egypt I hallowed unto me every firstborn in Israel, both man and beast: mine shall they be; I am the Lord.*

^a The whole congregation are interested that the duties of the sanctuary be well performed; consequently the ministration of the Levites is doing the work of all Israel.

b The first נתונם appears to be a predicate of the Levites; they are appointed (associates) in the priest's office.

נוָדַבֶּר יְדוֹנָהֹ אֶל־משֶׁרוֹ בְּמִדְבַּר סִינֵי לֵאמְר: 14 פְּקוֹר אֶת־בְּגֵי לֵוֹי לְבִית אֲבֹהֶם לְמִשְׁפְחֹתֶם בָּל־ זָבֶר מִבֶּן־חָדֶש וָמַעְלָה הִפְּקְבֶם: וַיִּפְקְד אֹתֶם משֶׁה עַל־פַּי יְהוֹגָה כַאֲשֶׁר צָנָה : נַיְּהִיוּ־אֵלֶּה בְנֵי־ 17 לֵנִי בִּשְׁמֹתֶם גַרְשׁוֹן וּקְהָת וּמְרָרֵי : וְאֵלֶה שְׁמִוֹת יוּבְגֵי קָקָת לְמִשְׁפְחֹהֶם לְבָנִי וְשִׁמְעֵי : וּבְגֵי קְהָת יְצְאַיאֵל : וּבְגַי מְלְמִשְׁפְּחֹתָ,ם עַמְרֵם וְיִצְהָר חֶבְרוֹן וְעָזִיאֵל : וּבְגַי מָרֶרֶי לְמִשְׁפְחֹתֶם מַחְלֵי ומוּשֶׁי אֵלֶה תָם מִשְׁפְחָת 21 הַלֵּוָי לְבֵירת אֲבֹהָם: לְגַרְשׁוֹן מִשְפַּחַרת הַלְּבְּנִי וּמִשְפַחַרת הַשִּמְעֵי אֵלֶה הַם מִשְּפְחָת הַגֵּרְשָׁנִי : בי בְּקְבִיהֶוֹם בְּמִסְפַר כָּרֹ-זָבֶּר מִבֶּן-חֻבֶּשׁ וָמֶעְרָּחׁה בּמִסְפַּר כָּרֹ-זָבֶּר מִבֶּן-חֻבָּשׁ וָמֶעְרָּחׁה פָּקָבִיהֶּם שִּבְעָת אֲלָפִים וַחֲמֵשׁ מֵאְוֹת : מִשְׁפְּחָת 23 הַגַּרְשָׁנִי אַחַבֵּי הַפִּשְׁבֵּן יַחַנִּוּ יָפֶוּה : וּנְשֵׂיא בֵית־אָב לַנְרְשָׁנְי אֶלְיָסָף בָּן־לָאֵל : וּמִשְׁמֶרֶרת בְנִי־גֵרְשׁוֹן 25 <mark>בְּאַהֶּל מוֹעֵׁר הַמִּשְׁבָּן וְהָאֲהֶל</mark> מִכְבֶּׁרֹדוּ וּמֶבַּ<mark>ׁךְ פֶּתַח</mark> אַהֶּל מוֹעֵר : וְקַלְעֵי הֶוֹחָצֵׁר וְאֶרת־מָסַךְּ פָּרַתח 💝 26 רָאָשֶׁר עַל־הַפִּשְׁבֶן וְעַל־הַפִּוְבָּחַ סָבֶיב וְאֵתֹּ : מִיתָרִיו לְכְל עַבְּדְתְוֹ : וַלְקְנָת D מְשְׁפַּחַרת הָזַעְמְרָמִי וּמִשְׁפַּחַת הַיִּצְהָרִי וּמִשְׂפַּחַת הַחֶבְרֹנִי וּמִשְׁפַחַרג הָזעָזִיאֵלֶי אֵלֶה הָם מִשְׁפְּחָת

28 הַקְּהָהָי : בְמִּסְפַּר כָּר יַנֶּבֶר מִבֶּן־חָדֶשׁ וָמֶעְלָה

14. And the Lord spoke unto Moses in the wilderness of Sinai, saying, 15. Number the children of Levi after the house of their fathers, by their families; every male of them from a month old and upward shalt thou number. 16. And Moses numbered them according to the order of the Lord, as he had been commanded. 17. And these were the sons of Levi by their names: Gershon, and Kehath, and Merari. 18. And these are the names of the sons of Gershon after their families: Libni, and Shimëi. 19. And the sons of Kehath after their families: Amram, and Yizhar, Chebron. and Uzziel. 20. And the sons of Merari after their families: Machli, and Mushi; these are the families of the Levites according to the house of their fathers. 21. Of Gershon: the family of the Libnites, and the family of the Shimites: these are the families of the Gershonites. 22. Those that were numbered of them, according to the number of all the males, from a month old and upward, even those that were numbered of them were seven thousand and five hundred. 23. The families of the Gershonites shall encamp behind the tabernacle, westward. 24. And the prince of the house of the father of the Gershonites shall be Elyasaph the son of Laël. 25. And the charge of the sons of Gershon in the tabernacle of the congregation shall be the tabernacle and the tent, the covering thereof, and the hanging for the door of the tabernacle of the congregation, 26. And the hangings of the court, and the curtain for the door of the court, which is by the tabernacle and by the altar, round about, and its cords for all the service thereof.

27. And of Kehath: the family of the Amramites, and the family of the Yizharites, and the family of the Chebronites, and the family of the Uzziëlites; these are the families of the Kehathites. 28. According to the number of all the males, from a month old and upward, they were

3

שְׁמנֹנֻת אֲנֶ־בִּים וְשֵׁשׁ מֵאֹוֹת שִׁמְרֵי מִשְׁמֵרֶת הַקְנָשׁ : מִשְׁפְּחָתׁ בְּגִי־קְהָת יְחֲנֶוּ עֵל יֶבֶךְ הַפִּשְׁבֶן ³⁰ הַיּמֶנָה: וּנְשִׂיא בִית־אָב רְלֹמשָׁפְּחָוֹת הַקְּהָתִי 31 אֶלֵיצָפָּן בֶּן־עִוִיאֵל: וִמִשְׁמַרְהָׁם הָאָרָן וְהַשָּלְחָן וְהַפְּנֹרֶה וְהַפִּוֹבְּחֹרת וּכְלֵי תַשְּׂנֶדֶש אֲשֶׁר יְשֶׁרְתִּוּ ינִשִּׁיאַ הַלֵּוֹי וּנְשִׂיאַ נְשִׂיאַי הַלֵּוֹי וּנְשִׂיאַ נְשִׂיאֵי הַלֵּוֹי 32 אַלְעָזָרָ בָּוֹ־אַהַרָוֹ הַכֹּהֵוֹן פְּלְוַבֵּׁת שְׁמְרֵי מִשְׁמֶּרֶת יי בּלְמָרְרָּי מִשְׁפַּׁחַרֹ*וּ* רַיִּפַּחְלְּי וּמִשְׁפַּחַר<mark>ת בּוּפּ</mark>ּחָרָי נִמְשְׁפַּחַרת בּוּפּּחָלְי וּמִשְׁפַּחַרת 34 המוֹשֵׁי אֵלֶה הֶם מִשְׁפְחִוֹת מְרָרִי: וּפְּקְרֵיהֶם 34 בָּמִּפְפַּר כָּרְ--זָבְּר מִבּוֹ--חְבָּח וֹמֶעְרָּיִ שֵׁשְּׁתִּ אָלְבָּים וּמָאַתְים: וּנְשֵּׂיא בִית־אָבֹ רְלֹמִשְׁפְּחָוֹת 35 מְרָרִי צְוּרִיבֵאָל בֶּן־־צָּבִיחֲיִר עַר עֶרָךְ רַוּמּשְׁבֶּן יו<mark>ס אַ אַרָרי אַ פְּלָרַת מִשְׁמֶּנֶרת בְּצָנִי מְרָרִי בַּרְשֵׁי 36</mark> רַבְּשִּׁשְׁבֶּן וּבְרִיחָיו וְעַשֶּׁבֵיו וְאָבָרְנְיֵו וְכָּכִי-בֵּבְּיוּ ין ביל עבררוו: וְעַמְּרֵי הֶהְתְצֵר סָבֵיב וְאַרְנִיהֶם 37 אַנים רַשְּׁבְּי הַשִּיתְרֵיהֶם: וְהַחוֹנִים רִשְׁבְּנֵי הַשִּשְׁבְּן קַרְמָה לִפְגֵי אְהֶל־מוֹעֵרו מִוְרָחָרה משָהו וְאַהְרָן וּבֹנָיו שְׁמְרִים מִשְׁמֶנֶרת הַשִּׁקְּדָּשׁ רְלְמִשְׁמֶּרֶת פּצ בֹּנֹה הֹשְׁבִאָּכִן וֹבִיוֹנִר בִינֹוֹכֵב וּנְמֶּרֵת: כֹכִן-פֹּלוּבָי הַרְלוִים אֲשֶׁר פָקַר משֶׁר וְאֵֹרְהָנְן עַל־פִּי יְהוָה לְמִשְׁפְּחֹהָתֶם בָּל־זָבָר מִבֶּן־חַדֶּשׁ וַמִּעְרָלֹהוֹ שְנַיִם

* ואהרן כלו נקוד

eight thousand and six hundred, keeping the charge of the sanctuary. 29. The families of the sons of Kehath shall encamp on the side of the tabernacle, southward. 30. And the prince of the house of the father of the families of the Kehathites shall be Elizaphan the son of Uzziël. 31. And their charge shall be the ark, and the table, and the candlestick, and the altars, and the vessels of the sanctuary which are used for the service, and the veil, and all belonging thereto. 32. And the chief over the princes of the Levites shall be Elazar the son of Aaron the priest, having the oversight of those that keep the charge of the sanctuary. 33. Of Merari: the family of the Machlites, and the family of the Mushites; these are the families of Merari. 34. And those that were numbered of them, according to the number of all the males, from a month old and upward, were six thousand and two hundred. 35. And the chief of the house of the father of the families of Merari was Zuriël the son of Abichavil: they shall encamp on the side of the tabernacle, northward. 36. And under the custody and charge of the sons of Merari shall be the boards of the tabernacle, and its bars, and its pillars, and its sockets, and all its vessels, and all that belongeth thereto, 37. And the pillars of the court round about, and their sockets, and their pins, and their cords. 38. But those that encamp before the tabernacle toward the east, even before the tabernacle of the congregation toward the rising of the sun, shall be Moses, and Aaron and his sons, keeping the charge of the sanctuary for the charge of the children of Israel; and the stranger that cometh nigh shall be put to death. that were numbered of the Levites, whom Moses numbered with Aaron at the command of the Lord, according to their families, all the males from a month old and upward, were twenty and two thousand.*

שש וַיּאמֶר יְהוְּה գּלֶּך: פ שש וַיּאמֶר יְהוְּה ְּאַלִּר: פ שש פַּאָלֶף: פּלִר בְּעָי יִשְׂרָאֵׁל ִמְבֶּץ־ אֶל־מִשָּׁרוֹ בְּלֶּךְ בָּלִר בְּעָרִ יִשְׂרָאֵל ִמְבֶּץ־

יִשְׂרָצֵאֵל וְצֵאֵל בֶּהֶשְׁא צֵּאָת מִסְפֵּר שְׁמִהָם: וְלֵקחְתְּּ צָּת־הַלְּוִיִם לִּי צִּינִי יְהֹּוָה תַחַת כָּל-בְּכָּר בִּבְנֵי יִשְׂרָצֵאֵל וְצֵאֵל בָּבְּיִים מַּחָת כָּל-בְּכִּוֹר

42 בְּבֶהֶמָרת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל : וַיִּפְּקַד מֹשֶּׁה בְּאֲשֶׁר צְּוָּהְ

⁴³ יְהוָה אֹתְוֹ אֶת־כָּל־בְּכְוֹר בִּבְנֵי יִשְׂרָאֵל: וַיְהוּ כָּל־בְּכְוֹר זָבְר זְבָּר יִשְׂרָאֵל: וַיְהוּ כָל־ בְּכֹוֹר זָבְר בְּמִסְפֵּר שֵׁמֶרׁת מִבֶּן־חְוֶּרְשׁ וְמַעְּלְ־ׁרֹה לְפְּקְרֵיהֶם שְׁנַיִם וְעָשְׂרִיםׂ אֶּלֶף שְׁלֹשָׁה וְשִׁבְּעִים וּמָאתֵיִם: בּ

לי הַלְנִים אֲגָי יְהֹנֵה : וְאֵתֹּ 46 הַתְּחַת בְּהֶמְתֶּם וְהֵיוּ־לִי הַלְנִים אֲגָי יְהֹנֵה : וְאֵתֹּ פְּרוּיֵי הַשְּׁלֹשֶׁה וְהַשִּׁבְעִים וְהַפָּארֶגִים הָעְרְבִּים

חַמָּשָׁר שְּלֵלִים לַגִּלְגְּבׁר בְּנִי יִשְּׁרָאֵל : וְלְבַּחְתּ חַמְּשָׁת זען-םלְוּיִם מִבְּלִוּר בְּנִי יִשְּׁרָאֵל : וְלְבַּחְתִּ חַמְשָׁת

עִשְׂרִים גַּרֶה הַשָּׁקָר : וְגָתַתָּה תַבֶּּסֶף לְצַּאְהַרְן 48

יּלְבָגֵיו פְרוּיֵי הָעְרָפִים בָהֶם: וַיַּקַח משֶׁה אֵת בֶּסֶף 49

ספריים מאַת העָרְפִּים עַל פְּרוּיִי הַלְּוִיְם: מְאֵת הַעָּרְפִּים עַל פְּרוּיִי הַלְוִיְם: מְאֵת בְּכְוֹר בְּגֵי יִשְׂרָאֵל לְקַח אֶת־הַבֶּסֶף חֲמִשָּׁה וְשִׁשִּׁים בּבְּיוּי מִלִּי מִשְׁים

יַּמָן משָׁה 51 וּשְׁרָשׁ מֵאָוֹת וָאֶלֶף בְּשֶׁקֶל הַקְּדָשׁ: וַיִּמֵּן משָׁה 51

40. And the Lord said unto Moses, Number all the first-born males of the children of Israel from a month old and upward, and take the number of their names. 41. And thou shalt take the Levites for me, I am the Lord, instead of all the firstborn among the children of Israel; and the cattle of the Levites instead of all the firstborn among the cattle of the children of Israel. 42. And Moses numbered, as the Lord had commanded him, all the firstborn among the children of Israel. 43. And all the firstborn males by the number of names, from a month old and upward, of those that were numbered of them, were twenty and two thousand two hundred and seventy and three.

44. And the Lord spoke unto Moses, saying, 45. Take the Levites instead of all the firstborn among the children of Israel, and the cattle of the Levites instead of their cattle; and the Levites shall be mine: I am the LORD. 46. And (for) those that are to be redeemed, the two hundred and seventy and three of the firstborn of the children of Israel. who are more than the Levites: 47. Thou shalt take five shekels apiece for the poll; after the shekel of the sanctuary shalt thou take, twenty gerahs to the shekel; 48. And thou shalt give unto Aaron and to his sons the money, (for) those who are to be redeemed of those that are over the number of them. 49. And Moses took the redemption money of them that were over in number above those who were redeemed by the Levites: 50. Of the firstborn of the children of Israel did he take the money; a thousand three hundred and sixty and five shekels, after the shekel of the sanctuary. 51. And Moses gave the

^a Mendelssohn renders simply "unto me the Lord;" but it seems to be the usual phrase to express the authority for any command, by declaring it the positive injunction of the great Sovereign, without assigning any special reason for its enactment.

b " Me the LORD," MENDELSSOHN.

אֶת־בֶּסֶף הַפְּרֵים לְאַהְילון וּלְבָנָיו עַל־פִּי יְהוֹהֶ בַאַשֵר צְּנָה יִהֹנָה אֵת־משֵה: פ שביעי ניָדַבֶּר יְחֹנָה אֶל־מֹשֶׁח וְאֶל־אַחָרָן לֵאמְר : נָשֹׁא אֶרת־ראשׁ בְּנֵי קְהָּת מִרְתוֹךְ בְּנֵי לֵנִי לְמִשְׁפְּחֹתָם לְבֵית אָבֹקָם : מָבֶּן שְׁלֹשֵים שָׁנָהֹ וָמַּעְלָה וְעַר בּוְ־חָמשִׁים שָנֶה כָל־בָּא לַצְבָא לַעִשְוֹת מְלָאבָה בְּאָהֶל מוֹעֵר: זָארת עַבֹּדָרת בְגִי־קְהָרת בְּאָהֵל מוער קרש הַקָּרשִים : וּבָּא אַהַלְן וּבְנִיוֹ בִּנְסְעַ קַמְחַנֶּה וְהוֹרֶּרוּ אֵרת פָּרָכֶרת הַשָּּמֶךְ וְכָּפוּ־בָּה אָרן אָרן הָעַרֶת : וְגָרְתנִוּ עַלְיו כְסוּוּ עוֹר הַ*חַשׁ* וּפְּרְשִּׁוּ בָגָר--כָּבֶייל הְבַבֶּלֶרת מִרְ־מְעָבָירה וְשָׁמִוּ בַּבֶּיו : וְעַל וֹ שֻׁלְחַן רַהַפָּנִים יִפְרְשׁוֹ בָּגֶר רְּתַבֵּלֶת <mark>וְגֶרְתַנַּוּ ע</mark>ֻׁלָּיו אֶרת-הַקְעָרָרת וְאֶת-וֹהַכַּפּוֹרוֹ וְאֶבת־ הַמְנַקּיֹת וְאֵת קשִוֹת הַנָּסֶךְ וְלֶחֶם הַהָּמִיר עָלֵיו יָרָיֶרִה : וּפְּרְשִׁוּ עַלֵּיהָּם בָּגֶר תּוֹלַעַת שָׁנִּי וְכִפְּוּ אֹתוֹ בְּמִרְמָה עַוֹר הָתְחַשׁ וְשָּׁמִוּ אֶת־בַּדָּיו: וְלָּקְחַוּ ו בָּגֶד הְבֹלֶלת וְכִפֿוּ אֶת־מְנֹרֵת הַפָּאוֹר וְאֶת־גַרֹּהֶיהָ וְאֶת־מַלְלָחֶיהָ וְאֶת־מַחְתֹּתֶיהָ וְאֵתֹ כְּלֹּרְכְּלֵי ין נְתְנֵּוּ אֹתָרה (שֶׁרְתוּ־לֶּרְת בָהֶם : וְנָתְנֵוּ אֹתָרה ¹⁰ וְאֶת־כָּל־בֵּלֶּיהָ אֶל־מִכְמָה עוֹר הֻחַשׁ וְנְהְנְּוּ עַל־ יו הַפִּוֹט : וַעֵּל י מִוֹבֶּח הָוַהָּב יִפְּרְשׁוֹ בָּנֶר הַתְּבֶּלֶרת בַּיִּ

money of those who were redeemed unto Aaron and to his sons, according to the order of the Lord, as the Lord had commanded Moses.

CHAP. IV. 1. And the Lord spoke unto Moses and unto Aaron, saying, 2. Take the sum of the sons of Kehath from among the sons of Levi, after their families, by the house of their fathers, 3. From thirty years old and upward even until fifty years old, all that are fitted for the service.2 to do work in the tabernacle of the congregation. 4. This shall be the service of the sons of Kehath in the tabernacle of the congregation: the most holy things. And Aaron shall come with his sons, when the camp setteth forward, and they shall take down the veil of the separation, and cover therewith the ark of the testimony: 6. And shall put over it a covering of badgers' skins, and shall spread over all a cloth wholly of blue (woollen yarn), and shall put in its staves. 7. And over the table of the shewbread they shall spread a cloth of blue, and put thereon the dishes, and the spoons, and the tubes, and the staves of the covering: and the continual bread shall be thereon: 8. And they shall spread over them a cloth of scarlet, and cover the same with a covering of badgers' skins, and shall put in its staves. 9. And they shall take a cloth of blue, and cover the candlestick of the lighting, and its lamps, and its tongs, and its snuffdishes, and all the oil vessels thereof, wherewith they minister by it: 10. And they shall put it and all its vessels within a covering of badgers' skins, and shall put it upon a barrow. 11. And over the golden altar they shall spread a cloth of blue, and cover it with a

^a Heb. "That enter the army" or "host," i. e. of those who do the service in the tabernacle, or they who are from thirty to fifty years of age. Hence the version of Mendelssohn has been followed, to give this phrase with the word in the text.

b i. c. The bread which is to be always upon the table.

יְכִפְּוּ אֹרֶוּ בְּמִכְמֵה עֵוֹר הֻחָשׁ וְשָּׁמִוּ אֶת־בַּבְּיוּ: בּלְּדָחוּ אֶת־בָּל־בְּלֵי הַשָּׁרִרת אֲשִׁיְר יְשֶׁרָרתוּ־בָּם בּלְּדֵשׁ וְנֶרְתוּ אֶל־בָּגֵי הַשָּׁרִרת אֲשִׁיְר יְשֶׁרְרתוּ־בָּם

וֹרְשָׁנִוֹ : וְרִשְׁנִוֹ בִּמְבְּכֵּרוֹ עוֹר הַתְּחָשׁ וְנַרְתְנָוֹ עַל־הַ־מְּוֹטּ : וְרְשְׁנִוֹ

יַהְּזְרָלְּרִת כָּל כְּלֵי הַפִּזְבֶּחַ וּפָּרְשִׂוּ עָלָיוֹ בָּגֶר בִּבְּרְשִׂוּ עָלָיוֹ בְּעָרְ אֶרת-הַפִּחְרַזֹּת אֶת-הַזִּמְן יִאֲשֶׁר וְשְׁרַרְזוּ עָלָיוּ בָּהָּם אֶרת-הַפִּחְרַזֹּת אֶת-הַזּמִּזְלְּגֹת וְאֶת-הַיִּעִים וְאֶרת-אֶרת-הַפִּחְרַזֹּת אֶלִיוּ בָּלִי בִּפְּיִעִּים וְאֶרת-אֶרת-הַפִּזְּבָּחׁ וּפָּרְשִׂוּ עָלָיוֹ בָּגֶר בִּבְּרְשִׂוּ עָלָיוּ כְּּהָיּ

עור הַּתְשׁ וְשִׁמְוּ בַּבְּיוּ: וְכִלְּה אַהְרֹן־וּבְּנְּיוּ לְכַפֹּׂת אֶת־הַפְּׁרֶשׁ וְשִׁמְוּ בַּבְּיוּ: וְכִלְּה אַהְרֹן־וּבְנִּיּוּ לְבַפֹּׁת וְאַחֲבִי־בִּן יָבָאוּ בְנִי־־קְהָת לְשֵׁאת וְלְא־־יִנְּעָוּ אֶלֹּ הַקְּרֶשׁ וָמֶתוּ אֵלֶּה מַשְּׂא בְנִי־קְהָה בִּאָּלּ

יביאוּ וְשִׁמִּוּ אַוֹּרָם אָישׁ אָישׁ עַל־עַבְּרָתוּ וְאֶל־יבּרְ בּגִשְׁרָם: וְנָאִת וּ עֲשִׂנּ לִהָּם וְחִיוּ וְלֵאֹל יִכְּתוּ בּגִשְׁרָם: וְנָאִת וּ עֲשִׂנּ לִהָּם וְחִיוּ וְלֵאֹל יִכְּתוּ בּגִשְׁרָם: וְנָאִת וּ עֲשִׂנּ לִהָּם וְחִיוּ וְלָאֹל יִכְּתוּ בְּגִשְׁרָם: וְנָאִת וּ עֲשִׁנּ לִהָּם וְחִיוּ וְלָאֹל יִכְּנְיוֹ יַבְּאִוּ וְשָׁמֵּוּ אַוֹּלִם אָישׁ אֵישׁ עַל-עַבְּרָתוּ וְאֶל־י

covering of badgers' skins, and shall put in the staves thereof: 12. And they shall take all the vessels of service, wherewith they minister in the sanctuary, and put them in a cloth of blue, and cover them with a covering of badgers' skins, and shall put them on a barrow. 13. And they shall take away the ashes from the altar, and spread over it a cloth of purple; 14. And they shall put upon it all its vessels, wherewith they minister upon it, the firepans, the forks, and the shovels, and the basins, all the vessels of the altar; and they shall spread over it a covering of badgers'b skins, and put in its staves. 15. And when Aaron and his sons have thus made an end of covering the sanctuary, and all the vessels of the sanctuary, when the camp is to set forward: after that shall the sons of Kehath come to carry it: but they shall not touch any holy thing, lest they die; these are the things which the sons of Kehath are to carry in the tabernacle of the congregation. 16. And under the supervision of Elazar the son of Aaron the priest shall be the oil for the lighting, and the incense of spices, and the daily meat offering, and the anointing oil; the supervision of all the tabernacle, and of all that is therein, over the sanctuary, and over its vessels.*

17. And the Lord spoke unto Moses and unto Aaron, saying, 18. Do ye^c not cause the tribe of the families of the Kehathites to be cut off from among the Levites: 19. But thus do unto them, that they may live, and not die, when they approach unto the most holy things: Aaron and his sons shall go in, and appoint them, every one, to his

² i. e. In the rings fitted for their reception.

^b The various articles for covering the holy things, are the cloths of service spoken of in Exod. xxxi. 10, &c.

c This is an injunction to the chief superintendent of the sanctuary, not to allow those who are to be engaged in carrying it, to touch it in

וֹמֶרתוּ: פּ מַשְּׂאָן: וְלְאֵינְבְאוּ לְרְאָוֹרת כְּכַלַע אֶרת-תַּקְּבְּשׁ מַשְּׂאָו: וְלְאֵינְבְאוּ לְרְאָוֹרת כְּכַלַע אֶרת-תַּקְּבְּשׁ 20

נוְרַבֵּר וְהוָה אֶל־משֶׁה לֵאמְר: נְשֹׁא אֶת־רָאשׁ בְּנֵי 💯

גלים בּל-הַבָּא רְצְבָא צָבָא לְעָפְר עָבדְּר מָבֶּן שׁלְשִׁים שָׁנָה וָמַעְלָה עַר בָּן־חָמִשִּׁים שָׁנָה תִּפְּקְר שׁלשִׁים שָּנָה וָמַעְלָה עַר בָּן־חָמִשִּׁים שָׁנָה תִּפְּקְר גוֹרְשִׁוֹ נַם־הֶם לְבִית אֲבֹּהָם לְמִשְׁפְּחֹתָם: מִבֶּן

יבְּרָשׁנְי מּנְעָר: זָארת עֲבַבַּרת מִשְּפְחָת רַב<u>ּּרְשָׁנְי 24</u>

בּלַעְבֶּר וּלְמַשָּא: וְנְשְּאוּ שֶׁתֹ־יְרִיעָת הַמִּשְּבָּן וְבֶּאֹת[^] בְּלַעְבָּר וּלְמַשָּא: וְנָשְאוּ שֶׁתִּריִעָלֵיוּ בְּיִבְּתְחַשׁ אֲשֶׁר-עָלֵיוּ בִּלְּיִה מִנְעַר מִכְּםֶחוּ וּמִכְּמֵח הַתַּחַשׁ אֲשֶׁר-עָלֵיוּ

י מְלְבֶּלְרָלֵי עֲבְרָתֶם וְאָת בְּל-אֲשֵׁר יְעָשֶׁר לְהֶם נְאָת־בְּל-בְלֵי עֲבְרָתֶם וְאָת בְּל-בְּלֵי עֲבְרָתְם וְאָת בְּלַבְינ וְאֵר הָחָצִׁר אֲשֶׁר עֵיחְבִיהֶם עַל-בַוֹמְשְׁבָן וְעַל-הַמְּוְבִּה בְּהַחוּ שַעַר הָחָצִׁר אֲשֶׂר עֵיחְבִיהֶם עַל-בַוֹמְשְׁבָן וְעַל-הַמְּוֹבְּה בְּהָם וְאָת בְּל-אֲשֵׁר יֵעֲשֶׂה לְהֶם וְאָת בְּל-בְּעִם וְאָת בְּל-אֲשֵׁר יֵעֲשֶׂה לְהֶם וְאָת בִּלֹיבְתְם וְאָת בְּלִבְתְם וְאָת בִּלּבְתְם וְאָת בִּלּבְתְם וְאָת בִּלְבִּישׁׁר יֵעֲשֶׂה לְהֶם

יַעל-פִּי אַהַרוּ וּבָנִיו תְּהְנִּה בָּל-עֲבֹרוּ בִּעל-פִי אַהַרוּ וּבָנִיו תְּהְנִּה בָּל-עֲבֹרוּ בִּעל-פִי אַבְּרָתֶם וּלְכָל עַבְּרָתֶם וּפְּקַרְתֶּם

אָרת אָרת פָל־מַשְּאָם: זָאת עַבּדֵּת פּל-מַשְּאָם: זָאת עַבּדֵּת פּל מוֹעֶר וּמִשְׁמַרְתָּם מִּעְר וּמִשְׁמַרְתָּם מִּעְר וּמִשְׁמַרְתָּם

29 בְּיַרֹ אִיתָּמֶר בֶּן־אַהְרָן הַבּהַן: ס בְּגֵי

³⁰ מְרָרֶי לְמִשְׁפְּחֹתָם לְבֵית־אֲבֹתָם תִּפְּקְדׁ אֹתָם: מִבֶּן ³⁰ שְׁלְשִׁים שָׁנָה וָמַעְלָה וְעֶר בֶּן־חֲמִשִּׁים שָׁנָה תִּפְּקְרֵ_ס בְּלֹים שָׁנָה תִּפְּקְרֵ_ס בְּלִיה בָּלְיה בָּלְרֹיה בָּאֹ לַצָּבָּא לַעֲבֹּד בָּת־עֲבֹדָת אְהֶל מוֹעֵר:

service and to his burden. 20. But they shall not go in to see when the holy things are covered, lest they die.

21. And the Lord spoke unto Moses, saying, NAHSSO. 22. Take also the sum of the sons of Gershon, by the house of their fathers, by their families: 23. From thirty years old and upward until fifty years old shalt thou number them; all that are fitted for the service, to do work in the tabernacle of the congregation. 24. This shall be the service of the families of the Gershonites, to serve, and to carry: 25. And they shall carry the curtains of the tabernacle, and of the tent of the congregation, its covering, and the covering of the badgers' skins that is over it above, and the hanging for the door of the tabernacle of the congregation, 26. And the hangings of the court, and the hanging for the door of the gate of the court, which is by the tabernacle and by the altar round about, and their cords, and all the vessels of their service, and all that is delivered to them shall they perform. 27. By the command of Aaron and his sons shall be all the service of the sons of the Gershonites, in all their carrying, and in all their service: and ye shall appoint unto them in charge all which they have to carry. 28. This is the service of the families of the sons of Gershon in the tabernacle of the congregation, and their charge shall be under the superintendence of Ithamar the son of Aaron the priest.

29. The sons of Merari, thou shalt number after their families, by the house of their fathers; 30. From thirty years old and upward, even until fifty years old shalt thou number them, every one that is fitted for the service, to do the work of the tabernacle of the congregation. 31. And this

any wise before it is time, for by this they would incur the penalty of death. Hence the great care enjoined here.

מוער קרשי הפּשְבּן וּבְריחיו וְעַפּוּדִיו וְאַדְּנְיִו : מוער קרשי הפּשְבָּן וּבְריחיו וְעַפּוּדִיו וְאַדְּנְיִו :

יתרתם וּמֵיתְרֵיהֶם פּלִיב וְאַרְנִיהֶם וִיתְרֹתָם וּמֵיתְרֵיהֶם פּלְלֹּל בְלֵיהֶם וּלְכָל אַבְּדָתָם וּבְישׁמָת הִפְּקְלוּ אֶתִּי

33 כְּלֵי מִשְּמֶרֶת מַשְּׁאֶם : וַאִּרת עֲבַדֵּירת מִשְׁפְּחוֹרת בְּנֵי מְרָרִי לְבָל־עֲבְדָּתָם בְּאַהֶּל מוֹעֵר בְּיַד אִיתִּמְׁר

בּוֹעבֶרוֹ אֶת־בְּנֵי הַקְּהָתִי לְמִשְׁפְחֹתָם וּלְבֵית. הַגעָרוֹ הַכֹּהֵן בִּיִּבְּלָּר מֹשֶׁרוֹ וְאַרְּעָוֹ וּנְשִּׁיאֵי

יוַמְשַּיִם שָּנֶה כָל--הַבָּא לַצָּבָּא לֵעַכָּה וְעַר בָן-־ חַמִשִּים שָׁנֶה כָל--הַבָּא לַצָּבָּא לֵעַכֵּה בְּאָהֶּל

מוער: וַיְּהְיִי פָּקְרֵיהֶם לְמִשְׁפְּחֹתֶם אַלְפַּיִם שְׁבַע 36

³⁷ מֵאְוֹרת וַחֲמִשִּׁשׁ : אֵלֶה פְּקוֹבֵי מִשְּפְחַת הַקְּהְ<mark>תְּי</mark> בָּלְ-הַעבֵר בְּאָהֶל מוֹעֵר אֲשֶּׁר פָּקַך משֶׁה וְאַהְרֹן

38 על־פִי יְהוָה בְּיַר־מֹשֶׁה: ס שני וּפְקוּהֵי

אַכִּישִים שָּנָה וָמַּאְלָה וָאַר בֶּן-חֲמִשֵּׁים שָּנָה אַרשִׁים שָּנָה וָמַאְלָה וָאַר בֶּן-חֲמִשִּׁים שָּנָה יִמָּבּן יִמָּבּן יִמָּבּן יִמִּבּן יִמִּבּן יִמִּבּן

של בּל־הַבּא לַצָּבָּא לַעבוּה בְאָהֶל מוער : וַיְהְיוֹּ פָּקַבִיהֶם לִמִשְפְּחִתָם לְבַיִּהְ אֲבֹתֶם אַלְפַּיִם

41 ושש מאורת ושלשים : אַלֶּה פְּקוּבֵּי מִשְּפְּחִרתׁ בְּנִי גַרְשׁוֹן כָּל-רָּזְעֹבֵּר בִּיאָהֶל מוֹעֶר אַשָּׁהּר פַּקּר

על־פִי יְהוֶּךְה : וּפְּקוֹבֵּי מִשְׁפְּחְוֹת בְנֵי * מִשְׁפְּחְוֹת בְנֵי * שני לכפרדים

VOL. IV.

is what is confided to them to carry, regarding all their service in the tabernacle of the congregation: the boards of the tabernacle, and its bars, and its pillars, and its sockets, 32. And the pillars of the court round about. and their sockets, and their pins, and their cords, with all their instruments, and all which belongeth thereto; and by name shall ye designate (to them) the vessels which are confided to them to carry. 33. This is the service of the families of the sons of Merari, regarding all their service. in the tabernacle of the congregation, under the supervision of Ithamar the son of Aaron, the priest.* 34. And Moses with Aaron and the princes of the congregation numbered the sons of the Kehathites after their families, and after the descent from their fathers, 35. From thirty years old and upward even until fifty years old, every one that was fitted for the service, for the work in the tabernacle of the congregation. 36. And those that were numbered of them by their families were two thousand seven hundred and fifty. 37. These were they that were numbered of the families of the Kehathites, all that might do service in the tabernacle of the congregation, whom Moses with Aaron numbered by the command of the Lord through the hand of Moses.*

38. And those that were numbered of the sons of Gershon, according to their families, and by the descent from their fathers, 39. From thirty years old and upward even until fifty years old, every one that was fitted for the service, for the work in the tabernacle of the congregation, 40. Even those that were numbered of them, according to their families, by the descent from their fathers, were two thousand and six hundred and thirty. 41. These are they that were numbered of the families of the sons of Gershon, of all that might do service in the tabernacle of the congregation, whom Moses with Aaron numbered by the command of the Lord. 42. And those that were numbered of

- 48 מָרָרֶי לְמִשְּפְחֹתָם לְבֵית אֲבֹתָם: מִבֶּן שְׁלְשֵים שְׁנָחְ וָמַעְלָה וָאַר בֶּן-חֲמִשִּים שָנֶח בָּל-הַבְּאֹ
- 44 לַצָּבָּא בָלְעַבּדָּה בְּאָהֶל מוֹעֵר : וַיִּרְהִינִי בְּקְבִיהֶּים
- פּקוּבִי מִשְפְּחָת בְּנֵי מְרָרֵי צִּישֶּׁר פְּקַך משֶׁה בְּקוּבִי מִשְפְּחָת בְּנֵי מְרָרֵי צִּישֶּׁר פְּקַך משֶׁה בּיִי מִשְׁפְחֹתָם שְׁלְשֶׁר בְּנֵי מְרָרֵי בִּישֶּׁר בּיִקְר מּשֶׁר
- 46 וְצֵארֶהְלוֹ עַל־פִּי יְחּוֶּה בְּיֵרִימשֶׁה : כָל-הַפְּּאָדִים לּ אָשֶר בָּלִר משֶרה וְאַרְהֶלוֹ וּנְשִׂיאֵי יִשְׂרָאֵל אֶרִת־
- לְנִיבֶׁ לְמִשְּפְחֹתָם וּלְבֵּיתׁ אֲכֹהָם: מִבֶּּן שְׁלְשִים שְׁנָחׁ וָמַעְלָהוּ וָעַר בֶּן־חָמִשִּים שְּנֶחׁ כָל-חַבָּּא שָׁנָהוֹ וָמַעְלָהוּ וָעַר בֶּן־חָמִשִּים שְּנֶחׁ כָל-חַבָּּא בַלְעַבֹּד עַבַּרָּתוּ וַעַבֹּרָתוּ מַשָּׁא בְּאָהֶל
- שמוער : וַיְּהָיִּר פָּקְרֵיהֶ,ם שְׁמנֹרַת אֲלְפִּים וַחֲמֵשׁ ⁴⁸
- בּיַר־ בְּאַתְּרִם: עַל־בִּּי יְהוְה בְּקַךְ אוֹתָם בְּיַר־ מְשִׁמְנִים: עַל־בִּי יְהוְה בְּקַךְ אוֹתָם בְּיַרִּי מַשָּׁאָוֹ וּבְּקָדְיוּ מַשָּׁאוֹ וּבְּקָדְיוּ
- ָ<mark>ךְ אֲשֶׁר־צְוָּהַ יְהוָה אֶת־משֶׁה: פ</mark> שלישי <u>2 וַיְרַבֵּר יְהוָה אֶל־משֶׁה לֵאמְר: צַו אֶת־בְנֵי יִשְּׂרָאֵל</u>
- נְישַׁלְּחוּ מִזְכָר עַר־נְגַוְבָה בְּל־צָרִוּע וְכָל־זָבְ וְכָּל טָמֵא מִזְכָר עַר־נְגַוְבָה הְשַׁלֵּחוּ אֶל־מִחִוּץ לַמְּחָנֶה ³
- ביהלטום ולא יספאנ אברמטהים האאר איי
- שֹבֵן בְּתוֹבֶם: וַיְּעֲשׁוּ־בֵּן בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיְשַׁלְחַוּ אוֹהָם אֶל־משֶׁר בְּנָ יִשְׂרָאֵל:
 שֹבֵן בְּתוֹבֶם: וַיִּעֲשׁוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל:
 פּ

the families of the sons of Merari, according to their families. by the descent from their fathers, 43. From thirty years old and upward even until fifty years old, every one that was fitted for the service, for the work in the tabernacle of the congregation, 44. Even those that were numbered of them after their families, were three thousand and two hundred. 45. These are those that were numbered of the families of the sons of Merari, whom Moses with Aaron numbered by the order of the Lord through the hand of Moses. 46, All those that were numbered of the Levites, whom Moses with Aaron and the chief of Israel numbered, after their families, and after the house of their fathers, 47. From thirty years old and upward even until fifty years old, every one that came to do the service of the ministry, and the service of the carrying in the tabernacle of the congregation, 48. Even those that were numbered of them, were eight thousand and five hundred and eighty. 49. By the order of the LORD through the hand of Moses, did he appoint^b them, every one to his proper service, and to his proper carrying: and they were numbered, as the Lord had commanded Moses.*

CHAP. V. Command the Lord spoke unto Moses, saying, 2. Command the children of Israel, that they send out of the camp every leper, and every one that hath an issue, and whosoever is defiled by the dead: 3. Both male and female shall ye send out, to without the camp shall ye send them; that they defile not their camps, in the midst whereof I dwell. 4. And the children of Israel did so, and sent them out to without the camp: as the Lord had spoken unto Moses, so did the children of Israel.

^a That is, the priests, for they being Levites, were also numbered with the other Kehathites.

b The different versions of the word בקד in this passage are according to Менрецьзони.

לַינְדַבֶּר יְרוּוֶּה אֶל־משֶׁה לֵאמְר: דַבֵּר אֶל־בְגֵי יִשְׂרָצֵּל אֵישׁ יְּהְוֹה לֵאמְר: דַבֵּר אֶלּבְנִי יִשְׁרָצֵּל אֵישׁ יְהוֹיִה נְאָשְׁמֶה הַנָּפָשׁ הַהְוֹא: הָאָרָם לְמְעֵל מַעַל בִּיהוֹיָה וְאָשְׁמֶה הַנָּפָשׁ הַהְוֹא:
דְּיִהְנִהוֹ בְּרִאשׁוֹ וַחֲמִישִׁהוֹ יִפַּף עָלְיוֹ וְנָתֵּן לַאָשֵּׁר יִבִּשְׁים בְּרִאשׁוֹ וְהַשִּׁיב אֶת־
דְּשִׁמוֹ בְּרִאשׁוֹ וַחֲמִישִׁהוֹ יִפַף עָלְיוֹ וְנָתַן לַאָשֵּׁר

אַשַּם לו: וְאִם־מֵּין לָאִישׁ גֹּאֵל לְהָשִׁיב הָאָשָׁם פּ
 אַשַם לו: וְאִם־מֵּין לָאִישׁ גֹּאֵל לְהָשִׁיב הַאָּשָׁם בּמוּשָׁב לֵיהוָה לַכֹּהֵן מִלְבַּר אֵיל

⁹ הַבְּפָּרִים אֲשֶׁר יְבַפֶּר־בְּוֹ עָלְיוֹ: וְכָל־תְּרוּמֶּה לְבָל־ קִרְשֵׁי בָגִי־יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר־יַקְרִיבוּ לַכֹהָן לוֹ יְהְיֶה:

יוְאָישׁ אֶת־בֶּלְרָשֶׁיו לַוֹ יָהְיֶוּ אֶישׁ אֲשֶׁר־יִתֵּן לַכּהֵן לְוֹ יַהְיֶה: פּ רביע

יִשְׁרָאֵר וְמֶעֲרֵח בְּוֹ מֵעֵר : וְשָׁכַּב אֵישׁ אִרָה 12 יִשְׂרָאֵר וְאָמַרְתָּג אֲלַחֶּם אִישׁ אִישׁ בִּי־תִשְּׁמֵּח יִשְׂרָאֵר וְאָמַרְתָּג אֲלַחֶּם אִישׁ אִישׁ בִּי־תִשְּׁמֵּח יִשְׂרָאֵר וְאָמַרְתָּג אָל-משֶׁח לֵאִמְר: דַּבּר אָלּבְּהְּ

שׁבְבַּת־זֶּבִע וְנָעְלַם מֵעינֵי אִישָּׁהּ וְנִסְתְּדֶה וְהָיא

14 נִּסְמֵאָה וְעֵר אֵין בָּהּ וְהָוֹא לְא נִתְפְּשָּׁה: וְעָבַּר
עָלְיוֹ רְוּחַ־קְנְאָרֵה וְקִנָּא אֶת־אִשְׁתְוֹ וְהַוֹא נִסְמֵאָה
עָלְיוֹ רְוּחַ־קְנְאָרֵה וְקִנָּא אֶת־אִשְׁתְוֹ וְהָוֹא נִסְמֵאָה
אִוֹּעָבַּר עָלָיו רְוּחַ־קִנְאָרֵה וְקִנָּא אֶת־אִשְׁתֹּוֹ וְהָיא
אִוֹּעָבַר עָלָיו רְוּחַ־קִנְאָרֵה וְקִנָּא אֶת־אִשְׁתֹּוֹ וְהָיא

לא נְפְמֵאָה: וְהַבִּיא הָאִישׁ אֶרְראִשְׁתּוּ אֶלֹּר<u>הַכּהׁהְ</u> וְהַבְּיִא אֶת־קָרְבָנָהּ עֶלֶּיִהְ עֲשִׁירָת הָאֵיפָּה קַמַח שְׁעַרֶים לְארִיצִּק עֲלָיו שָׁמֵן וְלְארִיתֵּן עָלִיוֹ לְבֹּנְּה

- 5. And the Lord spoke unto Moses, saying, 6. Speak unto the children of Israel, If any man or woman commit any sin against a fellow-man, thus doing a trespass against the LORD, and that person becometh guilty: 7. Then shall theya confess their sin which they have committed; and he shall make restitution for his trespass with the principal thereof, and its fifth part shall he add thereto, and give it unto him against whom he hath trespassed. 8. But if the man have no kinsman to whom restitution could be made for the trespass, then shall the trespass which is restored unto the Lord, belong to the priest; beside the ram of the atonement, whereby an atonement shall be made for him. 9. And every offering of all the holy things of the children of Israel, which they bring unto the priest, shall be his. 10. And every man's hallowed things shall be his; whatsoever any man giveth to the priest, shall belong to him.*
- 11. And the Lord spoke unto Moses, saying, 12. Speak unto the children of Israel, and say unto them, If the wife of any man go aside, and commit a trespass against him, 13. And a man lie with her carnally, and it be hid from the eyes of her husband, because she hath been secretly defiled, and there is no witness against her, and she hath not been detected in the fact; 14. And the spirit of jealousy come over him, and he be jealous of his wife, and she have been defiled; or if the spirit of jealousy come upon him, and he be jealous of his wife, and she have not been defiled: 15. Then shall the man bring his wife unto the priest, and he shall bring her offering for her, the tenth part of an ephah of barley meal; he shall not pour any oil upon it, nor put any frank-
- ^a The introduction of the plural here between the singulars which precede and follow, is a peculiarity in Hebrew, easily understood, which has been noticed before.
- b If he should be living; but if dead, to his near relatives. This view will explain the succeeding verse, where a person is spoken of who leaves no one authorized to claim his property.

בִּי־מִנְחַתַּ קְנָאֹתֹ הֹוּאַ מִנְחַת וֹכָרָוֹן מַוְבֶּבֶת עוֹן: יוֹרְקְרִיב אֹרֶזר רַבֹּנְגְן וְרֶגֶעֶמְרָה לִפְנִי יְהֹוָה : ין וְלָקַח הַכּהָן מָיִם קרשִים בּּכְלִי־חֶרֶשׁ וּמִן־הָע<mark>ּבְּר</mark> אָשֶׁר יָהְיֶרוֹ בְּקַרְקַע הַמִּשְׁבְּן יִקַח הַכֹּהֵן וְנְרַתְּן ין הֶעֶמִיר הַכֹּהֵן אֶת־הָאִשָּׁה ֹלְבְּנֵי וּ אֶת־הָאִשָּׁה ֹלְבְּנֵי וּ אֶל-הַבָּאִים : וְהֶהֶעֶמִיר הַכֹּהֵן יְהנָה וּפָרַע אֶרת־רָאשׁ הָאִשְּׁה וְנָרַיַן עַלּ־כַּפָּיהָ אָר מִנְחַת הַזִּכָּרוֹן מִנְחַת קְנָאָת הַוֹא וּבְיַרַ 19 הַכּהֵן יָהְיֹּוּ מֵי הַמָּרִים הַמְּאָרַרִים : וְהִשְׁבְּיַע ארָזר הַכהָן וְאָמַר אֶל־הָאשָה אִם־לֹא שָבָב אִישׁ אֹרֶתך וְאִם־לְא שָׁמֶית טְמְאָה תַּחַת אִישֵׁך י וְאַרְעָ כְּיִ מְמֵּי הַמָּרִים הַמְּאָרָרִים הָאֱלֶּה : וְאַרְעָ בִּי בִּי הַנְּלָי מְמֵּי הַמָּרִים הַאָּלֶּה : וְאַרְעַ בִּי שָּׁמֶית תַּחַת אִישֵׁך וְכֵי נִטְמֵאת וַיִּבֹון אִישׁ בְּךֹ אָרו־שְּבָבְלּוֹ מְבַּרְלְעָבֵי אִישֵׁךְ: וְהִשְׁבִּיַע הַבּבֵּן 21 אֶת־הָאשָׁה בּשְׁבַעַרוּ הָאָלָה וְאָפַר הַכֹּהֵן לְאִשֶּׁה יִבֵּון יְהוֶה אוֹרֶגֶךְ לְאָלֶה וְלִשְׁבָּגֶה בְּרַנוֹךְ עַמֵּךְ בְּהַרת יְהֹנָה אֶת־יְבַכֶּךְ נֹפֶּׁלֶרת וְאֶת־בִּטְנֵךְ צְבָרת: י וֹבָאוּ הַפַּּיִם הַקֹּאָרָרָים רָאַצֶּׁהֹ בְּמֵעַיִּךְ לַצְבְּוֹרתֹ 🕰 בּאוּ הַפַּּיִם הַקֹּאָרָרָים בּמוֹ וֹלְנְפַּר יֵרֶךְ וֹאָמְרָה הָאִשֶּׁה אָמֵן ו אָמֵן: יַבְּלָב אֶת־הָאָלְת הָאֵלֶּה הַכּהֵן בַּמֻפֶּר וּמְחָה אֶל־ 🛂 🛂 🛂 🛂 יוֹבְהָב אֶת־הָאָלָת הָאֵלֶּה 24 מֵי הַפֶּרִים: וְהִשְּקָה אֵת־הַאִשֶּׁה אֵת־מֵי הַפָּרִים בַּקְּאָרֶרֶים וּבָאוּ בָה הַפַּיִם הַקְּאָרָרִים לְמָרִים:

incense thereon; for it is a meat offering of jealousy, a meat offering of memorial, bringing iniquity to remembrance. 16. And the priest shall bring her near, and place her before the LORD; 17. And the priest shall take holy water in an earthen vessel; and of the dust that is on the floor of the tabernacle the priest shall take, and put it into the water; 18. And the priest shall place the woman before the Lord, and uncover the woman's head, and put the meat offering of memorial in her hands, it is the meat offering of jealousy, and in the hand of the priest shall be the bitter waters that bring the curse. 19. And the priest shall charge her by an oath, and he shall say unto the woman, If no man hath lain with thee, and if thou hast not gone aside to uncleanness behind thy husband: then be thou free from these bitter waters that bring the curse. 20. But if thou hast gone aside behind thy husband, and if thou hast been defiled, and some man hath lain with thee beside thy husband: 1-21. Then the priest shall charge the woman with an oath of cursing, and the priest shall say unto the woman, The LORD make thee a curse and an oath among thy people, when the LORD doth cause thy thigh to fall away, and thy belly to swell; 22. And these waters that bring the curse shall go into thy bowels, to cause the belly to swell, and the thigh to fall away; and the woman shall say, Amen, amen. 23. And the priest shall write these curses on a roll, and he shall blot them out with the bitter water. And he shall cause the woman to drink the bitter waters that bring the curse: and the waters that bring the curse shall enter into her, for bitterness. 25. And the priest

^{*} i. e. That which has been sanctified in the laver. The preparation of the bitter waters as here described of the meanest materials in a mean vessel, was to typify the abhorrence of incest in the estimation of the LORD.

b Here the idea breaks off, and is resumed in the next verse at the words, "The LORD make thee."

אַזְּכֵּרָלִיִּשִּ וִּיִּלִּמִּאִ בַּמִּזְּבָּטִׁה וְאַחֵּר זַּאֵּלֵּטִ אָרִר. אָרִרְּיִּשִּׁוֹבְּטִּ : וֹלֹמָּא בֹּפִנְּזֹ מוֹ-בִּיּמִּנְטִׁטְ אָרִר. וְיִבְּמָּנְטְׁטְ לְפְּנֵּ זְּטְּנְׁי וְיִבְּלְּרִיכ אָרֵישִּׁ וְיִבְּלָּרִיכ אָרִישִּׁ יְיִבְּלָּטְ אָרִר. בְּמִּנְּאָׁת הָר. בִּמְּנְאָת בָּבְּיּלְּיִ אָרִר. בְּמִּנְאָת בְּבִּיּ וְיִבְּלָּהְ אָר. מִנְּחַר. בִּפְּנְאֶת.

ין הָשָׁיִם הַמְּאָרֵרִים לְמָרִּים וְצָבְרָתִּה בִּמְּיִם וְהָיְרָתִה בְּמִּים וְהָיְרָתִה בְּמִּים וְהָיְרָת אָם־נִטְמְאָרֵרִים לְמָרִים וְצָבְרָת בִּאִישָׁה וּבָּאוּ בְּהִּ הַמֵּיִם הַמְּאָרֵרִים לְמָרִים וְצָבְּלָה

לא נממאע לאהר ומרובר עוא ונפרער גא ירלש וניילע לאהר לאלע פּלנכ תפּע : ואם.

יוֹןרָעָה זָרַע: זָאת הוּרָרת הַקְּנָאֶרת אֲשֶּׁר הִשְּׁטֵּה 20

מָלְיוּ רָוּחַ לְּפָנֵי יְחֹנֶח וְעֻשָּׁה לָהֹּ הַכֹהֵן אֵרִת כָּרִ-עֶלֶיוּ רָוּחַ לִּנְּאֶה וְנִשְׁמָאָה: אַּוֹ אִישׁ אֲשָּׁר הַזְעַכְּר הַעָּיִי רָוּחַ לִנְּאֶה וְנִשְׁמָאָה: אַּוֹ אִישׁ אֲשָּׁר הַזְעַכְּר

31 הַרּעוֹרֶה הַוְּאַרת : וְנָקָּה הָאֵישׁ מֵעֶוֹן וְהָאִשֵּה הַהָּוֹא תִּשֵּׂא אָת־עֵוֹנָה: פ

יִשְּבֵר : כִּל יְמֵי נִזְרָוֹ מִכּר יְ אָשָׁר יֵעֲשָׁר מִנְּפָּן יְשִׁיִּח מְנְפָן יִשְׁרָבׁ לִיתְּיִם וְיִבִשִּׁים לְא יִשְׁרָבִּים לַחִים וְיִבִשִּׁים לְא יִשְׁרָבִים לִא יִשְׁתָּח וְעַנְבִים לַחִים וְיִבִשִּׁים לְא יִשְׁרָבִי לִא יִשְׁתָּח וְעַנְבִים לִא יִשְׁרָבִּי לִא יִשְׁרָבִי לִא יִשְׁרָבִי לִא יִשְׁרָבִי לָא יִשְׁרָבִי לִא יִשְׁרָבִי לִא יִשְׁרָבִי לִא יִשְׁרָבִי לִא יִשְׁרָבִי לִא יִשְׁרָבִי לִא יִשְׁרָבִי לְא יִשְׁרָבִי לִא יִשְׁרָבִי לִא יִשְׁרָבִי לִא יִשְׁרָבִי לִא יִשְׁרָבִי לִא יִשְׁרָבִי לִא יִשְׁרָבִי יִבְּשִׁים לְא יִשְׁרָבִי יִבְּשִׁים לְא יִשְׁבִּי יִבְּשִׁים לְא יִשְׁרָבִי יִבְּעָּים מִּנְבְּים בִּישְׁרִבְי יִבְּעָים יִבְּשִׁים לְא יִשְׁרָבִי יִבְּיִּים יִנְעִשְׁים מִנְבָּים בּיִבְּיִים לִּאְים בְּבִּבּי יִבְּעָּים לְא יִשְׁרָבִי בְּבִּים בְּבִּים בִּבְּים בְּבִּים לִאִים יִבְּשִׁים לְא יִשְׁרָבִי וְבִּשְׁים לְא יִשְׁרָבִים בְּבִּים בִּבְּים בִּבְּים בִּבְּים לִיבִּים לִיִּבְים לִּיִבְּים לִייִם וְּבִּבְּים לְּאִבִּי וְבְּבִּים בְּבִּים בְּבִּבּי יְהְיָּים בְּבִּי בְּיִבְּים בְּבִּבְי יְהְּיָּשׁׁים בְּבִּי בְּבִּים בְּבִּבְּי יְהְנָּים בְּבִּי בְּבִּים בְּבִּבְי יְהְנָּים בְּבִּים בְּבִּים בְּבִּבְּי יְהְנָּים בְּבִי בְּבִּים בְּבִּבְּי יִבְּנְבִּים בְּבִּי בְּבִּבּי יִּהְּנָּם אִּבְּים בְּבִיים בְּבִּבּי יִּבְּיִּבְּבְּי בְּבִּבְּי בְּבִּבְּים בְּבִּים בְּבִּים בְּבִּים בְּבִּים בְּבִּים בְּבִּי בְּבִּים בְּבִּי בְּבִּים בְּבִּים בְּבִּים בְּבִּים בְּבִּים בְּבִּים בְּבִּים בְּיִבְּים בְּבִּים בְּיבְּים בְּבִּים בְּבִּים בְּבִּיי בִּיּבְּים בְּבִּים בְּבִּים בְּיִים בְּבִּים בְּבִּים בְּבִּים בְּבִּיי בְּיִבְּים בְּבִּישְׁים בְּיִבְּים בְּבִּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּבִּישְׁים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּבְּים בְּיִיבְּים בְּבּיי בִּיּבְּים בְּיבְּים בְּבּיים בְּבִּים בְּיבּים בְּבּים בְּבּיי בִּישְׁבִּים בְּבְּים בְּיבְּבְּים בְּיבְּים בְּבּים בְּבִּים בְּבִּים בְּבִּים בְּבִּישְׁבִּים בְּבִישְׁבִּים בְּבִּים בְּבּבּים בְּבִּים בְּבִּים בְּבִּים בְּבִּים בְּבִּים בְּבִּים בְּבִּים בְּבִּים בְּבִּים בְּבְּים בְּבִּים בְּבִּים בְּבִּים בְּישְׁבְּבּים בְּבִּים בְּבְּים בְּבְּבְּים בְ

shall take out of the woman's hand the meat offering of jealousy, and shall wave the meat offering before the LORD, and bring it near to the altar: 26. And the priest shall take a handful from the meat offering, as its memorial, and burn it upon the altar, and after that shall be cause the woman to drink the water. 27. And when he hath made her to drink the water, then it shall come to pass, if she have been defiled, and have committed a trespass against her husband, that the waters that bring the curse shall enter into her, for bitterness, and her belly shall swell, and her thigh shall fall away: and the woman shall become a curse among her people. 28. And if the woman have not been defiled, but be clean: then she shall be free, and shall conceive seed. 29. This is the law of jealousies, when a wife goeth aside behind her husband, and hath been defiled; 30. Or when the spirit of jealousy cometh over him, and he be jealous of his wife; and he shall place the woman before the Lord, and the priest shall do unto her according to all this law. 31. And the man shall be guiltless from iniquity, but the woman shall bear her iniquity.b

CHAP. VI.

1. And the Lord spoke unto Moses, saying,
2. Speak unto the children of Israel, and say
unto them, When either man or woman pronounce an especial vow, the vow of a Nazarite, to be abstinent in honour
of the Lord:
3. He shall abstain from wine and strong
drink, vinegar of wine, or vinegar of strong drink he shall
not drink, and any liquor of grapes shall he not drink, and
grapes, fresh or dried, shall he not eat.
4. All the days of
his abstinence he shall eat nothing that is made of the grape

a Here is evidently understood, "And she hath not been defiled."

b "Even if he should have exposed her without full cause to the above disgraceful procedure; since, through an improper levity of conduct, alone, she has incurred guilt, and deserves a just punishment."—Arnheim.

ל הַיִּין מַחַרְצַנָּים וְעַר־זָגָּ לְא יאבֶר : כָּל־יְמֵיּ נֶנֶרְ נְּזְרוֹ הַעַער רֹא־יַיְעַבָּר עַל־ראשׁוֹ עַר־מְלֹּארת הַנְמָׁם אֲשֶׁרײַזִיר לֵיהנָהוֹ קָרָשׁ יְהְיֶּהוֹ נַבֵּלְ פָּרַע

שָׁעָר ראשו: בָּל-יְמֵי הַוּיְרוֹ לֵיהוּוֶרֵה עַל-גָבֶשׁ •

קת לא יָבְא : לְאָבֵיוֹ וּלְאִפּוֹ לְאָחִיוֹ וּלְאַחִוֹּ לְאַחִיוֹ לְאַדּ יִשִּׁמָא לָהֶם בְּמֹתָם בִּי נַזֶּר אֱלהָיו עַל־ראשׁו:

ראשו בְּיִוֹם טְרָדִרְתוֹ בִּיִּוֹם דִשְּבִיעִי יְנַלְּחֶנוּ : מֵרת עָלִיוֹ בְּפָּתַע פִּתְאֹם וְטִמֵּא רָאש נִזְרְוֹ וְגְלַח בּרֹל יְמֵי נִזְרוֹ לָּלְרֶש הְוֹּאֹ בַּיִיתוֹרֵה : וְבִיּיִמוּרִת \$

יוֹנֶת הַשְּׁמִינִּי יָבָא שְׁתֵּי חָרִים אָן שְׁנֵי בְּנֵי יוֹנֶתְ 10 וּבְּיוֹם הַשְּׁמִינִי יָבָא

יו אָל־הַכהַן אָל־פֶּרַח אָהֶל מוֹער: וְעָשֵּׁרֹה הַכהֵּן אֶל־הַכהַן אֶלּרָ מְעָלִּרוּ וְכְפֵּר עָלִּיוּ מְאֲשֶׁר אָחָר לְעִלָּרוּ וְכִפֵּר עָלִיוּ מְאֲשֶׁר חָטָא עַל־הַגְּפָשׁ וְקְדָשׁ אֶת־רֹאשׁוּ בִּיִּוֹם הַהְוּא:

¹² וְהָוֹיֵר לִיהֹנְרֹל ֶׁאֶת־יְמֵי נִוְלוֹ וְהַבֶּיא כֶבֶשׁ בֶּן־שְׁנְתְוֹ ¹² לְאָשֶׁם וְהַנָּמִים הָרָאשׁנִים יִפְלוֹ כִּי טָמֵא נִוְרוֹ :

13 וְוֹאָת תּוֹרֶת הַנָּוֹיֶרְ בְּיוֹם מְלֹארת יְמֵי נִוְלוֹ יָבִיא

14 אֹתֹּוֹ אֶל־בֶּבֶתַּח אָהֶּל מוֵער: וְהִקְרֵיב אֶתּ־קְרְבְּנִוּ לֵיחֹנֶרוֹ כֶּבֶשׁ בָּן־שְׁנָרֹוֹ רִסְמִים אֶחָר רְעׁלֶּרוּ וְבַבְשָּׂרוֹ אַחַת בַּתּ־שְׁנָתָה הְמִימָה לְחַאֵּאת וְאַיִּלּ־ אַחָר אַחַת בַּתּ־שְׁנָתָה הְמִימָה לְחַאָּאת וְאַיִּלּ־

ברליך המים לשלמים: וְפַל מֵצׁוֹת סְשֶׁחֵים בַּשֶּׁמֶן יִרְקִיקִי מַצְּוֹרת מְשָׁחַים בַּשְּׁמֶן יַרְקִיקִי

vine, from the kernels even to the husk. 5. All the days of the vow of his abstinence there shall no razor come upon his head: until the days be completed, in which he abstaineth in honour of the Lord shall he be holy, letting grow untouched the hair of his head. 6. All the days of his abstinence in honour of the Lord he shall not come near any dead body. 7. On his father, or on his mother, on his brother, or on his sister, shall he not make himself unclean, when they die; because the consecration of his God is upon his head. 8. All the days of his abstinence he is holy unto the LORD. 9. And if some one die very suddenly by him, and he thus defile his consecrated head: then shall he shave his head on the day of his being cleansed, on the seventh day shall he shave it. 10. And on the eighth day he shall bring two turtledoves, or two young pigeons, to the priest, to the door of the tabernacle of the congregation: 11. And the priest shall prepare the one for a sin offering, and the other for a burnt offering, and make an atonement for him, because he hath sinned through the dead, and he shall hallow his head that same day. 12. And he shall consecrate unto the Lord (again) the days of his abstinence, and he shall bring a sheep of the first year for a trespass offering; but the prior days shall not be counted, because his consecration hath been defiled. 13. And this is the law of the Nazarite: on the day when the days of his abstinence are completed, he shall present himself at the door of the tabernacle of the congregation; 14. And he shall bring his offering unto the Lord, one male sheep of the first year without blemish for a burnt offering, and one ewe of the first year without blemish for a sin offering, and one ram without blemish for a peace offering, 15. And a basket of unleavened bread, cakes of fine flour mingled with oil, and unleavened wafers anointed with oil; and their meat

: נירונך 26

יה וישם לה שלום:

יִהְלֶּרֶה וֹנְסְבֵּיהֶם: וְהִקְרֵיב הַכּהֵן לְפְנֵי יְהוֹרֶה וֹמִנְחָהָם וֹנְסְבֵּיהֶם: ין וְעָשֶׂרה שֶת־חַשָּׁאתְוֹ וְאֵת־עַלֶּרְתוֹ: וְאֵת־הַאַאיִל יַעָשֶּׁרוֹ זֶבַח שְׁלָמִים בְיהוֹּה עַל בַּל הַמֵּצְוֹרוּ 18 וְעֶשֶׂתֹ הַכּהֵוֹ אֶת־מִנְחָהוֹ וְאֶת־נִסְכְּוֹ: וְנְלֵח הַנָּזִיר פֶּתַח אָהֶר מוֹעֵר אֶת־רָאשׁ נִזְרָוֹ וְלָקַׁח אָת־שְׂעַר רָאשׁ נִוְרוֹ וְנָרַעוֹ עַרִי-הָאַשׁ אָשְׁשֶׁר־ ין לַלָּח הַכּהֵוֹ אֶת־הַוּלְמִים: וְלָלָּח הַכּהֵוֹ אֶת־הַוְ<mark>רַע</mark> וּיַ בְּשֵׁלְהֹ מִן-הָאֵּיִר װְחַלֵּרו מֵצֶרו צַחַתׁ מִן-הַפַּׁל וּרְקִיק מַצֶּרה אֶחֶר וְנֶרֵזוֹ עַלּבַפֵּי הַנָּוִיר אַחַר ים הַרְגַלְּחָוֹ אֶת־נִזְרָוֹ: וְהֵנִיף⁶ אוֹתָׁם הַכּהָןוּ הְנוּ<mark>פְהְ^{*} 20</mark> לְפָנֵי יְתוָרה בְּקְרֶשׁ הוּא לַכֹּהֵן עֻל חֲזָה הַתְּנוּפְּרה וַעָל שוֹק הַתְּרוּמֶה וְצַחֶר יִשְׁתֶּח הַנְּוַיִר יִין: אַת תּוֹרַת הַנָּזִיר אָשׁעֵר יִדֹּד כְּרְבָּנְוֹ לִיהוָה על־21 נוְרוֹ מִלְבָר אֲשֶׁר־תַּשֵּׁיג יָרֶוֹ כְּפֵּי נִדְרוֹ אֲשֶׁ<mark>ר יִדְּׂר</mark> בַן יַעַשֶּׁה עַל תּוֹרָת נִוְרוֹ: יַיַרַבֶּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמְר: דַּבֵּר אֶל־אַהְרֹן 🔐 🐉 וְאֶל־בָּנֵיו לֵאמֹר כָה רְתַבָּרָכִוּ אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל יָבֶרֶכְהָ יְהנָה : אַמָוֹר לַהֶם 24 D יָאֵר יְהוְהַוּ פָּגְיוּ אֵלֶיךְּ : וושְמָרֵךְ 25 D

יִשָּׁא יְהוָהַוּ פָּנְיוֹ

ם וְשֶׁמְוּ

offering, and their drink offerings. 16. And the priest shall bring them near before the LORD, and he shall offer his sin offering, and his burnt offering: 17. And the ram he shall offer for a sacrifice of peace offering unto the Lord, with the basket of unleavened bread; and the priest shall prepare his meat offering, and his drink offering. 18. And the Nazarite shall shave at the door of the tabernacle of the congregation his consecrated head; and he shall take the hair of his consecrated head, and put it in the fire which is under the sacrifice of the peace offering. 19. And the priest shall take the shoulder of the ram when it is cooked, and one unleavened cake out of the basket, and one unleavened wafer, and he shall put them upon the hands of the Nazarite, after he hath shaved his consecrated head. And the priest shall make with them a waving before the LORD; holy is this for the priest, together with the wave breast and heave shoulder: and after that may the Nazarite drink wine. 21. This is the law of the Nazarite who hath vowed; his offering unto the LORD for his abstinence, beside that which he may be able to give: according to his vow which he may vow, so must he do in addition to what is required by the law of his abstinence.

- 22. And the Lord spoke unto Moses, saying, 23. Speak unto Aaron and unto his sons, saying, Thus shall ye bless the children of Israel, saying unto them,
 - 24. The LORD bless thee, and preserve thee:
- 25. The Lord make his face shine upon thee, and be gracious unto thee:
- 26. The LORD lift up his countenance unto thee, and give thee peace.
- "You shall not bless them with a blessing of your own, as a man says: May such a good come upon the head of that one; but unto me shall ye pray that I may bless them; as it is said here, May the LORD bless thee, and I will hear your voice and bless Israel."—RASHEAM.

אָרוּ וֹאָרוּ-כָּלִ-בֵּלָיוּ וֹאָרוּ-רַיִּשִּׁוֹבֵּחַ וְאָרוּ-כַּלִּ-בַּלְיוּ מּשָּׁה לְהָלֵּים אָרִ-הַפִּשְׁבָּׁן וַיִּמְשַּׁח אִרְיוּ וַיְּלַבְּשׁ אָרוּ וֹאָרִי בְּיוּם בַּלְּוָרוּ אָרוּ וֹאָרִי בְּיִוּם בָּלְּוָרוּ

יַנְיִמְשָׁחֵם וַיָּקְהָשׁ אֹתָם : וַיַּקְרִיבוּ נְשִּׁיאֵי יִשְׂרָאֵׁל בּ רָאשֵׁי בִּירת אֲבֹתֶם הָם נְשִׂיאֵי רַוּמַּטֹּרת הָם בּ

3 הָעְכֶּרִים עַלְ-הַפְּקְרִים: וַיָּבִּיאוּ אֶת־קְרְבָּנָׁם יִלְבְּנֵי יְרֹּזָּר שִׁשׁ־עָנְרְיֹר צָבְּ וּשְׁנֵי עָשֵּׁר בְּלָּך יָעָנְלֶה עַלְ-שָׁנִי הַנְּשִׂאִים וְשִוֹר לְיֶּבֶּחְר וַיַּקְרִיבוּ יָעָנְלֶה עַלְ-שָׁנִי הַנְּשִׂאִים וְשִוֹר לְיֶּבֶחְר וַיַּקְרִיבוּ

לְבְנֵי הַפִּשְׁבָן: וַיְאֹמֶר יְהוֹוֶדוֹ אֶל־מֹשֶׁה 4

בְּלֵאמְר: ֻקַח מֵאִּהָּׁם וְהָיֹּוּ דֵּלְעַבֶּר אֶת־עֲבֹדֵר אַהְלְוּיִם אִישׁ כְּבִּי
 אָהֶל מוֹעֵר וְנְתַהָּהְדְ אוֹהָם אֶל־הַלְוִיִּם אִישׁ כְּבִּי

אַבְּדָרְתוֹ: וַיַּפָּח מִשֶּׁרִה אָת־הָנְעָנְלְוֹת וְאֶת־הַבְּּכְּּלְרֵ

וֹאֵת אַרְבּער הַבּּלְר נִרֻן רְּבְנִי גִרְשְׁוֹן כְּפִּי זִינִתן אוֹתָם אֶל-הַלְוֹיִם : אַת וֹ שְׁתַּי הְשָׁנִי הְעָּנִי

בֹוּבְּלֵּוֹר זִּבֹרוֹ בִלְּנִוֹ מִנְרֵי בִפִּי אַבְּנְיִם בְּיֵּרִ אַ אַבְּנָּתְם: וְאֵתוּ אַלְבַּּת בֹוֹאַנְּיִ וְאַבּוֹ שְׁמִנְּתׁ *

פּ אִיתָפֶּׁר בֶּן־אַהַרָן הַכִּהַן: וְלִבְנֵי קְהָת לָא נָתָן בִי־

עכּלַרת רַגּפָּרֶשׁ עֲלֵהֶם בַּכָּרֶתף יִשְּׂאוּ: וַיַּקְרָיבוּ הַנְשִׂאִים אָת חֲגָכַּרת הַפִּוְבֶּחַ בְּיָוֹם הְפִּשׁׁח אֹתְוֹ וַיַּקְרָיבוּ רַהִנְּשִׂיאָם אֶת־לֶּרְבָּנָם רְּבְּנֵי הַפִּוְבֵּחַ: * לספררים רביע 27. And they shall put my name upon the children of Israel: and I will bless them.*

1. And it came to pass on the day that Moses had finally set up the tabernacle, and had anointed, and sanctified it, and all the vessels thereof, as also the altar and all the vessels thereof, and had anointed them, and sanctified them; 2. That the princes of Israel, the heads of the house of their fathers, who were the princes of the tribes, the same who had superintended the numbering, offered: 3. And they brought their offering before the Lord, six covered wagons, and twelve oxen: a wagon for two princes, and for each one an ox: and they brought them before the tabernacle. 4. And the Lord spoke unto Moses, saying, 5. Take it of them, that they may be used to do the service of the tabernacle of the congregation; and thou shalt give them unto the Levites, to every man according to his service. 6. And Moses took the wagons and the oxen, and gave them unto the Levites. 7. Two wagons and four oxen he gave unto the sons of Gershon, according to their service: 8. And four wagons and eight oxen he gave unto the sons of Merari, according unto their service, under the command of Ithamar the son of Aaron the priest. 9. But unto the sons of Kehath he gave none; because the service of the sanctuary belonged unto them, they were to bear upon their shoulders. 10. The princes also offered for the dedicating of the altar on the day that it was anointed; and the princes brought their offering

The blessings, however, are not for the bestowal of worldly goods merely, for they also refer to the divine grace and light, which are the greatest good unto man.

^a This either means, as Rashi says, that in blessing the people they should pronounce the most holy name of the Lord, or that they should, as said already, refer the issue of events to God alone, who would bless as might seem best in his wisdom.

- לאָיא אָטוּרָ דַיְּיִוֹם זֹלְרָיכּוּ אָעֹּ־לּלְרַבּּנְּם לְּטֹׁוּפֿע 11 זֹגאמֶר יְרוּנִים אָּרִםאֶּרוּ נֹאָיא אָטָׁר בֿקיּוֹם
- ים לפפ' חמשי נְיָהִי הַמַּקְרָיב בַּיּוֹם הַבְּיוֹם הַמַּקְרָיב בַּיּוֹם הַבְּיוֹם הַבְּיִם הַבְּיוֹם בְּיוֹם הַבְּיוֹם בְּיִים בְּיִים בְּיוֹם הַבְּיוֹם בְּיִים הַבְּיוֹם הַבְּיוֹם הַבְּיוֹם בְּיִים הַבְּיִים בְּיִים הַבְּיִם בְּיִים הַבְּיִם בְּיִים הַבְּיוֹם הַבְּיִם בְּיִים הַבְּיִם בְּיִם בְּיִם בְּיִים הַבְּיִם בְּיִם בְּיִים בְּיִם בְּיִים בּיִים הַבְּיִם בְּיִים בּיִּים הַבְּיִים בּיִים הַבְּיִים בּיִים הַבְּיִם בּיִים הַבְּיִים בּיִים הַבְּיִים בּיִים הַיִּים הַבְּיִים בּיִים הַבְּיִים בּיִים הַיִּמְּבְּים הַבְּיִם בּיִים הַבְּיִים בּיִים הַבְּיִים בּיִּים הַבְּיִים בּיִּים הַבְּיִים בּיִים בּיִים הַבְּיִים בּיִים הַבְּיִים בּיִּים הַבְּיִים בּיִים בּיִים בּיִים בּיִים בּיִּים בּיִים בּיִים בּיִים בּיִים בּיִים בּיִים בּיִים בּיִּים בּיִים בּיִים בּיִּים בּיִים בּיִים בּיִים בּיִים בּיִים בּיִּים בּיִים בּיִים בּיִים בּיים בּיים בּיִים בּיוֹם בּיוֹים בּיים בּיוֹים בּיּים בּיּים בּיים בּיוֹים בּיִים בּיוֹים בּיבְּיוֹם בּיוֹים בּיוֹם בּיוֹים בּיוֹים בּיוֹים בּיוֹים בּיוֹם בּיוֹים בּיוֹים בּיוֹים בּיוֹים בּיוֹים בּיוֹים בּיּיוֹם בּיּבְיוֹם בּיּיוֹם בּיוֹים בּיוֹים בּיוֹים בּיוֹים בּיים בּיוֹם בּיוֹם בּייוֹים בּיוֹים בּיוֹים בּיוֹים בּיוֹים בּיוֹים בּיוֹים בּייוֹים בּייוֹים בּיוֹים בּייוֹם בּייוֹם בּייוֹים בּייוֹם בּייוֹים בּייוֹם בּייוֹם בּייוֹם בּייוֹים בּייוֹים בּייוֹים בּייוֹים בּייוֹם בּייוֹם בּייוֹם בּייוֹם בּייוֹים בּייוֹים בּייוֹים בּייוֹם בּייוֹם בּייוֹם בּייוֹים בּייוֹם בּיוֹים בּייוֹם בּייוֹם בּייוֹם בּייוֹם בּיוֹים בּייוֹם בּייוֹם בּייוֹם בּייִים בּייוֹם בּייוֹם בּייוֹם בּייוֹם בּייים בּייוֹם בּייוֹם בּייוֹם בּיי
- יהוּדָה: וְקְרְבָּנוֹ בְּעֲרֵת-כָּסֶף אֵחַת שְׁלֹשִים וּמֵאָה מְשְׁקְרֶל הַקְּרֶש שְׁנֵיהָם מְלֶת בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן בְּשֵׁכֶּן בִּשְׁכֶּן
- ין לְמִנְחָה: בָּף אַחָת עֲשָׂרָה זָהָב מְלֵאָה קְמְּהָת:
- יַב פָר אָחָר בּּוּבּנִּוֹר אַיִּיל אָחֵר כָּכְשִּראָחָר <mark>בּּוּד</mark> בּּוּ
- ילְעַלֶּה: שְּׁעִיר-עִּזִים שֶּׁחֶר לְּחַפְּאַת: וּלְעַלֵּח הַשְּׁלְמִים בָּקָר שְׁנֵּיִם אֵילֶם חֲמִשָּׁה עַרתּוּרִים הַשְּׁלְמִים בָּגִי-שָׁגָה חֲמִשֶּׁה זֶה קָרְבָּן נַחְשִׁוֹן הַוֹמִשָּׁה בְּכָשִׂים בְּגִי-שָׁגָה חֲמִשֶּׁה זֶה קָרְבַּן נַחְשִׁוֹן בּן־עַמִּינָהַב: פ
- אַ בּיוֹם הַשֵּׁנִּי הַקְּרָיב נְרַתִּנְאֵיל בֶּן־צוּעֶר נְשִּיא 18
- בְּפֹׁנִי שִׁבֹּתִּים שֵּבִּר בְּשְׁצֵּלֵר בִילֵּבְיִּשׁ שִׁבִּינִים י אַנִּוּר שִׁרְהַּיִם וּמִאָּר ְ בִּשְׁלֵרְה מִּדְּלֵרְה שְׁנִינִּם י 19 יִשְּׁחַבָּר : בִּלְרָב אֶּרי-בְּלְרְבָּנִוּ לַּאַרַרי-בְּפֹּנִי
- בּן־בָּלָר יַאַיִּל אֶחֶר בֶּבֶשׂ־אֶחֵר בֶּן־שְׁנָתְוֹ לְעַלֶּה: בַּן־בָּלָר יַאַיִּל אֶחֶר בֶבֶשׁ־אֶחֵר בֶּן־שְׁנָתְוֹ לְעַלֶּה:
- אָרוֹ: וּלֵוְבָח רִישְּׁלְמִים בְּיִם אָחָר לְחַמָּאָרוֹ: וּלֵוְבַח רִישְּׁלְמִים בְּיִשְּׁלָמִים בּיִשְּׁלְמִים בּיִשְׁלְמִים בּיִשְׁלְמִים בּיִשְׁלְמִים בּיִשְׁלְמִים בּיִּשְׁלְמִים בּיִשְׁלְמִים בּיִשְׁלְמִים בּיִּשְׁלְמִים בּיִים בּיִּשְׁלְמִים בּיִּשְׁלְמִים בּיִּשְׁלְמִים בּיִּשְׁלְמִים בּיִּשְׁלְמִים בּיִּים בּיִּים בּיִים בּיִּים בּיִּים בּיִים בּיִּים בּיים בּיִּים בּיִּים בּיים בּיִּים בּיים בּינִים בּיִּים בּיִּים בּיִּים בּיים בּיִּים בּיִּים בּיִּים בּיִּים בּיים בּייִּים בּיים בּי

before the altar.^a 11. And the Lord said unto Moses, One prince each on his day, shall they offer their offering, for the dedicating of the altar.*

12. And he that offered his offering on the first day was Nachshon the son of Amminadab, of the tribe of Judah:

13. And his offering was one silver charger, the weight whereof was a hundred and thirty shekels, one silver bowl of seventy shekels, after the shekel of the sanctuary; both of them full of fine flour mingled with oil for a meat offering:

14. One spoon of ten shekels of gold, full of incense:

15. One young bullock, one ram, one sheep of the first year, for a burnt offering:

16. One kid for a sin offering:

17. And for a sacrifice of peace offering, two oxen, five rams, five he goats, five sheep of the first year: this was the offering of Nachshon the son of Amminadab.

18. On the second day Nethanel the son of Zuar, prince of Issachar, did offer: 19. He offered for his offering one silver charger, the weight whereof was a hundred and thirty shekels, one silver bowl of seventy shekels, after the shekel of the sanctuary; both of them full of fine flour mingled with oil for a meat offering: 20. One spoon of ten shekels of gold, full of incense: 21. One young bullock, one ram, one sheep of the first year, for a burnt offering: 22. One kid for a sin offering: 23. And for a sacrifice of

^a After the altar had been duly consecrated by the ceremonies and sacrifices detailed in their proper places, the princes of the congregation volunteered yet more than the large gifts bestowed by them for the erection of the tabernacle, to testify their devotion for the religion which they had received. The first offering they brought, consisting of six covered wagons, with twelve draught oxen, Moses would not accept, till he was ordered to do so, and to apply them to the use of the Levites. Now the most holy things, as the ark, the altars, the table, and the candlestick, were entrusted to the sons of Kehat; but as

אַנְאָר: פָּבָשִּׂים בְּגִי-שָׁנָּה חֲמִשֵּׁה זֵה לָרְבַּן נְרַזִּנְאֵל בָּן-בָּבָשִׂים בְּגִי-שָׁנָּה חֲמִשֵּׁה זֵה לָרְבַּן נְרַזִּנְאֵל בָּן-בִּלָּרָ שְׁנַּיִם בִּיִּרָם חֲמִשְּׁרוֹ עַהְרַים חֲמִשְּׁרוֹ

בן:... בְּנִי־שָׁנָה חַמִּשֶׁה זֶה לָרְבָּן אֱלִיאָב בָּןרְ שְׁנַיִּם אֶחָר לְחַמָּארת : וּלְוָבַח הַשְּׁלְמִים בְּלָרְ שְׁנַיִם אֶחָר לְחַמָּארת : וּלְוָבַח הַשְּׁלְמִים בְּלָרְ אָחָר בֶּבָשׁ־אָחָר בִּן-שִׁנְרְאוֹ לְעִלְּרָה : שְׂעִיר־ אָחָר בֶּבָשׁ־אָחָר בִּן-שְׁנָרְאוֹ לְעִלְּרָה : שְׁעִיר־

בולן:

אַ בּּרְוּלָּטִ כַּאָּמֵן לְמִּנְטִּטִּ : כַּלָּטִּ אַטֹּרִע 'אַאָּנִע נַאָּמֹן לְמִנְטִּטִּ : כַּלָּטִּ אַטַרע 'מַאָּנֹלְע טַלְּצִּים סְלְּעִּ וּמִאָּטִרע מִאָּלִלְעִי טַלְּצִּיִּע מִאָּלְלְעִי מִאָּלְלְעִי מִוֹּבָל אָטִרע כְּמָּטְ אַטִּרע פְּמָּע אַטִּרע אַטָּרע הַלְּאָים סְלְּעִי אַמָּטְרע : לָלְרַבְּיֵּתְ נְאִּיִּע יִלְּצִּינִי רְאִיּכֵּן אָּלִיּאִיּע הְּלְּאִים כּּלְּעִי בּיּוּם בּיּוּם בּוּלְכּיִתְּי נְאִּיִּא יִבְּלְנִי רְאִיכֵּן אָּלִיּאִיּע בּּלְרַ

ין אָרָר בּאָפֶּן רְפִּרְּלְּוֹי בּּוֹרְבְּלָּןר אַיִּל אָחָר בּאָפֶּן רְפִּלְּוֹר בָּלְּר אַיִּל אָחָר בְּבָּיִּ

יאָתָר בָּן־שְׁנָתָוֹ לְעֹלֶה: שְׂעִיר־עִזְיִם אֶחֶר לְחַפְאת:

peace offering, two oxen, five rams, five he goats, five sheep of the first year: this was the offering of Nethanel the son of Zuar.

24. On the third day Eliab the son of Chelon, prince of the children of Zebulun, did offer: 25. His offering was one silver charger, the weight whereof was a hundred and thirty shekels, one silver bowl of seventy shekels, after the shekel of the sanctuary; both of them full of fine flour mingled with oil for a meat offering: 26. One spoon of ten shekels of gold, full of incense: 27. One young bullock, one ram, one sheep of the first year, for a burnt offering: 28. One kid for a sin offering: 29. And for a sacrifice of peace offering, two oxen, five rams, five he goats, five sheep of the first year: this was the offering of Eliab the son of Chelon.

30. On the fourth day Elizur the son of Shedeür, prince of the children of Reuben, did offer: 31. His offering was one silver charger of the weight of a hundred and thirty shekels, one silver bowl of seventy shekels, after the shekel of the sanctuary; both of them full of fine flour mingled with oil for a meat offering: 32. One spoon of ten shekels of gold, full of incense: 33. One young bullock, one ram, one sheep of the first year, for a burnt offering: 34. One

all these were to be carried upon the shoulder, no beast of burden was assigned to the Kehathites. Different, however, was it with those who were entrusted with the transportation of the heavier articles belonging to the tabernacle, to wit, the sons of Gershon, and they had therefore transferred to them two wagons and four oxen, whilst those who carried the boards, pillars and sockets, &c., of the tabernacle and court, the sons of Merari, received four wagons and eight oxen to aid them in their more laborious work. In addition to these presents, the princes also came charged each with the same sacrifices and vessels for the use of the sanctuary; and so well was this liberality received by the

וּלְוֵבָח הַשְּׁלְמִים בְּקָרְ שְׁנַּיִם אֵילַם חֲמִשָּׁה עַהְרֵים הַשְּׁלְמִים בְּנִי־שָׁנָה חֲמִשֶּׁה וֶה קְרְבַּן אֱלִיצִוּר חֲמִשֶּׁה וֶה קְרְבַּן אֱלִיצִוּר בְּיִרִשְׁיִם בְּנִי־שָׁנָה חֲמִשֵּׁה וֶה קְרְבַּן אֱלִיצִוּר בּיִרִיאִוּר: בּן־שְׁבִיאִוּר:

פּ בַּיוּם הַחָּמִישָּׁי נָשִּׁיא לְבְנֵי שִּמְעֵוּן שְּׁרְמִיאֵּֽׁׁ ' מַשְׁלָּרָה בְּנְעַרַרז-בָּסֶף אַחַׁת שְׁלְשִּׁים 'פֹּלְּעִים ' בְּיוֹם הַחְּמִישָּׁה ' בְּעָרַרז בְּסֶף אַחַׁת שְׁלְשִׁים ' בְּיִּבְּים ' בְּיִּבְּים ' בְּיִּבְּים ' בְּיִּבְּים ' בְּיִּבְּים ' בִּיִּבְּים ' בִּיִבְּים ' בְּיִבְּיִם ' בִּיִּבְּים ' בִּיִּבְּים ' בִּיבְּבְּים ' בִּיבְּים בְּיִבְּיִּם בְּיִבְּים בְּיִבְּיִבְּים בְּיִבְּיִּם בְּיִבְּים בְּיִבְּים בְּיִבְּיִּם בְּיִבְּיִם בְּיִּבְּיִּים בְּבִּיִּבְּיִּם בְּיִבְּיִּם בְּיִבְּיִּבְּיִים בְּיִבְּיִּבְּבְּיִּם בְּיִּבְּיִּם בְּיִבְּים בְּיִבְּיִים בְּיִבְּיִּבְּיִים בְּיִּבְּיִים בְּיִּבְּיִים בְּיִבְּיִים בְּיִבְּיִים בְּיִבְּיִים בְּיִים בְּיִבְּיִים בְּיִבְּיִים בְּיִּבְּיִים בְּיִּבְּיִּים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִבְּיִים בְּיִים בְּיִּבְּיִים בְּיִּבְּיִים בְּיִּים בְּיִּבְּיִים בְּיִּבְּיִים בְּיוֹים בְּיִים בְּיִּים בְּיוּים בְּיִים בְּיִּים בְּיִים בְּיִּבְּיִים בְּיִּים בְּיִים בְּיִים בְּיוֹים בְּיִים בְּיִּים בְּיוּים בְּיוֹים בְּיוֹים בְּיוֹים בְּיִים בְּיִּים בְּיִיבְּבְיּים בְּיוּבְּיִים בְּיִּים בְּיִים בְּיִּים בְּיִיבְים בְּיוּים בְּיוּים בְּיִים בְּיוּים בְּיוּים בְּיוּבְּיִים בְּיִיבְּיִים בְּיִיבְּיִים בְּיִיבּיים בְּיוּיבְייִים בְּיוּיבְיּיִּיּיִים בְּיוּיבְייִים בְּיוּיִים בְיּיִים בְּיִיבְייִּים בְּיוּים בְּיִיים בְּיוּים בְּיוּיבְייִים בְּיוּים בְּיוּיבְייִים בְּיוּים בְּיוּים בְּיוּים בְּיִיים בְּייִים בְּיוּים בְּיִיבְיים בְּיִים בְּיוּים בְּיִיבְיים בְּיִיםּיבְייִיבְּיים בְּייִים בְּיבְייִיםּים בְּיִייִּיבְיים בְּיִיבְייִי

זבל מלאַה לְמְנֶת : פַּר אָטָר בּוֹ-בּלָּר אַיִּר .
 בּרוּגֶלְה בֹּאֵמׁן לְמִנְטֵר : כַּנְ אַטַּר 'אֹהַר 'אֹהַר בֹאֵמֹר בֹאֹמֹן לְמִנְטֵר : כֹּנְ אַטַּר יַאַנְר בַאֵּמֹן לְמִנְטֵר : כֹּנְ אַטַּר בַאַנְר בַאַנְים סְכָּר.

אַתֶר בֶבֶשׁ־אֶתֶר בֶּן־שְנָרְתוֹ לְעַבְּלֹר: : שְׂעִיר־ 40

אולי, פ מפת פּללים אַלים אָלים בּללים בּללים אַלים אָלים בּללים בּללים אַלים אָלים בּללים בּללים אַלים אָלים בּללים בּללים אָלים בּללים אַלים בּללים אַלים בּללים בּללים אַלים בּללים בּללים בּללים אַלים בּללים בּ

י בַּיוֹם הַשִּשִּׁי נָשִיא לִבְנֵי גֶר אֶלְיָסָף בֶּן־דְעוּאֵל 🕹 🛂 🛂

ל בְּשָׁמָל הַמְּנָרִשׁ שְּנִיתָּם וּ מְלֵאִים פְּלֶּרת בְּלִיּלָה מִשְׁמָל הֹ מִוְרֵק שָׁוֹרֶק שֶׁחָר בְּסֵף שִׁבְעִים שֵּׁמְל בְּשָׁמָל הְשִׁלְרת בְּכֵּפָף אֵחָרת שְׁלִים וּמִאָּרה

44 בַשֶּׁטֶן לְמִנְחָה : בַּף אַתַרת עַשְּׂרָה זָהָב מְלֵאָה

אַיִל אָחֶר בֶּן־בָּנָּןר אַיִל אָחֶר בֶּן־בָּנָּןר אַיִל אָחֶר בֶּבֶשׁ־אָחֶר בּן־בַּנָּןר אַיִל אָחֶר

י אָחָר לְחַפָּארת: שְׁעִיר-עוּיָם אֶחָר לְחַפָּארת: 46

kid for a sin offering: 35. And for a sacrifice of peace offering, two oxen, five rams, five he goats, five sheep of the first year: this was the offering of Elizur the son of Shedeür.

36. On the fifth day Shelumiël the son of Zurishaddai, prince of the children of Simeon, did offer: 37. His offering was one silver charger, the weight whereof was a hundred and thirty shekels, one silver bowl of seventy shekels, after the shekel of the sanctuary; both of them full of fine flour mingled with oil for a meat offering: 38. One spoon of ten shekels of gold, full of incense: 39. One young bullock, one ram, one sheep of the first year, for a burnt offering: 40. One kid for a sin offering: 41. And for a sacrifice of peace offering, two oxen, five rams, five he goats, five sheep of the first year: this was the offering of Shelumiël the son of Zurishaddai.*

42. On the sixth day Elyasaph the son of Deüel, prince of the children of Gad, did offer: 43. His offering was one silver charger, the weight whereof was a hundred and thirty shekels, one silver bowl of seventy shekels, after the shekel of the sanctuary; both of them full of fine flour mingled with oil for a meat offering: 44. One spoon of ten shekels of gold, full of incense: 45. One young bullock, one ram, one sheep of the first year, for a burnt offering: 46. One kid for a sin offering: 47. And for a sacrifice of

Most High, that Moses was ordered to enjoin upon the princes that the sacrifices should not be offered all at once, but during a period of twelve days, and so that they should use the order in which they moved forward in their march: Judah first, then Zebulun, Issachar, &c., ending with Naphtali, not according to the order of the birth of the fathers of the tribes.

^a This name is elsewhere (ii. 14) given as Reüel, the Resh being substituted for D_aleth.

אַרְלֶגָבֶח הַשְּלָמִים בְּגֵּרְ שְׁנַּיִם בּילֶם חָמִשֶּׁרוּ עַרְתָרִים חֲמִשֶּׁרוּ בְּבָשִִּים בְּגִי-שָׁנָה חֲמִשֶּׁרוּ זֶה כָּרְבַּן אֶלְיָסָף בִּן־דְּעוּאֵל: פ

48 בּיוֹם הַשְּׁבִיעִי נָשִּׁיא רַבְנֵי אֶפְּרֵים אֱלְישָׁמֶע 48

49 בָּן־עִמִּיהְוּר : בְּרְבָּנוֹ בַעְעַרַת ּבֶּפֶּף אֵּהַת שְׁלֹשֵּים יְמֵּלְתִּים מְעָרָת בֹּקּרְבָּנוֹ בַעְעִרִם יִמְלָּת מִשְּׁבְּעִים יְמֶלְאִים סְּלֶּת שֶׁבֶּלְרְבִּי שְׁנִיהָם וּ מְלֵאִים סְּלֶּת שֶׁבֶּלְרִּ בְּשֵׁבֶּלְרִ בִּאָּיִם סְּלֶּת

ספ בּרוּלָרוּ בַּשֶּׁמֶן לְמִנְחָרוּ : בַּף אַחֶרת ְעַשֶּׁרָרוּ סַּ

יוּבּ זָהָב מְלֵאָרִה קְטְרֶרת : פַּר שֶׁחֶׁר בֶּן־בָּהָּר אַיִּיל 51

אָמור בֶּבֶשׁ־אָחָר בֶּן־שְׁנִרְיוֹ דְעַלֵּרִי : שְׁעִיר־ 🛂 יַּשְּׁעִיר־ 📆 יַּשְּׁעִיר־

ארן : וּלְזֶבֵח הַשְּלְמִים בּקְרְ שְׁנֵּיִם בִּילִם חֲמִשֶּה זֶרְה קְרְבֵּן בִּילִם חֲמִשָּׁה כְּבָשִׂים בְּגִי-שָׁנָה בִילִם חֲמִשֶּׁה זֶרְה קָרְבֵּן בִישְׁלְמִים בְּקְרָ עַמִּירְוּר: בּמִירְוּר:

לְבְנֵי מְנַשֶּׁרוֹ נַמְלִיאֵלְ בָּן־ לַבְנֵי מְנַשֶּׁרוֹ נַמְלִיאֵלְ בָּן־ 54

אָבֶלל בְּשָׁבֶל הַאָּרָה שְׁנִיתָּם וּ מְלֵאִים סְּלֵּת וּמֵאָה מִשְׁלְּלְהִ מִוֹּבֶל אֶחָר בְּסָף שִׁבְעִים פְּבָהצִוּר : לַרְבָּנוֹ בִּקְעַרַת בְּכֵּסֶף אַחָּת שְׁלְשִׁים

⁵⁶ בְּלוּלֶה בַשֶּׁמֶן לְמִנְחָה : בַּף זַּחָר. וְעִשְׂרָה וָהָב ⁵⁶

סַלאָה קְמְּרֶת: ְפַּרְ אָחָר בֶּן־בָּלָר אַיִּל אָחָר בֶּבֶשׂ־ זֹיִ

אָתָר בֶּן־שָנָתִוּ לְעֹלֶה: שְׁעִיר־עִזִים אֶחֶר לְחַפָּאת: 58

peace offering, two oxen, five rams, five he goats, five sheep of the first year: this was the offering of Elyasaph^a the son of Deüel.

- 48. On the seventh day Elishama the son of Ammihud, prince of the children of Ephraim, did offer: 49. His offering was one silver charger, the weight whereof was a hundred and thirty shekels, one silver bowl of seventy shekels, after the shekel of the sanctuary; both of them full of fine flour mingled with oil for a meat offering: 50. One spoon of ten shekels of b gold, full of incense: 51. One young bullock, one ram, one sheep of the first year, for a burnt offering: 52. One kid for a sin offering: 53. And for a sacrifice of peace offering, two oxen, five rams, five he goats, five sheep of the first year: this was the offering of Elishama the son of Ammihud.
- 54. On the eighth day Gamliël the son of Pedahzur, prince of the children of Menasseh, did offer: 55. His offering was one silver charger, the weight whereof was a hundred and thirty shekels, one silver bowl of seventy shekels, after the shekel of the sanctuary; both of them full of fine flour mingled with oil for a meat offering: 56. One spoon of ten shekels of gold, full of incense: 57. One young bullock, one ram, one sheep of the first year for a burnt offering: 58. One kid for a sin offering: 59. And
- ^a The form "this was the offering," repeated at each sacrifice, Rashi explains to mean, that it was from his own property, not the contribution of each tribe. And in bringing these gifts from all the tribes alike, a strong proof was given that they were alike in the eye of the law, though a part of the tribe, were descended from the maid-servants of the mothers of the others.
- b This is to be explained that the spoon was of gold, and weighing ten shekels, as is afterwards (v. 86) explained: "Twelve golden spoons," each of the weight of ten shekels; and so say the Rabbis: "The spoon was of gold, but its weight was ten silver shekels." We should therefore translate with Onkelos: "One spoon, in weight ten shekels, itself being gold."

יילְנַבָח הַשְּׁדָלְמִים בְּנֵּרְ שְׁנֵּיִם בּילָם חֲמִשְּׁה זֶרְה ערֶתרִים חֲמִשָּׁה בְּבָשִׁים בְּנֵי־שָׁנָה חֲמִשֶּׁה זֶרְה כָּלְרַבָּן נַּמְלִיאֵל בָּן־פְּדָהִצְוּר: פ

הַּיָּדֶן בָּן־ בַּיִּרְשִׁיִעִּי נָשָּׁיִא לְבְנֵי בִנְיִמֶן אֲבִידֶן בָּן־ 60 בַּיּוֹם בַּיִּרֹם בַּיִּרָם בַּיִּר

61 גּרְענִי: קּרְבָּנוֹ קַעַרַתּ־כָּסָף אַׁחַׁת שְׁלשִׁים וּמֵאָה משָקָל הַ־קְּנָּש שִנִיתָם וּ מְלֵאִים סְלֶת בְּלוּלָה בְּשֶׁקֵל הַ־קְּנָּש שִנִיתָם וּ מְלֵאִים סְלֶת בְּלוּלָה

יַ בַּשֶּׁמֶן לְמִנְחָה : בַּף אַחָרת עֲשָׂרָה זָהָב מְלֵאָה 62

⁶³ קְמְרֶת : פַּר אֶחָד בֶּן־בָּגָּר אַיִּל אֶחֶד בֶּבֶשׂ־אֶחֶד

י שְׁנָרְתוֹ לְעֹלָה : שְׁעִיר־עִזִיִם אֶחֶר ְלְחַטְּארת: 64

פּקר שְנֵּיִם אֵילֶם חֲמִשֶּׁה בְּלֶתְ שְנֵּיִם אֵילֶם חֲמִשֶּׁה זֶרְה עַרְתְרֵים חֲמִשָּׁה בְּלָשִׁים בְּגֵי-שָׁנֶה חֲמִשֶּׁה זֵרְה קַרְבָּן אֲבִירָן בָּן-גִּרְעֹנִי: פ

לְבָנֵי בֶן אֲחִיעֶזֶר בָּן־ בִּיוֹם בָּזְעַשִּׂירִי נָשִּׂיא רִלְבְנֵי בֵן אֲחִיעֶזֶר בָּן־ 66

אָלְלְ בָּשָׁמָלְ הַאָּלְרָה שְׁנִיתָּם וּ מְלֵאִים סְּלֶּתְ וּמֵאָה מִשְׁלְלְה מִוְרֵלְ אָחָר בְּסֶף שִּבְּעִים שֵׁלִלְ בְּשָׁמָלְ הַ מִוְרֵלְ אָחָר בְּסֶף אַחָּיִת שְּׁרְשִּׁים

פּפּ בְּרֹוּלֶרוּ בַשֶּׁמֶן רְלִנְוּחָרוּ : כַּף אַחָּרוּ גַשְּׁלֶרוּ הַשְּׁמֶן

69 זָהָב מְלֵאָה קְמְיֶרת : פַּר אֶחֶיְר בֶּן־בָּלְ<mark>ר אַיִּיל</mark>

20 אָחֶר בֶבֶּהַ-אָחֶר בֵּן-שְׁנָרִאַוֹּ רְעַלֶּרִי : שְׁעִיר-

יולְגָבַח הַשְּׁלְמִים בְּקָרָ לְחַמָּאה : וּלְגָבַח הַשְּׁלְמִים בְּקָרָ זֹי

for a sacrifice of peace offering two oxen, five rams, five he goats, five sheep of the first year: this was the offering of Gamliël the son of Pedahzur.

60. On the ninth day Abidan the son of Gidoni, prince of the children of Benjamin, did offer: 61. His offering was one silver charger, the weight whereof was a hundred and thirty shekels, one silver bowl of seventy shekels, after the shekel of the sanctuary; both of them full of fine flour mingled with oil for a meat offering: 62. One spoon of ten shekels of gold, full of incense: 63. One young bullock, one ram, one sheep of the first year, for a burnt offering: 64. One kid for a sin offering: 65. And for a sacrifice of peace offering, two oxen, five rams, five he goats, five sheep of the first year: this was the offering of Abidan the son of Gidoni.

66. On the tenth day Achiezer the son of Ammishaddai, prince of the children of Dan, did offer: 67. His offering was one silver charger, the weight whereof was a hundred and thirty shekels, one silver bowl of seventy shekels, after the shekel of the sanctuary; both of them full of fine flour mingled with oil for a meat offering: 68. One spoon of ten shekels of gold, full of incense: 69. One young bullock, one ram, one sheep of the first year, for a burnt offering: 70. One kid for a sin offering: 71. And for a sacrifice of

6

a Rashi, after Talmud Menachoth, remarks: "We find no mention of incense for an individual, nor such an offering upon the outer altar (i. e. that of burnt offering), except in this instance, (i. e. at the consecration of the tabernacle,) and it was merely permitted הוראת שינה for the time." In farther explanation of this view, it may be added, that incense was a national offering, ordered to be burnt upon the golden altar, before the veil, morning and evening, and to be carried within the veil on the day of atonement. A special dispensation must therefore have been granted to do as the princes did at the consecration. This, however, in no wise abolishes the force of the general

אַנִּיִם אַילָם חָמִשָּׁה זָה לָרְבָּן אֲחִיגִּעוֹר בָּן-בְּנִיִּרִי שָׁנָּה חָמִשֵּׁה זָה לֶרְבַּן אֲחִיגִּעוֹר בָּן-אַנִּיִם אַילָם חַמִּשָּׁה זָה לֶּרְבִּן אֲחִיגִּעוֹר בָּן-

יום נְשִׂיא רֹבְנֵי אָשֶׁר יום נָשִׂיא רֹבְנֵי אָשֶׁר 72

אַלען רִאָּלן הַאָּלְר הַאָּלְר הַאָּלְר הַאָּלְר הַאָּלְר הַאָּלְר הַאָּלְר הַאָּלְר הַאָּרְע שְׁנִיתֵּם וּ מְלִאִים שִׁרשִׁים וּמִאָּה מְשְׁלְּרְה מִוֹּבֶּן אָהָר בְּפָּף אַטְּר בְּאָרְת בְּפָּף אַטְּר בְּאָרְת בְּפָּטף אַטְּר

אַ סָבֶּלֶת בְּלֵּילֶת בַּשֶּׁמֶן דְּלִמְנְחֵה: בַּף יִאַחֵת

יַעשָׂרָרה זָהָב מְלֵּאָה קְמְּרֶת: פַּר אֶחָּר בֶּן־בָּלָּר זָהָב מְלֹאָה

אַיל יֶּהֶתר בֶבֶשׁ־יֶּהֶתר בֶּן־שְנָהְוֹ לְעַלֶּה: שְׁעִיר־ 76

אַלָּלֵן: בְּנִיִּבְ אִילָּם חֲמִשֶּׁׁרֵ זֶרִוּ לַלְבַּן פּֿגְּאִיאָּרְ בָּן-בְּנִיִּבְ אִילָּם חֲמִשָּׁרֵ זַעְשְׁרֵים חֲמִשְּׁה לְּבָשְּׂים אַ אוֹנִם אָטָר לְחַפָּאר.: ילְזֶבְּח בֹּזְשְּׁבְּמִם בְּבָּלְרְ

אָחִירָע לְבְנֵי נַפְּחָּלְי אָחִירָע זוֹם נָשִׂיא לִבְנֵי נַפְּחָּלְי אָחִירַע 73

אָפֿלרן בֹאָלר דַיִּלוֹרָה הֹנִינִים וּ מִדְאִּים פֿרְּתִּ וּמִּאָּרֵת מִהְּלֹרָת מִוֹּרֵל אָטִר בְּמֹּף הִּבְּתִּים גַּלְּרַת מִּבְּלִים מִוֹּרֵל אָטִר בְּמֹּף אַטְּרַת הְּרְהִּים מִּיִּרִים בְּמִּים בְּעִים מִּבְּלִים מִּיִּ

60 בְּלוּגֶלה בַשֶּׁמֶן לְמִנְחָה: כַף אַחֶת עֲשָׂרֶה זָהֶב

81 מָלֵאָה קְטְרֶת: פָּרְ אֶחָּר בָּן־בָּלָר אַיִל אֶחֶר בֶּכֶשׂ־

אָתֶר בֶּן־שְּנָתָוֹ לְעֹלֶה: שְׂעִיר־עִוֹיִם אֶחֶר לְחַשְּאת: 🖘

peace offering, two oxen, five rams, five he goats, five sheep of the first year: this was the offering of Achiezer the son of Ammishaddai.*

72. On the eleventh day Pagiël the son of Ochran, prince of the children of Asher, did offer: 73. His offering was one silver charger, the weight whereof was a hundred and thirty shekels, one silver bowl of seventy shekels, after the shekel of the sanctuary; both of them full of fine flour mingled with oil for a meat offering: 74. One spoon of ten shekels of gold, full of incense: 75. One young bullock, one ram, one sheep of the first year, for a burnt offering: 76. One kid for a sin offering: 77. And for a sacrifice of peace offering, two oxen, five rams, five he goats, five sheep of the first year: this was the offering of Pagiël the son of Ochran.

78. On the twelfth day Achira the son of Enan, prince of the children of Naphtali, did offer: 79. His offering was one silver charger, the weight whereof was a hundred and thirty shekels, one silver bowl of seventy shekels, after the shekel of the sanctuary; both of them full of fine flour mingled with oil for a meat offering: 80. One spoon of ten shekels of gold, full of incense: 81. One young bullock, one ram, one sheep of the first year, for a burnt offering: 82. One kid for a sin offering: 83. And for a sacrifice of

prohibition, nor can it legalize any deviating therefrom, unless by an equal authoritative dispensation; and thus a strange incense could on no account be offered on either altar, after the event under consideration. There are other instances in Scripture, of a temporary suspension of certain precepts, such as the officiating of Moses before Aaron's assumption of the priestly office; the sacrifice of Elijah on Carmel against the positive order of the law not to offer any thing at any other place save the chosen sanctuary. But it will always be seen that there were weighty reasons for the suspensions,—that they were sanctioned or ordained by the holy Spirit; and that consequently we are from

83 ולְזַבֶּח הַשְּׁרְלִמִים בּקרָר שְׁנַיִם בּאֵילֶם חָמִשְׁרוֹ עַרָּתְרָים חָמִשָּׁח כְּבָשִּים בְגֵי־שָׁגָּח חַמִּשָּׁר זְה : קרבו אַחירַע בּורַעיגָן פ

84 נארת ו חָגָבַת הַמִּוְבַּחַ בְּיוֹם הִמְּשֵׁח אֹתוֹ מֵאֵת 84 נְשִּׂיצֵי יִשְׂרָצֶיר בְּעֲרֹת בְּסֶף שְׁתַים עֵשְׂרָה בְּוֹרָבִי־בֶּבֶּפֶף שָׁנֵים עָשָּׁר בַּפְּוֹרת זָהֶב שְׁתִּים

עִשְׂרֵה: שְׁלשַים וּמֵאָה הַקְעָרֶה הָאַחַרֹּג בֶּסֶף 🕫 עִשְׂרֵה: שְׁלשַים וְשִּבְעִים הַמִּוְרֵק הָאֶחֶר כְּל כֶּסֶף הַכֵּלִים אַלְפַּיִם

יואַרְבַּע־מֵאָוֹת בְּשֶׁקֶל הַקְּדֶשׁ: כַּפּוֹת זָהָב שְׁתֵּים־86 עשְׂרֵה מְלֵאִה קְטֹּרֶה עֲשָׁרָה עֲשָׂרָה הַבַּף בָּשֶׁקֶר הַקָּרָשׁ כָּל־וְהַב הַכַּפָּוֹרוּ עֶשְׂרִים וּמֵאָה:

87 בָּל-הַבָּלֶּר לְעֹלְה שְׁגַיִם עָשֵׂר פָרִים אֵילָם שְׁגַים־ עשָׁר בְבַשַּׁים בְגֵי־־שָנֶה שְׁנֵים עָשֶׂר וּמִנְחָתֶם

וּשְׁעִירֵי עוֹיֶם שְׁנֵים עָשֶׂר לְחַשָּאת: וְכֿל בְּקַרוּ 🤧 וּשְׂעִירֵי עוֹיֶם שְׁנֵים עָשֶׂר גָבָח הַשְּׁלָמִים עִשְׂרִים וְאַרְבָּעָה בּיִים אֵירֶם שָׁשִּׁים עַרָּתְרָים שִׁשִּׁים כְּבָשִים בְּגֵי־שָׁנָה שִׁשִּׁים שָׁיִם זָאָרִי דַוֹצְּלָרִי רַיִּפּוְבְּּנִי אַנְירָי רִיפּּאָים אַרְיוּ:

89 ובלא משֶׁרו אֶרן-אַהֶּרן מוֹער ְלְרַבֵּר <mark>אִרוֹוֹ</mark> וַיִשְׁמֵע אֶת־הַפְּוֹּל מִדַּבָּר אֵלָיו מֵעַל הַכַּפּּרֶרת אָשֶׁר עַל־אָרו הָעַדְּרת מִבֵּין שְׁנֵי הַכְּרְבֶים וַיְדַבֵּר : אֵלֵיו

peace offering, two oxen, five rams, five he goats, five sheep of the first year: this was the offering of Achira the son of Enan.

84. This was the dedication offering of the altar, on the day when it was anointed, from the princes of Israel: twelve silver chargers, twelve silver bowls, twelve golden spoons: 85. A hundred and thirty shekels was the weight of each silver charger, and seventy of each bowl: the silver of all the vessels was two thousand and four hundred shekels, after the shekel of the sanctuary: 86. Twelve golden spoons, full of incense; ten shekels was the weight of each spoon, after the shekel of the sanctuary: all the gold of the spoons was a hundred and twenty shekels.* 87. All the oxen for the burnt offering were twelve bullocks, the rams twelve, the sheep of the first year twelve, with their meat offering: and the kids,2 for sin offering, twelve. 88. And all the oxen for the sacrifice of the peace offerings were twenty and four bullocks, the rams sixty, the he goats sixty, the sheep of the first year sixty; this was the dedication offering of the altar, after that it was anointed. 89. And when Moses went into the tabernacle of the congregation to speak with Him, then he heard the voice speaking unto him from off the mercy seat that was upon the ark of testimony, from between the two cherubim: and thus he spoke unto him.

such premises not authorized to suspend any precept by our own authority, except there be an absolute necessity which compels us to disobev.

a The Hebrew expression is, "kids of the goats," which is nothing but a pleonastic expression to qualify the word "kid;" perhaps it originally applied to sheep also, as "lamb" does, both in English and Hebrew. Hence, in the present translation, the term "kid of the goats" has been omitted.

וְיַרַבֵּר יְהֹוֶה אֶל-מֹשֶׁה לֵאמְר : דַּבֵּר אֱלּ-מִיּהְל בְּנִי בְּמְלִּיתְּךְ אֶת־הַגַּלְּרת אֶל-מוּל פְּנִי בְּמְעֹלְרְתְּךְ אֶת־הַגַּלְרת בְּנִי בְּמְעֹל בְּנִי בִּמְּנוֹלְה נְתְּעָשׁ הַ מְּנִיְרה מָאֲשֶׁר צְּוְה אֶל-מוּל פְנֵי הַמְּנוֹלְה הָעֲלָה נֵרֹתֻיִּהְ כַּאֲשֶׁר צְּוְה בְּעִרְיִרְה מָקְשֵׁה הַמְּנֹיְרה מָקְשֵׁה זְהָב עַר־פִּרְחָה מִקְשֵׁה הַמְנֹיְרה מִקְשָׁה זָהְב עַר־פִּרְחָה מִקְשֵׁה הַמְנִירה בִּמְנִירה מָקְשֵּׁה בִּן עִשֶּׂה אֶת־בּמַרְאָה הַמְּעֹיֵה בִּן עִשֶּׂה אֶת־בּמַרְאָה הַ בְּמִנְרָה יִהְנָה בִּיִּר בְּבָּר בִּיִּיה בְּיִּבְיָה בְּיִּיה בְּמִיר הָרָאָה וְהוֹיָה בִּמְיִבְּה בִּיִּיה בְּעִיּיה בְּנִייה בְּמִירְה מִקְשֵּׁה זְיִהְיִה בְּמְיִיה בְּוֹיִה בְּמִירְה בִּיִּיה בְּיִּיה בְּיִּיה בְּיִבְּה וּתְיִבְּה בְּיִבְּה וְהוֹיה מִקְשֵׁה בִּן עִשֶּׂה אֶת־ב הַמְּנִיה בְּיִבְיה בְּיִּבְיה בְּיִבְּיה בְּיִיה בְּיִבְּיה בְּיִבְיה בְּיִבְּיה בְּיִבְיה בְּיִבְּיה בְּיִבְיה בְּבִּיה בְּיבְּיה בְּיִבְּיה בְּיבְּיה בְּיִבְּיה בְּיִבְיה בְּיבְיה בְּיה בְּיבְּיה בְּיבְּיה בְּבְּיה בְּיבְּיה בְּיבְיה בְּיִיה בְּבְּיה בְּיבְּיה בְּיבְּיה בְּיבְיה בְּיבְּיה בְּיבְיה בְּיִיה בְּיִיה בְּיִבְּיה בְּיִיה בְּבְּיִיה בְּיִבְּיה בְּיִבְּיה בְּיִיה בְּיִיה בְּיִים בְּיִיה בְּיִיה בְּיִיה בְּיִים בְּיִיה בְּיִיה בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיבּיה בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיבְּיה בְּיִים בְּיבּיה בְּיִים בְּיִבְּיה בְּיִים בְּיבְּיה בְּיבְיה בְּיִים בְּיִים בְּיבְיּים בְּבִייִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיבְיּבְיּיה בְּיוֹים בְּיִים בְּיבְיּיה בְּיבְיּיה בְּיוּבְיים בְּיבְיים בְּיבְייה בְּיִים בְּיבְיים בְּיבְיים בְּיבְיים בְּיוּבְייִים בְּיוּבְיים בְּיבְייִים בְּיבְיים בְּיבְייִים בְּיבְייִים בְּיִים בְּיוּבְייוּבְייִים בְּיבְייִים בְּיבְייִים בְּיבְייִים בְּיבְייִים בְּיבְייִים בְּיבְיים בְּבְיים בְּיִים בְּיבְיים בְּיבְייים בְּיבְיים בְּיִים בְּיבְייִים בְּיבְיים בְּיבְייִים בְּיבְייִים בְּיבְייים בְּיִים בְּיבְייִים בְּיבְייִים בְי

נַיַרַבָּר יְהוָה אֶל־מִשֶּׁה לֵאמְר : קַח אֶרת־הַלְוּיִּם 6

מְרָנוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְמְהַרְהָ, אֹרָגם : וְכֹה־רַגְעֲשֶׂה לָהֶם לְמִהְלָם הַזֵּה עֲלֵיהֶם מֵי חַמֶּארת וְהֶשְּעֵבְירוּ בַּעַער עַל-כָּר־בְּשָׁרָם וְכִבְּסִוּ בִּנְבִיהֶם וְהִשְּׁקְרוּ :

בּאֵמוֹ וִפֿר--הֵּנִּי בּוֹ-בּּלֵוֹר נעלֹם לְחַמֹּאִר... פּ וֹבְלְטוּנִ פֿר בּוּבּלְיר וּמָנִטֹרְיוּ סֹלְרִי בּרְּוּבֶּיְ

יין אָת־בָּל־דְעַרָת בְּגֵי יִשְׂרָאֵל : וְהַקְּרַבְּתֶּ אֶת־הְלְוִיֻם דִּין וְמַמְרָיִּ הְעָרָת בְּגֵי יִשְׂרָאֵל : וְהַקְּרַבְּתָּ אֶת־הְרְיִנִיהֶם דִּין יִשְׁרָאֵל וּ וְהַקְּרַבְּתָּת אֶת־הְרָיִנִיהָם

ל על-הַלְּוּיֶם : וְהַנִּיף אֲהַרֹּן אֶת-הַלְּוּיֻם הְנוּפְּהֹּ דעל-הַלְוּיִם : וְהַנִּיף אֲהַרֹּן אֶת-הַלְוּיִכְם הְנוּפְּהֹ

יַעל רָאש הַפָּרֶים וְּעַשֵּׁה אֶרת־הָאָלָוּים יִסְמְכָּוּ אֶרת־יְבִיהֶּם יַּעַל רָאש הַפָּרֵים וְּעַשֵּׁה אֶרת־הָאָלָוּ חַשִּׁארת עַל רָאש הַפָּרֵים וְיַעשֵּׁה אֶרת־הָאָלָוּ

made the candlestick.

1. And the Lord spoke unto Moses, saying, 2. Speak unto Aaron, and say unto him, When thou lightest the lamps, the seven lamps shall give light towards the body of the candlestick.² 3. And Aaron did so; towards the body of the candlestick did he light the lamps, as the Lord had commanded Moses. 4. And this was the workmanship of the candlestick, it was of beaten gold, from the shaft thereof, unto the flowers thereof, it was beaten work: according

unto the pattern which the Lord had showed Moses, so he

5. And the Lord spoke unto Moses, saying, 6. Take the Levites from the midst of the children of Israel, and cleanse them. 7. And thus shalt thou do unto them, to cleanse them: Sprinkle upon them water of purification, after they have let the razor pass over all their flesh, and then let them wash their clothes, and so they shall be clean. 8. And they shall take a young bullock with his meat offering, fine flour mingled with oil, and another young bullock shalt thou take for a sin offering. 9. And thou shalt bring near the Levites before the tabernacle of the congregation: and thou shalt assemble together the whole assembly of the children of Israel. 10. And when thou hast brought near the Levites before the Lord, then shall the children of Israel lay their hands upon the Levites: 11. And Aaron shall make with the Levites a waving before the LORD from the children of Israel, that they may be ready to execute the service of the Lord. 12. And the Levites shall lay their hands upon the heads of the bullocks: and thou shalt prepare the one as a sin offering, and the other as a burnt

^a "The middle light, which was not on the branches, but on the body of the candlestick; the wicks of the six lamps, upon the six branches, the three eastern, as well as of the three western, were

וְאֶרת־הָאֶחָרַ עלָה לִירוֹנָה לְכַבֶּר עַל־הַלְוִיִם: בו וְהַנְעַמַרְהָוֹ אֶרת־הַלְווֹּם רִלְפְנֵי אַהָרוֹ וְלְפְנֵי בְנְיֵוֹ יַן וְהַנַפְּתָּע אֹתֶם הְענוּפָה לֵיהנֵה : וְהִבְּדַּלְהָּג אֶתִּב וּ וְהַבְּדַּלְהָּג אֶתִב הַרְּלוּיִם מִרְּנוּךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְהָיוּ כִּלִי הַלְוִיִם : ינְאָהָל מוֹעֶר בַּן יָבָאוּ הַזּלְווֹם לַעֵבָר אָת־אָהֶל מוֹעֶר 15 16 וְמְהַרְתָּ אֹהָם וְהַנֵפְתָּ אֹרָ,ם רְעניפָה: כִּיּ נְרְעִנִים נְרָתְנִים הַפָּּח לִי מִהְוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הַיֹּחַת בִּפְיבֹרת בָּל־רָחֵם בִּכְוֹר בּלֹ מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל לָקַחָתִי אֹתָנם 17 לִי : כִּי לַי כָל־בְּכוֹר בִּבְנֵי יִשְׂרָאֵׁל בָּאָדֶם וּבַבְּהֵמֶה בְּוֹם הַכֹּרָתֵי כָל־בְּכוֹר בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם הִקְדַשְׁהִי אַ אָרָזָם לִי : וָאָפַּוָּף אֶת־הַלְוִיָּם הַתְחַת בָּל־בְּכִוֹר בִּבְנֵי יִשְׂרָאֵל : נָאֶרְעָנָה אֶת־־הַלְוִיִּם נְהָנִים וּ לְאַהַרָן 19 וּלְשְׁבָנִיו מִתּוֹדְ בְּנֵי יִשְׂרָצֵּל בִּשְׁעַבֿד אָת־עַעבבַּר בְנֵי־יִשְׂרָאֵלֹ בְּאָהֶׁלֹ מוֹעֵר וּרְלַכַפֶּר עַרֹּל-בְנֵי יִשְׂרָאָל וְלֹא יִרְדֶּעֶׁרוֹ בִּרְנֵיֵ יִשְׂרָאֵלׁ בָּנֶשֶׁרוּ יוַנַעשׁ משֶׁרוֹ וְאַרְהָרֶן 20 בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶל־רַזּקְרֶשׁ : וַיַּעַשׁ משֶׁרוֹ וְאַרְוֹרֶן וְכָל־עָתַרת בְנֵי־יִשְׂרָאֵל לְ־לְוִים בְּבְיבׁל אָשֶׁר־צִוֹּֽרה יְחוּלָרִי אֶת־משׁרוֹ לַלְוּיִּם בּוֹ־עִישָׁוּ דְלֹהֶם בְּגֵי יאָרָאַל : זִיִּרְתַשְּאַוּ בַּיְלְוִיִם וְיְכַבְּסוּ בּגְּרֵיהֶׁם מֹיַ וֹיָנֶף אַהַלוּ אֹתֶם הְנוּפָה לִפְנֵי יְהֹנֶתְ וַיְכַבֵּּר

עַלִיהֶם אַהָרוֹ לְמַהָרָם : וְאַחֲבִי־בֿוֹ בָּאוּ הַזְלְוִיִּם בּיִּ

offering, unto the Lord, to make an atonement for the Levites. 13. And thou shalt place the Levites before Aaron and before his sons, and make with them a waving before the LORD. 14. Thus shalt thou separate the Levites from the midst of the children of Israel: and the Levites shall be mine.* 15. And after that shall the Levites go in to do the service of the tabernacle of the congregation; after thou shalt have cleansed them, and made with them a waving. 16. For they are wholly given unto me from the midst of the children of Israel; instead of every one that openeth the womb, of every firstborn of the children of Israel, have I taken them unto me. 17. For mine are all the firstborn of the children of Israel, both of man and beast: on the day that I smote every firstborn in the land of Egypt did I sanctify them for myself. 18. And I have taken the Levites, instead of all the firstborn among the children of Israel. 19. And I have given the Levites as a gift to Aaron and to his sons from the midst of the children of Israel, to do the service of the children of Israel in the tabernacle of the congregation, and to make an atonement for the children of Israel: that there be no plague among the children of Israel, when the children of Israel come nigh unto the sanctuary. 20. And so did Moses, and Aaron, and all the congregation of the children of Israel, to the Levites; according unto all that the LORD had commanded Moses concerning the Levites, so did the children of Israel unto them. 21. And the Levites purified themselves, and they washed their clothes; and Aaron made with them a waving before the Lord: and Aaron made an atonement for them to cleanse them. 22. And after that

turned towards the middle lamp," RASHI. In this manner the whole seven lights were all turned one way.

וֹלְפְּנִי בָּנְיוֹ בַּאָּמִשֶׁרְ צִּנָּרוּ יְהוֹּרֵוּ אֶתִּרִמְשֶׁתְּ עַּלְּרִּ בַּאְתַּבָּר אֶתִּרְיִעָם בְּאַנָּרוֹ יְהוֹּרֵוּ אֶתִר לְפְנֵי אֲהַרְן

28 קַרְלוּיִם בֵּן עִשִּׁוּ לָהֶם: ס וַיְדַבֵּר יְהוָה 24 אֶל־משֶׁה לֵאמְר: זָארת אֲשֶׁר לַלְוַיָּם מִבֵּן חָמֵשׁ

יְּשֶׁלְיִם שְׁנָה נָמִעְלָה יָבוֹא לִצְבָּא צָּבָּא בְּעָבדְה וְעָשְׂרִים שָׁנָה נָמַעְלָה יָבוֹא לִצְבָא צָּבָא בְּעַבדְּת אהר מוער: ומכּוֹ חמשירו שור ישור מצרא 25

אָהֶרל מוֹעֵר: וּמִבֶּן חֲמִשֵּׁים שָׁנָּרה יְשִׁוּב מִצְבָא 25 הָזְעַבֹּהָה וְלָא יַעַבָּד עוֹר: וְשֵׁבֵּרת אֶת־אֶּחָׁיו בְּאָהֵל 26

מוער לשְמֵר מִשְּמֶּרֶת וְעַבֹּרֶת לְא יְעַבֶּר בְּכָ<mark>ה</mark> הַּעַשֵּׂה לֵלְוִיָּם בְּמִשְׁמְרֹתָם: פ שׁׁרִישׁי

ל וַיְרַבֶּר יְרֹשְׁרָה שֶּׁרִץ מִשֶּׁרוּ בְמִרְבַּר-פִּינִי בַּשְּׁנְּרוּ מֵשֶּׁרוּ בְמִרְבַּר-פִיעֵּים בַחְדָּש חָרִאשְוֹן

י לֵאמְר: וְיַעַשְׂוּ בְגֵייִשְׁרָאֵל אֶת־רַבָּפֶּסַח בְּמְוְעַרְוֹ: 2

י בְּאַרְבָּעָרה עָשֶׂר־יוֹם בַּחֹנֶדשׁ הַנֶּרה בִּין הָעַרְבַּיִם י הַּעָשִׂוּ אֹרְגוֹ בְּמִעְׁרְוֹ כְּכָל־חֶקּרֹרָגיו וּכְכָל־מִשְׁפָּאָיוּ

ַ בְּעַשְׁר אֹתְוֹ: נַיְבַבֵּר משֶׁה אֶל־בְּגֵי יִשְּׂרָאֵל לֵעַשְׁת 4

ל הַפְּסֵח: נַיַּעֲשׁוּ אֶרת־הַפְּסַח בְּרִיּאשׁוּן בְּאַרְבָּעׁה עַשָּׂר וִּוֹם דַלְחָדֶש בֵּין הָעַרְבַּיִם בְּמִרְבַּר סִינָי בְּבֶּר אָת־משֶׁה בֵּן עָשִּׁר בְּנֵי

זְיַלְרְבֵּוּ לִפְנִי מְשֵׁׁחִ וְלִּלְפְנִי אַרְוֹלְ כִּיִּוֹם בֹּינִים בַּינִים בַּינִים בַּינִים בַּינִים בַּינִים בַּינִים בַּינִים בִּינִים בְּינִים בְּינִים בִּינִים בִּינִים בְּינִים בִּינִים בְּיבִּים בְּינִים בְּיבִּים בְּיבִּים בְּיבִּים בְּיבּיבְּים בְּיבְּיִים בְּיבִּים בְּיבּים בַּינִים בְּיבּים בּינִים בְּיבִּים בְּיבּים בְּיבִּים בְּיבּים בּינִים בּינִים בְּיבּים בְּיבְּים בּינִים בְּיבִּים בּינִים בְּיבְּים בּינִים בְּינִים בְּיבְּים בּינִים בְּיבּים בּינִים בְּינִים בּינִים בּיבּיים בּינִים בּינִים בּינִים בּינִים בּינִיים בּינִים בּינִים בּיבְּיים בּינִיים בּיבּיים בּיבּיים בּיבּיים בּיבּיים בּיבּיים בּיבּיים בּיבּיים בּיבּיים בּיבְּיים בּיבְּיים בּיבּיים בּיבְּיים בּיבְּיים בּיבּיים בּיבּיים בּיבּיים בּיבּיים בּיבּייִּים בּיבְייִּים בְּיבְּיים בְּיבְּיים בְּיבְייִּים בְּיבּיים בְּיבּיים בְּיבְּיים בּ

went the Levites in to do their service in the tabernacle of the congregation before Aaron, and before his sons: as the Lord had commanded Moses concerning the Levites, so did they unto them.

23. And the Lord spoke unto Moses, saying, 24. This shall be the rule for the Levites: From twenty and five years old and upward he shall go into the ranks to do the service of the tabernacle of the congregation; 25. And from the age of fifty years he shall go out of the ranks of the service; and he shall serve no more: 26. But he shall wait on his brethren in the tabernacle of the congregation, to keep the charge, but the service he shall not perform; thus shalt thou do unto the Levites in the discharge of their office.*

1. And the Lord spoke unto Moses in the wil-CHAP, IX. derness of Sinai, in the second year after they were come out of the land of Egypt, in the first month. saving, 2. The children of Israel shall prepare the passover lamb at its appointed season. 3. On the fourteenth day of this month, towards evening, ye shall prepare it at its appointed season: according to all its rites, and according to all its prescribed rules, shall ye prepare it. 4. And Moses spoke unto the children of Israel, that they should prepare the passover lamb. 5. And they prepared the passover lamb on the fourteenth day of the first month towards evening in the wilderness of Sinai: according to all that the Lord had commanded Moses, so did the children of Israel. 6. But there were certain men, who had been defiled by the dead body of a man, and they could not prepare the passover lamb on that day: and they came before Moses and before Aaron on that day. 7. And these men

a i. e. At this period they should commence to learn the service.

יאְמֶלוּ הָאָנְשֶׁים רָהַמֶּמֶרוֹ אֵלָיו אֲנַחָנוּ טְמֵאָים לְבַּלְרָתׁי רַקְּרְיב אֶת־ לְבַלְרָתִי רַקְרְיב אֶת־

 כְּרְבַּן יְהֹוֶהוֹ בְּמִיְעַהוֹ בְּתְוֹךְ בְּגֵי יִשְׂרָאֵהוֹ יִרחֹוֶה
 אֲלֵהֶם מֹשֶׁה עִמְרָוּ וְאֶשְׁמְעָׁהוֹ מֵה־יְצַעֶּרוֹ יִרחֹוֶה לָבֵם:

יַנְרַבֶּר יְהוּנָה אָל־מּשֶׁה לֵּאִמְר: דַּבֶּר אֶל־בְּגֵי יִשְׁלּבְּגִי יִשְׁרָאֵר לֵאמֶר אִישׁ אִישׁ בִּי־יְהְיֶה טְמֵאוּ לְנֶּבֶּשׁ יִשְׁרָאֵר לֵאמֶר אִישׁ אִישׁ בִּי־יְהְיֶה טְמֵאוּ לְנֶּבֶּשׁ יִשְׁרָּאֵר לֵאמֶר לְנָבֶם יְאָשְׁה לֹּבְרַבִּילֶם וְאָשָּׁה

יום בְּין הַעַרבּיִם יַעַשׂוּ אֹתֻוֹ עַל־מַצְּוֹת וּמְרֹרִים יִוֹם בְּין הַעַרבּיִם יַעַשׂוּ אֹתֻוֹ עַל־מַצְּוֹת וּמְרֹרִים

לָא וִשְׁבְּרוּ-בֿוִ בֹּכֹּרִ-שׁלֵּרוּ רֹוֹפֶּסֹּט 'וֹתֹּאַּׁי אִרְיוּ: אַרְאַיִּהְשִּׁאַינוּ מַפֶּנוּנְ תֹּר-בְּצְּׁר וֹתֹּאֹּחְ: בַּאַריִיּאִּאַינוּ מַפְּנוּנְ תֹר-בְּצְּׁר וֹתֹאֹמֹם

יוֹטָרֵל בְּיְעַשְּׁוֹרת הַפֶּׁסַח וְנִכְרְתֶּה הַאָּבֶּשׁ הַהָּוֹא הָחְלְרִיב בְּכִּיְעַרוּ מַעַמֶּירָ בִּיְעַשְּׁוֹרת הַפֶּּסַח וְנִכְרְתֶּה הַנָּבָּשׁ הַהְּוֹא מַעַמֶּירָ בִּיְעַשְׁוֹרת הַפֶּּסַח וְנִכְרְתֶּה הַנָּבָּשׁ הַהְּוֹא מַעַמֶּירָ בִּיִּי לָּאִרָּהוֹיִא בְּיִּלְיִרִּה

יוָעשָׁה הָאָא הָאָיש הַהְוּא: וְכִי־יָגוּר אִהְּכֶּם וְּרְ וָעשָׁה בָּּסַח בִּיהוְה בְּחָקַּר הַבְּּכֵּסְח וּכִמִשְׁפְּטִוּ בַּן יֵעשֶׂה הָּסָח בִיהוֹיָה בְּחָקַר הַבְּּכֵּסְח וּכִמִשְׁפְּטִוּ בַּן יֵעשֶׂה חָקָה אַחַר יִהְיָה לָכֶּם וְלַגֵּר וּלְאָזְרָח

15 הָאָרֶץ: ס יביע וּבְיוֹם הָקִים אֶת־ הַמִּשְׁבָּן כִּפָּה הָאָנָן אֶת־הַמִּשְׁבָּן לְאָהֶׁל הָעֵרֶת וּבָעָרֶב יִרְהִיֶּה עַרִּ־רַהִמִּשְׁבֵּן כְמַרְאֵה־אֵשׁ עַר־ * נקור על ה said unto him, We are defiled by the dead body of a man: wherefore shall we be kept back, so as not to offer the sacrifice of the Lord at its appointed season in the midst of the (other) children of Israel? 8. And Moses said unto them, Wait ye, and I will hear what the Lord will command concerning you.

9. And the Lord spoke unto Moses, saying, 10. Speak unto the children of Israel, saving, If any man should be unclean by reason of a dead body, or be on a distant journey, among you or your posterity, yet shall he prepare the passover lamb unto the Lord: 11. In the second month on the fourteenth day towards evening shall they prepare it, with unleavened bread and bitter herbs shall they eat it. 12. They shall leave none of it unto the morning, and no bone shall they break on it: according to the whole ordinance of the passover lamb shall they prepare it. 13. But the man that is clean, and is not on a journey, and forbeareth to prepare the passover lamb, even the same soul shall be cut off from among his people; because the offering of the Lord he hath not brought at its appointed season, that man shall bear his sin. 14. And if a stranger sojourn among you, and will prepare the passover lamb unto the Lord: according to the ordinance of the passover, and according to its prescribed rule, so shall he do; one statute shall be for you, both for the stranger, and for the native born in the land.*

15. And on the day that the tabernacle was reared up the cloud covered the tabernacle, the tent of the testimony: and at evening there was upon the tabernacle as it were the appearance of fire, until the morning. 16. So was it

^a This is explained to mean, any distance which prevents one from being within the precincts of the temple, at the time of the slaying of the passover lamb.

16 בַּקָר: בָּן יִהְיָה רַזְמִיר הַ עַנָן יַכְפָנוּ וּמַראַה־אָשׁ יז לֵילָה : וּלְפִּי הַהַעָלות הֶוּעָנָן מֵעַל הָאֹהֶל וְאַבְּחָרֵי בֶּן יִסְעֵּוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵר^ל וּבְמְלְוּם אָזְשֶׁר יִשְׁבְּן־ ישָׁם הָעָלָן שֶׁם יַחֲנָוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל : עַל־פֵּי יְהֹוָרְהֹ נַּיּ יִסְעוֹ בָנֵי יִשְׁרָאֵל וְעַל־פִי יִרוּוָרְז יַחַנְוּ כָּל־יְמֵי ישְׁכָּן הָעָגָן עַל־הַמִּשְׁכָן יַחַנוּ : וּבְהַאַרֶיךְ 19 היענו על-הופשפן יפים רבים ושפרי בני יִשְׂרָאֶל אֶרת־מִשְׁמֶרֶרת יְהֹוֶה וְלְ־אׁ יִפְעוּ : וְיֵשׁ 20 אָשֶּׁר יִהְיָה הֶדְעָגָן יָמִים מִסְפֶּר עַל-הַפִּשְׁבֵן עַל-21 פֵּי יְהוָה יָחֲנֹוּ וְעַל־פִּי יְהוָה יִפְעוּ : וְיֵשׁ אֲשֶׁר יִהְיֵהַ 21 רה ענו מענב ער בֹּקר וְנַעַבֶּרה הָ ענָן בַּבְּקֹר יוֹכֶם וַלַּיְלָה וְנַעַלֶה הֶעָנָן וְנָקַעוּ : אוֹר יוֹכֶם וְלַיְלָה וְנָעַלֶה הֶעָנָן וְנָקַעוּ : אוֹר יפֿיִם אוֹ־חָדֶשׁ אוֹ־יָמִים בְּהַאֲרִיךְ הֶעָנָן עַלֹּ־ בופושבן בשבו עליו יווני בניישלא ולא יָפֶעוּ וּבְהַעָלוֹרָזוֹ יִפֶעוּ : עַל־פֵי יְהוָה יַחֲנוּ וְעַל־פִי 23 יְהַנָּה יִפֶעוּ אֶרת־־מִשְׁמֶרֶרת יְהֹנָה שָׁמֶרוּ עַלֹּרפִי

יְהְּוֶה בְּיֵר־מֹשֶׁה:
בּ יְהְוֶה בְּיֵר־מֹשֶׁה:
בּ יִּיְרָבְּר יְהְוֶה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמְר : יְעַשֵּׁה לְךָּ שְּׁהֵיּ
בְּמְקְרָא הָעֵרָה וּלְפַפַּע אֶת־הַמְּחַנְוֹת : וְהָקְעִוּ בְּהֵוְ
לְּלְּהְלֶבְא הָעֵרָה וּלְפַפַּע אֶת־הַמְּחַנְוֹת : וְהָקְעִוּ בְּהֵוְ
וְנְוָעֵרָוּ אֵבֶּלֶיף כָּל-הָעֵרָה אֶל־פֶּתַח אָהֶל מוֹעֵר :
וְנְוַעָרָוּ אֵבּלֶיף כָל-הָעֵרָה אֶל־פָּתַח אָהֶל מוֹעֵר :

always: the cloud covered it (by day,) and an appearance of fire by night. 17. And as the cloud was taken up from the tabernacle, then after that did the children of Israel journey forward: and in the place where the cloud halted, there did the children of Israel encamp. 18. At the order of the Lord did the children of Israel journey forward, and at the order of the Lord they encamped: all the days that the cloud abode upon the tabernacle they remained in camp. 19. And when the cloud tarried upon the tabernacle many days, then the children of Israel kept the charge of the LORD, and journeyed not. 20. And at times it was, that the cloud remained but a few days upon the tabernacle; at the order of the Lord they abode in camp, and at the order of the LORD they journeyed forward. 21. And at times it was, that the cloud remained from evening unto the morning, and when the cloud was taken up in the morning, then they journeyed forward: or a day and a night, and when the cloud was taken up, they journeyed forward. 22. Or two days, or a month, or a year, so long as the cloud tarried upon the tabernacle, to remain thereon, did the children of Israel encamp, and journeyed not forward; but when it was taken up they journeyed forward. 23. At the order of the Lord they remained in camp, and at the order of the LORD they journeyed forward: the charge of the Lord they kept, at the order of the Lord by the hand of Moses.

CHAP. X. 1. And the Lord spoke unto Moses, saying, 2. Make thyself two trumpets of silver, out of one piece shalt thou make them: and they shall serve thee for the calling of the assembly, and for the setting forward of the camps. 3. And when they shall blow with both, all the assembly shall assemble themselves to thee at the door of the tabernacle of the congregation. 4. And if they

ואָם־בָּאַחָרת יִרְנָקְעוּ וְנְוֹעֲרָוּ אֱלֶיוּךֹ הַנְּשִׂיאִים 4

זְאָשָׁי אַלְפֵּי יִשְּׂרָאֵל : וּרְעַקְעְהֶעם הְערוּעֶת וְגָסְעוֹ זֹ רָאֹשֵׁי אַלְפֵּי יִשְּׂרָאֵל

פּ הַפֵּחֲנוֹרת הַחֹנִים בַּקְרְמָה : וּרְתַקְעְהֶהם הְתרוּעָה 6 שֵׁנִירת וְנָסְעוּ הַפַּחֲנוֹרת הַחֹנִים הַיִּימֶנָה רְתרוּעָה

י ורוקשו לפלעיהום : וּבְהַקְּהֵיל אֶרת-הַּפָּרְעֵיל

אַהַלְּאָי וְלְאׁ תָרִיעוּ : וּבְנֵיַ אַהַרֹן הַכַּהַבִּים יִתְקְאָוּ
 הַתְּקְאָוּ וְלְאׁ תָרֵיעוּ : וּבְנֵיַ אַהְרֹן הַכַּהְבִּים יִתְקְאָוּ

אָרְהֶלְשׁה מִלְחָמָה בְאַרְצְלֶרת וְנִזְכַּרְהָשׁם לְפְנֵי
 וְהַרֶּעֹם וַהְבִעֹהָה בְאַרְצְלֶרת וְנִזְכַּרְהָשׁם לְפְנֵי

10 יְדְּנָה אֱלְהֵיכֶּם וְנְוֹשַׁעְהֶם מֵאֹיְבִיכֶּם : וּבְּיוֹם שִּׁלְמֵיכֶם וְבָיוֹּ לְכֶם לְוֹנְשִׁעְהֶם מֵאֹיְבִיכֶם וְעָל זּבְחֵי שַׁלְמֵיכֶם וְבָיוֹּ לְכֶם לְזִּבְרוֹן לִפְנֵי אֱלְהֵילֶם שַׁלְהֵיכֶם וְבָּיוֹ לָכֶם לְזִּבְרוֹן לִפְנֵי אֱלְהֵילֶם אָנִי יְהוֹנָה אֱלְהֵיכֶם: פ חמישי

וּ וַיְרָّזִי בַּשָּׁנֶרה רַזשׁנֶירת כַחְדֶּשׁ רַזשׁנִי בְּעֶשְׂרֵים 11

י נִיִּסְעֵּר בַּחֶּרֶשׁ גַּעַלְּהֹ הָעָנָן בַּאָל מִשְׁבַן הָזְעֵרֶת י נִיִּסְעַר בְּר סִינְי נִיִּשְׁכְּן בְּעֵרָת בִיִּיִשְׁרָאַל רְבַּסְעִיהָם מִמְּרְבַּר סִינְי נִיִּשְׁכְּן בְּיִשְׁרָאַל

יניִסְעוּ בָּמְרַבָּר פָּ**׳א**ַרָן : וַיִּסְעוּ בָּרָאשׁנְהַ עַלּרּפִי 13

יוֹלֶה בְּיֵר-מֹשֶּׁה : וַיִּפֵּׁע בָּגֶל מַחֲגַּהְ בְנֵי-יְהוּבֶה בָרְאשׁנָה רְצִבְאֹתֻם וְעַּרֹ-צְבָּאֹ נַחְשִׁוּן בֶּן־ בַּרְאשׁנָה רְצִבְאֹתָם וְעַרֹּ-צְבָּאֹ

ל עַמְינָדֶב : וְעַל־צְבָּב מַמֵּח בְּגֵי יִשְּשׁבֶר נְרַתִּנְאֵל 15

blow with but one, then shall assemble themselves unto thee the princes, the heads of the thousands of Israel. 5. And when ve blow an alarm, then shall set forward the camps that encamp on the east side. 6. And when ye blow an alarm the second time, then shall set forward the camps that encamp on the south side: they shall blow an alarm for their setting forward. 7. But at the assembling of the congregation, ye shall blow, but ye shall not sound an alarm. 8. And the sons of Aaron, the priests shall blow with the trumpets; and they shall be to you for an ordinance for ever throughout your generations. 9. And if ye go to war in your land against the enemy that oppresseth you, then ye shall blow an alarm with the trumpets; and ye shall be remembered before the Lord your God, and ye shall be saved from your enemies. 10. And on the day of your gladness, and on your appointed festivals, and in the beginnings of your months, ye shall blow with the trumpets over your burnt offerings, and over the sacrifices of your peace offerings; that they may be to you for a memorial before your God: I am the LORD your God.*

11. And it came to pass in the second year, on the twentieth day of the second month, that the cloud was taken up from off the tabernacle of the testimony. 12. And the children of Israel set forward on their journeys from the wilderness of Sinai; and the cloud halted in the wilderness of Paran. 13. And they journeyed for the first time at the order of the Lord by the hand of Moses. 14. And the standard of the camp of the children of Judah set forward at the first according to their armies: and over their host was Nachshon the son of Amminadab. 15. And over the host of the tribe of the children of Issachar was Nethanel

a The "simple blowing" הקיעה, and the "alarm," are the sounds now blown on the cornet in the New Year's festival.

16 בו־צוער: ועַר־צבא מַטֶּה בְנֵי וְבוּרֶן בּּלִיבֵּב 16 ין: וְהוּרֵר הַמִּשְׁכֵּן וְנָסְעֵּוּ בְנִי־גַּרְשׁוֹן וּבְנֵי אוּבֵן מְרָרִי נִשְּׁאֵי הַפִּשְׁבָּן: וְנָכַּע דֶּגֶר מַחֲגֵה רְאוּבֵן 18 יוַעַל־צבָאוֹר: וְעַל־צבָאוֹר בֵּן־שִׁרֵיאִוּר: וְעַל־ 19 אָבָּא מַמָּרו בְנַי שִׁמְעוֹן שְׁלְמִיאֵל בָּן־צוּרִישַׁדֵּי: ין וַערן-צְבָא מַפַּרו בְנִי־גָר אֶרְיָסֶף בֶּן־דְעוּאֵל: יוָנָסְעוֹ הַקְּהָהִים נְשְּׁאֵי הַמִּקְדֵשׁ וְהַקִּימוּ אֶרִז־²¹ ין נָסַע דֶגֶר מַחָגַר בְּגֵיר יִי יְנָסַע דֶגֶר מַחָגַר בְגֵיר בְיִי בְּגִיר בְיִי אָפְרַיִם לְצִבְאֹרָתִם וְעַרֹּ-צְבָאֹוֹ אֱלְישָׁמֵע בֶּן־ עפִיהְוּר: וְעַלֹּ-צְבָּא מַפֶּרה בְּנֵי מְנַשֶּׁה גַּמְלִיאֵל 📽 24 בֶּן־פְּרָהצְוּר: וְעַ֫רֹּ-צְּבָּא מַמֵּח בְּנֵי בִנְיִמֵן אֲבִידָן פּן־גּּדְעוֹנִי : וְנָסַׁע דֶּגֶּר מְחֲנֵה בְנִי־לָּן מְאַפֵּף 25 לְבָרֹ-הַמְּחַיִּנִה לְצִרְאֹתֶם וְעַלֹּ-צְבָאוֹ אַחִיעָעֶר בֶּן־עַמִּישַׁבָּי : וְעַׁלֹּ־צְּבָּׁא מַמֵּה בְּנֵי אָשֵׁר פַּגְעיאֵל בּן־עָכְרָן: וְעַל־צְּבָּא מַמֶּוֹה בְנֵי נַפְּהָעֶי אָחירַע בּן־עִיגַן: אֵלֶה מַמְעִי בְנִי־יִשְׂרָאֵל רְלֹצִבְאֹרֶום וַיַאמֶר משָׁה לְּחֹבָּב : ניסער 29 בּן־רְעוּאֵל הַמִּרְיָנִי חֹרֵתן משָה נְסְעִים ו אַנַּחְנוּ אֶל־הַפֶּקוֹם אֲשֵׁר אָמֵר יְהֹוָה אֹתְוֹ אֶתַּן לָבֶם לְבֶה אִהָּנוֹ וְהַשַּבְנוּ לֶּךְ בִי־יְהוֹוֶה דְבֶּר־טְוֹב עַל־

ישראל: וַיָּאמֶר אַלָּיו לָא אַלֶךְ כֵּי אִם־אֶל־אַרְצֵיי 30

the son of Zuar. 16. And over the host of the tribe of the children of Zebulun was Eliab the son of Chelon, 17, And (in the mean time) the tabernacle was taken down; and the sons of Gershon and the sons of Merari, the bearers of the tabernacle, set forward, 18. Then set forward the standard of the camp of Reuben, according to their armies: and over their host was Elizur the son of Shedeur. 19. And over the host of the tribe of the children of Simeon was Shelumiël the son of Zurishaddai. 20. And over the host of the tribe of the children of Gad was Elvasaph the son of Deuel. 21. And the Kehathites, the bearers of the sanctuary, then set forward: and the others set up the tabernacle against they came. 22. Then set forward the standard of the camp of the children of Ephraim according to their armies; and over their host was Elishama the son of Ammihud. 23. And over the host of the tribe of the children of Menasseh was Gamliël the son of Pedahzur. 24. And over the host of the tribe of the children of Benjamin was Abidan the son of Gidoni. 25. Then set forward the standard of the camp of the children of Dan, the rearward of all the camps, according to their hosts: and over their host was Achiezer the son of Ammishaddai. 26. And over the host of the tribe of the children of Asher was Pagiël the son of Ochran. 27. And over the host of the tribe of the children of Naphtali was Achira the son of Enan. In this order were the journeyings of the children of Israel according to their armies, when they set forward.

29. And Moses said unto Chobab, the son of Reüel the Midianite, the father-in-law of Moses, We are journeying unto the place of which the Lord hath said, This will I give you: come thou with us, and we will do thee good; for the Lord hath spoken good concerning Israel. 30. And he said unto him, I will not go; but to my own land, and

יני וְאֶל־מְּוֹלַדְּהְּי אֵלֵךְ: וַיְּאֹפֶר אַל־נָאָ הַּוְעַוֹּב אֹתְנוּ בֵּפִּרְבֶּׁר וְרָתִּירָת לֶנוּ בֵּפִּרְבֶּּר וְרָתִּירָת לֶנוּ בֵּפִּרְבָּר וְרָתִיִּירָת לֶנוּ יִּבְעִרָּוּ הַפַּוֹב הַהֹּוּא יְצִיּרִם: וְהָיָה בְּיִרְתַלֶּךְ עִמֶּנוּ וְהָיָה הַפְּוֹב הַהֹּוּא יְצִיּיִם: וְהָיָה בְּיִרְתִּלֶךְ עִמֶּנוּ וְהָיָה הַפְּוֹב הַהֹּוּא

מַבַּר יִישִּׁיב יִרוּזֶר שְלְשֶׁר יָמֶים וַאֲבֹּנוּ דְרְּוּ בִּרִיְר. מַבַּר יְהַלָּח בִּיִּקְרוּ בְּרִיְר. מַבַּר יְהַלָּח בִּיִּקְרוּ בְּרִיְר.

יְרוּלָה נַפַע לִפְנֵיהֶם דֶּרֶךְ שְׁלְשֶׁרת יָמִים לְתְוּר לֶהֶם מְנוּחָה: וַעַנַן יְרוּרֶה עֲלֵיהֶם יוֹמֶם בְּנָסְאָם 34

שש ז זי"ן מנוורת וְיְהֶי בִּנְסְ<u>ׁע 35</u> הָאָרֹן וַיָּאמֶר משֶׁה קוּמָה וּ יְהוָה וְיָפְּצוֹּ אִיְבֶּׁיךּ וְיָנֶסוּ מְשַׂנְּאֶיךְ מִפְּנֵיךְ : וּבְגָחָהׁ יאמֵר שוּבָרוּ יְרוֹלְרוּ רְבָּבְוֹת אַלְפִּי יִשְׂרָאֵל : פ ז נו״ן מנוורת רְבָּבְוֹת אַלְפִּי יִשְׂרָאֵל : פ ז נו״ן מנוורת

יא ניָהֵי הָעֶם בְּמִרְזאְנְגִּים רַע בְּאָזְנֵי יְהוְה נִיִשְּׁמַע יְהוָה וַיָּחַר אַפּֿוּ וַהִּגְבְעַרֹּבָּם אֵשׁ יְהוֹּה וַהָּגאֹבֵל

יִּהְפַּלֵל הָאָם אֶל־מֹשֶׁה וַיִּהְפַּלֵל הָעָם אֶל־מֹשֶׁה וַיִּהְפַּלֵל 2

משֶׁה אֶר יְהֹּוָה וַהִּשְׁקַעְ הָאֵשׁ: וַיִּקְרֶא שֵׁם־ הַמָּקוֹם הַהְוּא הַבְעַרֶה בִּי-בַעַרָה בֶּם אֲשׁ בּיּמָקוֹם הַהְוּא הַבְעַרֶה בִּי-בַעַרָה בָּם אֲשׁ

וֹיָשָׁבוּ וַיִּבְכִּוּ זַּכִּם בְּנֵי יִשְׂרָאֵיל וַיַּאַמְרְוּ מִי יִּישָׁבוּ וַיִּבְכִּוּ זַּכִּם בְּנֵי יִשְׂרָאֵיל הַרְאַזְּוּ הַאַאַזְּוֹתְּ בִּילְבְּנוּ הִרְּאַזְּוּ הַאַאַזְּוֹתְ

בְּמִצְרָיִם תַּגֶּם אֵת הַקּשְׁאִים וְאֵת הָאְשֶׁר-נאַכְּתְ יַאַבְּבֶענוּ בָּשֶּׂר: זָבָּרְנוּ אֶתִי-תַּדְּנְּח אֲשֶׁר-נאַבְּתְ בַּמְצְרִים תַּגָּם אָת הַקְּשָּׁאִים וְאֵת

וְעַתְּה װְאֶר װְאָת בּבְּצָלֶים וְאֶת־הַשׁוּמְים: וְעַתְּה 6 וֹבִּתוּ וְבִּים וֹ וְעַתְּה * ובנחו קרי

to my birthplace will I go. 31. And he said, Do not, I pray thee, leave us; since thou didst find out the places where we were to encamp in the wilderness, and thou hast been to us instead of eyes. 32. And it shall be, if thou go with us, yea, it shall be, that the same goodness which the Lord may do unto us, will we do unto thee. 33. And they set forward from the mount of the Lord a journey of three days: and the ark of the covenant of the Lord went before them in the three days' journey, to search out for them a resting-place. 34. And the cloud of the Lord was over them by day, when they set forward from the camp.*

35. And it came to pass, when the ark set forward, that Moses said, Rise up, Lord, and let thy enemies be scattered; and let those that hate thee flee before thy face. 36. And when it rested, he said, Return, O Lord, among the myriads of the thousands of Israel.

CHAP. XI.

1. And it came to pass that the people complained in a manner displeasing in the ears of the Lord: and the Lord heard it, and his anger was kindled, and the fire of the Lord burnt among them, and consumed at the uttermost part of the camp.

2. The people then cried unto Moses; and Moses prayed unto the Lord, and the fire disappeared.

3. And he called the name of the place Taberah; because the fire of the Lord burnt among them.

4. And the mixed multitude that was among them felt a lustful longing: and the children of Israel also wept again, and said, Who will give us flesh to eat?

5. We remember the fish, which we did eat in Egypt for naught; the cucumbers, and the melons, and the leeks, and the onions, and the garlic:

6. But now our soul is faint:

^a Arnheim. b From בער Baher "to burn."

זַ נְפְשֵנוּ יְבַשָּׁח אֵין כֻל בִּלְתִּי אֶל־הַפֶּן עִינֵינוּ: וְהַפֶּׂן

כְּוֹרֵע־גַּר תְּוֹצִּ וְעֵינְוֹ בְּעִיןֹ הַבְּּרְלֵחֹ : שְּׂטוּ הָאָם וֹ בְשִׁלוּ בְּעִיןֹ הַבְּּרְלַחֹ : שְּׂטוּ הְאָם וֹבְשְּלוּ בְּבְחַיִּנְוּ בְרַחַיִם בְּשְׁרוּ בְּשְלוּ בְשְלוּ בְּשְלוּ בְּשְלוּ בְּשְלוּ בְּשְלוּ בְשְלוּ בְּשְלוּ בְּבְּיבוֹ בְּשְלוּ בְּבְּבְיבוֹ בְּשְלוּ בְּבְּבְּלוֹ בְּשְלוּ בְּבְּבְּבוֹ בְּשְלוּ בְּבְּבְּלוֹ בְּבְּבוֹ בְּבְּבוֹ בְּבְּבוֹ בְּבְּבוֹ בְּבְּבוֹ בְּבְּבוֹ בְּבְּבוֹ בְּבְבוֹ בְּבְבוֹ בְּבְבוֹ בְּבְבוֹ בְּבְבוֹ בְּבְּבוֹ בְּבְבוֹ בְּבְבוֹ בְּבְבוֹים בְּבְבוֹים בְּבְּבוֹ בְּבְבוֹ בְּבְּבוֹ בְּבְבוֹ בְּבְבוֹ בְּבְבוֹ בְּבְבוֹ בְּבְבוֹ בְּבְבוֹים בּבוּ בְּבְבוֹים בּבוּ בְבוּבוֹ בְבְבוֹבוֹ בְּבְבוֹים בּבוּבוֹ בְּבְבוֹבוֹ בְּבְבוֹבוֹ בְּבְבוֹבוֹ בְבְבוֹבוֹ בְבוֹבְיוֹם בּבוֹים בּבוּבוֹ בְבְבוֹבוֹים בְּבְבוֹבוֹיוֹ בְבְבוֹיוֹ בְּבְבְּבוֹבוֹיוֹ בְּבְבוֹבוֹיוֹ בְבְּבְבוֹיוֹ בְבְבוֹבוֹיוֹ בְּבְבוֹבוֹיוֹ בְבְבוֹבוֹיוֹ בְבְבוֹבוֹיוֹ בְּבְבְּבוֹבוֹיוֹ בְבְשְׁבוֹבוֹ בְּבְבוֹבוֹיוֹ בְבְבוֹבוֹיוֹ בְבְבוֹבוֹיוֹי בְבְבוֹבוֹיוֹ בְבְבוֹבוֹיוֹי בְבְבוֹיוֹי בְבְבוֹבוֹיוֹי בְבְבוֹיוֹי בְבְבוֹיוֹי בְבְבוֹיוֹי בְּבְבוֹיוֹים בְּבוֹבוֹי בְּבְבוֹיוֹים בּיוֹים בּבּבוֹים בּבוּבוֹים בּיבוֹים בּיבוֹים בּיבוֹים בּיבוֹים בּיבוּים בּיבוֹים בּיבוֹים בּיבוּים בּיבוֹים בּיבוּים בּיבוֹים בּיבוֹים בּיּיבוֹים בּיוֹים בּיוֹים בּיבוֹים בּיוֹים בּיּיבוֹים בּיבוֹים בּיבוֹים בּיבוֹים בּיבוֹים בּיבוֹים בּיבוֹים בּיבוֹים בּיבוֹים בּיבוֹבְיים בּיבוֹים בּיבוּיבוֹים בּיבוֹבְיים בּיבוֹים בּיבוֹים בּיבוֹים בּיבּיבוּים בּיבוֹיבְים בּיבוֹים בּיבוֹים בּ

9 לְשֵׁר הַשְּׁמֶן: וּבְרֶבֶרת הַפַּּעל עַל־הַפַּחֲנֶה לְיֵלְה

יבר הַפֶּן עָלֵיו : וַיִּשְׁמַע משֶׁה בֶּרְתֹּ־הָּעָׁם בּּבְהֹ לְמִשְׁפְּחוֹרָיו אִישׁ לְפָרַתִח בְּאָהָלְוֹ וַיְּחַר־אַאָף יְרּוָהֹ לִמִשְׁפְחוֹרָיו אִישׁ לְפָרַתִח

ין מְאֶר וּבְעֵיגֵי משֶׁה בְע : וַיֹּאמֶר משֶׁה אֶל־יְהוָה לָמַה הַבעֹרָג לְעַבְּדֶּךְ וְלֶפָה לְא־מָצֶּרִתִי חֵן בְּעֵינֶיֶךְּ לָמַה הַבעֹרָג לְעַבְדֶּךְ וְלֶפָּה לְא־מָצֶּרִתִי חֵן בְּעֵינֶיֶךְ

יַ לְשׁׂוּם שֶׁא כָּל-רָעֶם הַטֶּה עָלָי : הֶאָגנֹבֵי הָּי הָרִירִי אֲרִ כָּל-רָעָם חַטֶּה אִם־אָנֹכִי יְלִרְתְּיהוּ בְּי-רִאמַר אֵלַי שָּׁאַרוּ בְחֵילָּךְ בַּאֲשֶּׁר יִשְּׂא בְירוּאמַן אֶר-הַינֹק עַר הָאָדָמָה אָשֶׁר נִשְּבַּעְרָּ

¹³ לַאֲבֹרֹתְיוֹ : מֵאַיוֹ לִי בָּשֶּׁר לָחֶת לְבָּלֹ-תְעָם הַּזֶּהְ בִי־יִבְכָּוּ עָרֵי בֹּאַמֹר תְנָה־לֶנוּ בָשֶׁר וְנֹאַבֵּלָה :

14 לְא־אוּכַּלֶר אָבָרִי לְבַרִּי לְשֵׂארת אֶרת־כָּל-רָדְעָם

¹⁵ הַזֶּהְה כִּי כָבֵּר מָמֶנִּי : וְאִם־כָּכָה וּ אַרְּז-עֲשֶׂה לִּי הָרְגַנִי נָא הָרֹג אִם־מָצְארִזִי חֵן בְּעֵינֶיְךְ וְאַל־אֶרְאֶה בְּרֵעָתִי:

¹⁶ נַיּאמֶר יְהוָּה אֶלְרֹ-משֶּׁה אֶסְפָּה-דִּיִּי שִׁבְעִים אִישׁ מִזְקְנֵי יִשְׂרָאֵל ׄאָזְשֵׁר יָבִיעְהָת בִּי-הֶם זִקְנֵי הָעָם מִזִקנֵי יִשְׂרָאֵל ׄאָזְשֵׁר יָבִיעְהָת בִּי-הֶם זִקְנֵי הָעָם. there is nothing at all, only to the manna are our eyes (directed). 7.2 And the manna was like coriander seed, and the colour thereof as the colour of bdellium. 8. The people went about, and gathered it, and ground it in a mill, or pounded it in a mortar, and boiled it in a pot, or made cakes of it: and its taste was as the taste of oil cakes.b And when the dew fell upon the camp in the night, the manna fell upon it. 10. And Moses heard the people weep according to their families, every man at the door of his tent: and the anger of the Lord was kindled greatly; and in the eyes of Moses also it was displeasing. 11. And Moses said unto the LORD, Wherefore hast thou done evil to thy servant? and wherefore have I not found favour in thy eyes, that thou layest the burden of all this people upon me? 12. Have I conceived all this people? or have I begotten them, that thou shouldest say unto me, Carry them in thy bosom, as a nursing father beareth the sucking child, unto the land which thou hast sworn unto their fathers? 13. Whence shall I obtain flesh to give unto all this people? for they weep around me, saying, Give us flesh, that we may eat. 14. I alone am not able to bear all this people, because it is too heavy for me. 15. And if thou wilt thus deal with me, then slay me, I pray thee, the rather, if I have found favour in thy eyes; that I may not see my wretchedness.

16. And the LORD said unto Moses, Gather unto me seventy men of the elders of Israel, whom thou knowest to be the elders of the people, and its officers; and take

^a Verses 7, 8, and 9, must be taken as a parenthesis explaining the excellence of the manna which the people despised. The narrative recommences at verse 10.

b After Onkelos; Arnheim gives: "the marrow (best) of oil."

וְשְׂטְרֵיו וְלְלַקְחְרֵדִּ אֹתָםׂ אֶל-אַהֶּל מוֹעֵׁר וְהִתְיַצְּכְוּ זִּגִּ שֶׁם עִפֶּך: וְיָרַרְהִיּי וְרִבּּרְתִּי עִפְּךְ שָׁם ׁ וְאָצַלְהִיִּי מן־הָרֶוּחַ אֲשֶׁר עָלֶיִרְ וְשַׂמְתִּי עַלִיהֶם וְגָשְׂאַוּ אִתְּרָּ

¹⁸ בְּמַשֵּׂא דָזֹעָׁם וְלְא־תִּשְּׁא אַתָּה לְבַבֶּרְ : וְאָל־רָדְעֵם תּאמֵר הִתְּקְדִּשִּׁוּ לְמָחָר וְאָכַלְתָּם בָּשָּר בִּי בְּכִיתֶם בְּאָזְנֵי יְהֹוְה לֵאמֹר מֵי יַאֲכִלֵנוּ בִּשָּׁר כִּי־מִוֹּב לָנוּ

¹⁹ בְּמִצְרֵיִם וְנָתַּוֹ יְהֹוָה לָכֶם בְּשֶׂר וַאֲכַלְהֶתֵם : לָא יוֹם אֶחֶר הְאַכְלִּוּן וְלָא יוֹמֵיִם וְלָא ו חֲמִשֵּה יָמִים וְלֹא

עשָּׁרָה יָמִּים וְלְא עשְּׂרִים יְוֹם: עַר וּ חַדֶּשׁ יָמִים ַעַר יְּאַ שָשְּׁרִים יְוֹם: עַר וּ חַדֶּשׁ יָמִים ַעַר אֲשֶׁר־יֵצֵא מֵאַפְּבֶּם וְהָיָה לֶבֶם לְזָרֶא יַעַן כִי־מְאַסְתֶּם אֶּרִ-יְהנָה אָשֵּׁר בְּקִרְבְּבֶּם וַהִּעַּכְכַוּ לְפָנִיוֹ לֵאמֹר

21 לְשָׁרוֹ זֶה יָצָאנוּ מִפּנְרָיִם : וַיּאמֶר משׁה שׁשׁ־ מַאִוֹת אֶּלֶף רַגְלִי רָזְלֶם אֲשֶׁר אָנֹכִי בְּקְרְבֶּוֹ וְאַתָּה מִאוֹת אֶּלֶף בִּגְלִי רָזְלִי רִוּלֶם

22 אָפַּרָתָּ בָּשָּׁרֹ אָתַּן לָהֶם וְאָכְלוּ חָדֶשׁ יִמִים : הַצְּאֹן וּכָּלֶרְ יִשָּׁחֵט לָהֶם וּטָצָא לָהֶם : הַיָּהָם יִאָם אָתִ־כָּל־דְּגִי הַיָּהַ יִאָפָף לָהֶם וּטָצָא לָהֶם: פ

ניַאפֶר יְהֹנָה אֶל־מֹשֶׁה הְיַרְ יְהֹנָה הִקְצֶרְ עַהָּתְהְ 23

אַ תְרְאֶה הְיִקְרְךְ, דְבָרָי אִם־לְאׁ : וַיֵּצֵא מֹשֶׁה וַיִּדְבֵּר אַ תְרָאֶה הְיִקְרְךָ, דְבָרָי אִם־לְאׁ : וַיֵּצֵא מֹשֶׁה וַיִּדְבֵּר אָה בְּעִים אֵרֹל הְבָרִי יְרֹוֹיֶה וְיֵיְאֶסֹף שִׁבְעִים אִישׁ מִזְקְנֵי רָוֹעֶם וַיִּיְעִמֵּר אֹחָם סְבִיכְתׁ רָאְהָׁלֹ:

יַנֶּרֶד יְהוָה וּ בֶּ עָנְץ נִיְרַבֵּר אֵלִיוֹ וַיָּאצֶל מְן־הָרוּחַ אֲשֶׁר 25 וַנֵּרֶד יְהוָה וּ בֶּ עָנָץ נִיְרַבֵּר אֵלִיוֹ וַיִּאצֶל

them unto the tabernacle of the congregation, and they shall stand there with thee. 17. And I will come down and speak with thee there: and I will take some of the spirit which is upon thee, and will put it upon them; and they shall bear with thee the burden of the people, and thou shalt not bear it thyself alone. 18. And unto the people thou shalt say, Hold yourselves ready against to-morrow, that ye may eat flesh; for ye have wept in the ears of the LORD, saving, Who shall give us flesh to eat? for it was better with us in Egypt: thus will the Lord give you flesh. and ye shall eat. 19. Not one day shall ye eat, nor two days, nor five days, nor ten days, nor twenty days; 20. But up to a full month, until it come out at your nostrils, and it become loathsome unto you; because that ye have despised the Lord who is among you, and have wept before him, saying, Why did we come forth out of Egypt? 21. And Moses said, six hundred thousand men on foot is the people, among whom I am; and thou hast said, Flesh I will give them, that they may eat a whole month. Shall flocks and herds be slain for them, that they may suffice for them? or shall all the fish of the sea be gathered together for them, that they may suffice for them?

23. And the Lord said unto Moses, Should the Lord's hand be too short? now shalt thou see whether my word shall come to pass unto thee or not. 24. And Moses went out, and spoke to the people the words of the Lord; and he gathered seventy men from the elders of the people, and placed them round about the tabernacle. 25. And the Lord came down in a cloud, and spoke unto him, and took

8

^a "Unto what was Moses like at that hour? to a lamp standing upon a candlestick, by which all light their lamps, whilst its light is in nowise diminished."—Rashi.

עֶלֶיוֹ וַיִּהֵדֵּן עַל־שִׁבְעִים אָישׁ הַוְקַנֶּים וַיְהִי כְנַוֹּחַ עַלֵיהֶם הָרוּחַ נַיְרְנַבִּאָוּ וְלֹא יָקָפוּ : נַיִּשְּאֲרָוּ שְׁנֵי־ 26 אָנְשֵׁים ו בַּמַּחֲנֶה שֵׁם הָאֶחָרוּ אֶלְדְּׁר וְשֵׁם <mark>הִשֵּׁנִי</mark> מֵיבֶר וַהַעָבַה עַלַהֶם הָרוּח וַהַּמָּה בַּכְּתָבִים וְלֹא יצאו האָהֶלָה נוֶתְנַבְּאוּ בַּפַּחַנֵה: נוַרְץ הַנַּער נוּנֶר 27 לְמשֶׁה וַיֹּאמֶר אֶלְדֵּר וּמֵידָר מְחְנַבְּאִים בַּפַּחְנֶה: <u>אַמֶר ווֹשֶעַ בּן־נוּן מְשָׁרֵרת משֵׁח מְבְּחָרֵיו נַיֹּאמֶר 28</u> 29 אַרגי משֶׁה כְּלָאֲם: וַיָּאמֶר כּוֹ משֶׁה רְזִּמְּלָגְא 29 אַהָּתה לֵי וּמִי יִבֵּתן כָל־עַם יְתוָה נְבִיאִים בְי־יִתְן יהוֶה אֶרת־רוּחָוּ עֲלֵיהֶם זֹ וַיֵּאָפֵף מֹשֶׁה אֶל־30 יְהוֶה אֶרת־רוּחָוּ קַמְּחַנֶּה הָוּא וְזִקְנֵי יִשְׂרָאֵל : וְרוּחַ נָפַעוּ מֵאֵרת יְהֹוָה וַיָגָושַׂלְוִים מוֹ־הַיָם וַיִּפֹּשׁ עַל־הַפַּחָגָּה כְבֶּרֶךְ יום כֹּה וּכְדֶרֶךְ יוֹם כֹֹה סְבִיבְוֹת הַמַּחַגֵּה וּכְאַמָּתַיִם על־פְגִי הָאֶרֶץ: וַגָּקָם הָעָّם כָּל־הַיוֹם הַהוֹא וְכָל־ 32 הַלַּיִלָה וְכָלוּ יַנָׁם הַמָּחֲבָרת וַיַּצִסְפנּוּ אֶת־הַשְּלָנו הַפַּמְעִים בָּבָּף עֲשָׂרָרה חֲמָרֵים וַיִּשְׁמְחַוּ לָהֶב ³³ שֶׁטֹּוֹחַ סְבִיבְוֹת הַמַּחֲנֶה: הַבְּשָּׁר עוֹבֶּנוּ בֵּין שִׁנִיהֶּם ³³ מֶּרֶם יִבַּרֶת וְאַף יְתוֹה חָרֵה בְּעֶׁם נַיַּּךְ יְ<mark>הוְה</mark>ֹ יַנְקָרֵא אֵת־שֵׁם־הַפָּקוֹם 34 בַּלֶּב בַּלֶּב בַּלֶּב בַּלֶב בַּלָּב בַּלָּב בַּלָּב בַּלָּב בַּלָּב בַּלָּב הַהָּוּא מִבְרַוֹת הַתַּאָוֶה כִי־שָׁם מָבְרוּ אֶת־הָעָם מַקְבְרָוֹת הַתְּאֲוֶה נָסְעוּ הָטָעם חֲצֵרְוֹת בַּמְאָוֶה נָסְעוּ הָעָם חֲצֵרְוֹת 35 some of the spirit that was upon him, and put it upon the seventy men, the elders: and it came to pass, that, when the spirit rested upon them, they prophesied, but they did not so any more. 26. And there remained two men in the camp, the name of the one was Eldad, and the name of. the other Medad; and the spirit rested upon them; and they were of those that were written down, but they went not out unto the tabernacle: and they prophesied in the camp. 27. And there ran a young man, and told Moses, and said, Eldad and Medad do prophesy in the camp. 28. And Joshua the son of Nun, the servant of Moses, from his youth, answered and said, My lord Moses, forbid them. 29. And Moses said unto him, Art thou zealous for my sake? And oh that that one might render all the people of the Lord prophets, that the Lord would put his spirit upon them ?* 30. And Moses retired back into the camp, he with the elders of Israel. 31. And a wind went forth from the LORD, and drove up quails from the sea, and scattered them around the camp, about a day's journey on this side, and about a day's journey on the other side, round about the camp, and about two cubits high over the face of all the earth. 32. And the people arose all that day, and all that night, and all the following day, and they gathered the quails; he that gathered the least, had taken ten chomers: and they spread them out for themselves round about the camp. 33. And the flesh was yet between their teeth, it was not yet chewed: when the wrath of the Lord was kindled against the people, and the Lord smote among the people a very great plague. 34. And he called the name of that place Kibroth-hattaavah: because there they buried the people that had lustfully eraved. 35. From Kibroth-hattaavah the people journeyed unto Chazeroth; and they remained at Chazeroth.

ניַהִינִּ בַּחֲצֵרְוֹת: יב נהתבבר מרים ואקהרו במשה על-יאלות ביאשׁר בֹבְשׁירו צְּשֵׁר בְלֵקוֹח בִּי־אִשְּׁרו בְשִׁית בַלֶּקְח: וַיֹּאִמְרֹוּ רְזַרָק אַרְּבְּמֹשֶׁרוֹ דִּבֶּר יְרוּוְרוֹ רַקלא גַּם־בָּנוּ רַבֶּר וַיִּשְׁמָע יְרֹנֶרְיוּ: וְרָזּאָישׁ משֶה ענו מְאָר מִכּלֹי הָאָרְם אֲמְשֶׁר עַלּ-פְּנֵי ם וַיּאמֶר יְתֹּוֶת פִּתְאֹם : האדמה 4 אָל־משֶרה וְאֱל־אַהַרֹן וְאֶל־מִרְיָּם צְאָוּ שְׁלְשְתְּכֶם אָל-אַהֶּר מוֹעֶר וַיִּצְאָוּ שְׁרָשְׁתָּ**ם: וַיַּ**בֶּר יְה**וְּרֹל 5** בְעַפִּוּר עָנָן וַיַּעָמִר פֶּרָזח הָאָהֶל וַיִּקְרָאֹ אַהַרָן וּמְרְיָׁם וַיֵּצְאָוּ שְׁנֵיהֶם: וַיָּאמֶר שִׁמְעוּ־נֵאַ דְבָּרְיִּ אַם־יָהִיהֹ נְבִיאָבֶׁם יְהוָה בַּפַּראָהֹ אֵלֵיו אַתְוּדְּע בַּחַלְוֹם אֲדַבֶּר־בְּוֹ : לֹא־כֵן עַבְדֵי מֹשֶׁה בְּכָל־בֵּיתִי גֶאֶמֶן הָוּא∶ פֶּה אֶל־פֶּה אֲדַבֶּר־בֹּוֹ וּמַרְאֶהֹ וְלֵא בְּחִידֹרת וּתְמָנַרת יְתוָה יַבִּיט וּמַדּוּעַ לֹא יְרֵאהֶׁם יַלַר: בָּעַבְדִּי בְמִשֶּה: וַיְּחַר־אַף יְהֹוֶה בֶּם וַיַּלֵך: ין וְהֶעָנָן כָּר מַעַל הָאֹהֶל וְהִנֵּה מִרְיָם מְצ<u>ֹרַעִרת 10</u> בּאֶלֶג וַיָּבֶּן אַהָרָן אֶרֹ-מִרָיָם וְהִנָּה מְצֹרָעַת: יו וַיָּאמֶר אַהַרָן בָּל־משֶה בִּי אַרֹנִי אַל־נָא רָשָת יוּ עלִינוֹ חַשָּׁאת אֲשֶׁר נוֹאַלְנוּ וַאֲשֶׁר חָטָאנוּ : אַל־ 12 נא תַהָי בַּמָּת אָשֵר בַצְאתוֹ מֶרָחֶם אָפֹּוּ וַיַּאָבֵל

CHAP. XII. 1. And Miriam and Aaron spoke against Moses, on account of the Ethiopian woman whom he had married; for an Ethiopian woman had he married. 2. And they said, Hath then the Lord spoken only by Moses? hath he not spoken also by us? And the Lord heard it. 3. (But the man Moses was very meek, more so than any man who was upon the face of the earth.)

4. And the LORD said suddenly unto Moses, and unto Aaron, and unto Miriam, Go out ve three unto the tabernacle of the congregation; and all the three went out. 5. And the Lord came down in a pillar of cloud, and stood at the door of the tabernacle; and he called Aaron and Miriam, and both of them came forth. 6. And he said, Hear now my words: If there be a prophet of your kind, I the LORD do make myself known unto him in a vision, a in a dream do I speak unto him. 7. Not so is my servant Moses, in all my house is he faithful. 8. Mouth to mouth do I speak with him, even apparently, and not in dark speeches: and the similitude of the Lord doth he behold: wherefore then were ye not afraid to speak against my servant Moses? 9. And the anger of the Lord was kindled against them, and he went away. 10. And the cloud departed from off the tabernacle; and, behold, Miriam became leprous, (white) as snow; and Aaron turned towards Mirjam, and, behold, she was leprous. 11. And Aaron said unto Moses, Alas, my lord, do not, I beseech thee, account to us as sin that wherein we have done foolishly, and wherein we have sinned. 12. Let her not be as a child born dead, of which half the flesh is consumed, when it

^a Marah, the feminine, denotes the indistinct, dreamlike perception, followed as it is by "dream;" mareh, however, the masculine, expresses the clear perception of divine things. Arnheim translates,

יוֹצְעַק משֶּׁה אֶל־יְהוָה לֵאמֶר אֵּל נָא נָא רָיִרוּ : וַיִּצְעַק משֶּׁה אֶל־יְהוָה לֵאמֶר אֵּל נָא רְפָא נָא לָה: פ מפטר

יַנְאָמֶר יְהוָּה אֶרִי-משֶּׁה וְאָבִּיהָ יָרָק יָרַק בְּפְּבֶּי<mark>הְ</mark> הַלְא רִזִּכְּלֵם שִׁבְעַרז יָמֵים רִזִּסְגֵּר שִׁבְעַרז יָמִים

מטוא לַמַּטְנֶה שִּבְעַר יָמֵים וִרָּעָם לָא נְסְׁע 15 מָחָוּץ רְפַּחְנֶה וִאַמָר הַאָּמָף : וַהִּיפִּגַר מִרְיָם

אָר הַאָּפָף מִרְיָם : וְאַחֵר גָּסְעוּ הָאָעם מֵחְצֵרְוֹרוּ וּיִאַתר הַאָּבּר מִיְבָּרִוֹרוּת

ָ וַיִּחֲנָוּ בְּמִרְבַּר פָּארֶן: פ

וְיַבַבֶּר יְהוָה אֶל־מֹשֶה לֵאמְר : שְלַח־לְךְּ אֲנָשִׁים וְיָהָרוּ אֶת־אֶבֶץ כְּנַעו אֲשֶר־אֲנִי נֹהֵן לִבְנַי יִשְׂרָאֵל אַיִּישׁ אֶחָר לְמַמֵּה אֲבֹרָיוּ הִיִשְּׁלְחוּ אֵיִשׁ אֶחָר לְמַמֵּה אֲבֹרָיוּ הִיִשְּׁלְחוּ אַיִּשׁ אֶחָר בְּיִשׁ אֶחָר בְּיִשׁ אָבֹרָיוּ הִיִשְּׁלְחוּ

פָּאָרֶן עָּרִי-פִּי יְהוֹּגֶה כְּלֶם אַנְשִׁים כְאַשִּׁי בְנֵיְי-פָּאָרֶן עָרִי-פִּי יְהוֹגֶה כְּלֶם אַרָּשִׁים כְאֵשִׁי בְנֵיִי

יִשְׂרָאֵר הַפָּה : וְאֵלֶּה שְׁמוֹתֶם לְמַפֵּח רְאוּבֵׁן 4

י שַּׁמְוּעַ בֶּן־זַבְּוּר : דְלְמַמֵּה שִׁמְעוֹן שָׁבָּט בֶּן־חוֹרְי : בְּלְמַמֵּה שִׁמְעוֹן שָׁבָּט בֶּן־חוֹרְי

לְבְּמְשֵׁה יְהוּלָּה כָּגֶשׁ בִּן־יְפָנֵּה : לְמַשֵּה יִשָּׁשׁבָּר 😚 לְמַשֵּׁה יִשְּׁשׁבָּׁר

יִנְאָל כָּן־יוֹםָף : רְלַמַּמָּה אֶפְּרָיִם הוֹשֵׁעַ בִּן־נְוּוֹן:

ילימָלוּ פֿלְאֹי בּוֹ-נֹפּוּא : בְּמַמֹּט יִבּוּלְן פֿלְאֹי בּוֹ-נְפּוּא : בְּמַמֹּט וֹבּוּלְן יֵּ

יו דיניאל בּוֹבסולי : לְמַמֹּשׁׁ יוִמֹנֹי לַמַמּׂשׁׁ מִנֹּאֵשׁׁי

נַדָּי בָּן־סוּפִי : לְמַשֵּה דָּן עַמִּיאֵל בָּן־וְּטַלִּי : לְמַשֵּה בּוֹן עַמִּיאֵל בָּן־וְּטַלִּי

ין אָשֵּׁר סְרָעוּר בֶּן־מִיבָאֵל : לְמַפֵּח נַפְּרָעלִי נַחְבִּי בֶּן־

SHELACH.

cometh out of its mother's womb. 13. And Moses cried unto the Lord, saying, O God! do thou heal her, I beseech thee.*

14. And the Lord said unto Moses, If her father had spit in her face, would she not be ashamed seven days? let her be shut up seven days outside of the camp, and after that let her be brought in again. 15. And Miriam was shut up outside of the camp seven days; and the people did not set forward till Miriam was brought in again. 16. And afterwards the people removed from Chazeroth, and encamped in the wilderness of Paran.

1. And the Lord spoke unto Moses, saying,

2. Send thou men that they may spy out the CHAP. XIII. land of Canaan, which I give unto the children of Israel; one man each of every tribe of their fathers shall ye send, every one who is a prince among them. 3. And Moses sent them from the wilderness of Paran by the order of the Lord: they all were men, (who were) heads of the children of Israel. 4. And these are their names: of the tribe of Reuben, Shammua the son of Zaccur. the tribe of Simeon, Shaphat the son of Chori. tribe of Judah, Caleb the son of Yephunneh. 7. Of the tribe of Issachar, Yigal the son of Joseph. 8. Of the tribe of Ephraim, Hoshea the son of Nun. 9. Of the tribe of Benjamin, Palti the son of Raphu. 10. Of the tribe of Zebulun, Gaddiël the son of Sodi. 11. Of the tribe of Joseph, of the tribe of Menasseh, Gaddi the son of Susi.

moreover, v. 8, in this manner: "To him I speak from mouth to mouth, and visibly, not in riddles, that he should see only an image of the Eternal," conceiving the word א' "not" to be understood before יבים; but the construction is too forced.

12. Of the tribe of Dan, Ammiël the son of Gemali. Of the tribe of Asher, Sethur the son of Michaël. 14. the tribe of Naphtali, Nachbi the son of Vophsi. 15.

וָפְקִי : לְמַמַּח בָּר בְּאוֹאֵל בָּן־מָכִי : אֵלֶה שְׁמָוֹרת 15 הָאַנָשִּׁים' אַשֵּר־־שָׁלֵח משֵה לְתִוּר אֵרּת־הָאָרֶץ זי ניִקְרָא משֶׁה דְלהוֹשֵעַ בִּוּינְוּן יְהוֹשְׁעַ : נִיִשְׁלַח אֹהָם משֶׁה לָתִוּר אֶת־אֶרֶץ בְּנְגַעַן וַיַּאמֶר אָלֹהָים יוראיתם אַרע־הָקר: וּרְאִיתָם אַרע־הָקר אוראיתם אַרע־ 18 <mark>הָאֶרֶץ מַה־הָוֹא וְאֶת־רָדָעִם הַישֵׁב עָלֶיהָ הֶחְזָק</mark> אַביר : וּמָה הָאָרֶץ אַבוּר : וּמָה הָאָרֶץ וּאַ הוא הַרָּבֶּה הָאָרֶץ אָשֶר־הוּא ישֵב בָּרה הַטוֹבֶה הָוּא אִם־רָעֶרה יּמָה הֶזְעָרִים אֲשֶׁר־הוּא יוֹשֵׁב בָּהֵנָה הַבְּמַחֲגָי<mark>ם</mark> יומה הָאָרֵץ הַשְּמֵנָה הָוֹא אָם־ 🗠 מָה הָאָרֵץ הַשְּמֵנָה הָוֹא אָם־ בּוָר הַנֶּשׁ־בָּר צִץ אִם־אַון וְהָרְתַוַקּלֶּהֶם וּלְקַחְהֶתם מִפְּרֵי הָאֶרֵץ וְהַּיָּמִים יְמֵי בִּכּוּרֵי עַנְבִים : 21 וַיַּעֻלוּ וַיָּתֻרוּ אֶת־הָאֶרֶץ מִפְּרְבַּר־צָן עַד־רְחָבׁ לְבָאׁ יַן אָעלוּ בַנְּגֶב ווּיָבָא עַר־חֶבְרוֹן וְשָׁם אֲחִימְן 🕰 מָלְוּ בַנְּגֶב ווּיָבָא בַר־חֶבְרוֹן וְשָׁם ששי ורדלבי יליבי הזענק וחברון שבע שנים ער־נַחַל : וַיָּבֹאוּ ער־נַחַל : נַיָּבֹאוּ ער־נַחַל ²³ אָשְׁכֹּל וַיִּבְרְתֹוּ מִשֶּׁם זְמוֹרָה וְאֶשְׁכַּוֹל עַנְבִים אֶחְׁר וַיִשָּׂאָהוּ בַפָּוֹט בִּשְׁנֵיִם ומִן־הָרִמּנִים ומִן־הַתְּאֵנִים: בַלְּמָקוֹם הַהֹּוּא קָרָא נַחַל אֶשְׁכְוֹל עָל אּדְּוֹרִוּ 24 הַאֶּשֶׁבֹּוֹל אָשֵׁר-בָרְרְוּוֹ מִשָּׁם בַּנֵי יִשְּׁרָאֵבּל : יוַלְבֿוּ מִרָּזוּר הָאָרֶץ מֵקָץ צִּרְבָּעִים יִוֹם : וַיֵּלְבֿוּ מָרָזוּר הָאָרֶץ מֵקּץ בּרְבָּעִים יִוֹם :

the tribe of Gad, Geüel the son of Machi. 16. These are the names of the men whom Moses sent to spy out the land: and Moses called Hoshea the son of Nun Jehoshua. 17. And Moses sent them to spy out the land of Canaan, and he said unto them, Go you up this way at the south side, and go up into the mountain; 18. And see the land, what it is; and the people that dwell therein, whether they be strong or weak, whether they be few or many; 19. And what the land is on which they dwell, whether it be good or bad; and what the cities are in which they dwell, whether in open places, or in strongholds: 20. And what the land is, whether it be fat or lean, whether there be trees therein, or not; and take ve courage, and take some of the fruit of the land. Now the time was the season of the first ripening of grapes.* 21. And they went up, and spied out the land from the wilderness of Zin unto Rechob, on the road to Chamath. 22. And they ascended on the south side, and came unto Hebron; and there were Achiman, Sheshai, and Talmai, the children of Anak; (now Hebron had been built seven years before Zoan in Egypt.) 23. And they came unto the valley of Eshcol, and they cut down from there a branch with one cluster of grapes, and they bore it upon a barrow between two; and (they took some) of the pomegranates and of the figs. 24. That place was called the valley of Eshcol, because of the cluster which the children of Israel cut down from there. 25. And they returned from spying out the land at the end of forty days. 26. And they went and came to Moses, and

^a Signifying: "May the Lord aid (thee)." Some suppose that this name was given to Hoshea at the time he entered the service of Moses; others, however, that it was bestowed at the present occasion, and is to be viewed as a prayer: "May the Lord save thee from the counsel of the spies."

b Eshcol signifies "cluster."

וַיָבאוּ אֶל־מִשֶּׁה וְאֶל־אַהָרֹן וְאֶל־כָּל־יָעַבְרֹז בְגֵי־ יִשְׂרָאֶר אֶל־מִרְבַּר פָארָן קְבֶישָׁרוּ וַיְשִּׁיכוּ אֹרֶעם דַבַּר וַאַרת־כַּל־הַעַרָּה וַיַּרְאָוֹם אַת־כָּרֵי דַוֹאַרֵץ: 27 וַיָּסַפְרוּ־רֹוֹ וַיָּאִמְרֹוּ בָּאנוּ אֶרֹי-רָאָרֶץ אַשֶׁר שַלַחְתֻנוּ וְגַם זָבַּרת חֲלֶב וּרְבֶשׁ הָוֹא וְזֶה־פִּרְיָהְ: אָבֶּכֶּס בִּירָעוֹ הָעָּׁכֹּם הַיּשֵׁב בָּאָרֵץ וְהָעַרִים בְּצְרָוֹ<mark>ת 28 אַבְּיוֹת</mark> 29 גְרֹלֹתֹ מָאֹד וְגַם־יְלְבֵי הָעֲנֶק רָאִינוּ שֶׁם: עֲסֶלֵק יוֹשֶׁב בְּאֶבֶרְץ הַעָּגָגָב וְּהַחְהֹיִי וְהַיְבוּפֵי וְהָדְּשֵׁמֹ<mark>רִי</mark> יושב בּוֹדֶר וְרַוּבְנָעֵנוֹ יושב עַר־רַוּיֶּכּ וַעָּל יָרְ 30 הַיַּרְהַן: וַיָּהַם כָּלֵב אֶרת-הָעָם אֶל-משֶׁה וַיֹּאמֶר ³⁰ עקלה גַעַכֶּלה וְיָרַשְנוּ אֹתְה בִי־יָכְוֹל נוּכַל כָלה: יוּ וְהָּצֶינְשִׁים צָיִשֶּׁר עָרָלוּ עִמּוֹ צָמְרוּ לְאׁ נוּכַרֹל אַ נוּכַרֹל יַ יניצייאו אל־הַעָם בִי־חָזָק הָוּא מִמֶּנוּ: וַיּצִייאוּ מַ רַבַּרו הָאָרֶץ אֲשֶׁר הָתָרוּ אֹרְאַה אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לאמר האָרא אָשׁר עַבּרנוּ בָּהּ בְּרְתוּר אִרְּזִהּ אָשֶרין אֹכֶלֶרת וְוֹשְבֶּירָה הָוֹא וְכָל־רָתָעם אֲשֶׁר־ ין אָם רָאִינוּ בָרתוֹכָה אַנְשֵׁי מִרְוֹרת: וְשֶׁם רָאִינוּ אֶ<mark>תר 33</mark> הַנְּפִילֶים בְנִי עֲנֶק מוְ-הַנְפִלְים נַנְהַי בְעִינֵינוֹ רָהָעֶלָה בְּעֵינִיהֶם : בַּחָגָלִים וְבֵן הָייֻנוּ בְּעֵינִיהֶם : וַתִּשָּׁאֹ כָּל־הָעֵלָה נֵירְעָנוּ אֶרת־קוֹלֶם נַיִּבְכָוּ רָזֶעֶם בַּלַיְלָה הַהְוּא: וַיִּלְנֹהַ עַרִי-מִשֶּׁרוּ וְעַלִּ-צִּיֹרְוֹ כָּלְ בְּנֵי יִשְׂרָצֵירִי 2

to Aaron, and to all the congregation of the children of Israel, unto the wilderness of Paran, to Kadesh; and they brought back word unto them, and unto all the congregation, and shewed them the fruit of the land. 27. And they told him, and said. We came unto the land whither thou didst send us, and truly doth it flow with milk and honey; a and this is its fruit. 28. Nevertheless the people are strong that dwell in the land, and the cities are very strongly walled, and great; and the children of Anak also have we seen there, 29. The Amalekites dwell in the southern country: and the Hittites, and the Jebusites, and the Amorites, dwell in the mountains; and the Canaanites dwell by the sea, and by the margin of Jordan. 30. And Caleb stilled the people towards Moses, and said, We can easily go up, and take possession of it; for we are well able to overcome it. 31. But the men who had gone up with him said, We are not able to go up against the people; for they are stronger than we. 32. And they brought up an evil report of the land which they had spied out unto the children of Israel, saying, The land through which we have passed to spy it out, is a land that consumeth its inhabitants; and all the people that we saw in it are men of a great stature. And there we saw the giants, the sons of Anak, of the giants' (family): and we were in our own eyes as grasshoppers, and so were we in their eyes. 1. And all the congregation lifted up their voice, and cried aloud; and the people wept that night. 2. And all the children of Israel murmured against Moses and against

^a To obtain credibility for their evil report, they spoke first in praise of the products of the land, and then they expatiated on the strength of the people, whilst they averred that the unhealthiness of the climate caused the death of the giants even.

מַבִּיאַ אִּלָינוּ אֶּרִ-טָּאָרֵא רוּ־מָּתְנוּ : וְלְמַּׁה יְּהְיָּרֵא מִבְיִאַ אִלָּינוּ אֶרִ-טָּאָרֵא רוּ־מָתְנוּ : וְלְמַּׁה יְּהוְּרֵּ זְיִאמְרוּ הַּצְּלֵּהְם כָּלִ-בִּימֵלְרְה רוּ-מַּרְעוּ בְּאֵבֶּיִץ

לאָלוּי הַלְּאָמִרוּ בִּיִּאִמְרוּ בִּלִּישׁ אֶלּר-אָחִיוּ נִרְּעִנְּה שְׁוּבּ בּאָשׁינוּ וְמַפָּנוּ וְרְזִיוּ דָרְבֵּוּ וְדְלְּוּא מֶוֹב בֻּלוּ שְׁוּבּ בְאֵשׁינוּ וְמַפָּנוּ וְרְזִיוּ דָרְבֵּוּ וְדְלָּוּא מֶוֹב בָּלוּ שְׁוּב

וֹלְשׁׁוֹכָה מְצְרֵיְמְשׁׁה: וֹנִפְּר מְשֶׁח וֹבִּלְּנִילוֹ עֹרְ-

ק פְנֵיתֶם לִפְנֵּי כָּל-קְתָּל עֲרָת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: וְיהוּשָׁ<mark>עְ בְּן־נֹוּן וְכָרֵל בָּל-קְתָל עָרָת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: וְיהוּשְׁעַ בּן־נֹוּן וְכָרֵל בָּן־יְפָּנֶּרוּ מִן־תַּתְּיִלִים אֶת־תָּאָרִץ</mark>

יִשִּׂרָאֵר לָאמֹר בֹאָרֵא אָבְאָר אַבַּרְנוּ בֹּשִּּ לְעִוּר יִשִּׂרָאִר בִּאמֹר בִאָּרָא אָבּאָר אַבּרִריּ בֹּשִּּ לְעוּרִ לֹלְרְאוּ בִּּנְיבִיבִּים: זֹנִּאִמֹרְנּ אָבּרְ-כַּרְ-יְּתַרַׁרִי בְּּדְּיִּר

יְהֶלָה מוֹבֶה הָאָרֶץ מְאָרֶץ הַאָּרֶץ הַלְּהֹּ יְהֶלָה וְהַבִּיא אֹרָגוּ אֵל־הָאָרֶץ הַוֹּאת וּנְתָנֶה לְגוּ

אָרֶץ אָשֶר־הָוֹא זָבָרֹז חָלֶב וּרְבָשׁ: אַך בִּיהוָה אַבְרֹז חָלֶב וּרְבָשׁ: אַך בִּיהוָה אַבְּרִץ אַבְּרֹי הַמְּרִץ הַבְּשׁ: אַרְ בִּיהוָה אַבְּרִץ בְּיִּבְעֹם הַאְרִץ בִּי לַחְמֵּנוּ הֶם חַר צְּלֶם מֵעֲלֵיהֶם וַיִּהוָה אִהָּנוּ

10 אַל־תְּירָאֶם: וַיְאמְרוּ בָּל־תָּעֵלְּה לִרְנְּוֹם אֹתָם בַּאֲבָנִים וּכְבָוֹד יְהוָח נִרְאָה בְּאָהֶל מוֹעַׁד אֶל־ בָּלְ-בָנֵי יִשִּׁרָאֵל: בַּל-בָנֵי יִשִּׂרָאֵל:

יו וַיַּאמֶר יְהוָּרוֹ אֶל-משֶׁה עַר־אָנְּה יְנַאַאָנִי הָעַם הַזֶּרוֹ וְעַר־אָנָהֹ לֹא־יֵאֲמִינוּ בִּׁי בְּכִּרׁ הָאֹתוֹרוּ

ייייי בְּקְרְבְוֹ : אַבֶּנוּ בַדֶּבֶר וְאְוֹרְשֶׁנוּ * אַמִּרָיייי בְּקְרְבְוֹ : אַבְּנוּ בַדֶּבֶר וְאְוֹרְשֶׁנוּ

Aaron: and the whole congregation said unto them, Oh who would grant that we had died in the land of Egypt! or that we might but die in this wilderness! 3. And wherefore doth the Lord bring us unto vonder land, to fall by the sword? our wives and our children will become a prey; were it not better for us to return to Egypt? 4. And they said one to another, Let us appoint a chief, and let us return to Egypt. 5. Then Moses and Aaron fell on their faces before all the assembly of the congregation of the children of Israel. 6. And Joshua the son of Nun, and Caleb the son of Yephunneh, of those that had spied out the land, rent their garments. 7. And they said unto all the congregation of the children of Israel, as followeth, The land, through which we passed to spy it out, this land is exceedingly good.* 8. If the Lord have delight in us, then will he bring us into this land, and give it to us; a land which is flowing with milk and honey. 9. Only against the LORD do ye not rebel, and then ye need not fear the people of the land; for they are our bread: their shadow is departed from them, whilst the Lord is with us: fear them not. 10. But all the congregation said to stone them with stones; when the glory of the Lord appeared in the tabernacle of the congregation to all the children of Israel.

11. And the Lord said unto Moses, How long shall this people provoke me? and how long yet will they not believe in me, with all the signs which I have shown among them? - 12. I will smite them with the pestilence, and root them

^a That is to say, it is rebellion only which can make the Canaanites formidable enemies to the sons of Israel, since, if obedient to God, the conquest would be an easy thing, the people being as readily conquered as bread can be used for food.

b "Shadow" means in Hebrew, "protection," "security." RASHI therefore explains, "the shadow of God is departed from them;" upon

13 מְשֶׁה אֶּהְךְּ לְּנְּוֹי־נָּרְוֹל וְעָצִוּם מִשֶּׁנּוּ : נִיְאֹמֶר מִשְׁה אֶּהְרְּ לְנְּוֹי־נָּרְוֹל וְעָצִוּם מִשֶּׁנּוּ : נִיְאֹמֶר מִשְׁה אֶּרִי-יְהֹוֶרְ וְשָׁמְעֵוּ מִצְּרַיִּם בִּיִּבְעָם הַיָּתְה מִקְרְבְּוֹ : וְאֶמְלוּ הִּלְּרְ בְּקְרֶבְ וֹ בְּלְתוּ בְּעָבִי הְיִהְוֹה וְעָבֶּיְ עִם הַיֶּהְ אֲשֶׁר־עִּיוֹ בְּעִיוֹ נְרְאָה וּ אֲהָר וְעָבְּ בְּיִבְּ בְּתְּבָּ וֹ שִׁמְעוּ בְּעִיוֹ נְרְאָה וּ אֲשָׁר־שָׁמְעוּ בְּקְרָב רְיִבְעָם הַיָּוֹה אֲשֶׁר־עִּיִ שְׁמְעוּ בְּיִבְּה וּ אֲשָׁר־שְׁמְעוּ וּ בְּעִבְּיה וּבְּעִבְּ וֹלְבְּיִם בְּיִבְּה וְעָבְּיִם בְּיִבְּיה וְבְעִבְּ וְבְּבְּיִם בְּיִבְּיה וְבְּבְּר : וְעָרְיָה וְּבְּבְר : וְעָרְיְה אָבְר וְבְּבְּיִם בְּמִים וְבִּבְּיה בִּבְּר : וְעַרְּה אָבְר בִּעְמִוּ בְּבְּיִם בְּיִבְּיה בְּבְּר : וְעַרְיְה אָבְר בְּעָבְים וְבִבּר -נְאָבְר : וְעַרְּה אָבְר בְּעָבְים וְבִּבְּת לְהָבִיּא בְּעִר בְּבְּרְתְּ בִּבְּרְתְּ בִּבְּר : וְעַרְּה אָבְר בְּבְּעִים וְבַבְּת לְהָבִיא בְּבְּר : וְעַרְּה אָבְרְת בִּבְּר : וְעַרְּה אָבְר בִּעְנִם בְּחָב בְּבְרְתְּ בִּאִים וְנַבְּר : וְעַרְיְה אָבְר בְּבְּרְתְּ בִּבְּרְתְּ בִּבְּרְת בִּבְּר : וְעַרְּהְ בִּבְּר בְּחְתְּבְּר בִּיְעִם בְּחָב בְּבְּרְת בִּבְּר וְעִנְן אִבְּרוֹת בִּבְּר בְּתְיִבְיִים בְּחָב בְּבְרְתְּ בִּבְּרְת בִּבְּרְת בִּבְּרְת בִּבְּר וְנִבְּיִם וְעִלּן אָבוֹר בּיִים בְּיִבְּים בְּבְּרְת בִּבְּרְת בִּבְּר וְנִבְּיִים וְעַל-וְבְבְּיִים בְּבְיִם בְּבְּרְתְ בִּבְּיִים וְעִלּרִיבְּנִים בְּעִין בְבְּבְּישׁר נְשָּׁבְיִם בְּבְּרְת בְּבְּבְיִים וְעַלּבְיִים בְּנִים בְּוֹים בְּנִבְיוֹם בְּנִבְיוֹם בְּבִיוֹם בְּבִיּים בְּנִים בְּנִבְיוֹם בְּבְיִם בְּבְּבְים וְעִרְיבְּבְיוֹם בְּבִּבְים בְּבְּבְיּבְים בְּבִיּים בְּבְיִים בְּבְיִבְיּים בְּעִים בְּבְּבְּים בְּבְּבְבְּים בְּבְּבְים בְּבְּבְים בְּבְבְּבְים בְּבְבְּים בְּבְבְּבְים בְּבְבּיוֹם בְּבְּבְים בְּבְבְים בְּבְּבְּבְים בְּבְּבְים בְּבְּבְים בְּבְּבְּבְים בְּבְּבְּבְים בְּבְּבְּבְים בְּבְּבְּבְים בְּבְּבְּבְים בְּבְּבְים בְּבְּבְּבְים בְּבְּבְים בְּבְבּבְים בְבִיּבְיבְּבְים בְּבִים בְּבִּבְּבְים בְּבְּבְּבְים בְּבְּבְים בְבְּבְבְבְּבְּבְּבְבְּבְּבְּבְים בְּבְבְבְּבְּבְּבְים בְּבְבְּבְים

21 כִּדְכָהֶךְ : וְאוּלֶם חַי־אֻנִּי וְיִפֶּלֵא כְבוֹר־יְהוַהָ אֶרִּר־²¹ בִּי כָל-הָאֲנִי וְיִפֶּלֵא כְבוֹר־יְהוַהָ אֶרִר־²²

יַנְאַמֶּר יְהֹּוָה סִפִּצְרַיִם וְעַר-הֵנָּה : וַיַּאַמֶּר יְהֹוָה סְלַחְתִּי 20

וְאֶרת־אַרֹת'י אֲשֶׁרּדֶעשִּׁירִתי בְּמִצְרָיִם וּבַּמְּרְבֶּר וַיְצַפָּוּ אֹרִי זֶח עֲשֶׂר פְּעָמִים וְלְא שֶׁמְעִוּ בְּקוֹלְי : אַרִיראוּ אַרִי־בּאָר אָשׁר וְשִׁרְּעִים לאַרֹרִם מְּ

23 אָם־יִרְאוּ אֶרִז־הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְרִהִי לַאֲבֹרְתֶם

out, and will make of thee a nation greater and mightier than they. 13. And Moses said unto the Lord. But when the Egyptians hear, from the midst of whom thou hast brought up in thy might this people; 14. And when they tell to the inhabitants of this land, who have heard that thou, Lord, art in the midst of this people, that face to face thou, Lord, art seen, and that thy cloud standeth over them, and that in a pillar of cloud thou goest before them by day, and in a pillar of fire by night; 15. That thou hast killed this people as one man: then will the nations that have heard thy fame, say in this manner, 16. Because the Lord was not able to bring this people into the land which he had sworn unto them, bath he slain them in the wilderness. 17. And now, I beseech thee, let the greatness of the power of the Lord be made manifest, as thou hast spoken, saying, 18. The Eternal is longsuffering, and of great mercy, forgiving iniquity and transgression, but letteth not the guilty remain unpunished, visiting the iniquity of the fathers upon the children upon the third and upon the fourth generation. 19. Pardon, I beseech thee, the iniquity of this people, according to the greatness of thy mercy, and as thou hast been indulgent to this people, from Egypt even until hitherto. 20. And the LORD said, I pardon according to thy word. 21. But as truly as I live, and all the earth is filled with the glory of the LORD: 22. That all the men who have seen my glory, and my signs, which I have done in Egypt and in the wilderness, and have tempted me these ten times, and have not hearkened to my voice, 23. Shall surely not see the land which I have sworn unto their fathers, yea all

which then the next clause follows correctly, "whilst the Lord is with us."

^{*} The word "who" is supplied, according to Onkelos; the con-

יבּ וְהֵעַמֶּבֹלְתָּי וְהַבְּגַעַנִי יוֹשֵב בָּגַעָמֶק מָחָר פְּנוּ וּסְעִוּ לָבֶם הַמִּרְבֶּר הֶּרֶךְ יַם־סִוּף: פּ יבּיע

לְיבֵּבֶר יְהֹּנֶה בֶּל־מִשֶּה וְאֶל־אַהַרְן לֵאמְר : ער־מְלֵּה בְּלִרמְעָה הָאֶל־אַהַרְן לֵאמְר : ער־מְלֵינִים מְלִינִים מְלִינִים עַלְי אֶת־הְּלְנוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר הַמָּה מַלִינִים עַלְי אֶת־הְּלְנוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר הַמָּה מַלִּינִים

עקלי שָּמֶעְתִּי : אֱמֶר אֲלֵהֶׁם חַי־אָנִיּ נְאָם־יְהוְּה אַם־לֹא בַּאֲשֵׁר דִבּרְתֶּם בְּאָוְנֵי בֵן אֱגֶעשֵׂה לְכֵם :

מְסְפַרְבֶּר הַּזֶּה יִפְלוּ פִּגְרֵיבֶׁם וְכָל־פְּקְרֵיכֶם לְכָל־ מִסְפַרְבֶּׁם מִבֶּן עִשְׂרִים שָׁנָה וָמֶעְרָרה אָלּשֶׁר

³⁰ הַלְינֹתֶם עָלָי : אָם־אַמֶּם הָכְּאוּ אֶּלֹ־הָאָּרִץ אָשֶ<mark>ׁרְ נְשָׁ</mark>בִּן אֶרְתָכֶם בֶּה בָּי אִם־כָּלֵב

³¹ בָּן־יִפְנֶּה וְיהוּשֻׁע בִּן־נְוּוֹ : וְטַפְּבֶּם אֲשֶׁר אֲמַרְתָּסְ לָבַז יִהְיֶרֵה וְהַבֵּיארתַי אֹרֶתם וְיֵרְעוּ אֶרת־הָּאָׁרֶץ

יפּגְרֵיכֶם אַשֶּׁעָר מְאֶׁסְחֶּסֶ בְּה : וּפִּגְרֵיכֶם אַשֶּׁעָם יִפְּלְוּ בַּפִּרְבֶּר 32

יְהְיּוּ רֹעִים בַּפִּרְבָּרֹ אַרְבָּעֵים יְהְיּוּ רֹעִים בַפִּרְבָּרֹ אַרְבָּעֵים שָׁנָּה וְנָשְׂאָוּ אֶרת־זְנְוּרֵתִיכֶּם עַר־רָּעֹם פִּנְרֵיכֶם

יום אַשֶּר־הַּרְהָּתם אֶרִי יוֹם לַשְּׁנָּה יוֹם כַּלְּשְׁנָּה יוֹם כַּלְּשְׁנָה יוֹם כַּלְּשְׁנָה

those that have provoked me shall not see it. 24. But my servant Caleb, because he had another spirit with him, and followed me fully, therefore will I bring him into the land whereinto he went; and his seed shall possess it. 25. And the Amalekites and the Canaanites dwell in the valley; to-morrow turn you, and set forward into the wilderness by the way of the Red Sea.*

26. And the LORD spoke unto Moses and unto Aaron. saying, 27. How long (shall indulgence be given) to this evil congregation, that murmur against me? the murmurings of the children of Israel, which they murmur against me, have I heard. 28. Say unto them, As truly as I live, saith the Lord, as ye have spoken in my ears, so will I do to you: 29. In this wilderness shall your carcasses fall: and all that were numbered of you, according to your whole number, from twenty years old and upward, ye who have murmured against me, 30. Truly ye shall not come into the land, concerning which I have lifted up my hand to let you dwell therein, save Caleb the son of Yephunneh. and Joshua the son of Nun. 31. But your little ones of which ye said, They would become a prey, them will I bring in, and they shall know the land which ye have despised. 32. But as for you, your carcasses shall fall in this wilderness. 33. And your children shall wander about in the wilderness forty years, and bear your backslidings, until your carcasses be spent in the wilderness. 34. After the number of the days in which ye spied out the land, forty days, yea, one day for a year, shall ye bear your

nexion of the verses 13-16 is given after Arnheim, and is to be taken in this manner: "When the Egyptians hear, and when the inhabitants of this land (Canaan) are told, that God has killed the people: then will all of them say, that it was inability in God to accomplish his promise."

רִזשְׁאוּ אֶרדּיְעֵוֹנְהֵיכֶּם אַרְבָּעִים שָׁנְֶה וְיִדְעְהֶהְם אָרִיּדְינִיּאָרְדִי: אֲנִי יְחֹוָה דַּבַּרְרִתִּי אִם־לְאוּ זָאִתְ 35 אֱעֶשָּׁה לְכָל־הָעֵרָה הָרָעָה הַוֹּאִרג הַנְּזִּעָרִים עָלֵיִי

ינְהָ בָּפִּרְבָּר הַזֶּה יִתָּפוּ וְשָׁם יָמֶתוּ: וְהַאֲנָשִׁים אֲשֶׁרְּדְּ שָׁרֶח משֶׁה לָרָזוּר שֶׁרת־הָאֶרֶץ וַיְשָׁבוּ וַיִּלְּזֹנוּ עָלִיוֹ אֶת־בָּר-הָעִרָּה לְהוֹצִיא רִבָּרה עַל-הָאֶרֶץ:

37 נַיָּכְּתוּ הָאֲנָשִּׁים מְוֹצִאֵי דְבַּת־הָאָרֶץ רָעֶה בַּפַּגַּפָּה 38 לִפְנֵי יְהנָרָה: וִיהוֹשָׁע בִּן־נִּוּן וְכָלֵב בֵּן־יְפָּגָּרה חִיוּ

מורטאל הלור בין בין לאיר אַריניאָריץ: ריין אַנּינִי יִינִּין יי יִינִין אָצַע בּן נוּן וְּלְגִים בְּלְעוּר אָריניאָרֶץ:

פּצּ נַיְרַבֵּר מֹשֶׁה אֶרת־הַדְּבָרִים הָאֵלֶה אֱל־בָּל־בְּגֵי 39

40 ישֶׂרָצֵאֶל וַיִּהְאַבְּלִוּ דָּזָעִם מְאָד: וַיַּשְׁבְּמוּ בַבּּנֵקְר וַיְּעַלְוּ אֶדִל-רְאשׁ־הָהָר לֵאמֶר הִנָּנוּ וְעָלְינוּ אֶל־

41 הַפֶּקוֹם אֲשֶר־אָמֵר יְהוֹּרוֹ כִּי חָמָאנוּ: וַיַּאׁמֶר משֶׁה לֶפָה זֶה אַתֶּתם עְבְּרִים אֶרת־פִּי יְרוֹוְרֵה

אַן יִרוּא לֹא רָצְלָח בְּיִצְלָח בְּיִלְעֵלוּ בֶּי צִקְין יִרוּוֶרָ יִבְּי בִּין יִרוּוֶרָ יִרִּאַ יְרִי בִּי

לא הְנְגַפֿוּ לִפְּגֵי אִיְבֵיבֶם: כִּי הְעָמְלֹּהִי וְהַכְּגַעֵיִי שָׁםֹ לִפְּגֵילֶם וּנְפַּלְתֶּם בָּחֶרֶב בִי־עַל־ וְהַכְּגַעֵיִי שָׁםֹ לִפְּגִילֶּם וּנְפַּלְתֶּם בָּחֶרֶב בִי־עַל־ בַּן שַׁבְתֶּם מִאַחֲרֵי יְהֹוְּה וְלֹא־יִרְדָיֵיֶה יְהֹוְּה

44 עפָּבֶם: וַיִּעְפָּלוּ לֵעַלְוֹרת אֶל-רַאשׁ הָהֶר וַאַּרַוֹן בָּרִית-יְחוָרוֹ וּמשֶׁה רֹא-מָשוּ מֵקּרֵב רַוּמְחַנֵּה:

א ויליגו קרי א ויליגו קרי וְהַבְּנְעַנִי הַיּשָׁב בְּבְּיִר הַרְאוּאַ * בּרָיִר הַרְאוּאַ *

iniquities forty years, and ye shall experience my withdrawala (of protection). 35. I the Lord have spoken it, surely this will I do unto all this evil congregation that assembled against me: in this wilderness shall they be spent, and there shall they die. 36. And the men whom Moses had sent to spy out the land, and who returned, and caused all the congregation to murmur against him, by bringing up an evil report against the land, 37. Even the men that had brought up the evil report of the land, died by the plague before the Lorp. 38. But Joshua the son of Nun, and Caleb the son of Yephunneh, remained alive of these men, who had gone to spy out the land. 39. And Moses spoke these words unto all the children of Israel; and the people mourned greatly. 40. And they rose up early in the morning, and went up to the top of the mountain, saying, Lo, here we are, and we will go up unto the place of which the Lord hath spoken; for we have sinned. 41. And Moses said, Wherefore now do ye transgress the order of the LORD? and it will not prosper. Go not up, for the Lord is not among you; that ye may not be smitten before your enemies. 43. For the Amalekites and the Canaanites are there before you, and ye will fall by the sword; since, because ye are turned away from the Lord, the Lord also will not be with you. 44. Yet they persisted to go up unto the top of the mountain; but the ark of the covenant of the Lord, and Moses, did not move out of the camp. 45. Then came down the Amalekites, and the Canaanites that dwelt on that mountain, and smote them, and discomfited them, even unto Chormah.

^a Rashi renders, "And ye shall know that you have withdrawn your heart from me;" Onkelos gives more freely "that ye have murmured against me." But in the present text the idea of Mendelssohn, that the word "withdrawal" refers to an act of God, has been

נַיַּכְוּם וַיַּבְּהוּם עַר־הַחָּרְמָה: וַיַרַבֶּר יְהוָה אֶל־משֶה לַאִקר: דַבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָצֵׁל וְאָמַרְהָ, אָבֵלְהֶם כֵּי הָבֹאוּ צֶּלּ-צָּיֶרִיןֹ מושְבָּרַתִיבֶּם אָשֶר אָגִי נֹתֵן לָבֶם: וַעַשִּׁיתָּם אָשֶׁה לִיהוָה עֹלֵיה אוֹ־יָבָח רְפַלֵּא־נֶּרֶר אָוֹ בְּנְרָבֶּרוֹ אָוֹ בְּמְעֲרֵיכֶם רְלְעֲשׁוֹת בֵיחַ נִיחֹֹחַ 4 בַלירוֹלֶרוֹ מִן־ירַוּבָּקָרְ אָוֹ מִן־ירַוּצְאוֹן: וְירִקְּרֶיב הַפַּקְרָיב קָרְבָּנְוֹ לֵיהוֹוֶה מִנְחָה כַּלֶּה עִשֶּׂרוֹן בָּלְיוּל בּרְבָעִירת הַהָּין שֶׁמֶן: וְיַיָן לַנָּסֶךְּ רְבִיעַירת הַהִּין 5 בַּעָשֶׂה עַל־הָעֹלֶרוּ אָז רַ־זָּבָח לַבֶּבֶשׁ הָאָחָר: אַן לְצַיִּרִלֹ הַנְעַשָּׁה מְנְחָה סְלֶּה שְׁנֵי עָשְׂרְגִים בְּלוּלֶה בַשֶּמֶן שְלְשִית הַהְין: וְנֵיִן לַגֶּסֶךְ שְלְשֵית הַהֶּין הַאַקְרָיב בֵּיחַ־נִּיחָחַ לַּיהֹנֶה : וְכִי־הַעֲשֶׂה בֶּן־ בָּקָרָ עַלֶּרוּ אוּ־זְבָח רְפַּלֵּא־גָרָר אִוּ־שְׁרָלְמִים לַירוּנֶר: וְהַקְרָיב עַל־בֶּן־הַבָּקָר מִנְחָה סְּלֶּרת שׁלשֵׁרוֹ עשִרֹנִים בָּלוּל בַשֶּׁמֶן חֲצִי הַהִּין: וְנֵיָן מַקְרָיב לַנֶּפֶרְ חֲצֵי הַהֶּין אָשֵׁה בִיחַ־נִיחָם לַיהוָה: 11 בַּכָּה יֵעשָּׁרה לַשוֹר רָאָחָר אַז רָאַיִּל הַאֶּחֶר וּ ייברל אָר בַּבְבָשִׁים אָוֹ בָעִיִים: בַּמִּסְפָּר אֲשֶׁר וּ בְּרָבָשִּׁים אָוֹ בָעִיִים: 13 הַעֲשֶׂוּ בֶּכָה הַעֲשִׂוּ לֵאֶחֶר כְמִסְפָּרֵם: כָּל-הָאֶזְרָח ַיַעשָה־בָּבָה אֶרג־אֱלֶה לְהַקְרֵיב אִשֵּׁה בִיחַ־נִיחָחַ

CHAP. XV. 1. And the Lord spoke unto Moses, saying, 2. Speak unto the children of Israel, and say unto them, When ye shall have come into the land of your habitations, which I give unto you, 3. And ye will prepare a fire offering unto the Lord, a burnt offering, or a sacrifice in performing a pronounced vow, or as a freewill offering, or on your solemn feasts, to prepare a sweet sayour unto the Lord, of the herd, or of the flock: 4. Then shall he that bringeth his offering unto the Lord bring as a meat offering a tenth part of fine flour mingled with the fourth of a hin of oil. 5. And wine for a drink offering, the fourth of a hin, shalt thou prepare with the burnt offering or sacrifice, for the one lamb. 6. Or for the ram, thou shalt prepare as a meat offering two tenth parts of fine flour mingled with the third of a hin of oil. 7. And wine for the drink offering, the third of a hin, shalt thou bring, for a sweet savour unto the Lord.* 8. And when thou preparest a bullock for a burnt offering, or for a sacrifice, in performing a pronounced vow, or as a peace offering unto the Lord: 9. Then shall he bring with the bullock as a meat offering, three tenth parts of fine flour mingled with half a hin of oil. 10. And wine shalt thou bring for a drink offering, half a hin, as a fire offering of a sweet sayour unto the Lorp. 11. Thus shall it be done for the one bullock, or for the one ram, or for the lamb, be it of the sheep or of the goats. 12. According to the number that ye shall prepare, so shall ye do to every one according to their number. 13. All that are born in the country shall do these things after this manner, in offering a fire offering

adopted; and it means then, that the people should experience the difference between divine protection and wrath.

^a In offering a sacrifice nothing must be omitted which the law requires, in order to make it acceptable on high.

לרלכתיבֶּם וְעַשֵּׁרוּ אִתְּבֶּם נֵּר אַוּ אֲשֶׁרּבּ<mark>ּרְתוּבְּכֶם</mark> לרלכתיבֶּם וְעַשֵּׁרוּ אִשְּׁרוּ בִיחַ-נִיחָחַ לְי<mark>רתוְרֵי</mark>

לָכֵם וְלַגִּר הַנְּגֶר חָפַּרָה עוֹרָם לְרֹרָתִיכֶּם כָּכֶּם בּבְּאַשֶׁר תַּנְעשׁוּ כֵּן יֵיעַשֶּׂה : הַפְּּהֶל חָפָּרִה אַתְּרְה

16 כַּגַר יִהְיֶה לִפְנִי יְהנֻה : רתוֹרֶה אַתְרת וּמִשְׁפֵּט אֶחֶר יִהְיָה לָכֶם וְלַגֵּר הַגָּר אִתְּכֶם: פ ששי

יִשְּׂרִאָּר וֹאִמַרִנֵּי אַלְרֵבֵּי פַּבְאַכִּס אָל-טִאָּרְא זֹהְרָאֵר וֹאָמַרנֵי אַרְ-מִאָּרוּ נְאַמִּר : בַּבּּר אָל-פֿ<mark>נְּי</mark>

ין הְיָּה בַּאֲכָלְכֶם שְׁפָּה : וְהָיָּה בַּאֲכָלְכֶם 19 אַשֶּׁר אָנֵי מֵבִיא אֶרְזְכֶם שְׁפָּה

20 מַלֶּחֶם הָאֶרֶץ הָתְרִימוּ הְרוּמָה לַיהוָה : בֵאשִירת עַרִּפְּרֵת בֶּׁם חַלֶּה הָתְרֵימוּ הְתרוּמֶה כִּהְרוּמַרת וֹּבֶּן

21 בָּן הָּרִימוּ אֹרָתִהּ : מֵרֵאשִׁירוֹ עַרְסְרֹתִיכֶּם הִּרְּתְנְּוּ

יראַגּוּ וְלָא רְּאָרָתִיכֶּם: ם <u>וְכֵי</u> בּישׁגְּוֹרִת רָזאֵלֶה בְּעַשׁׁוּ אֵרת בָּרִל-רַזִּמִּצְוֹרִת רָזאֵלֶה

צְּנְה יְהנְרֵה אֲבִיכֶם בְּיַר־מֹשֶׁה מִן־הַיִּוֹם אֲבִשֶּׁר צְנְה יְהנֶרה אֲבִיכֶם בְּיַר־מֹשֶׁה מִן־הַיִּוֹם אֲבִשֶּׁר

לְּנְהְ יְהְנֶּה יְהְנֶּה יְהָנֶּה יְהְנֶּה יְשְנֵּנְה יְעְשִׁוּ כָּל־-הָעֵלְּה בְּבֵּיִם נִיחֹם לֵיחּלָּה פַּרַ בֶּקר שֶׁקָר לְעִלְּיה רְּבֵיִם נִיחֹם לֵיחּלָּה וּמִנְים שֶׁחֶר וּמִנְים יִשְׂרָאַל יִמְנִים שֶּׁחֶר וּמְנִים יִשְׂרָאַל יִמְרָת בְּנֵי יִשְׂרָאַל 25 לְחַמְּלָה בְּנֵי יִשְׂרָאַל

of a sweet savour unto the Lord. 14. And if a stranger sojourn with you, or whosoever may be among you in your generations, and will make an offering made by fire, of a sweet savour unto the Lord: as ye do, so shall he do. 15. Congregation! one statute shall be for you, and for the stranger that sojourneth, a statute for ever in your generations, as ye are, so shall the stranger be before the Lord. 16. One law and one code shall be for you, and for the stranger that sojourneth with you.*

17. And the Lord spoke unto Moses, saying, 18. Speak unto the children of Israel, and say unto them, When ye come into the land whither I bring you, 19. Then shall it be, that, when ye eat of the bread of the land, ye shall offer up a heave offering unto the Lord. 20. As the first of your doughs ye shall offer up a cake for a heave offering; like the heave offering of the threshing floor, so shall ye offer this. 21. Of the first of your doughs ye shall give unto the Lord a heave offering, in your generations.

22. And if ye have erred, and not observed all these commandments, which the Lord hath spoken unto Moses, 23. All that the Lord hath commanded you by the hand of Moses, from the day that the Lord commanded (the same) and henceforward, among your generations: 24. Then it shall be, if through inadvertence of the congregation, aught be committed by ignorance, that all the congregation shall prepare one young bullock for a burnt offering, for a sweet savour unto the Lord, with his meat offering, and his drink offering, according to the prescribed manner, and one he goat for a sin offering. 25. And the priest shall make an atonement for all the congregation of the children

a This word is merely to be taken as an address to the entire people, whether native or adopted strangers.

b This refers to the sin of idolatry according to our authorities.

יְנְּסְרֵבְרִיִיִּחוֹּה בָּלָּה וְאָת־מִצְוֹתֻוֹ הַפֶּר הִכְּרֵת ו תִּבְּרֵת וּמִיּרָת בְּנִנְים בִּיִּשְׁגְנָה לְחִמְּאת : וְנִסְלֵח לְכִל-שְׁגְנָה לְחַמָּאת : וְנִסְלֵח לְכִל-שְׁגְנָה לְחַמָּאת : וְנִסְלֵח לְכִל-שְׁגָנָה לְפְנֵי מִוּ בִּת־שְׁנָהְה לְחַמָּאת : וְכִּפְּר עָדֶיוֹ וְנִסְרֵח לְוֹ : הֵאֶחָת מִּחֶעֵה לְפְנֵי מִי יְתְּנֶה וְתְּלְנֵר הַגְּנָר בְּנְר בְּרוֹנְכֵם הוֹנְה אָחַת בִּשְׁנָה וְמִּכְּר עָדֶיוֹ וְנִסְרַח לְוֹ : הֵאֶחָת הִּתְּשָׁה וֹ וְנִסְרַח לְוֹ : הֵאֶחָת הִּנְּפָּש הַשְּׁנְנָה וְנִסְרֵח לְוֹ : הֵאֶחָת הִּנְּפָש הִשְּׁנְנָה וְנִסְרַח לְוֹ : הֵאֶחָת הִנְּפָש הִשְּׁנְנָה וְנִסְרַח לְוֹ בְּנֵר הַנְּנְר בְּנְר בְּתְרֹיוֹ וְנִסְרַח לְוֹ בְּנֵר הַנְּנְר בְּנְר בְּתְּיִנְה וֹמִין הְנִבְּר הִנְּנְה הִנְּנְה וְמִבְּיִם בִּשְׁנְנְה וֹמְכְּר תִּבְּר וְנִסְרְח לְוֹ בִּנְר בְּנְה בְּעְבְיוֹ וְמִסְרְח וְמִים בְּשְׁנְהוֹ הַבְּכִּי וְמִיְחִם הִישְׁנְהוֹ הַבְּבְּר וְתְּבְית הִנְּבָּית וְמִבְּת הִבְּנְה וְנִיתְוֹ הִבְּנְת הִנְּבְּית וְמִים בְּעְבָּית וֹתְנְמָה בִּיְנְתוֹ וְמִבְּר הִנְּבְית וְמִבְּת וְמִבְּית וְמִבְּבְית וְמִבְּית וְמִבְּת וְמִים בְּבִית וְתְּיִבְּת וְמִיּתְם הִבְּבְּית וְמִבְּת וְמִים בְּנִבְית וְמִים בְּבִּית וְתִּים בְּבִּית וְתִּבְּת וְתְנִים בְּבִית וְתִּבְּת וְתְנִית וְתְנִבְּת וְתְוֹ בְּתְנִית וְתִּבְּת וְתְוֹים בְּבְּית וְתְוֹים הַבְּבְּת וְתְוֹים הַבְּיִים בְּיִבְּתְיוֹתוֹ הַבְּבְּר וְתְבְּרְתוֹם הִבְּבְית וְתְוֹם הַבְּבְית וְתִּבְּת וְתְוֹים הַבְּבְית וְתְוֹם הַבְּבְית וְתְּתוֹים הַבְּיִים בְּיוֹים בְּיִים בְּיתְיִים הְתִּים בְּיִים בְּיִים בְּתְיִבְּתוֹת וֹת תִּבְּבְית וְתְּתְים בְּבְּתְיתוֹ הְנִבְירְתְים הְבְּבְר הְיִבְית וּתְּתוֹים הְבְּית וְתְּבְּרְת בְּתְבְּתוֹים הְנִבְּית וְתְּבְּר בְּבְבּית וְתְיִבְּית וּתְּיִבְּת וְתְּבְּית וְתְּבְּרְבְית וּתְּבְּית וְתְּתְּיִם בְּתְבְיבְית וּתְּבְּרְת וְתְּבְּית בְּתְבְּית וְתְּבְּת בְּבְּת וְתְּבְּרְר בְּתְּבְּת וּבְּבְּית בְּתְבְּת וּתְּבְּת וּבְּית בְּיִבְּת וּתְּבְּבְית בְּתְבְּים בְּבְּתְם בְּתְם בְּתְבְּתְם בְּיתְם בְּתְבְּתְם בְּבְּתְים בְּיבְּתְיוֹם בְּיבְּתְיּבְ

32 וַיְּהְיָוּ בְגֵי־יִשְׂרָאָר בַּפִּרְבֶּר וַיִּמְצְאֹוּ אֶישׁ מְקשׁשׁ 33 עַצִּים בְּיִוֹם הַשַּׁבָּת : וַיַּקְרֵיבוּ אֹתוּ הַמְּצְאִים אֹתוּ 24 מְשָשׁ עַצִים אֶל-משֶׁרוֹ וְאֶר -אַהְרֹן וְאֶל כָל־

הַנֶּפֶשׁ הַהָוֹא ַעוֹנְהֹ בָה:

34 רָהַעֶרָה : וַיַּגִּיחוּ אֹתְוֹ בַּפִּשְׁמֶר כָּי לְאׁ פּרֵשׁ מַה־ 35 יֵעֲשֶׂה לְוֹ : ם וַיַאֹמֶר יְהוָהֹ אֶל־

משֶּׁה מְוֹרת יוּמָת הָאֵישׁ רָגוֹם אֹרְתוֹ בָאַבְנִים כָּלֹּי בּלִירָה מִחְוּץ לַפֵּחָנֶה : וַיֹּצִיאוּ אֹרֹתוֹ כָּלִירָהַעֵרָה 36 of Israel, and it shall be forgiven unto them; for it is (a sin of) ignorance: and they have brought their offering, a sacrifice made by fire unto the Lord, and their sin offering before the Lord, for their ignorance: 26. And it shall be forgiven unto all the congregation of the children of Israel, and the stranger that sojourneth among them; for by all the people (was it done) in ignorance.*

27. And if any person sin through ignorance, then shall he bring a she goat of the first year for a sin offering. 28. And the priest shall make an atonement for the person that hath acted ignorantly, in his sinning through ignorance before the Lord; to make an atonement for him, that it may be forgiven unto him. 29. For the native born among the children of Israel, and for the stranger that sojourneth among them;—one law shall be for you, for him that sinneth through ignorance. 30. But the person that doeth aught with a high hand, one born in the land, or a stranger, the same dishonoureth the Lord; and that person shall be cut off from among his people. 31. Because the word of the Lord hath he despised, and his commandment hath he broken; that person shall be cut off, his iniquity is upon him.

32. And while the children of Israel were in the wilderness, they found a man gathering sticks upon the sabbath day. 33. And they that found him gathering sticks brought him unto Moses and Aaron, and unto all the congregation. 34. And they put him in ward; because it had not been declared what should be done to him.

35. And the LORD said unto Moses, The man shall be put to death: all the congregation shall stone him with stones without the camp. 36. And all the congregation

^a i. e. Wilfully; and for such sin no sacrifice can avail.

אָל־מִחוּץ לַפְּחֲנֶּה וַיִּרְנְמִוּ אֹרְזוֹ בְּאֲבָנִים וַיָּמְרֹת בַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה: פ מפּטיר

יִשְׂרָאֵר יְהֹוֶּרה אֶל-מֹשֵׁה לֵאמְר: דַבֵּר אֶל-בְּנְיֻ יִשְׂרָאֵר וְאָמְרְהָ, אֶל-מֹשֵׁה לֵאמִר לְהֶם צִיצְר על-כַנְפֵי בִּנְבִיהֶם לְדִרֹתֶם וְעָשׁׁוּ לְהֶם צִיצְרת על-כַנְפֵי בִנְבִיהֶם לְדִרֹתִם

יינגלף בְּבָרֶהָ בְּתִיל הָבֶּלֶת: וְוְהָיָה לָכֵם לְצִיצְת וּרְאִיתֶם אֶרִת: אָרִת: וְעַשִּׁיתֶם אֶרִת: לְבַבְכָה וְאַחֲרֵי עִינִיבֶּם אֶרִת: עִינִיבֶּם אֶרִת: עִינִיבָּם אֶרִת: עִינִיבָּם אֶרֵת: עִינִיבָּם אֵרֵם וְלֹא הָתִוּרוּ צִּאְחֲרֵי לְבַבְּכָה וְאַחֲרֵי עִינִיבָּם

וְעַשִּׁיתֶם אֶת־בָּל־מְצְוֹתֵי וְרְיִיתֶם קְנְשִׁים אָנִים אַחְבִּלּית וְרְיִיתֶם קְנְשִׁים אַ אֲמָב אַחֲביתם: לְמַעֵן תִּזְבְּלְוּ

41 לאקלהיגם: אָנְי יְהוָה אֱלְהֵיכָּם אֲשֶׁר הוּצֵאתִי אֶהְכֶּם מֵאֶרֶץ מִצְלַיִם לְהְיִוֹרת לְכֶם לֵאלֹהֵים אָנִי יְהוָה אֱלְהֵיבֶם: פ

לּלִפנּ בִּלְּכִּרָ מִמְּׁחִ לִּאִּרְאָׁרִם מִבְּרִי-יִּאַּרִאָּרִ בִּלְּאָרִם מִבְּרִי-יִּאַּרִאִּרָן בִּלְּבִּר בִּנִּי בִּלִּיאָר וֹאַנּוֹ בּוֹ-פּֿלְּטִי בִּלִּי בְּנִּי בְאִיּבֹּוֹ:
' ַ זִּיּבּוֹטִי בְּרָטַ בּוֹ-יִּאָבׁר בּוֹ-לַטִּיטִי בּוּ-בִּיְנִי וְבִּבְיִוֹ

הַמָשָּׁים וּמָארֶעִים נְשִׁיאֵי עַרֶּרוֹ קְרָאֵי מוֹעֵר הַמְשִּׁים וּמָארֶעִים נְשִׁיאַר בְּבְּנִי משֶׁר בְּבְּיִי

אַגְשִׁי־שֶׁם: וַיְּקְהַלוֹּ עַל־משֶׁה וְעַל־אַהָרֹן וַיְאּמְרַוּ אָבֹהוֹבֶם יְהוֹה וּמִדּוּעַ תְּרְענִשְּאוּ עַל־קְהַל יְהוֹה: יִבְתוֹבֶם יְהוֹה וּמִדּוּעַ תְּרְענִשְּאוּ עַל־קְהַל יְהוֹה:

נִישְׁמֵע משֶׁרוֹ וַיִּפְּר עַר־פָּגְיו: וַיְדַבָּר אֶל־קֹרַח 5

brought him forth to without the camp, and they stoned him with stones, and he died; as the Lord had commanded Moses.*

37. And the Lord said unto Moses, as followeth, 38. Speak unto the children of Israel, and say to them, that they shall make themselves fringes on the corners of their garments throughout their generations, and that they shall put upon the fringes of the corners a thread of blue: 39. And it shall be unto you for a fringe, that ye may look upon it, and remember all the commandments of the Lord, and do them; and that ye seek not after (the inclination of) your own heart and (the delight of) your eyes, in pursuit of which ye have been led astray. 40. That ye may remember, and do all my commandments, and be holy unto your God. 41. I am the Lord your God, who brought you out of the land of Egypt, to be your God: I am the Lord your God.

1. Now Korach, the son of Yizhar, the son KORACH. of Kehath, the son of Levi, was presumptuous,2 CHAP. XVI. together with Dathan and Abiram, the sons of Eliab, and On, the son of Peleth, sons of Reuben: 2. So that they rose up before Moses, with certain men of the children of Israel, in number two hundred and fifty; (who were) princes of the congregation, called to the assembly, men of renown. 3. And they assembled themselves against Moses and against Aaron, and said unto them, Ye assume too much, for the whole of the congregation are all of them holy, and the LORD is among them: wherefore then will you lift yourselves up above the congregation of the LORD? 4. And when Moses heard it, he fell upon his face: 5. And he spoke unto Korach and unto all his company,

² "He presumed to set himself apart from the community to quarrel about the priesthood."—RASHI.

וְאֶל־כָּרֹדְעָרָרתוֹ לֵאִמֹרְ בְּׁגֶּרְרְ וְיַבַּע יְהוְּהָ אֶרְתִּי אָשֶׁר־לָוֹ וְאֶרִת-הַקָּרְוֹשׁ וְהִקְּרֵיב אֵלֶיו וְאֶת אֲשֶׁר

יִבְחַר־בָּוֹ יַקְרָיב אֵבֶּיִיוּ: זְאִרֹּג עֲשֶׂוּ קְּחְוּ־בָּלְכֶם 6

ז מַחְתּוֹרת קֹבׁח וְכָל־עֲרָתוֹ: וּתְנְוּ־בָבֵּוֹן אֵשׁ וְשִּׁימוּ אֲעֵרִיהָּוֹן קְטֹרֶרת רִלְּבְנֵי יְתוָּתֹ מָחָר וְהָיָה הָאִישׁ אֲשֶׁר־יִבְחַר יְתוּה תַּוֹּא הַקּרְוֹשׁ רַב־לָבֶם בְנִי לֵוְי:

צ וַיָּאֶבֶר משֶׁרה אֶרֹ־קְרַח שִׁמְעוּ־נָא בְּנֵי רֵלְי:

בַּיְמָעֵט מָבֶּׁם בִּי-הִבְּרִּיל אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֶרְבֶּכְׁ מֵעָרַר יִשְׂרָאֵל לְרַיְקְרֵיב אֶרְבֶּם אֵלְיִי לְעַבֹּר אֶרִי-עָבֹּרַרוֹ מִשְׁבַּן יְהֹּוָה וְרַלְעַמֶּדֹּ לִפְּגִי הָעָרָרוֹ

יוַקְרֵב אָרְדֶל וְאֶרת־כָּל־אַחֶיךּ בְגִי־לֵוּיְ וּאָרת־כָּל־אַחֶיךּ בְגִי־לֵוּיָ וּיַקְרֵב אָרְדֶלּ

יי אָתֶּךְ וּבָקּשְׁתֶּם נַסִּ־כְּהָנָּח : לָבֵּן אַתָּח וְכָּל־עֲרֵתְּלְּ הַנְּעָרִים עַל־יִהוֹוֶח וְיִבְּהָרַן מַה־הוּא כִּי רַתְלְזֹנוּ

ין בוּשְׁלַח משֶּׁרוּ רִלְקְרָא לְדָרָתוּ וְלַאְבִירֶם 12 עָלֶיוּ: וַיִּשְׁלַח משֶּׁרוּ רִלְקְרָא

13 בְנֵי בֶּלִיאָב וַיְאמְרִוּ כְּא נַעֵּלֶרוּ : הַמְעַׁט בְּי הָעֵלִיהָנוּ מֵבֶּרִץ זָבָרוּ חָלָב וּרְבַּשׁ לְהַמִּיהֵנוּ בַּמִּרְבֶּר בִּי־רִזשְּׂרָעֵר עָלֵינוּ נַם־הִשְּׂהָעֵר : אַף

ין לָא אֶל־אֶּרֶץ זָבַּר חָלֶב וּרְבֵשׁ הַבִּיאֹהְנוּ וַהְּמֶּן־ לָנוּ נַחֲלֵרת שָׁרֵה וָבֶרֶם הַעֵינִי הַאָּנְשִׁים הָתֵּם

15 הְנַכֵּקְר לְאׁ נַגְעַלֶּה: נַיַּחֵר לְמשָׁה מְאֹד נֵיּאמֶר אֶל־ יְהֹנָה אַל־בִּתְפָּן אֶל־מִנְחָרֶתם לֹּא חָמוֹר אֶחָר * מּנִי

saying, To-morrow, then will the Lord make known who is his, and who is holy, that he may cause them to come near unto him: and him whom he shall choose will he cause to come near unto him. 6. This do ye; take yourselves censers, Korach and all his company; 7. And put fire therein, and put incense on them before the LORD tomorrow; and it shall be that the man whom the LORD will choose, he shall be the holy: you assume too much, ve sons of Levi. 8. And Moses said unto Korach, Hear, I pray you, ye sons of Levi: 9. Is it too little for you, that the God of Israel hath separated you from the congregation of Israel, to bring you near to himself, to do the service of the tabernacle of the LORD, and to stand before the congregation to minister for them? 10. And he hath brought thee near, and all thy brethren the sons of Levi with thee: and now ye seek the priesthood also. 11. For which cause (beware), thou and all thy company that are gathered together against the LORD; for Aaron, what is he, that ye murmur against him? 12. And Moses sent to call Dathan and Abiram, the sons of Eliab; but they said. We will not come up: 13. Is it too little that thou hast brought us up out of a land that floweth with milk and honey, to kill us in the wilderness, that thou wilt make thyself also a prince over us ?* 14. Moreover thou hast not brought us into a land that floweth with milk and honey, that thou couldst give us inheritance of fields and vineyards: wilt thou bore out the eyes of these men? we will not come up. 15. And this displeased Moses greatly, and he said unto the Lord, Do not turn unto their offering: I have not taken away an ass from one of them, nor

^a i. e. "Wilt thou presume to blind the people to thy assumption of undue power and breach of promise."

מֶהֶם נְשָּׁאתִי וְלְאֹ הֲרַעִּתִי אֶת־אַתַר מֶהֶם: וּיַאמֶר משֶׁה ֹ צֶּל-לְנַח אַהָה וְכָר־יְעַרֶרְלְּ הֶיְיּ יז לִפְנֵי יְהוֹנֶה אַרֶּתה וָהֶם וְאַהֲרָן מְחָר: וּקְחַוּ וּ אָישׁ ¹⁷ <mark>פַחְהָרֹתוֹ וּנְתַהֶּם עַלֵיבֶם בְּשְׂבֶרת וְהִקְרַבְהֶּשׁם</mark> לפני יחורו איש מחרתו חמשים ומארתים יוֹלְחֶת וְאַהֶּתה וְאַהְּרָן אִישׁ מֵחְהָרְוּ : וַיִּקְחְוּרּ אָשׁישׁ מַחְרָּתרׁוּ וַיִּרְעָנִי עָבֵייבֶם אֵשׁ וַיָּשִּימוּ ַעַלִיהֶם קְמֶהֶת וַיְעַמְדֹּוּ פֶּרָתַח אָהֶל מוֹעֵר וּמֹשֶׁ<mark>ח</mark> יוַ וְאַהָרוֹ : וַיִּקְהֵּל עֲלֵיהֶם לּוֹבַחֹ אֶת־כָּל־הָזֵעַרָּה אֶל־ פֶּרַתח אָהֶר מוֹעֶר וַיִּרָא כְבוֹר־יְהוָה אֶל־כְּלֹ־ מלים שלישי ניְרַבְּרְיְהֹוְה אֶל-מ*שֶׁ*ה ²⁰ יוֹאֶל-אַהַרָן לֵאמְר : הִבָּרְלוּ מִרְּוֹךְ הָגַרָה הַזְאֹת 21 וַאָּכַלֶּה אֹהָם כְּרָגַע: וַיִפְלָּוּ עַל־פְּגֵיהֶם וַיַּאִמְרוּ אֵל 🗠 אֶלהֵי הָרוּחָת לְכָל־כָשֶׂר הָאֵישׁ אָחָר יֶחֱטָּא וְעָל וַיִדַבֶּר בּל-רָהָעֵרָה תִּקְצְיֹף: 23 יָהוָה אֶל־מֹשֶה לֵאמְר : דַבֶּר אֶל־הָעָדָה לֵאמְר 🕹 🦼 25 הַיָּעֶלוּ מִסְבִּיב לְמִשְׁכַּן־קְרַח דָתָן וַאֲבִירָם: וַיָּקְם 25 משֶּׁה וַיָּלֶךְ אֶל־דָּרָזוֹ וַאֲבִירֶם וַיֵּלְכִּוּ אַחֲרָיו זִקְנֵי יִשְׂרָאֵל : וַיְדַבָּר אֶל-הָעֶדָה בַאמֹר פוּרוּ נְיִא יִשְׁ מַעַל אָהָלֵי הַאָּנְשִׁים הַרְשָׁעִים הָאֵלֶה וְאַל־-

רַנְגַעוּ בְכָל־אֲשֶׁר לָהֶם פֶּן־תִּסְפִּוּ בְּכָל־חַטּאתָם:

have I done an evil to any one of them. 16. And Moses said unto Korach, Thou and all thy company, be ye before the Lord, thou, and they, and Aaron, to-morrow: 17. And take ye every man his censer, and put incense upon them, and bring ye near before the Lord every man his censer, two hundred and fifty censers; thou also, and Aaron, each of you his censer. 18. And they took every man his censer, and put fire in them, and laid incense thereon; and they stood at the door of the tabernacle of the congregation with Moses and Aaron. 19. And Korach assembled against them all the congregation unto the door of the tabernacle of the congregation: and the glory of the Lord appeared unto all the congregation.*

20. And the Lord spoke unto Moses and unto Aaron, saying, 21. Separate yourselves from the midst of this congregation, and I will make an end of them in a moment. 22. And they fell upon their faces, and said, O God, the God of the spirits of all flesh, this one man doth sin, and with all the congregation wouldst thou be wroth?

23. And the Lord spoke unto Moses, saying, 24. Speak unto the congregation, saying, Get you away from about the dwelling of Korach, Dathan, and Abiram. 25. And Moses rose up and went unto Dathan and Abiram; and there went after him the elders of Israel. 26. And he spoke unto the congregation, saying, Depart, I pray you, from the tents of these wicked men, and touch nothing which belongeth to them, lest ye be destroyed through all

^a This refers back to verse 5. Moses said there to Korach, that on the following day God would declare who was the holy and chosen servant of the tabernacle. The test now proposed was, that all who claimed the right to act as priests, should on their peril venture to come with incense before the sanctuary, though it would be destruc-

וֹבְרָוֹ וֹאֲבֹירָם זֹּאָאַוּ וֹאַבִּים פֿרַט אַפּבּירָ זְיִּהְנִּ מֹאַבְ מִשְּׁפּוּלְנִח בַּרֵיוֹ וֹאַבִּינִם מֹפּבּירָ

ינישֶׁיהֶם וּכְנֵיהֶם וְטַפְּם : נֵיֹאמֶר מֹשֶׁח בְּזֹארת בּירִיְהוָה שְּלְחַנִי לְעַשׁוֹת אָת כָּל־הַמְּעַשִּׁים בּיִיְהוָה שְלְחַנִי לְעַשׁוֹת אָת כָּל־הַמְּעַשִּׁים

יָּפֶלֶה בִּי־לָא מִלְבִּי : אִם־בְּמַוֹת בָּל־הָאָדָם יְּשֶׁתְּוּן אַלֶּה וּיְפְּלֻוּרת בָּל-־הַאָּדָרם יִפָּקָר וְעַלִיהֶם לְא

לְלֶּם נְיֵרְרִוּ חַיִּיִם שְׁאֶלְּה וְיַרַעֶּהְ וְפָּצְרְּתְּ הַאֲרָמֵה אֶת־פִּיהָ וּבְּלְעָה אֹתִם וְאֶת־כּּל-אֲשֶׁר הַאֲרָמֵה אֶת־פִּל-אֲשֶׁר וְאָרָנִי : וְאִם־בְּרִיאָׁה וִיְרַעִּיֶּה וּפְּצְרָתִה

יניהי בְּלֵּהֶ לְּהַבְּרִים הָאֵלֶה אָת־יִהְנוֹה : וַיְהִי בְּכַלּוֹדְוֹּז לְרֵבֵּּרְ אָרוֹ בְלִּהַבְּרִים הָאֵלֶה וֹתִבְּקַע הָאָרָטָה

אָתֶר מַחְמֵּיהֶם: וַתּפְּהַעֵּח הָאָּבֶץ אֶתְרפִּיהָ וַהִּגְּכְלַע יבּיהָ וַהִּגְּכְלַע אֹתָם וְאָת־בָּהִיהֶם וְאֵת כְּל־הָאָרָם אֲשֶׁר לְּלְרֵח אֹתָם וְאֶת־בָּהִיהֶם וְאֵתְּר כְּל־הָאָרָם אֲשֶׁר לְלְרֵח

ַ הַיָּיִּם שָּׁאֲבָּרִה וַהִּלַכֵּם אֲבִינִם הָּבְּּיֹנִץ וַ וַּאַבְּרוּ אַרְבָּלְּהַ יִּ וַנְּרְבִיּוּ הַם וְבְּלְ-אַּשֵׁר לְנְיֵּם יוּ

יוֹבֶל-יִשְׂרָאֵר אֲשֶׁר סְבִּיבְתֵיהֶם 34 מִתְּוֹךְ הַבְּקָהֶוֹל : וְכַל-יִשְׂרָאֵר אֲשֶׁר סְבִּיבְתֵיהֶם

35 נָסוּ לְקֹלֶכֵם כֵּי אָמְרֹּוּ פֶּן־רִתְבְלָעֵנוּ הָאָרֶץ : וְאֵשׁ יִצְאָה מֵאָת יְהוֹוֶה וַתֹּאֹבַל אָת הַחֲמִשִּים וּמָאהַיִםׂ

וְיַבַבֶּר בּקְמְנֶרְיבֵי הַקְּמְנֶרֶת: ס נְיְבַבְּּר

יְהוָה אֶל־־מֹשֶׁה לֵאִקְר : אֱמֹר אֶל־אֶדְלְעָוֹר בֶּן־ אָהַרָּן הַכּהָן וְיָבֶם אֶת־הַמַּחְתּרֹת מִבֵּין הַשְּׁרֵבְּׁה their sins. 27. So they got away from the dwelling of Korach, Dathan, and Abiram, on every side: and Dathan and Abiram came out, standing (boldly) at the door of their tents, with their wives, and their sons, and their little ones. 28. And Moses said, Through this shall ye know that the Lord hath sent me to do all these works; that (I have) not done them out of my own heart. 29. If these men die as all men die, and if the visitation of all men be visited on them: then the Lord hath not sent me. 30. But if the Lord create a new thing, and the earth open her mouth, and swallow them up, with all that appertaineth unto them, and they go down alive into the pit: then shall ve understand that these men have provoked the LORD. 31. And it came to pass, as he had made an end of speaking all these words, that the ground that was under them was cloven asunder: 32. And the earth opened her mouth, and swallowed them up, and their houses, and all the men that appertained unto Korach, and all their goods. 33. And they went down, they, and all that appertained to them, alive into the pit; and the earth closed over them, and they perished from the midst of the congregation. 34. And all Israel that were round about them fled at their cry; for they said, Perhaps the earth may swallow us up (also). 35. And there came out a fire from the LORD, and consumed the two hundred and fifty men that had offered the incense.

CHAP. XVII.

1. And the Lord spoke unto Moses, saying,
2. Speak unto Elazar the son of Aaron the
priest, that he lift up the censers out of the burning, and

tion to all but the one who was justly chosen. The text tells the sequel.

^a The sudden destruction of the rebels is called a creation, and Moses appealed to such an unheard of display of power, as a verification of his truth.

פֿטִּוֹם גּפּנּוּ בַּשִּׁוֹפְּטַ פֿיַ-בִילְלִּגִּלֵם בִּלְּלְּגִּים בִּלְּלְּגִּים בִּלְּלְּגִּים בִּלְּלְּגִּי ביטּסּאָּים בִּאָּלְּטִ בִּנֹפְׁחָּבִים וֹאָחָּיּ אַבִּים בּצְּלְּחֵּ וֹאָת־בָּאָה וְבִּנִּ-נְּלְאָנִי כִּי לְבֹחֵיּ : אֲבִּר מַטְּבּוּתְּ

ביללירו ביאלפים היללמים אפוי בקמופים: אלקמור ביפפון את מטבות בונחשת אאר זילפאו הדינו לאינת בקבי : היפוח

וְּבָּרְוֹן לְבְנֵי יִשְׂרָצֵּׁל לְּמֵּעוֹ צְּשֶׁר לְא־יִקְרַב אֵישׁ יִר צְּשָׁר לָא מִזֶרַע אַהָרוֹ הוּא לְהַקְמִיר קְטְרֶּת לְפְנֵי יְהוֶה וְלֹא־יִרְדִּיֶרָה כְלְרַח וְכַעֲרָרֹזוֹ בִּצְּשָּׁר דְבֶּר יְהוֶה בְּיַר־מֹשֶׁה לְוֹ: פ

יִּילְּנֹוּ בֶּלֹרְעֲרָת בְּגִייִשְׁרָאֵל מְמָּחֲלֶּת עַל־מּשֶׁה נְעַל־אַרָּזְל לִאַרָּת בָעל־מַשֶּׁה וְעַל־אַרָּזְל לִאַכָּר אַמֶּם הָמִּהֶּם אָת־עַם וְהֹוָה:

ז נַיְרָהִי בְּהָקְהָל הָעֵרָרוֹ עַל־מֹשֵּׁח וְעַל־אַהְלּוְ וַיִּפְנוֹ אֶל־יַאַהָּל מוֹעַר וְהִנֵּה כִּפָּהוּ רֶדְעָגָן וַיָּרִא כְּבְּוֹר

א יְרוּלָוּה : וֹוּבֹא מֹשֶׁרוֹ וְאַרְּחֹרְן אֶרֶ--פְּנֵּוּ יִאְהָׁלְ 8

9 מְנֵער: ס רביע וַיְרַבְּר יְהוָה אֶל־מ*שֶׁה*

10 לַאמר: הַרְּמוּ מִתוּךְ הָעֵרֶה הַוֹּאת וַאָּכַלֶּה אֹתָם 10

יו בְּרֶנֵע וַיִּפְּלָוּ עַל-פְּנֵיהֶם: וַיּאמֶר משֶׁה אֵל-אַהְרֹן קַח אֶרת-הַּמִּחְהָּתה וְתָּן-עָלֶיהָ אֵשׁ מַעַל הַאּוְבֵּחַ וְשִּׁים קְטֹּרֶרת וְהוֹבֵּלְךְ מְהַרֶּה אֶל-הָעֵרֶה וְכַפְּר עָלֵיהֶם כִּי-יִצָא הַכָּקְצֶף מִלְפָנֵי יְהוָה הַחֵל הַנָּגֵף: throw out the fire far away; for they have been hallowed:

3. The censers of these sinners against their own lives; and they shall make of them broad plates for a covering of the altar; for they brought them near before the Lord, and they have thus become hallowed; and they shall serve for a sign unto the children of Israel.

4. And Elazar the priest took the copper censers, which they that were burnt had offered; and they beat them out for a covering unto the altar:

5. As a memorial unto the children of Israel, in order that no stranger, who is not of the seed of Aaron, should come near to offer incense before the Lord; that he become not as Korach, and as his company; as the Lord had spoken to him by the hand of Moses.

6. And all the congregation of the children of Israel murmured on the morrow against Moses and Aaron, saying, Yeb have killed the people of the Lord. 7. And it came to pass, when the congregation assembled against Moses and against Aaron, that they looked toward the tabernacle of the congregation, and, behold, the cloud covered it; and the glory of the Lord appeared. 8. And Moses came with Aaron before the tabernacle of the congregation.*

9. And the Lord spoke unto Moses, saying, 10. Remove yourselves from the midst of this congregation, that I may consume them in a moment; and they fell upon their faces. 11. And Moses said unto Aaron, Take a censer, and put therein fire from off the altar, and put on incense, and carry (it) quickly unto the congregation, and make an atonement for them; for the wrath is gone forth from the Lord; the plague hath begun. 12. And Aaron took as

^a Although the sacrifice was in sin, still the offering sanctified the instruments used.

^b They ascribed the death of the elders to the agency of Moses and Aaron.

יוַבָּקּח אָהַרֹן בִּאֲשֶׁרוּ דְּבֶּרְ מֹשֶׁרוּ וַיַּרֶץ אֶלּיתְּוֹךְ הַפְּהָל וְהִגָּּה הַחֵל הַנָּגָף בָּעֵם וַיִּמֵּן אֶרת־הַקְּטֹׁבֶּת הַפָּהָל וְהִגָּּה הַחֵל הַנָּגָף בָּעם וַיִּמֵּן אֶרת־הַקְּטֹבֶּת

¹³ וַיְבַבֶּר עַל־הָעָם: וַיְּעַמָּר בֵין־הַמֵּתִים וּבֵין הַחַיִּיֶ<mark>ם</mark>

ינְהָעָצָר הַפַּגּפָּה: וַיְּהְיוּ הַפֵּתִים בַּפַּגּפָּה אַרְבָּעָ<mark>ה עָשֶר</mark> אֶלֶף וּשְׁבַע מֵאֲוֹת מִלְבֵר הַפֵּתִים עַל-דְבַר־ עָשֶר אֶלֶף וּשְׁבַע מֵאֲוֹת מִלְבֵר הַפֵּתִים עַל-דְּבַר־

מוֹער וְהַמַּגַּפָּה גָּעֶצְרָה: פ חמיש[.]

יִשְׂרָצֵּל יְהַנֶּהְהְ אֶל-משֶׁה לֵּאמְר: דַּבֵּרוּ אֶל-קּנְי יִשְׂרָצֵּל וְקַח מֵאִתָּם מַמֶּה מַפֶּה לְבִּית אָב מֵאֵת בָּל-נְשִׂיאַהֶם לְבִית אֲבֹרָם שְׁנִים עָשֶׂר מַמְּוֹת בָּל-נְשִׂיאַהֶם לְבִית אֲבֹרָם שְׁנִים עָשֶׂר מַמְּוֹת

¹⁸ אַישׂ אֶת־שְׁמֹוֹ תִּכְּחָבׁ עַל־מֵמֶּחוּ: ְוְאֵתֹ שֵּׁם אַחְ<mark>הֹלֹן נְּעִם הַ בְּחְלֹן תְּכְתִבֹּ עַל־מַמֶּח הַ לְיָאשׁ בֵּית תִּכְרָ*חָבׁ עַל־מַ*מָּח לֵוְי בָּי מַמֶּח אֶחָׁר לְרָאשׁ בֵּית</mark>

ין הְנַחְהָּם בְּאָהֶל מוֹעֶר לְפְנֵיּ הָעַהוֹתם 19

יף אָשֶׁר אָנָעָר לָכֶם שֲׁפָּה: וְהָיָה הָאֶישׁ אֲשֶׁר אֶבְחַר־ בִּוֹ מַפֵּהוּ יִפְרֶח וַהָשִׁכּרֹתַי מֵעָלֵי אֶת־הְעַלְנוֹת בְּנֵיּ

יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר בּם מַלִּינֶם עֲלֵיכֶם: וַיְרַבֵּר משֶׁה שֶׁרְּיבְּילִ אֲשֶׁר בַּטִּיתְנֵּוּ אֵלָיוּ בְּל-נְשִׂיאִיהֶם מַמֶּחְ לְנָשִׂיא אֶחָר לְבֵירת אֲבֹרְם לְנָשִׂיא אֶחָר לְבֵירת אֲבֹרְם שְׁבִּירת אֲבֹרְם שְׁבִים שְׁבֵּיר מְשֵּׂר וּמֵמֵּה אֲהָרִן בְּתִוֹךְ מֵמוֹתְם: שְׁנִים עָשֶׂר מַמְּוֹת וּמֵמֵּה אֲהָרָן בְּתִוֹךְ מֵמוֹתְם:

ינָח משֶה אֶת־הַפַּטָּה לְפְנֵי יְהוֹּגֶה בְאָהֶל הָעֵרֶת:

ניְהַי מְמֶחֲלָרת נַיָּבָא מֹשֶׁרוֹ אֶל-אַהֶּל הָזְעֵרוּת 23

Moses had commanded, and he ran into the midst of the congregation; and, behold, the plague had begun among the people: and he put on the incense, and made an atonement for the people. 13. And he stood between the dead and the living; and the plague was stayed. 14. And they that died in the plague were fourteen thousand and seven hundred, beside those that had died about the matter of Korach. 15. And Aaron returned unto Moses to the door of the tabernacle of the congregation, after the plague had been stayed.*

16. And the Lord spoke unto Moses, saying, 17. Speak unto the children of Israel, and take from them one staff each, for a house of a father, from all their princes, according to the house of their fathers, twelve staves: the name of each man thou shalt write upon his staff. 18. And the name of Aaron thou shalt write upon the staff of Levi; for there shall be but one staff for the head of the house of their fathers. 19. And thou shalt lay them down in the tabernacle of the congregation before the testimony, where I usually meet with you. 20. And it shall come to pass, that the staff of the man whom I shall choose, shall blossom: and I will allay from me the murmurings of the children of Israel, which they direct against you. 21. And Moses spoke unto the children of Israel, and all their princes gave him each a staff, one for every prince, according to the house of their fathers, twelve staves: and the staff of Aaron was among their staves. 22. And Moses laid down the staves before the Lorp in the tabernacle of the testimony. 23. And it came to pass on the morrow, that Moses went into the tabernacle of the testimony; and, be-

^a In the preceding narrative the selection of Aaron was demonstrated by punishment of those who contended against him. The present attestation, was, however, to be one of peace, to reconfirm the institution of the priesthood.

לכן-נוּמּמִּע מֹלְפֹּזֹּג זְּנִילָּט אָלְ-כֹּלְ-בִּזֹּג זִּאַבְּאַׁעְ אַ זֹּגֹּאֹ אָּגֹּא זֹּגֹּלִלְ אֵּלֹנִים : זּיִצָּא מִשֵּׁט אָּט־אַ זְנִינֶּט פּֿלַט מַמּט-גּאַנְילן בְּבָּיִט קְנְגֹּ זִּגְּא פָּּבּטְ

נַיִּרְאָוּ נַיִּקְחָוּ אִישׁ מַמְּחוּ: פּ ששי 25 נַוֹּאמֶר יְהוְה אֶר־משָׁרו הָשֵׁב אֶרת־מַמָּרו אְהָרֹן לִפְנֵי הָעֵרוּת לְמִשְׁמֶרֶרת לְאוֹרת לִבְנִי־מֶרִי וּתְכֵּל

אַרְּרוֹנּתְּם מֶעָלֵי וְלְא יָמֶתוּ : וַיַּעַ שׁ מֹשֶׁה בַאֲשָּׂר ²6 בְּאֲשָּׂר יִנְעַ שׁ מֹשֶׁה בַּאֲשָּׂר צְיָה יִהוֶה אֹתוּ בֵּן עָשֶׂה: פ

יי ויאמרו בְנֵי יִשְרָאֵר יֶאֶל-משֶרה לֵאמֶר הָן נְוַעְנוּ ²⁷

אַבָּרנוּ בָּלֶנוּ אָבָּרנוּ: כַּלֹ הַקּרֶב וּ הַקּרֶב אֶל־מִשְׁבֵּן ²⁸ יְחֹ וְהֹוָה יָמֶוּת הַאָם הַמְנוּ לִנְּוֹעֵ: ס וַיַּאַמֶּר יִיְּאַמֶּר יִיְיִּאַמֶּר יִיִּאָם הַמְנוּ לִנְוֹעֵ:

יִרִּשְּׂאֵנּ אָרַבּלְּנִין מִפִּלְנֵיהַ וֹאַבֹּינִן וּכִּנְּינִׁ אִבְּינִן אַבְּינִוּ וּכֹנִילֵב וּכִּירִן-אָבָּינִן אַבְּינִי וּכֹנִילֵב וּכִּירִן-אָבָּינִן אַבְּינִי וּכֹנִילִב וּכִּירִן-אָבָּינִן אַבְּינִי וּכֹנִילִב וּכִּירִן-אַבָּינִן אַבְּינִי וּכִּירִי-אַבָּינִן וּכִּירִי-אַבָּינִן אַבְּינִי וּכֹּנִילָב וּכִּירִי-אַבְּינִין אַבְּינִי וּכִּינִים בּיִּבְּינִי וּכִּינִים בּיִּבְּינִי וּבְּינִין בּיִּינִים בּיִּבְּינִי וּבְּינִין בּיִּנִים בּיִּבְּינִי וּבְּינִין בּיִּינִים בּיִּבְּינִין בּיִּינִים בּיִּבְּינִים וּבְּינִין בּיִּינִים בּיִּבְּינִין בּיִּינִים בּיִּבְּינִים בּיִּבְּים בּיִּבְּים בּיִּבְּיִּים בּיִּבְּים בּיִּבְּיִים בּיִּבְּים בּיִּבְּים בּיִּבְּים בּיִּבְּים בּיִים בּיִּבְּים בּיִּבְּים בּיִּבְּים בּיִּבְּים בּיִּבְּים בּיִּבְּיבְּים בּיִּבְּים בּיִּבְּים בּיִּבְּים בּיִּבְּים בּיִּבְּים בּיִּבְּיִּים בּיִּבְּיִּים בּיִּבְּיבְּיִּים בּיִּבְּיִּים בּיִּים בּיִּבְּיִּים בּיִּבְּיִּים בּיִּבְּיִים בּיִּיְיִים בּיִים בּיּיִּבְּיִּים בּיּבְּיִים בְּיִּים בְּיִּבְּיִּים בּיִּבְּים בְּיִּבְּיִים בּיּבְּיִים בְּיִּים בְּיִּים בְּיִּבְּיִּים בּיִים בּיּיִּים בּייִּים בּייִים בּיּים בּיּים בּייִּים בּייִים בּיים בּיּים בּיִּים בּיים בּיּים בּייִּים בּיים בּיּים בּייִּים בּיים בּייִּים בּייִּים בּייִים בּייִים בּייִּים בּייִּים בּייִּים בּייִים בּייִּים בּייִּים בּייִּים בּייִּים בּייִּים בּייִּים בּייִּים בּייִים בּייִּים בּייִּים בּייִים בּייִּים בּייִים בּיים בּייִּים בּייִּים בּייִּים בּייִּים בּייִּים בְּיִּים בּיּיִים בּייִּים בּיּיִים בּייִּים בּייִים בּייִּים בּיּיוּים בּייִים בּיים בּייִּיבְייוּים בּייִיוּים בּייִים בּייִים בּייִים בּייִים בּייִּים בְּייִּים בּייִים בְּייִים בּייִּיים בּייבְּיים בּייבּיים בּייבִיים בּייבּיים בּייבְּיים בּייבּיים בּייבִּיים בּייבִּיים בּייבּייוּים בּייבּיים בּייבּיים בּייבּיים בּייבּיים בּייבּיים בּייבִּיים בּייבּיים בּיבּיים בּיבִּיים בּייבּיים בּייבּיים בּייבּייבּים בּיבִּיים בּיבִּייים בּייבִּיים בּייבּיים בּייבּיים בּי

נִישָּׂבְתִּוּךְ וְאַתָּתְ וּבְנִיךְ אִתְּׁךְ לִפְנֵי אָהֶל הָדְעֵלְתִּ בּלִי שֵׁבֶט אָבִּיךְ הַלְּנֵבְ אִתְּׁדְ וְנַלְוּוּ אָנֶּלְיוּ בּלִי שֵׁבֶט אָבִיךְ הַלְּנֵבְ אִתְּּדְ וְנַלְוּוּ אָנֶּלְיוּ בּלִי שֵׁבְט אָבִיךְ הַלְּנֵיךְ אַהָּרְ וְנַלְוּוּ אָנֶּלְיוּ

אָל-פֿבָן, פֿפֿרִבּן נְמִשְׁמֹרָנְ לְאִיּ בֹּלְרָבוּ וְלְאִיּ אַל-פֿבָן, פֿאָמֹרנּ מְשְׁמַרְבִּוּ וְמִשְׁמֵׂרָת בָּלְ-נִדְּאְנְּבְּנִ וְלְאִיּ 3

ק יָמֶתוּ גַם־הָם גַם־אַמֶּם :וְנִלְנוּ עַלֶּיךְ וְשָׁמְרוּ אֶתִּדְ מְיַעְבֶּרֵת הָאָהֶל וְזָרְ מְשָׁמֶרת לְכָרֹ עַבְּרֵת הָאָהֶל וְזָרְ

לא־יִקְרָב אֲלֵיבֶם : וּשְׁמַרְהָּם אֲת מִשְׁמֶרֶת הַלְּדֵּשׁ 🏮 🦠

hold, the staff of Aaron for the house of Levi had become green; and it brought forth buds, and produced blossoms, and yielded ripe almonds. 24. And Moses brought out all the staves from before the Lord unto all the children of Israel; and they looked at, and took away every one his staff.*

25. And the Lord said unto Moses, Bring back the staff of Aaron before the testimony, to be kept for a token against the children of rebellion, that there may be an end of their murmurings from around me, and they die not. 26. And Moses did so; as the Lord had commanded him, so did he.

27. And the children of Israel said unto Moses, thus, Behold, we perish, we are lost, we all are lost. 28. Every one that cometh near unto the tabernacle of the Lord must die: shall we totally perish?

1. And the LORD said unto Aaron, Thou CHAP. XVIII. and thy sons and thy father's house with thee shall bear the iniquity of the sanctuary; and thou and thy sons with thee shall bear the iniquity of your priesthood. 2. And also thy brethren, the tribe of Levi, the tribe of thy father, bring thou near with thee, that they may be joined with thee, and minister unto thee; whilst thou and thy sons with thee shall be before the tabernacle of the testimony. 3. And they shall keep thy charge, and the charge of all the tabernacle: only unto the vessels of the sanctuary and unto the altar they shall not come nigh, that they may not die, neither they nor you. 4. And they shall be joined unto thee, and keep the charge of the tabernacle of the congregation, respecting all the service of the tabernacle: and a stranger shall not come nigh unto you. 5. And ye shall keep the charge of the sanctuary, and the charge of the

² "On you I place the punishment of the strangers that may commit sin through the hallowed things which are entrusted to you (the priests and the sons of Kehath):—you shall sit and warn every stranger that

וְאֶרת מִשְׁמֶעֶרת הַפִּוְבֶחַ וְלֹא־יְהְעֵה עוֹר בֶּקְצֶף עַל־

פּרְתוּךְ בְּגֵי יִשְׂרָאֵל לְבֶּׁם מַתְּגָה נְתֻנִים קְיְרְוְּם מִתְּנָה נְתֻנִים קִירְוְּם מִּתְנָה נְתֻנִים לִירְוָּם 6

אָת־בְּהָנַתְּבֶּם וְהַזֶּרְ הַקְּרֵב יוּמֶת: נְיִאַתָּה וּבְנֵיְךְּ אָרְתְּהְ תִּשִּׁמְרוּ אֶרת־בְּהְנַרְתְבֶׁם לְכָל־דְּבָרְ הַמִּוְבֶּח אָרְתְהְ תִּשִּׁמְרוּ אֶרת־בְּהְנַתְבֶּ אָרִתְּבָּרִת אָהֶל מוֹמֵר: פַּ אָרִתְּבָּרִת תִּמְנֵרְ הַקָּבֵרִת אִהָּל

ַנְיָבַבֶּר יְהנָה בֶּיִלְר אֲהַרֹן וַאָּבְנּיְ הִנְּה נָרַתִּייִ לְּךְּ

לְּרַבּנָּה לְבָל-מִנְחָרָה הְיִּה לְבָר הַשְּׁמְתְם וּלְבָלְ-לְרַבּנָּה לְבָל-מִנְחָרָה וּלְבָר-חַפְּארִהם וּלְבָל-

יוּגֹא וּלְכֹלּוֹוֹב : בַּלּוֹבְת חַלַּבֹרְאַׁיִם רֹאַבְּכְּעָנוּ כֹּרְ-

ילְבָנֶיֶךְ יִאבַל אֹתְוֹ קְדֶישׁ יִהְיֶה־לֶּךְ יִ וְיֶה־לְּךְ הְתּתִּתְּ מַתְוֹנָם לְכָל-הְנוּפֹרת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל ְלְדֵּ נְתַהְּים ילְבָנֶיֶךְ יִאבַל אֹתְוֹ קְדֶישׁ יִהְיֶה־לֶּלְךְ יִ וְיֶה־לְּךְ הְתּוֹמַת

יינרוש וְרָגָן רֵאשִׁירֶנם אֲשֶׁר־יִרְנְנִּי לַיִּרְּנָּי לִירְנָּי לִירְנָּי לִירְנָּי לִירְנָּי לִירְנִי בְּירִינִּי לִנְּ

לירונים : בּכוּבֵּי בָּל-שָׁתֶר בְּצִירְצֶם אֲשֶׁר-יָבִיאוּ לִירונָה לְּךָּ יִהְיֶה בָּל-אֲשֶׁר בִּאַרְצֶם אֲשֶׁר-יָבִיאוּ altar: that there be not any more wrath upon the children of Israel. 6. And I, behold, I have taken your brethren the Levites from the midst of the children of Israel; unto you are they given as a gift for the Lord, to do the service of the tabernacle of the congregation. 7. And thou and thy sons with thee shall keep your priesthood in every matter of the altar, and of within the veil, where ye shall serve: as a service of gift do I give your priesthood; and the stranger that cometh nigh shall be put to death.

8. And the LORD spoke unto Aaron, Behold, I also give thee the charge of my heave offerings; of all the hallowed things of the children of Israel, unto thee have I given them as an official portion, and to thy sons, as a fixed right for ever. 9. This shall belong to thee of the most holy things, from the fire (offerings): every oblation of theirs, every meat offering of theirs, and every sin offering of theirs, and every trespass offering of theirs, which they shall render unto me, shall, as most holy things, belong to thee and to thy sons. 10. In a most holy place shalt thou eat it: every male shall eat it; holy shall it be unto thee. 11. And this shall be thine, as the heave offering of their gift, of all the wave offerings of the children of Israel; unto thee have I given them, and to thy sons and to thy daughters with thee, as a fixed portion for ever: every one that is clean in thy house may eat thereof. 12. All the best of oil, and all the best of wine, and of corn, the firstfruits thereof which they shall offer unto the LORD, to thee have I given. 13. The first ripe fruit of whatsoever is in their land, which they may bring unto the LORD, shall be thine; every one that is clean in thy house may eat thereof. 14. Every thing de-

approaches, from touching; whilst thou and thy sons the priests, shall bear the iniquity of your priesthood, because it is not entrusted to the Levites."—RASHI.

לַן נְרִין: בָּל-פָטֶר בְּיִשְׂרָצֵאל לְןּדְ יִרְעֶרוּ: בָּל-פָטֶר בְּיִשְׂרָצֵאל לְןּדְ יִרְעֶרוּ: יהיהילה אדי פרה תפלה ארת בכור האדם 16 וְאֶרת בְּכוֹר־הַבְּהַמֶּה הַפְּמֵאָה הִפְּהֵה: וּבְּרוּיֵוֹ <mark>מָבֶּן---חַבֶּשׁ הִוּפְבֶּרה בְעַרְכְּךָּ בֶּסֶף. חֲמֵשֶׁרת</mark> שָׁקָלֶים בְּשָׁבֶּל רַזְקְנָישׁ עִשְׂרִים גַּרָה הְוּא: 17 אַר בְּכוֹר־שוֹר אָוֹ־בְכֹוֹר בְּשֶׁב אָוֹ־בְכְוֹר עֵז לְא רִפְּהֶה קַבֶּשׁ הָם אֶת־דְּטָּם תִּוְרָק עַל־הַמִּוְבָּה וְאֶת־חֶלְבָּם תַּקְטִּיר אִשֶּׁה לְרֵיחַ נִיחָחַ לִיתּוְה: וּבְשָּׁרֶם יִרְזִירִי־לֻּלְרְ בַּחֲזֵיְה הַהְענוּפֶּרה וּכְשִׁוֹק 16 יילמו לאל זבור בבאי ברומר באלב<u>הים 19</u> אָשֶׁר יָרִימוּ בְנִי־יִשְּׂרָאֵלֹ בְיוּהוָרֹה נְבַיתִּיי קֹבְּ וּיְּשֹׁבָנֵיף וְלִבְנֹהֶעִיף אִרְזָהְ לְחָק־עוֹלֶם בְּרִית מֶּלֵח עוֹלֶם הִוֹאֹ לְפְנֵי יְהוֹּה לְדָ וּלְזַרְעֲדָ אִתָּך: נַיּאמֶר 20 יְדוּלָה אֶל־אַהַרֹן בִּאַרְצָם לְא תִנְּחָל וְחֵּלֶק לֹא־ יָהָיֶרה לְדָּ בְּתוֹבֶם אֲנֵי חֶלְקְרָּ וְנַחֲלֶרְרֶּ בְּתִוֹךְ בְּנֵי 21 יִשְׂרָאֵל: ס שביע וְלֹבְגֵי לֵוֹי הִגָּה נָתָהִי בָּלֹ־ מַעשֵר בִּישִׂרָאֵר לְנַחָלָה חֻלֶף עַכְדָרָום בְּאַשֶּׁר־ בָם עְבָּרִים אֶת־עֲבֹדָרת אָהֶׁל מוֹעֵד: וְלְא־יִקְרְבְּוּ 🗠 עור בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶל-אָהֶל מוֹעֶר לְשֵׂארת חֵשְּׁ לְמִוּת: וְעָבַּר רַזּלֵוִי הוֹא אֶת־עָבדַּה אָהֶל מוֹעֵר 23

voted in Israel shall be thine. 15. Whatever openeth the womb of all flesh, which they bring unto the LORD, be it of men or of cattle, shall be thine; nevertheless thou shalt redeem the firstborn of man, and the firstling of the unclean cattle shalt thou redeem. 16. And those that are to be redeemed from a month old shalt thou redeem, according to the usual estimation of five shekels of silver, after the shekel of the sanctuary, which is twenty gerahs. 17. But the firstling of an ox, or the firstling of a sheep, or the firstling of a goat, thou shalt not redeem; they are holy: their blood thou shalt sprinkle upon the altar, and their fat thou shalt burn as a fire-offering, for a sweet savour unto the Lord. 18. And their flesh shall be thine, as the wave breast and as the right shoulder shall it be thine. 19. All the heave offerings of the holy things, which the children of Israel lift up unto the LORD, I have given to thee, and to thy sons and to thy daughters with thee, as a fixed portion for ever: it is a covenant of salta for ever before the Lord unto thee and to thy seed with thee. 20. And the LORD said unto Aaron, in their land thou shalt have no inheritance, and any portion thou shalt not have among them: I am thy portion and thy inheritance among the children of Israel.*

21. And the children of Levi, behold, I have given every tithe in Israel for an inheritance, in lieu of their service which they do, the service of the tabernacle of the congregation.

22. And the children of Israel shall not henceforth come nigh unto the tabernacle of the congregation, to bear sin, and to die thereby.

23. But the Levites themselves shall perform the service of the tabernacle of the congregation,

^a That is: as unvarying and uniform as the salt, which never becomes corrupt or putrid.—After RASHI.

b The priests and servants of the Lord should not have political power through extended possessions.

וְהֶם יִשְּׂאָוּ עֲוֹגֶם חֲקַּת עוֹלָם לְרֹלְהֵיבֶּם וּבְתּוֹךְּ
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְאׁ יִנְחֲלְוּ נְחֲלֶח : כִּי אֶת־מֵעְשֵׁר
בְּנִי־יִשְׂרָאֵל לְאׁ יִנְחֲלְוּ נְחֲלֶח : כִּי אֶת־מַעְשֵׂר
בְלְיִיִם לְנַחֲלֶה עַל־כֵּן אָמַרְתִּי לְהֶׁם בְּתּוֹךְ בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל לְאׁ יִנְחֲלִוּ נַחֲלָה :
פ
יִשְׂרָאֵל לְאׁ יִנְחֲלִוּ נַחֲלָה :

יַּשְרָאֵל אֶת-הַפֶּעְשֵׁר אֲשֶׁר נְתַתְתִי לְבֶם מֵאָת בְּנִיִּכ ישְׁרָאֵל אֶת-הַפֵּעְשֵׁר אֲשֶׁר נָתַתִּתִי לְבֶם מֵאָת בְּנֵי־ ישְׁרָאֵל אֶת-הַפֵּעְשֵׁר אֲשֶׁר נָתַתִּתִי לְבֶם מֵאָתּם בְּנַחְרַלְתְּעִי בְּנִיר בְּנִיִּם מָאָתָּם בְּנִיר יְתְּתִּתִי לְבֶם מֵאָתָם בְּנַחְרַלְתִּתְי יְתֹּנְתִּם וְהַרְמֹתֵּם מִפֶּנְוֹ הְתוּמַת יְתוֹּה

25 מְצַשֵּׂר מִן־הַמַּצִשִּׁר: וְנֶחְשֵׁכ לָבֶם הְּרְוּמַרְזבֶּם 28 בַּדָּגָן מִן־הַנְּיֶרו וְכַמְּלֹאָה מִן־הַיֶּקֶב: כֵּן תִּרִימוּ נִם־ 29 אַהֶּם הְּרוּמַת יְהֹנֶה מִכּלֹ' מַעְשְׂרָבִייבֶּם אֲשֶׁר הִקְחְוּ מֵצֵּת בְּנֵי יִשְׂרָצֵּאל וּנְתַהֶּם מִמָּנוּ אֶבּר

²⁹ הְרוּמַרת יְהוֹּה לְאַהְרוֹ הֵכּהֵן: מְכּלֹ מַהְנְתִיבֶּם בְּלּרחָלְבוֹ אָת־

בולרבו מפור וויחפר לללוים כלירואטר זירן מפור וויחפר לללים בילרימפם ארר אלים בילרימפם ארר מפור בילורימפים ארר בילורים ארר בילורימפים ארר בילורימפי

וּבּ וְכִּתְבוּאַרוּ יָבֶּר: וַאֲכַלְתָּם אֹתוּ בְּכָל־מָלְוּם אַתָּם וּבִּירְתָכֶם בִּי־שָּׁבָר רוּוּאֹ לָבֶּׁם חֵלֶף עֲבְדֵּרְתָכֶם

אָרת־חֶדְלְּהְּוֹ מְמֵער: וְלְא־תִשְׁאַוּ עָלְיוֹ חֵׁטְא בַּהַרִימְכֶּם אֶרת־חֶדְלָּהְ לִא לָא אָרת־חֶדְלָּהְ לְא

and they shall bear their iniquity: a statute for ever shall it be throughout your generations; and among the children of Israel they shall not possess any inheritance. 24. But the tithes of the children of Israel, which they offer as a heave offering unto the Lord, I have given to the Levites for an inheritance; therefore I have said unto them, Among the children of Israel they shall have no inheritance.

25. And the Lord spoke unto Moses, saying, 26. And unto the Levites thou shalt speak, and say unto them, When ve take of the children of Israel the tithes which I have given you from them for your inheritance, then ye shall separate from them a heave offering for the LORD, the tenth part of the tithe. 27. And your heave offering shall be reckoned unto you, like the corn of the threshing-floor, and as the fulness of the winepress.^a 28. Thus shall ye also offer a heave offering unto the Lord of all your tithes, which ye may receive from the children of Israel; and ye shall give thereof the heave offering of the Lord to Aaron the priest. 29. From all your gifts shall ye offer every heave offering of the Lord, from every best part thereof, its hallowed portion from it.* 30. And thou shalt say unto them, When ye have separated the best thereof from it, then shall (the remainder) be counted unto the Levites as the produce of the threshing-floor, and as the produce of the winepress. 31. And ye shall eat it in every place, ye and your households; for it is your reward in lieu of your service in the tabernacle of the congregation. 32. And ye shall not bear any sin by reason of it, when ye have separated its best part from it: and the holy things of the children of Israel ve shall not pollute, lest ye die.

^a i. e. Wine and oil, which are produced by means of expressing the grape and olive; properly therefore, "with what the winepress is filled." The verse itself is to be so understood: the Israelites were commanded to give a fiftieth part of their annual product to the priests;

יָט תְחַלְּלְוּ וְלְא תָמְוּתוּ: . . כ

ניְרַבַּר יְהנָה אֶל־מֹשֶׁה וְאֶל־אַרְיֻרְן לֵאמִר : זַאִר חָקַרת בַרתוֹרֶה אֲשֶׁר־צְוָרה יְהוֶרה לֵאמֶר דַּבָּר י אָרן-־בְּנֵי יִשְׁרָאֵל וְיִקְחַוּ אֵבֶּטִיךְ פָּלָרה אַרְפָׁה רָמִיפָּרה אֲשֶׁר אֵין־בָּהּ מוֹם אֲשֶׁר לְאּ־עָרֶלה עַלֶּירָז עָלֹר : וּנְרַזַתֶּם אֹרָזה אֶל־אֶלְעָזֶר הַכֹּהָן וֹרוּגֹּיא אַרִרנִ אָרן-מִחַנּץ לַפְּטְנֶּר וְשִׁחַט אֹרֶנה דְלַבָּנִיו : וְלָבַּוֹח בֶּלְעָוֹרְ הַבּכֹהַן מִדְּמָה באלבאו וֹבוּוָבו אָבן-נָכַּם פֹּנֹי אִנִּבְ-מוֹאֶר מָדָמָה שֶבַע פְּעָמִים: וְשָׂרָף אֶרת־הַפָּרֶה לְעִינְיֶו ישרת־עֹרֶה וְאֶרת־בְּשָׁרָהֹ וְאֶרת־דְּמָהׁ עַל־פִּרְשָׁה יִשְׂרָף : וְלָבַקַח הַכּהֵוֹ עֵץ אֶבֶרוּ וְאַזוֹב וּשְׁנֵי רוֹלֶעֶרוֹ וְהִשְׁלִּיך אֶל־הַוֹּךְ שְׂרַפַּת הַפָּרָה: וְכָבֶּכ בְּגָּלִיו הַכּהֵן וְרָחַץ בְּשָּׁרוֹ בַּמַּיִם וְאַחַר יָבָא אֶל־ הַפַּחַנֶּה וְטָמֵא הַכּהָן עַר־הָעָרֵב: וְהַשֹּׁרֵף אֹרְתֹה יָכַבֵּס בְּגָדִיוֹ בַּמִַּּיִם וְרָחַץ בְּשָּׂרָוֹ בַּמָּיִם וְטָמֵא עַר־רָדָעָרֶב: וְאָפַף וּ אָישׁ טָהוֹר אֱרֹז אֵפֶר הַפְּרָה أنوقت فنادلا كرقناك ففظره فكرد إكانهن לְעַרַּרת בְּגִי־יִשְׂרָאֵל רְלִמִשְׁמֶנֶרת רְלֹמֵי נְדֶּרה

יון הַפֶּרָה אָר־אָפֶר הַפָּרָה אֶר־אַפֶּר הַפָּרָה אֶר־יַ 10 הַשָּׁרָה אָר־יַ 10

בְּנָדִי וְטָמֵא עַר־הָאָרֶב וְהָיִיְה לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל

1. And the Lord spoke unto Moses and unto CHUCKATH. Aaron, saying, 2. This is the statute of the CHAP, XIX. law which the Lord hath commanded, saving, Speak unto the children of Israel, that they bring thee a red cow without spot, on which there is no blemish, and upon which no yoke hath ever come. 3. And ye shall give her unto Elazar the priest, and he shall bring her forth to without the camp, and some one shall slay her before his face: 4. And Elazar the priest shall take some of her blood with his finger; and he shall sprinkle in the direction of the front of the tabernacle of the congregation of her blood seven times. 5. And some one shall burn the cow before his eyes; her skin, and her flesh, and her blood, with her dung, shall he burn. 6. And the priest shall take cedar wood, and hyssop, and a scarlet string, and cast it into the midst of the burning of the cow. 7. And the priest shall wash his clothes, and he shall bathe his flesh in water, and afterward shall he come into the camp, and the priest shall be unclean until the evening. 8. And he that burneth her shall wash his clothes in water, and bathe his flesh in water. and shall be unclean until the evening. 9. And a man that is clean shall gather up the ashes of the cow, and lay them up without the camp in a clean place; and it shall be kept for the congregation of the children of Israel for a water of sprinkling; it is a purification offering. 10. And he that gathereth the ashes of the cow shall wash his clothes, and be unclean until the evening: and it shall be unto the chil-

this gift was called a heave offering and; and the tithes being the Levites' threshing-floor and winepress, that is, their means of livelihood, they were ordered to give from their income also a portion to the priests, before they could legally use it for their own purposes.

a i. e. An ordinance for which no reason is to be sought further than the will of the Lord, who instituted it as a test of obedience to Israel.

וּ וְלַנֵּרְ הַנָּרְ בְּתוֹכֶם לְחֻקָּת עוֹלֶם: הַנֹגַעַ בְּמֶת

יִרְחַשְּּלִישִׁי וּבֵיְוֹם וְשְׁמֵאֵ שִּבְעַרת יָמִים : הַוּא יִרְתַחַשְּׁא בַּיְוֹם תַשְּׁלִישִׁי וּבַיְוֹם תַשְּׁבִי<mark>אִי</mark> יִבְיִּוֹם תַשְּׁבִי<mark>אִי</mark> יִבְיִּוֹם תַשְּׁבִּי<mark>אִי</mark> יִבְיִּוֹם תַשְּׁבִּיִאִיּ יִבְיִּוֹם תַשְּׁבִּיִאִיּ יִבְיִּוֹם תַשְּׁבִּיִאִיּ יִבְיִּוֹם תַשְּׁבִּיִאִיּ יִבְיִּוֹם יִחְשְּׁבִּיִאִיּ יִבְיִּוֹם יִחְשְּׁבִּיִאִיּ יִבְיִּוֹם יִחְשְּׁבִּיִאִיּ יִבְיִּוֹם יִחְשְּׁבִּיִאִיּ יִבְיִּוֹם יִחְשְּׁבִּיִאִיּ יִּבְיִּוֹם יִחְשְּׁבִּיִאִיּ יִּבְיִּוֹם יִחְשְּׁבִּיִאִיּי יִּבְיִּוֹם יִחְשְּׁבִּיִּאִיי יִּבְיִּוֹם יִחְשְּׁבִּיִּאִיי יִּבְיִּוֹם יִחְשְּבִּיּאִיי יִּבְיִּוֹם יִּחְשָּׁבִּיִּאִיי יִּבְיִּוֹם יִּיִּשְׁבִּיּיִּאִיי וּבְּיִּוֹם יִּחְשְּׁבְּיִאִיי וּבְּיִּוֹם יִּחְשִּבְּיִּאִיי וּבְיִּוֹם יִּיִּשְׁבִּי יִּבְּיִּם יִּיִּשְׁבִּים יִבְּיִּשְׁבִּים יִּבְּיִּשְׁי וּבְּיִּוֹם יִחְשְׁבִּיִּאִיי וּבְיִּוֹם יִחְשְּׁבְּיִּיִּים יִּיִּים יִּבְּיִּבְּיִּם יִּבְּיִּים יִּבְּיִּים יִּבְּיִּים יִּבְּיִּים יִּבְּיִּים יִּיִּים יִּבְּיִּים יִּבְּיוֹם יִּבְּיִּים יִּבְּיִּים יִּבְיִּים יִּבְּיִּים יִּבְּיוֹם יִּבְּיִּים יִּבְּיִּים יִּיִּים יִּיִּיִּים יִּיִּים יִּבְּיִּים יִּיִּים יִּיְּים יִּיִּים יִּיְּיִּים יִּיִּים יִּיִּים יִּיִּים יִּיִּים יִּיְּיִּים יִּיִּים יִּיִּים יִּיִּים יִּיּים יִּיִּים יִּיִּים יִּבְּיִּים יִּבְּיִּים יִּיִּים יִּיִּים יִּיִּים יִּים יִּבְּיִּים יִּבְּיִּים יִּיִּים יִּיִּים יִּיִּים יִּיִּים יִּיִּים יִּיִּים יִּיִּים יִּבְּיִּים יִּים יִּיִּים יִּיִּים יִּיִּים יִּיִּיִּים יִּים יִּיִּים יִּיִּים יִּיּים יִּיִּים יִּיּים יִּיִּים יִּיִּים יִּיּים יִּיִּים יִּיִּים יִּיִּים יִּים יִּיּים יִּיּים יִּיְּיִּים יִּיּים יִּיִּים יִּים יִּים יִּיים יִּיִּים יִּים יִּים יִּים יִּים יִּים יִּים יִּיִּים יִּים יִּיים יִּיּים יִּיִּים יִּים יִּיִּים יִּיִּים יִּיים יִּיִּים יִּים יִּיִּים יִּיים יִּיִּים יִּיים יִּיִּיים יִּייִּיםּיים יִּיים יִּיים יִּיים יִּיּים יִּיּים יִּיִּיים יִּייִּיים יִּיּים יִּי

ני בִּי בִּי בִּי לִא־זּכַּן עָלִיוֹ טִפֵּא יָהְנֶּע בְּמַרת בְּנֶּפֶּשׁ יְרוּוְרוֹ טִפֵּא וְנְבָּרְרָתָה וְרַנָּפֶשׁ הַהָּוּא סִיִשְׂרָאֵל בִּי בֵּי בִּי נִדְּה לִא־זִּכַן עָלִיוֹ טִבֵּא יִרְחַטִּא אֶרת־מִשְׁבָּן בִּי בִּי נִדְּה לִא־זִּכַן עָלִיוֹ טִבֵּא יִהְנֶּה עִוֹרְ טְּמְאָתְוֹ

14 בְוֹ: זָאַרת הַרתוֹּלֶּה אָדֶם בִּי־יָמַוּת בְּאָהֶל בָּלֹ-הַבָּא אֶל־הָאֹהֶל וְכָל־אֲשֶׁר בָּאֹהֶל יִטְמָא שִׁבְעַרת יָמִים:

15 וְכֹל כְלֵי פָרֹתוּחַ אֲשֶׁר צֵין־צְמִיר פָּרְתִיל עָרֶלִיוּ

ים טָמֶא הָוּא: וְכֹּל אֲשֶׁר־יִנִּגע עַל־פְּנֵי הַשָּׂדֶּה בְּחֲלַל־ הָרֶב' אַוֹ בְמֶבר אוֹ־בָעָצֶם אָדֶם אַוֹ בְּקָבֶר יִטְמֶא

זו שַבְעָרת יָמִים : וְבֶּלְקחוּ לַפְּמֵא מְעַבֵּר שְּרֵבְּרת הַחַשָּׁאָרת וְנָתָן עָלֵיו מִים חַיָּים אֶל־בֶּלִי: וְלָלַּחְ

18 אַזוֹרב וְטָבַל בַּפֵּיִם אַישׁ טָחוֹרָ וְחִזְּהַ עֵּל־הָאֹהֶל' וְעַל־כָל-הַבֵּלִּים וְעַל־הַגְּפָשִוֹרת אָבְשֶׁר הָיוּ־שֶׁם וְעַל־הַנֹגַעַ בַּעָּצֶם אַוֹ בֶחָלָל אוֹ בַמֶּרת אוֹ בַקּבֶּר:

19 וְרִקְוֶה הַפָּהרׁ עַל הַפְּבְּׁמֹא בַּיִּוֹם הַשְּׁלִישִׁי וּבֵּיוֹם הַשְּׁבִיעִי וְחִפְּאוֹ בַיִּוֹם הַשְּׁבִיעִי וְכִבְּס בְּגָבֶיוֹ

אָשֶׁר־יִטְסָאֹ פַּאָיִם וְטָרֵזר בָּגָעָרֵב: וְאָישׁ אֲשֶׁר־יִטְסָאֹ 20

dren of Israel, and unto the strangera that sojourneth among them, for a statute for ever. 11. He that toucheth the dead body of anyb human person shall be unclean seven days. 12. Such a one shall purify himself with it on the third day and on the seventh day, so that he may be clean; but if he purify himself not on the third day and on the seventh day, he shall not be clean. 13. Whosoever toucheth the dead body, the person of any man that is dead, and purifieth himself not, defileth the tabernacle of the LORD; and that soul shall be cut off from Israel; because the water of sprinkling was not sprinkled upon him, he shall be unclean; his uncleanness is yet upon him. 14. This is the law, when a man dieth in a tent: every one that cometh into the tent, and all that is in the tent, shall be unclean seven days. 15. And every open vessel, on which there is not a closely fitting cover, is unclean. 16. And whosoever toucheth in the open field one that hath been slain with a sword, or a dead body, or a bone of a man, or a grave, shall be unclean seven days. 17. And they shall take for the unclean person of the ashes of the burnt purification offering, and they shall put thereto running water in a vessel.* 18. And a clean person shall take hyssop, and dip it in the water, and sprinkle it upon the tent, and upon all the vessels, and upon the persons that have been there, and upon him that hath touched a bone, or one slain, or one dead, or a grave: 19. And the clean person shall sprinkle upon the unclean on the third day and on the seventh day; and when he hath purified him on the seventh day, then shall he wash his clothes, and bathe himself in water, and shall be clean at evening, 20. But the man that is unclean, and doth not

^a "The stranger" here signifies one that has adopted the law of Israel. The same is the case whenever this word occurs in reference to observance of religious duties.

^b Meaning, whether the dead be an Israelite or gentile.

וְלָא יִרְחַשֶּׁא וְנִכְרְתֶה הַנֶּפֶשׁ הַהָוֹא מִהְוֹךְ הַקּהֶל כִּי אֶרת־מִקְבַּשׁ יְהוֹּה טִמֵּא מֵי נִדְּה לְאַד יוֹרָק עָבֶיו טָמֵא הְוֹא: וְהָיְתָה לָהֶם לְחַקּרת 21 עוֹלֶם ומֵזַה מִי־הַנִּרָה יְכַבֵּס בְּנָרָיו וְהַנֹגַעַ בְמֵי ער־הַערַב: וְכֶּר אַשֶּׁר־יִנְעִיבְּוֹ מַער הַעָרָב: וְכֶר אַשְּׁר־יִנְעִיבְוֹ מַער הַערַב: וְכֶר אַשְּׁר־יִנְעִיבְוֹ רשטא ישמא והגפש הנגעת תשמא ער־

: הַעָרֵב

זַיָּבָאוּ בְגֵי־יִשְׁרָאֵאל כָל־הָוֹעֵרֶהוֹ מִרְבַּר־צְּוֹ בַּחָרֶשׁ הָראשׁון וַיִּשֶׁב הָעָם בְּקָרֶשׁ וַהָּעָמָת שָׁם מִרְיָּם וַתַּקָבֶר שָם: וְלֹא־הֵיָה מַיִם לֶעֵרֶה נַיְּקַהְלֹּוּ עַל־ משה וַעל־יַאַהַרן: וַיָּרֵב הָעָם עם־משֶה וַיְאִמְרָוּ לֵאמֹר וְלָוּ גָנֶעְנוּ בִּגְנִע אַחֵינוּ לִפְנֵי יְהנְה: וְלְבָּה

הַבארֶם אֶרת-קְרַיַל יְרוֹלָרה אֶל-הַפּּרְבָּר הַעָּוֹה

לְמַוּת שֶׁם אָבַחְנוּ וּבְעִירֵנוּ : וְלָמֻּה הֶגֵעלִיהָנוּ ממֹצְלַיִם לְּהָבִיא אֹלְנוּ אֶל-הַוּמֶּקוֹם הָרָע הַוֶּה לָאוּ מְקוֹם וָבע וּתְאַנֶה וְנֶּפֶּן וְרְפּוֹן וּמָיִם

אַין לִשְּהְוֹרת: וַיָבא משָׁרה וְאַהָרוֹ מִפְגֵי הַקּהָׁל אֶל־פֶּרָתוֹ אָהֶל מוֹעֵר וַיִּפְּלְוּ עַל־פְּנֵיהֶם וַיַּרָא כְבוֹד־יְהוָֹה אֲלֵיהֶם: פ שלישי (שני במחובר)

וַיְרַבֶּר יְחֹנָה אֶל־מֹשֶׁרה לֵאמְר: קַח אֶת־הַמַּשֶּׁה أتأذاتار فسطالانك بحشر أخاشارا خبابك

purify himself, that soul shall be cut off from among the congregation, because the sanctuary of the Lord hath he defiled: the water of sprinkling hath not been sprinkled upon him; he is unclean. 21. And it shall be unto them for a perpetual statute, that he that sprinkleth the water of sprinkling shall wash his clothes; and he that toucheth the water of sprinkling shall be unclean until the evening. 22. And whatsoever the unclean person toucheth shall be unclean; and the person that toucheth him shall be unclean until the evening.

1. And thereupon came the children of Israel, CHAP. XX. the whole congregation, into the desert of Zin in the first month, and the people abode in Kadesh; and Miriam died there, and was buried there. 2. And there was no water for the congregation: and they assembled themselves against Moses and against Aaron. 3. And the people quarrelled with Moses, and said thus, Oh that we had but perished when our brethren perished before the LORD! 4. And why have ye brought the congregation of the LORD into this wilderness, to die there, we and our cattle? 5. And wherefore have ye caused us to come up out of Egypt, to bring us in unto this evil place? it is no place for sowing, or of figs, or of vines, or of pomegranates; and water even there is none to drink. 6. And Moses and Aaron went from the presence of the assembly unto the door of the tabernacle of the congregation, and they fell upon their faces: and the glory of the Lord appeared unto them.*

7. And the Lord spoke unto Moses, saying, 8. Take the staff, and gather thou the assembly together, thou, with

^a The wise men expound this, that he who sprinkles the water of purification shall not be rendered unclean, he is merely to wash his garments; whilst all others engaged in this sacrifice, are made unclean thereby, till evening. Hence it is pre-eminently a statute, or a positive ordinance of the Lord, given as the will of our Legislator.

b i. e. One defiled by touching a dead body.

וֹרַנּלִישֵׁם אָלִים מַּוֹם מִּוֹם מִּוֹם מִּלִּים מִּוֹם מִּים מִּים מִּים מִּים מִּים מִּים וֹנְרַבְּוֹ מִימֵׁיוּ

9 רָזַעָרָה וְאֶרת־בְּעִירָם: וַיַּקְּח מֹשֶׁה אֶרת־הַפְּשֶּה

אַמְתּוּבֹּת בוֹפּּנִים בוֹפּוֹרִים נוֹאָיִי וֹאַנְרָן אָרִיִּנַפּוֹים אָרִּפּנִי נִשְּׁכַּע נִיָּאמֶׁר לְנִים מְשְׁבִּי מִלְּפְנִי יְבוּוֹרֵי כַּאֲיִּשֶׁר צִּנְּרֵוּי : נִיּלְבִירְיּ מִשְּׁבִּי

11 לֶבֶם מֵיִם: וַיָּרֶם משֶׁה אֶת־יָרוֹ וַיַּךְ אֶת־הַפֶּלֵע בְּמַפֵּהוּ בַּעַמֵיִם וַיִּצְאוּ מֵיִם רַבִּים וַתִּשְׁהְ הָעֵהָה

12 וּבְעִירֶם: ם וַיַּאמֶר יְהוְה" אֶל-משֶׁה וְאֶל־-אַהְרוֹ יַעַן לֹא־הֶאֱמֵנְתֵּם בִּּי לְבֹּן לָא רִגּיִשׁוּ לְעֵינֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לָבֹן לָא רִגִּישׁוּ אֶרִז-הַקּתָּל

¹³ הַּוֶּה אֶל־הָאֶרֶץ אֲשֶׁר־נָתַתִּי לָהֶם: הַפָּה מֵ<mark>י</mark> מְרִיבָּה אֲשֶׁר־רָכִוּ כְנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶרת־יְהַוֶֹּה וַיִּקְרֵשׁ

יביעי וַיִּשְׁלַח משֶׁה מַלְאָבֶים בּיביעי וַיִּשְׁלַח משֶׁה מַלְאָבֶים מַּבְּרֵשׁ אֶל־מֶלֶךְ אֶּדְוֹם כָּה אָמֵר אָחַיךּ יִשְׂרָאֵׁל אַתָּוֹה יָבַעִרָּה אָת בָּל־הַרְּזִלָּאָה אֲשֶׁר מְצָאָתִנוּ :

15 וַיִּרְדָּוּ צָּאַבֹּרַתִּינוּ מִצְרַיִּמָּה וַנִּשֶׁב בְּמִצְרַיִם יָמַים

ירוּר וּנִּצְעָק אָני מִצְרֵים וְלַאֲבֹהֵנוּ: וַנִּצְעַק אָל־ יִרוּר וַיִּשְׁמַע קֹבֵּלוּ וַיִּשְׁרַח מַרְאָּךְ מִפּאָרֵים וְהַנָּה אָנַחָנוּ בְּקַבִּשׁ אָיר קְצֵה נְבוּלֵך:

יּבְבֶּרָה־יּנֶאַ בְאַרְצֶּׁךְ לְאׁ נַעֲבֹרֹ בְּשָׂרָה־וּבְבֶּבֶם יֹנִאַ בְּעָבֹרֹ

Aaron thy brother, and ye shall speak unto the rock before their eyes, that it shall give forth its water; and thou shalt bring forth to them water out of the rock, and give drink to the congregation and their cattle. 9. And Moses took the staff from before the Lord, as he had commanded him. 10. And Moses and Aaron assembled the congregation together before the rock, and he said unto them, Hear now, ye rebels; shall we out of this rock bring forth for you water? 11. And Moses lifted up his hand, and he smote the rock with his staff twice: and there came out much water, and the congregation drank, together with their cattle.

12. And the Lord spoke unto Moses and Aaron, Because ye have not believed in me, to sanctify me in the eyes of the children of Israel; therefore shall ye not bring this congregation into the land which I have given to them. 13. These are the waters of Meribah; where the children of Israel quarrelled with the Lord, and through which he was sanctified.*

14. And Moses sent messengers from Kadesh unto the king of Edom, Thus saith thy brother Israel, Thou knowest all the hardship that hath befallen us. 15. Our fathers went down into Egypt, and we dwelt in Egypt many days; and the Egyptians did evil to us, and to our fathers: 16. And we cried unto the Lord, and he heard our voice, and he sent a messenger, and caused us to go forth out of Egypt; and, behold, we are in Kadesh, a city at the end of thy border. 17. Let us pass, I pray thee, through thy country; we will not pass through field, or through vineyard, we

^a "The Scriptures here declare, that had it not been for this sin, they would have entered into the land, that it should not be said of them that they were punished for the transgression of their generation, against whom the decree had been pronounced, that they should not come to Palestine."—Rashi.

b This refers to "the water," according to Rashi, who adds: "When

לללארור : וֹגִּאִמּרָנִ זִּלְנִי בּנִי-נִאַּרָאַלֵּ בַּמַּׁסְלֵּרִי בְּנִי-נִאַּרָאַלֵּ בַּמַּסְלֵּרִי בְּנִי־נִאַּרָאַלִּ בִּיּיִבְּאַרִּ בִּי פָּן-בַּטְרֵב זִיּאַמָּר בְּיִבְּיוֹ נְּבְּטִּרָב זִיּאַמֶּר בְּעִבְּיוֹ נְּבְּטֵּלְ : וַגִּאַמֶּר בְּעִבְּיוֹ נְּבְּטֵּלְ וּ בְּנִיּין נִּשְׁרָוֹ בְּעִּי בְּעֵּר בְּעָבְר נְּבְּטֵּלְ וּ בִּנְּיוֹ בְּעִּי נִשְׁרָ בִּיִּים לִּאַ נִשְׁרָ בִּיִּים בְּעִּר בְּעָבְר בְּעָבְר בְּעָבְר נְּבְּעָלְ נִבְּיִ לְּאַ נִשְּׁרְ וּיִּלְאַר בְּעָבְר בִּעָבְר בְּעָבְר בִּעָבְר בִּעָבְר בְּעָבְר בְּעָבְר בְּעָבְר בְּעָבְר בְּעָבְר בְּעָבְר בִּעְבְּר בִּעְּבְּר בְּעָבְר בְּעִבְּר בְּעָבְר בְּעָבְר בְּעָבְּר בְּעָבְר בְּעָבְר בְּעָבְר בְּעָבְר בְּעָבְר בְּעָבְר בְּעָבְּר בְּעָבְּר בְּעָבְּר בְּעָבְר בְּעִבְּר בְּעָבְר בְּעָבְּר בְּעָבְיוֹ בְּעִיבְיוֹ בְּעִיבְּיוֹ בְּעִיבְּיוֹ בְּעִיבְיוֹ בְּעִבְּיִים בְּעִבְּים בְּעִבְּר בְּעָבְר בְּעָבְיוֹ בְּעִיבְיוֹ בְּעִיבְּיוֹ בְּעִיבְּיוֹ בְּעִיבְּיוֹ בְּעִיבְיוֹ בְּעִיבְּיוֹ בְּעִיבְיוֹ בְּעִיבְיוֹ בְּעִיבְיוֹ בְּעִיבְּיוֹ בְּעִיבְיוֹ בְּעִיבְיוֹ בְּעִיבְיוֹ בְּעִבְּרוֹ בְּעָבְיוֹ בְּעִבְּיוֹ בְּעִיבְּיוֹ בְּעִבְּיוֹ בְּעִיבְּיוֹ בְּעִיבְיוֹ בְּעִיבְּיוֹ בְּעִבְּיוֹ בְּעִיבְּיוֹ בְּעִבְּיוֹ בְּעִבְּיוֹ בְּעִבְּיוֹ בְּעִבְּיוֹ בְּעִיבְּעִבְּיוֹי בְּעִיבְיוֹים בְּעִיבְּיוֹים בְּעִיבְּיוֹ בְּעִבְּיוֹ בְּעִבְּיוֹ בְּעִבְּבְּיוֹ בְּבְּיִים בְּיִייִים בְּעִיבְּיוֹ בְּעִבְּיוֹ בְּעִבְּיוֹ בְּעִבְּיוֹים בְּעִבְּיוֹים בְּעִבְּיוֹ בְּבְּיִים בְּיִיבְּיוֹ בְּעִבְּיוֹ בְּעִבְּיוֹ בְּבְּבְּיוֹבְיוֹיוֹים בְּעִבְּיוֹים בְּעִבְּיוֹים בְּבְּיוֹבְיוֹיוֹים בְּעִבְּיוֹים בְּיִיבְייִים בְּיִבְּיוֹים בְּיִבְּיִים בְּבְּבְיִבְיוֹים בּיִבְיוֹייִישְׁרְבְאָבְיוֹים בְּבְּיבִייִישְׁרְבְאָבְיוֹייִים בְּבְּיבִיים בְּעִבְּבְיבְבּיבּייִיישְׁרְבּעבּייבְייִישְּבְּבְבּיבּייבּייִים בּּבְּבּיבְייבּייִישְׁרָב בּיבְיבְיבּייבּייִבְייִים בְּבְּבְיבּייבְייִים בְּבְּבּיבְיבּיבְיבּיבְיבּייבְיּבּבְיוֹים בְּבְּבּיבּיבְיבּייִישְׁבְּבּבְיבּייבְייִים בְּעוֹבְּבּבְייבְייִבְּיוֹים בְּבְּבְיבְיבּיבְיבְייִבּיבְיבְייִבְּיוֹבְייִים בְּעִבְּבְיבְיבּייבְיבְיבְייבּיבְיים בְּיוּבְיוֹיים בְּבְּבְיבְיבְיבְּבְב

בַּעַלֶּרָה וֹאֶם־מִימֶיִךּ נִשְּׁהֶּאָר אֲנִי וֹמִקְנִי וְנֶרְתִּהְיִי

20 מְכְרֶם רָק אֵין־דָּבֶּר בְּרַגְלֵי אֱעֶבְרָה: וַיֻּאֹמֶר לְאׁ רַתְעַבֶּר וַיִּצֵא אֱרוֹם לְקְרָארֹתוֹ בְּעָם כָּבֵר וּבְיִר

ינים ישְׂרָאֵל מֵעָלֵיו: פּ חמישי (שלישי במחובר) ניים ישְׂרָאֵל מֵעָלֵיו: פּ

הַסְעוּ מִלְּבֶשׁ וַיָּבְּאוּ בְנֵיְ־יִשְׂרָאָר בָּר בְּן־הָעֵבֶר בַּר בְּוֹיִשְׁרָאָר בַּר בְּן־הָעֵבֶר.

23 רְלר הָהָר : וְיָּאמֶר יְהוֹנֶה אֶל־מִשֶּׁהְ וְאֶל־צַּאְהָרְן

אָבֶיר הָהֶר עַל־נְּבָוּל אֶבֶץ־אֶדְוֹם לֵאמְר : יֵאָפֵף בּרְּר הָהֶר עַל־נְעַבָּיוֹ בִּי לְא יָבֹאֹ אֶל־הָלְּכֶץ אֲשֶׁר נְּרָזְהִי לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל עַל אֲשֶׁר־מְרִיתֶזם ְאֶרִר־פִּי נְיִבְיִּהִי לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל עַל אֲשֶׁר־מְרִיתֶזם ְאֶרִר־פִּי

אָרת־אַהְלוּן וְאֶרת־אָלְעָזָר בְּגָּוֹ בּגָּוֹ בְּגָוֹי בְּגָוֹי בְּגָוֹי בְּגָוֹי בְּגָוֹי

ין הַעַל אֹהֶם הָר הָהָר: וְהַפְּשֵׁט אֶרְת־אַהַרֹּן אֶרְת־ בְּגְּרִי וְהַלְּבַּשְּׁהֶם אֶרִת־אָּרְלְעָזֶרַ בְּגְוֹ וְאַהְרָן בְּּגְרִי וְהַלְבַּשְּׁהֶם אֶרִת־אָרְלְנַשְּׁהָם

יהוֶה וְנִיעֵלוּ אֶל-רָהר הָהָר רְלַעִינֵי כְּל-הָהעֵרָה: יְהוֶה וְנִיעֲלוּ אֶל-רָהר הָהָר רְלַעִינֵי כְּל-הָהעֵרָה:

אָרת-אָלְעוֹרָ בְּנוֹ וַיִּמָּרת אַחָרָן שֶׁם בְּרָאשׁ חָחֶר 🎎 וַיִּבְּשׁׁט מֹשֶׁה אֶת־בְּנָנִיוֹ וַיַּלְבָשׁ אֹרָם

will not drink the water of the wells: by the king's highway will we go, we will not turn to the right hand nor to the left, until we have passed thy border. 18. And Edom said unto him, Thou shalt not pass through my land, lest I come out against thee with the sword. 19. And the children of Israel said unto him, We will go by the high way: and if we drink of thy water, I and my cattle, then will I pay its value; I will do thee no injury, only on foot will I pass through. 20. And he said, Thou shalt not pass through; and Edom came out against him with much people, and with a strong hand. 21. And as Edom thus refused to give Israel passage through his border, Israel turned away from him.*

22. And they set forward from Kadesh, and the children of Israel, the whole congregation, a came unto mount Hor. 23. And the Lord said unto Moses and Aaron at mount Hor, by the boundary of the land of Edom, as followeth, 24. Aaron shall be gathered unto his people; for he shall not enter into the land which I have given unto the children of Israel, because ye rebelled against my order at the waters of Meribah. 25. Take Aaron and Elazar, his son, and cause them to go up unto mount Hor: 26. And let Aaron take off his garments, and let Elazar his son put them on; and Aaron shall be gathered in, and shall die there. 27. And Moses did as the Lord had commanded; and they went up to mount Hor before the eyes of all the congregation. 28. And Moses caused Aaron to take off his garments, and made Elazar his son put them on; and Aaron died there on the top of the mount; and Moses and Elazar

the Lord executes judgment upon his saints, he becomes feared and sanctified among men."

a "All righteous and ready to enter Palestine; there was none left among them of those who had the decree of exclusion pronounced

בּי נְיֵנֶרֵד מֹשֶׁה וְשֶׁלְעִוֹרָ מִן־הָּהְרֹּ וִיִּרְאוֹּ בָּלְ-הַעֵּלָה בְּיִנְרֹ וְיִבְּלָּ שֵׁרְשִׁרֹ וְיִבְּלָּ שֵּׁרְשִׁרֹ וְיִבְּלָּ שֵּׁרְשִׁרֹ וְיִבְּלָּ שֵּׁרְשִׁרְ וְיִבְּלָּ שֵּׁרְשִׁרְ וְיִבְּלְּ שֵּׁרְשֵׁרְ וְיִבְּלְּ שֵּׁרְשֵׁרְ וְיִבְּלְ בִּית יִשְׂרָאֵל :
 בְּבְּנְעַנִי מֵשֶׁה וְשֶּׁרְאֵל נְיֶבֶר לִיהוּוְדְי וִיִּשְׁבְּ וּ מִשְּׁנִּ שְּׁרָאֵל נֵיְבִין מְשָׁרָאֵל נֵיִבְין שְּׁרְאֵל נֵיִבְין שְּׁרְאֵל נֵיִבְוֹ שִּׁרְאֵל נֵיִבְוֹ שֶּׁרָּ אֵרְ בְּיִבְּיְרְ הִשְּׁרְאֵל נֵיְבִין שְׁרָאֵל נִיִּבְוֹ שְּׁרְאֵל נִיְבִין מְשְׁרָאֵל נִיִּבְוֹ שֶּׁרְאֵל נִיִּבְוֹ שְׁבְּיִלְ וְנִיְבְוֹשְׁבְּוֹ וְיִשְׁבְּוֹ מְשְׁרָא שֵׁבְי בְּבְּעְנִי וְיִחֲבִם אָהְהָבְ וְשְּׁרְאֵל נִיְבְוֹ שְׁבְּעִים וְּשְׁרָאֵל נִיְבִוֹן שָּׁרְאִבּי בְּיִשְׁרְאֵל נִיְבְוֹ שְׁבְּעִבְי וְיִשְׁרָא שֵׁבְי בְּבְּעְלִי וַיְחֲבִם שְּׁהְבָּבְי וְיִשְּׁרְא שֵׁבְי בְּבְּעְלִי וַיְחֲבִם שְׁרְבְּתְר בְּעְבִיי וְיִשְׁרָאֵל וְיִבְּבְּעְלִי וְיִבְּעָבְיוֹ מְשְׁרָאֵל נִיְבְעָל שְּׁרְבּעְלְיִם וְשְּׁרְאֵל עִיבְּוֹשְׁ מְּעְבְיוֹבְ מְשְׁרָאֵל נִיְבְּעְלְיִם וְנִיבְּעְלְיִם וְשְּׁרְאָבְיוֹ מִישְׁרָאוֹל נִיִבְעוֹ שְּבְּבְעְיִי וְיִחֲחַבְם אָּהְנְשְׁרְאֹל יִי שְּׁרָאֵל וְיִבְּעְלְיוֹם חָרְכְמָה: וְיִשְּבְּבְעּלִיי וַיְחֲבְבְּבְעְבִיי וְיִבְּחְבִּבְיּי שְׁרָאוֹל בְּיבְּיוֹ וְשְּבְבְּעְלִים חָרְכְמְה: בְּיִבְּעְבְּיוֹ מִישְׁבְּבְּלְיוֹם חָרְכְמָה: בְּישְׁרְאוֹבְיוֹ חְנְבְיְבְעִבְּיוֹ מִישְׁבְּבְּבְיוֹי וְיִבְּבְבְּיוֹם חָרְכְמָה: בְּיִבְּיוֹבְים חִירְמָה:

ליִסְעוֹ מֵרָזר רָזרָר בָּגרָך יַם־פֿוּף רִיסְבָּב אֶרִר. בַּבְּגרָן בָּגרוֹם וַהִּקְצַר גָפָש־הָאָם בַּבְּגרָך : זַיִרבָּר רָזִים בַּאלהִים וּבְמשָה לְמַּה הָוְעֵלִיהָנוּ

מָּמִים וֹנֹפּׁהֵנִּנִּ לְּגֹּרִי כִּלְּמִׁם בּוּלְּרָבִּּלְ : נֹיְהַּלְּטִּ מִפֹּּגִּרְנִם בַּמִּנִים בּפּׁבְבָּר כֹּי אָין לָטׁם וֹאַיּוֹ נְזָּ בּּוּ וּבְּנִם בְּאֵנִינִם וּבְּנִפּׁוּ בְּפּׁבְּיּ

יְחִנְּת בָּאָׁם אָתִר תְּנְּחָשִׁים תַּשְּׂרָפִּים וְוְיַנְשְּׁכִּנּ אָתִר יְחִנְּת בָּאָׁם אָתִר תַּנְּחָשִׁים תַשְּׂרָפִּים וְוְיַנְשְּׁכִּנּ אָתִר הַיִּם וְיַבְּשְׁבָנִיּ נְּוְבָּיִי בְּאָּטִם וְיַּוּלְּהְ צֵּוֹךְ צֵּוֹךְ

הַתְעם וַיָּמָת עַם־רָב מִיִשְׂרָאֵל: וַיָּבא הָעָם אֶל־ משָּה וַיְּאִמְרָוּ חָפָּאנוּ בִּי־רִבַּרְנוּ בִיהוּה וָלְבְּ הִרְבַּּלְל אֶל-יִהוָּה וְיָפֵר מֵעָבֻינוּ אֶרת-הַנְּחֲשְׁ הִרְבַּּלְל אֶל-יִהוָּה וְיָפֵר מֵעָבֻינוּ אֶרת-הַנְּחֲשְׁ

מַשָּׁה עֲשֵׂה לְךָּ שָּׁרָּף וְשִׂים אֹרְאוֹ עַל־-גַס וְהָיָה מֹשֶׁה עֲשָׁה לְךָּ שָּׁרָף וְשִׂים אֹרְאוֹ עַל־-גַס וְהָיָה

came down from the mount. 29. And when all the congregation saw that Aaron was departed, they wept for Aaron thirty days, even all the house of Israel.

CHAP. XXI.

1. And when the Canaanite, king of Arad, who dwelt in the south, heard that Israel was coming by the way of the spies: he made an attack on Israel, and took some of them prisoners.

2. And Israel made a vow unto the Lord, and said, If thou wilt but deliver this people into my hand, then will I devote their cities.

3. And the Lord hearkened to the voice of Israel, and he delivered up the Canaanites; and they devoted them and their cities: and he called the name of the place Chormah.

4. And they set forward from mount Hor by the way of the Red Sea, to go round the land of Edom: and the spirit of the people became impatient because of the way.

5. And the people spoke against God, and against Moses, Wherefore have ye brought us up out of Egypt to die in the wilderness? for there is no bread, and there is not any water; and our soul loatheth this miserable bread.

6. And the Lord let loose against the people poisonous serpents, and they bit the people; and there died much people of Israel.

7. And the people then came to Moses, and said, We have sinned, for we have spoken against the Lord, and against thee; pray unto the Lord, that he take away from us the serpents; and Moses prayed for the people.

8. And the Lord said unto Moses, Make thyself a serpent, and set

against them, for the whole of them had already perished, and of those who then remained, it was said, 'And ye who have adhered unto the LORD, are all alive this day.'"—RASHI.

^a "When they looked upward and subdued their heart to their father in heaven, they were healed, and if not they perished."—YOMA.

פּ בָּל־הַנָּשׁׁוּךְ וְרָאָח אֹרְגוֹ וָחָי : וַיַּעשׁ משָׁהֹ נְחַשׁ נְחַשֶּׁת וַיִּשִּׁמֶחוּ עַל־הַגֵּס וְהָיָּהוֹ אִם־נַשַּךְ הַבְּּחָשׁ

¹⁰ אֶר־ג־אִּישׁ וְהָבֶּים אֶל־נְחֵשׁ הַנְּחָשֶׁרת וָחֵי <u>וֹיִכְּעְנּ</u>

יי פְּגִי יִשְׂרָאֵל וַיִּחֲנָוּ בְּאֹבְרֹת : וַיִּסְעוּ מֵאֹבְרֹת וַיַּחֲנֿוּ בְּעיֵיַ הָדְעָבָרִים בַּמִּרְבָּר אֲשֶׁר עַל־פְּגַי מוּאָבּ בְּעיֵיַ הָדְעָבָרִים בַּמִּרְבָּר אַשֶּׁר עַל־פְּגַי מוּאָב

ין מָשֶׁבֶּשׁ: מִשֶּׁם נָסֶעוּ וַיַחֲנָוּ בְּנַחַל זָבֶר: מַשֶּׁם נָסֶעוּ וַיַחֲנָוּ בְּנַחַל זָבֶר:

נְּפֶּעוּ וַיְחֲנֿוּ מֵעָבֶר אַרְנוּן אָשֶׁר בַּפִּרְבָּ<mark>ׁר הַיְּשֶׁר בַּפִּרְבָּׁר הַיֹּצֵא מִגְּבֵל הָאֱמֹרֵי כַּי אַרְנוּן גְּבַוּל מוֹאָב בֵּין הַיֹּצֵא מִגְּבֵל הָאֱמֹרֵי כַּי</mark>

יהוֹגָה אֶרת־נָהַב בְּסוּפָּׁרה וְאֶרת־הַנְּחָלֵים אַּרְנְוֹן:
יִהוֹגָה אֶרת־נָהַב בִּסוּפָּׁרה וְאֶרת־הַנְּחָלִים אַּרְנְוֹן:

וּנְאֶשֶׁרֹ הַנְּחָלִים אֲשֶׁר נָטָה לְשֵׁבֶּרת עֶר וְנִשְׁאַן 15

יוא הַבְּאָר אָשֶּׁר בּ וּמְשֶׁם בְּאֵרָה הַוֹא הַבְּאָר אֲשֶּׁר אָשֶּׁר אָשֶּׁר אָשֶּׁר אָשֶּׁר אָשֶּׁר אָשֶּׁר אָמֶּר יְהוָה לְמִשֶּׁה אֶסֹף אֶרת־הָעָׁס יְאָהְגָה לְהֶס

זו מָיִם: ס אָז יָשִיר יִשְׂרָאֵׁל אֶת־הַשִּׁי<mark>רָה</mark>

נוּ־לֶּה: בְּאֵר חֲפָרַוּה שָׂרִים בּמְחַלֶּק בְּמִשְׁעֵנֹתֶם וּמִפִּרְבֶּר בָּרֹוּהָ נְרִיבֵי הָעָׁם בִּמְחַלֶּק בְּמִשְׁעֵנֹתֶם וּמִפִּרְבֶּר

19 מַרָנָה: וּמִמַּרָנָה נַחֲרִיאֵל וּמִנַחֲלִיאֵל בָּמְוּת:

ימְבָּמוֹת הַגַּיְאֹ אֲשֶׁרֹ בִּשְּׂהֵה מוֹאָב רָאשׁ הַפִּסְגְּ<mark>ה 20</mark> וּמִבְּמוֹת הַגַּיְאֹ אֲשֶׁרֹ בִּשְּׂהֵה מוֹאָב רָאשׁ הַפִּסְגְּ<mark>ה</mark> יְנִשְׁקַבָּה עַל-פָּגֵי הַיְשִׁימִן: פּ שניע (רניע נמחובר)

21 נַיִּשְׁרַ ח יִשְׂרָאֵל' מַלְאָבִׁים אֶל-סִיחוֹ מֶלֶךְ־הָאֶאֶמֹרִי 21

באמר: אָעְבָּרָה בְאַרְצָּׁהְ רְאׁ נִפְּׁהוֹ בְּשְּׂנָרוּ בְאַנְרוּ בְאַנְרוּ בְאַנְרוּ

it upon a pole: and it shall come to pass, that whoever is bitten shall look at it, and he shall live. 9. And Moses made a serpent of copper, and put it upon a pole; and it came to pass, that, when a serpent had bitten any man, and he viewed the serpent of copper, he remained alive.* 10. And the children of Israel set forward, and encamped in Oboth. 11. And they journeyed from Oboth, and encamped at Ive-abarim, in the wilderness, which is before Moab, toward the rising of the sun. 12. From there they broke up and encamped in the valley of Zared. 13. From there they set forward, and encamped on the other side of Arnon, which is in the wilderness, and which cometh out of the country of the Amorites; for Arnon is the border of Moab, between Moab and between the Amorites. 14. Therefore mention is made in the book of the wars of the Lord, of Vaheb in Supha, and of the brooks of Arnon, 15. And the descent of the brooks, that turneth toward Shebeth Ar, and leaneth upon the border of Moab. 16. And from there they went to Beër (the well): that is the well whereof the LORD said unto Moses, Assemble the people and I will give them water.

- 17. Then did Israel sing this song, Come up, O well; sing ye unto it: 18. Well, which the princes have dug, which the nobles of the people have hollowed out with the sceptre, with their staves; and from the wilderness to Mattanah: 19. And from Mattanah to Nachaliël: and from Nachaliël to Bamoth: 20. And from Bamoth to the valley, that is in the country of Moäb, to the top of Pisgah, which looketh toward the desert.*
- 21. And Israel sent messengers unto Sichon king of the Amorites, saying, 22. Let me pass through thy land; we

^a These places and those mentioned farther, are names which occur in the book of the wars of the Lord, unknown to us now.

וּבְבֶּׁרֶם לְאׁ נִשְּׁהֶּה מֵי בְאֵר בְּבֶרֶךְ הַמֶּּלֶךְ נֵלֵךְ 23 ער אָשֶר-נַעַבָּר נְבָבֶלְה: וְלְא-נָתַוֹ סִיחָוֹ אֶת־־23 יִשְׂרָאֵל אֶבָר בִּנְבָל נַיֶּאֱסֹף סִיחוֹן אֶרת־בָּל-עַפֹּוּ וַיַּצֵא רִלְקְרָאת יִשְׂרָאֵת' הַפִּרְבְּרָרה וַיָּבָא יָהָצָה אַרָאָר דְיפִי-חָרֶב בּיִשְׂרָאַר : וַיַבְרוּ יִשְׂרָאַר דְלפִי-חָרֶב 24 וַיִּירַשׁ אֶרת־אַרְצוֹ מֶאַרְנוֹ עַר־יַבּוֹלְ עַר־בְּנֵיַ עַפּוֹן בּי עַוֹ בְּבִוּל בְּגֵי עַמְּוֹן: וַיִּבַּןהֹ יִשְׂרָאֵל אָת כָל־הָעָרָים 25 הָאֵלֶה וַיָּשֶׁב יִשְׂרָאֵר בְּכָל־עָרַי הָאֱמִרִּי בְּחֶשְׁבְּוֹן יבְּכֶל־בְּנֹהֶיהָ: בִּי חֶשְׁבֹּוֹן עִיר חִיחָן מֶלֶךְ הָאֱמֹרִי 26 הָוא וְהַוּא נִלְהַם בְּמֶלֶךְ מוֹאָבֹ הַרִאשׁוֹן וַיִּקְח אָרג־בָּרל-אַרְצָוֹ מִיָּרָוֹ עַר־אַרְנְן: עַרל-בֵּן יְאִמְרָוּ 27 הַמְשָׁלִים בָּאוּ חַשְּבָּוֹן תִּבָּגָה וְתִכּוֹגַן עֵיר כִיחון: פּי־אֵשׁ יָצְאָרה מֶחֶשְׁבּוֹן לֶרְהָבֶרה מִקּרְיַרֵת סִיחְן 🏖 🤒 פי אָרָלְהֹ עָר מוֹאָב בַּעָרֵי, בְּמִוֹת אַרְגֹן: אִוּי־לְךַּ מוֹאָב אָבַרְהָּת עַם־כְמֶוֹשׁ נָתַוֹ בְנָיֵו פְּלֵיטִם וּבְנֹהֵיו בַשְּבִּירת לְמֶלֶך אֱמֹרָי סִיחְוֹן: וַנִּירֶם אָבִר חֶשְׁבְּוֹן ער־דִּיבֶן וַנַּשֵּים עַר־נַפַח אֲשֶׁרֹ עַר־מֵירְבָא: וַנֵּשֶׁבֹ יישָׂרָאַל בְּאֶרֶץ הְזְאֶמֹרָי: וַיִּשְׁרַח משׁה לְלַבְנֵּל יִישְׂרָאַל בְּאֶרֶץ הְזְאֶמֹרִי: אָרר־יַעְזֶּר וַיִּיִּלְ בְּרָוּ בְּנֹבֶרִייִ וַיִּיֹבֶשׁ אֶרת־הָזְאֵמֹרִי אַשֶּׁר־שֶׁם: וַיִּפְנוֹ וַיִּעֲלוֹ בֶּרֶךְ רַיִּבְּשֵׁן וַיִצְּאַ עוֹג' 33 אֲשֶׁר־שֶׁם: וַיִּפְנוֹ וַיְעַלוֹ מֶלֶהְ־הַבְשָׁוֹ לְקְרָארָתם הָוּא וְבָל-עַמֶּוֹ לַמִּלְחָמֶה * ויורש קרי

* נקוד על ר

will not turn aside into field, or into vineyard; we will not drink the water of a well: by the king's highway will we go along, until we have passed thy border. 23. And Sichon would not suffer Israel to pass through his border; but Sichon assembled all his people together, and went out against Israel into the wilderness: and he came to Yahaz, and fought against Israel. 24. And Israel smote him with the edge of the sword, and took possession of his land from Arnon unto Yabbok, even unto the children of Ammon; for the border of the children of Ammon was strong.² And Israel took all these cities; and Israel dwelt in all the cities of the Amorites in Cheshbon, and in all the villages thereof. 26. For Cheshbon was the city of Sichon the king of the Amorites; and he had fought against the former king of Moab, and taken all his land out of his hand, up to the Arnon. 27. Therefore said the poets, Come into Cheshbon, let the city of Sichon be built and erected. 28. For a fire is gone out of Cheshbon, a flame from the city of Sichon: it hath consumed Ar Moäb, the men of the high places of the Arnon. 29. Wo to thee, Moab! thou art lost, O people of Kemosh: he hath suffered his sons to become fugitives, and his daughters to go into captivity unto the king of the Amorites, Sichon. 30. We have thrown them down: lost is Cheshbon even unto Dibon, and we have laid waste (all) up to Nophach, which reacheth unto Medeba. 31. Thus Israel dwelt in the land of the Amorites. 32. And Moses sent to spy out Yaazer, and they captured the villages thereof, and drove out the Amorites that were there. 33. And they turned and went up by the way of Bashan; and Og the king of Bashan went out against them, he, and all his people, to the battle at Edrei. 34. And the

VOL. IV.

[&]quot; "And what was its strength? the prohibition of God, who had told them, 'attack them not,'" &с.—Rashi.

אָרְבֶעִי זְ וַיִּאמֶר יְהוְוָה אֶל־משֶׁה אַל-תִּירֵא אֹהוֹ בְּי בְיְרְךְּ נָתַתִּי אֹרֶזוֹ וְאֶת־כָל־עַמְּוֹ וְאֶת־אַרְצְוֹ וְעָשְׂיִתְ לוֹ בַּאָבְשֵׁר עָשִּׁירָג לְסִיחוֹ מֵבֶּל הָאָמִרִי אֲשֶׁ<mark>רְ</mark>

יוֹשֵׁב בְּחֶשְׁבְּוֹן: וַיַּבּׁוּ אֹרָגוֹ וְאֶרְג־בְּנְיוֹ וְאֶרְג־בְּלִּי עמוֹ עַר־בִּלְרִתִּי רִזשְׁיִאִיר־לְוֹ שְׂרֵיד וַיִּיְרְשִׁוּ אֶרְג־ רְבְּלִרְתִי בִּיְיִבְשִׁוּ אֶרִג־לְּוֹ שְׁרָיִד וַיִּיְרְשִׁוּ אֶרְג־בְּוֹת מוֹאָב אַרְבְּוֹת מוֹאָב יְנִיִּסְעָוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְוִיְחַנוּ בְּעַרְבְּוֹת מוֹאָב

בָּבֶלְ בָּן־צִּפְוֹר צֵּיֶרה כָּל־-אֲשֶׁר־עָשֶׂר, יִשְׂרָאֵל ² בַּבֶלְ בָּן־צִפְּוֹר צֵּיֶרה כָּל־-אֲשֶׁר־עָשֶׂר, יִשְׂרָאֵל

3 לְאֶמֹרִי : וַיְּגָר מוֹאָב מִפְּגֵי הָזְעָם מְאָד כִּי רַב־

ל הָוּאַ וַנָּקְץ מוּאָב מִפְנֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל : וַיּאמֶר מוּאָב אֶל־זִקְנֵי מִרְיָן עַרְיָּה יְלַחֲכַוּ הַקְּהָל אֶת־כָּל־ סְבִיבֹהֵינוּ בִּלְחָךְ הָשׁוֹר אֵרת נֵרֶק הַשְּׁרֶה וּבְלֶּקְ סְבִיבֹהִינוּ בִּלְחָךְ הָשׁוֹר אֵרת נֵרֶק הַשְּׁרֶה וּבְלֶּק

ל בּן־צִפְּוֹר מֶכֶּלְ לְמוּאָב בּנְעַת הַהְוֹא : וְיִשְׁרֵלֹח מֵלְאָבִים אֶל־בּּלְעַם בּּן־בִּעוֹר פְּר״וֹרָה יְבָשֶׁר עַל־ הַנְהָר אֶרֶץ בְּנִי־עַמָּוֹ לִקְרֹא־לִוֹ לֵאמֹר הַנֵּרה עַם יָצָא מִמִּצְרַיִם הִנָּה כִּפְּה אֶת־עֵין הָאָרֶץ וְהְוּא יָצָא מִמִּצְרַיִם הִנָּה כִפְּה אֶת־עֵין הָאָרֶץ וְהְוּא

ישֶׁב מְפֶּלְי: וְעַתְּה לְכָה־נָּא אֲרָה־לִּי אֶרִר־הְעָם הַּיּהְנִים הוּא מְפֶּנִי יאוּלֵי יאוּכַל נַבֶּה־בֹּוּ הַיָּה מִן־הָאֶרֶץ כֵּי יָבֹעְתִה אֱה אֲשֶׁר־הְעָם וְאָנֶרְשֶׁנוּ מִן־הָאֶרֶץ כֵּי יָבֹעְתִה אֱה אֲשֶׁר־הְעָבָרְרָ

וֹזְלֵנֹי מִרְיָּוֹ וִלְסָמִים בֹּיֹנֵים וֹזִּכָאוּ אָרִן-בּּלְקְׁם ז מִבְּרְנִ וֹאִיאֶׁר הַאַר יוּאָר: וֹזְּלְכִוּ זִלְנֹּי מוּאָר LORD said unto Moses, Fear him not; for into thy hands have I delivered him, and all his people, and his land; and thou shalt do to him as thou hast done unto Sichon king of the Amorites, who dwelt at Cheshbon. 35. And they smote him and his sons, and all his people, until there was none left him that escaped; and they took possession of his land.

CHAP. XXII.

1. And the children of Israel set forward, and encamped in the plains of Moäb, on this side of the Jordan, opposite Jericho.

2. And Balak the son of Zippor saw all that Israel had done to the Amorites. 3. And Moab was greatly afraid of the people, because it was numerous; and Moab was distressed because of the children of Israel. 4. And Moab said unto the elders of Midian. Now will this assemblage devour all that is round about us, as the ox devoureth the grass of the field; and Balak the son of Zippor was king of Moab at that time. 5. And he sent messengers unto Bileam the son of Beör to Pethor, which is by the river, in the land of the children of his people, to call him, saying, Behold, there is a people come out from Egypt; behold, it covereth the surface of the earth, and it is abiding opposite to me: 6. And now do but come, curse me this people; for it is too mighty for me; peradventure I may be able to smite it, that I may drive it out of the land: for I know that he whom thou blessest is blessed, and he whom thou cursest is cursed. 7. And the elders of Moab and the elders of Midian departed with the rewards of divination in their hand; and they came unto Bileam, and spoke

^{*} According to Midrash Rabba, quoted by Rashi, the translation should be: "With instruments of divination in their hands." The diviners, then, as now, had certain instruments, which they averred to be requisite for their art; hence the messengers may with good reason have brought such articles along with them, not to afford

יוְדַבְּרוּ אֵלֵיו דִּבְרֵי כָּלֶק: וַיָּאֹפֶר אָלֵינהּם לְיֵנוּ פּהֹ הַלַּיְלָה וְהַשְּבֹרֵי אֶרְעָכם דָּבָּר בַּאֲשֶׁר יְדַבֵּר יְחוֹה אֵלֶי וַיִּשְׁבִּוּ שָׁרֵי־מוֹאָכ עִם־בִּרְעָם: וַיְּבָא אֵלהִים אֶל-בִּרְעָם וַיִּאֹמֶר מֵי הָאֲנָשִׁים הָאֵלֵּה אֵלהִים אֶל-בִּרְעָם וַיִּאֹמֶר מֵי הָאֲנָשִׁים הָאֵלֵּה

ינאָמֶר בִּרְּלָעִם אָלֹ־הָאֶׁלֹהֹיֶם בָּלֵק בָּן־צְּבָּר וֹיָאֹמֶר בִּרְלָעם אָלֹ־הָאֶׁלֹהֹיֶם בְּלֵק בָּן־צְבָּר

11 מֶלֶּךְ מוּאֶב שָׁלַח אֵלֵי: הִנֶּה רָוּעֶם הַיִּצֵא מִפּּנְרַיִּם וַיְכַם אֶרת־עֵין הָאֶרֶץ עַהָּה לְכָה קָבָרה־לִּיּ אֹרֹתוּ

אוּלֵי אוּבֶל לְהַלֶּחֶם בְּוֹ וְגֵרְשְׁתִּיו: וַיַּאמֶר אֱלהִים אֶּל-בִּרְעָׁם לְא תַאֹר אֶת־דָזְעָׁם אֶל-בִּרְעָׁם לְא תָאֹר אֶת־דָזְעָׁם

¹³ בְּי בָרוּךְ הְוּא: וַיְּגָק ם בִּלְעָם בַּבּׁמֶּר וַיּּאמֶר אֶל־ שָׂרֵי בָלֶּק לְכִוּ אֶל־אַרְצָכֵם בֵּי מֵאֵן יְהוֹּה לְרִא**ּרְיִ**גִי

14 לַהַלְךְ עִפֶּבֶם: וַיָּלְוֹמוֹ שָׁרֵי מוֹאָב וַיָּבְאוּ אֶל־בְּלֶקְ

15 ויאמרו מאו בּרְלָעם הַלֹּךְ עַמְנוּ: וַיְּסֶף עוֹד בּלֶקְ

יוְּלְחַ שָּׂלִּים רַבִּים וְנִכְבָּרֻים מֵאֱלֶּה: וַיָּבְאוּ אֶל־ בִּלְעָם וַיַּאִמְרוּ לוֹ כָה אָמֵר בָּלֶק בָּן־צִפֿוּר אַל־

ינ גא הופנע מהַקּדׁן אַלֵּי בֶּעֶשֶׁה וְלְכָה־נָאֹ מָהָרָל מְאַר וְכָל אָשֶׁרִּרִהאמִר אַלַי אֱעֶשֶׂה וְלְכָה־נָאֹ קָבָּה

¹⁸ לְּיֹ אֵת ׁ הָעֶם הַזָּה: וַיַּעוֹ בִּלְּעָׁם וַיִּאֹפֶר ׁ אֶל-עַבְּרֵי בָּלֶּק אִם־יִּהֶן-לִּי בָלֶק מְלֹא בִיתוֹ כָּסֵף וְזָהָב לִא אוֹבַל לַעֲבֹר אֶת־פִּי יְהֹנָה אֱלֹהָי לַעֲשִׂוֹת קְּטַנָּה

¹⁹ אוֹ גְרוֹלֶה: וְעַתָּה שְׁבֹּוּ נֶא בָּזֶה גַם־אַתֶּם הַלְּיִלְה * שני (חמישי במחוברין)

unto him the words of Balak. 8. And he said unto them, Remain you this night, and I will bring you word again, as the Lord may speak unto me; and the princes of Moab abode with Bileam. 9. And God came unto Bileam, and said, Who are these men with thee? 10. And Bileam said unto God, Balak the son of Zippor, king of Moab, hath sent unto me, saying, 11. Behold, there is a people come out of Egypt, which covereth the face of the earth: now come, denounce it for me; peradventure I shall be able to fight against it, and drive it away. 12. And God said unto Bileam, Thou shalt not go with them: thou shalt not curse the people; for it is blessed.* 13. And Bileam rose up in the morning, and said unto the princes of Balak, Go you back to your land; for the Lord refuseth to give me leave to go with you. 14. And the princes of Moab rose up, and they went unto Balak, and said, Bileam refuseth to come with us. 15. And Balak sent yet again princes, more in number, and more honourable than those. 16. And they came to Bileam, and said to him, Thus saith Balak the son of Zippor, Do not suffer thyself, I pray thee, to be prevented from coming unto me: 17. For I will honour thee greatly, and whatsoever thou mayest say unto me will I do: and only come, I pray thee, denounce me this people. 18. And Bileam answered and said unto the servants of Balak, If Balak would give me his house full of silver and gold, I could not transgress the order of the Lord my God, to do a small or a great thing. 19. And now, I pray you, tarry ye also here this night, that I may know what the

Bileam any excuse for want of the necessary means to carry on his office as diviner.

^a By not stating the reasons for this refusal, the messengers were left in doubt as regards them. Hence they and the king thought per-

יים וְאַרְעָׁה מַה־יּמֵף יְהוֹּה דַבֵּר עִמְי : וַיָּבֹא אֱלֹהִים וּ אֶל־בִּלְעָם בִּיִּיִּדְה וַיַּאמֶר לוֹ אִם־לִקְרָא לְּךָּ בָּאוּ הָאָנָשִׁים לְןּה אִרֶּעם וְאַׁךְ אֶת־הַדְּבְּר אֲשִׁר־

אָרַבֶּר אֵלֶיךָ אֹרְתוֹ רְדְעֲשֶׂה ֹ נַיָּקְם בִּלְעָם בַּבְּלֶעם בַּבּׁלֶּךְ 21

22 רְיַחֲבְשׁ אֶת־אֲתֹנֵוֹ וַיֵּלֶךְ אָם־שָׁבִי מוֹאָב: וַיִּחַר־אַף אֱלֹהִים בִּי־הוֹצֵּךְ הוֹא וֹיִרְעַיֵּצֵב מֵלְאַךְ יְהוֶּה בַּּהֶרֶךְ לְשָׁמָן לְוֹ וְהוֹא רֹכֵב עַל־אֲתֹנוֹ וּשְׁנֵי נְעָרֵיוּ בַּּהֶרֶךְ לְשָׁמָן לְוֹ וְהוֹא רֹכֵב עַל־אֲתֹנוֹ וּשְׁנֵי נְעָרֵיוּ

וַהַּלֶּךְ בַּשָּׁרֵה וַיַּךְ בִּלְעָם אֶת־הָאָרְיוֹן לְהַפּּתָהּ וְחַרְבָּוֹ שְׁרֹוּפָּחֹ בְּיָרוֹ וַהַעִּט הָאָרווֹן מִן-רַזְּבֶּׁרְךְ מְלֵיבְ בַּבְּּרֶךְ בִּשְׁרוֹן אֶת־מֵלְאַׂךְ יְהֹנֶה נִצֵּב בַּבְּּרֶךְ אָת־מֵלְאַׂךְ יְהֹנָה בְּשָׁרוֹן אֶת־מֵלְאַׂךְ יְהֹנָה נִצֵּב בַּבְּּרֶךְ

בּרֶרֶ : וַיִּעֲמֹרֹ מַלְּצַקְרְ יְהֹנֶה בְּמִשְׁעִוֹל הַכְּרָמֵים 24

יהוֹהְ וַהִּלְחֵץ אֶל-ְהַלְּיִר וַהִּגֹרֶא הָאָתוֹן אֶרגַינֶגֵל בִּלְאֵם יְהוֹהְ וַהִּלְחֵץ אֶרּרְיָנֶגֵל בִּלְאֵם

26 אֶל־הַאֶּןיר וַיָּטֶף לְהַכּרְתָה: וַיִּיְׁסֶף מֵלְאַרְ־יְרֹּוֶרְה יָעָבְוֹר וַיְּעַמִר בְּמָקוֹם צָּר אֲשֶׁר אֵין־דֶּרֶךְ לִנְּמְוֹת

יִמֶּין וּשְּׂמְאוּל: וַתַּגֶּא הָאָרתוּן אֶרת־מַלְאַך יְהּוְּה יַהְּהְּ וַתִּרְבָּץ תַּתַחַת בִּלְעֶם וַיְּחַר־אַף בִּלְעָם וַיִּךְ אֶת־

זלטאמר לבל אכן מעיאהיעי לף כו שפיליו באלטן בפולן: נופלטן ינוני ארריפי באלטן

א שלישי בּי לַוּ נָש־טָּבֶבַ בְּיָדִי בִּי עַמָּה הַרַגְּמִיךְ: הַתְעַלְלְתָּ בִּי לַוּ נָש־טָּבֶבַ בְּיָדִי בִּי עַמָּה הַרַגְּמִיךְ: א שלישי בְּיִלִים: וַיַּאמֶר בִּלְעָם לְאָּלְרוּוֹן בִיּיּ

LORD will say farther unto me. 20. And God came unto Bileam at night, and said unto him, If to call thee the men have come, rise up, go with them; but only the word which I shall speak unto thee, shalt thou do.* 21. And Bileäm rose up in the morning, and saddled his ass, and went with the princes of Moäb. 22. And God's anger was kindled because he went; and an angel of the Lord placed himself in the way to be a hindrance to him; and he was riding upon his ass, and his two servants were with him. 23. And the ass saw the angel of the Lord standing in the way, with his sword drawn in his hand; and the ass turned aside out of the way, and went into the field: and Bileam smote the ass, to make her turn into the way. 24. But the angel of the LORD stepped into a path between the vinevards, (with) a wall on this side, and a wall on that side. 25. And when the ass saw the angel of the Lord, she forced herself against the wall, and pressed Bileam's foot against the wall: and he smote her again. 26. And the angel of the Lord went yet farther, and stood in a narrow place, where there was no way to turn either to the right or to the left. 27. And when the ass saw the angel of the LORD, she lav down under Bileäm: thereupon Bileäm's anger was kindled, and he smote the ass with a stick. 28. And the LORD opened the mouth of the ass, and she said unto Bileam, What have I done unto thee, that thou hast smitten me these three times? 29. And Bileam said unto the ass. Because thou hast mocked me: had I but a sword in my hand, I would assuredly have now killed thee.

haps, that it was because the deputation had not been commensurate with the dignity of the prophet; wherefore Balak despatched a second more numerous and honoured deputation to call him, and then for the first time, did Bileam reveal his powerlessness.

ינראטפר הָאָרון אֶל-בּלְעָׁם הַלוֹא אָנכִי אַרְנְּךְּ אָשֶׁר־רָכַבְרָתָ עָלֵי מֵעוֹרְךָּ עַר־הַיַּוֹם הַזֶּה הַהַסְבֵּן יוּגָל יְהֹוָהָ בְּעִשְּׁוֹת לְךָּ כְּהׁ וַיְּאֹמֶר לְאֹ : וַיְגַל יְהֹוָהٌ 🙃 הִּסְבַּנְתִּי לְעִשְׁוֹת לְךָּ אֶת־עִינֵי בִלְעָם וַיַּרָא אֶת־מֵלְאַהְ יְהוּוָהֹ נְצֵב בַּדֶּרֶךְ וְחַרְבָּוֹ שְׁלֻבָּח בְּיֶרְוֹ וַיִּקְר וַיִּשְׁתַחוּ לְאַבָּיו: יוֹאָמֶר אַלְיוֹ מַלְאַךְ יְרוֹנֶרוֹ עַלְ-מָה הַבִּיּרָן מַלְאַיָּ אֶרת־אָתִנְּךְ זֶה שָׁלִוֹשׁ רְנָלֵים הִנֵּה אָנֹכִי יָצֵארִתִי 33 جَاشِفُا בִּי-יָרָט רַזַבֶּרֶךְ לְנָגְדָּי : וַרִּזְרָאַנִי קָאָרְאַזּן וַתָּט לְפָנֵי זֶה שָׁלִשׁ רְגָלֵים אוּלֵיֹ גָטְתָה מִפְּנֵי כִּי צותֶתה גַּם־אְּתְכֵה הָרַגְתִּי וְאוֹתֶהּ הֶחֱיֵיתִי: וַיּאֹמֶר 34 בּלְעָׁם אֶל־מַלְאַך יְהוָהֹ חָטָארִזי כָּי לָא יָבַעְרִזי בְּי אַתֶּוֹה נִצְב לִקְרָארָזִי בַּדֶּרֶךְ וְעַתְּוֹה אִם־בְע לי: וַיּאמֶר מַלְצַּקְר יְחוָֹה אֶלֹ־ בּעִינֶיךְ אָשִׁוּבָה לְי: וַיּאמֶר מַלְצַּקְר יְחוָֹה אֶלֹ־ בּלְנָם לֵךְ עִם־הָאֲנְשִׁים וְאֶפֶס אֶת־הַדְּבֶר אֲשֶׁר־ אָדַבֶּר אֵלֶיךָ אֹתַוֹ רְעַבַבֶּר וַיֵּלֶךְ בִּלְעָם עִם־שָּׁבִי יּבְלָק: וַיִּשְׁמַע בָּלֶק בִּי־בָא בִלְעָם וַיֵּצֵא לִקְרָארׁעוֹ 36 אָרן-עֵירָ מוֹאָב אַשֶּׁרֹ עַרן-נְבָוּלֹ אַרְנֹן אֲשֶׁר 37 בּקְצֵח הַוּבְרוּל: וַיּאֹמֶר בְּלֶּיֹק אֶל־בִּלְעָׁם הַלֹאْ שָׁבּלוֹם שֶׁבַלְחְרִנִי אַבֶּלִיף לְקְרִאּ־בָּלְךְ לְפֶּה רְאַב אובל בַּבְּבֶדְ: וַיֹּאמֶר הַ אָבֶל הַדְּאָמְנָׁם לֹא אובַל בַּבְּבֶדְ: וַיֹּאמֶר 35 בּלְעָׁם אֶל־בָּלָּק הְנֵה־בָּארִגיּ אֵלֶּיִךְ עַהָּת הַיָּכְלֹ

And the ass said unto Bileam, Am not I thy ass, upon which thou hast ridden from the commencement unto this day? was I ever wont to do so unto thee? and he said, No. 31. Then the Lord opened the eyes of Bileam, and he saw the angel of the LORD standing in the way, with his sword drawn in his hand; and he bowed down his head and prostrated himself on his face. 32. And the angel of the Lord said unto him. Wherefore hast thou smitten thy ass these three times? behold, I went out to be a hindrance, because the journey which is odious to me was too quickly begun. 33. And the ass saw me, and turned aside before me these three times; if she had not turned aside from me, I would surely now not only have slain thee, but saved her alive. 34. And Bileam said unto the angel of the Lord, I have sinned; for I knew not that thou wast standing against me in the way: now, therefore, if it be evil in thy eyes, I will return home again. 35. And the angel of the LORD said unto Bileam, Go with the men; however, only the word that I will speak unto thee, that shalt thou speak; and Bileam went with the princes of Balak. 36. And when Balak heard that Bileam was come, he went out to meet him unto Ir Moab, which is on the border of Arnon, which is at the end of the boundary. 37. And Balak said unto Bileam, Did I not earnestly send unto thee to call thee? wherefore camest thou not unto me? in truth, am I not able to honour thee? 38. And Bileam said unto Balak, Lo. I am come unto thee: have I now any power whatever

^a Heb. "From thy first being," which the commentator to Mendelessohn's translation explains, from the first time thou didst ride.

^b Mendelssohn, after Rashi, and it means that though permission had been given to the gentile prophet to go to Balak, he nevertheless showed too great and culpable an eagerness to attempt cursing the people of God.

אוַכַל דַבַּר מְאָוּמָה הַדָּבָר אֲשֶּׁר יָשִִּים אֱלֹהָים בְּפִּי אֹתְוֹ אֲדַבֵּר: וַיֵּבֶלְךְ בִּרְעָם עִם־בָּלֶקְ וַיָּבְאוּ 40 קריר שווור : ווֹוֹבֹּח בֹּבֹק בָּכֹּר וֹגֹאוֹ וֹוְשְּׁלֵ<mark>ח</mark> 41 לְבִלְעֶׁם וְלַשָּׁרִים אֲשֶׁר אִרְּזוֹ: נַיְהֵי בַבֹּּכֶּןר נַיִּקַח 41 בָּלָקֹ אֶת־בִּלְעָׁם וַיַּעֲבֻ־הוּ בְּמַוֹּת בָּעֵל וַיַּרָא רַ מִשֶּׁם קְצֵה הָגָעם: נַיַּאמֶר בִּלְעָם אֶל־בָּלָק בְּנֵה־ לן, בורו שבעה מובער ורבן בן, בורו שבעה <mark>פָרָים וְשִׁבְעָה אֵילִים: וַיַּעַשׁ בְּלֶּק כַאֲשֶׁר דְבֶּר</mark> בּרְעֶם וַנַּעל בָּרֶל וּבִרְעָם פָּר וָאַיִר בַּמּוְבֵ<mark>חַ:</mark> וּיָאמֶר בּרְעָׁם רְלַבָּיִל הִירְיַנִצֵב עַעל-עְלָּתֶּה וְאֵקְלָבָה אוּצֵׁי יָקֶרֶה יְהוָרֹל לְקְרָארֹי, וּרְבַר מַרִּדֹּ יַרְאָנִי וְהַנָּרָהַזִּי בֶּלֶךְ נַיֵּלֶךְ שֶׁפִּי: נַיָּקֵר אֱלֹהַיִם אֶל-בּרְלֶעֶם וַיָּאמֶר אֵלָיו אֶר*ת-שָׁבְעַרת* רָמִּוְבְחֹ<mark>רת</mark> עַרַבְתִּי וָאָעַל פֶּר וָאַיֵל בַּמִּוְבֵּחַ: וַיָּשֶׁם יְהֹוָה דָּבָר בְּבְּי בִרְלֹעֶם וַיָּאמֶר שִׁוּב אֱלֹ-בָלֶק וְכָה חְרַבֵּר : וַיָּשָׁב אֵלָיו וְהִגָּה נָצֶב עַל־עְרֶדׁרֹתְוֹ הָוֹא וְכָל-שָׂבִי מואָב: וַיִּשָּׁא מְשָׁלוֹ וַיֹּאמֶר מִן־אָצְרֶם יַנְחֵנִי בְלֵק מֶבֶלְרִימוֹאָבֹ מֶהַרָרִי־לֶּרֶם לְכָרוֹ אֶרָה־לֵּי יְיֵעַלְבֹ וּלְבֶרוֹ וְעֲמֶה יִשְׂרָאֵל: מֶרוֹ אֶלְבׁ לְא קַבְּה אֵל וּמָרה אָזְעֹם לֹא זָעַם יְהוָה: בִּי־מֵרָאשׁ צָּרִים אָרְאָנוּ וּמִנְּכָעוֹרת אֲשׁוֹרֶנוּ הֶזֹן־עָם לְבָרֵר יִשְׁבֹּן

* רכיעי (ששי במחוברין)

to speak the least? the word that God may put in my mouth, that alone must I speak.* 39. And Bileam went with Balak, and they came unto Kirvath-chuzoth. 40. And Balak slew oxen and sheep, and sent to Bileam, and to the princes that were with him. 41. And it came to pass in the morning, that Balak took Bileam, and brought him up into the high places of Baäl, and he saw thence a portion of the people. 1. And Bileam said unto CHAP. XXIII. Balak, Build me here seven altars, and prepare me here seven oxen and seven rams. 2. And Balak did as Bileam had spoken; and Balak and Bileam offered a bullock and a ram on every altar. 3. And Bileam said unto Balak, Place thyself by thy burnt offering; and I will go, peradventure the Lord will come to meet me, and whatsoever he may show me I will tell thee; and he went thoughtfully alone. 4. And God met Bileam: and he said unto him, The seven altars have I made ready, and I have offered a bullock and a ram upon every altar. 5. And the Lord put a word in Bileam's mouth, and said, Return unto Balak, and thus thou shalt speak. 6. And he returned unto him, and, lo, he was standing by his burnt offering, he, and all the princes of Moab. 7. And he took up his parable, and said, From Aram had me Balak brought, the king of Moab, out of the mountains of the east, Come, curse me Jacob, and come, defy Israel. 8. How shall I denounce, whom God hath not denounced? or how shall I defy, when the LORD hath not defied? 9. For from the top of the rocks I see him, and from the hills I behold him: lo, it is a

^a Mendelssohn renders, "to a mountain top;" but Onkelos gives "alone;" Rashi agrees with this. Arnheim renders "devoutly." in the present version it has been endeavoured to unite both these ideas.

וּבַגוֹיִם לְא יִתְחַשֶּׁב: מֵי מָנָהֹ עַפַּר יַיַעַלְּב וּמִסְפָּ<mark>ר אֶרִהַ לְא יִתְחַשֶּׁב: מֵי מָנָה</mark> עַפַּר יַיַעַלְב וּמִסְפָּ<mark>ר אֶרִהַ יִשְּׁרְיִם</mark>

ין וּרְתָהִי אַחֲרִירָתִי בְּמְהוּ: וַיָּאמֶר בָּלָלְ אֶל־בִּלְּעָׁ<mark>ם</mark> מֵּרֹי עִשִּׂירָ לִי לָלְבֹב אִיְבַיֹּ לְלַחְתִּיךְ וְהִגָּה בֵּרַבְּרָ**ה**

¹² בָּרֵך: וַיַּאָעוֹ וַיִּאמֶר הֲלֹא אֵרוֹ אֲשֶׁר יָשֵּׁים יְה**וָהֹ** בְּפִּי אֹרְזוֹ אֶשְמִר לְרַבֵּר: וַיֹּאמֶר אֵלָיו בָּלָק לְךְּדּ

ג נָא אָתִּי אֶל־מָקוֹם אַחֵר אֲשֶׁר הִּרְאֶנוּ מִשֶּׁם אָפֶּם קצָהוּ הִרְאֶה וְכָלְוֹ לָא הִרְאֶה וְקָבְנוֹ־לִי מִשֵּׁם:

אַל־רָאשׁ הַפִּפְגֶּה נִיּבֶּן אַלַים אָל־רָאשׁ הַפִּפְגָּה וַיִּבֶּן וּיִבֶּן

אָל־בָּלֶּלְ הִרְעַיִצְב בָּה עַל-עָלָרֶעָך וְאָיִל בַּמּוְבְּחַ: וַיּאֹמֶר אָלֶרֶעָה וְאָלֹּכֶּי אָקּרֶרה אֶל־בָּלֶּלְ הִרְעַיִצְב בָּה עַל-עָלֶרֶעָך וְאָנֹכִי אָקּרֶרה

יוֹלָקר יְחֹנָהֹ אֶל-בִּרְ עָׁם וַיִּשֶׁם דָּבֶר בְּבְּיוֹ 16 בְּהֹ: וַיִּקָּר יְחֹנָהֹ אֶל-בִּרְ עָׁם וַיִּשֶׁם דָּבֶר בְּבְיוֹ

וְרָינָּוֹ נָצָב´ עַל־עָלְרֹתוּ וְשָׁרֵי מוּאָב אִרְאוֹ וַיָּאמֶר וְיָבָא אֵלְיוּ וְרִינָּוֹ נָצָב´ עַל-עַלְרֹתוּ וְשָׁרֵי מוּאָב אִרְאוֹ וַיָּאמֶר

18 כן בּלָק מַחַ־דַּבֶּר יְהַוְה: וַיִּשָּׁא מְשָׁרוּ וַיִּאמֵר

יל וְיבֵלֶּלְ וְשֲׁמֶּע הַאֲזִינָה עָרֵי בְּנָוֹ צִפְּר: לַא אִישׁ בּלֹלְ וְיַבְּלֶּב וּבֶּן־אָרֶם וְיִהְנֶחֶם הַהַוּא אָמֵר וְלַא יֵעֲשֶּׂ<mark>ה</mark>

יוֹרֶבֶּר וְלְּאׁ יִקִּימֶנְּה: הַנֵּרה בָרֵךְ לְלֶקְחְהִי וּבֵרֶךְ בַּרֶ

ין לְא אֲשִׁיבֶנָה: לְא־הִבִּים אָנֶן בְּיַעֵלְב וְלְא־רָאֵה עמָל בִּיְשְׂרָאֵל יְהֹוָה אֱלֹהִיוֹ עִפֹּוֹ וּרְתרוּעָרת מֶלֶךְ

ין אַל מְוֹצִיאָם מִמְּצְרֶיִם כְּתְוֹעֲפְּׂרת רָאָם לְוֹ: * חמשי

people that dwelleth alone, and among the nations it shall not be reckoned. 10. Who can count the dust of Jacob, and number the fourth part of Israel? May my soul die the death of the righteous, and may my last end be like his! 11. And Balak said unto Bileam, What hast thou done unto me? to curse my enemies I took thee, and, behold, thou hast even blessed them. 12. And he answered and said. Must I not take heed to speak that which the Lorp may put in my mouth ?* 13. And Balak said unto him, Come, I pray thee, with me unto another place, from where thou canst see them; nevertheless a portion of them only wilt thou see, but the whole of them thou wilt not see; and denounce me them from there. 14. And he brought him into the field of the watchmen, on the top of Pisgah, and he built seven altars, and offered a bullock and a ram on every altar. 15. And he said unto Balak, Place thyself here by thy burnt offering, while I meet (the Lord) yonder. 16. And the Lord met Bileam, and put a word in his mouth, and said. Return unto Balak, and thus shalt thou speak. 17. And he came to him, and behold, he was standing by his burnt offering, and the princes of Moab with him; and Balak said unto him, What hath the Lorp spoken? 18. And he took up his parable, and said, Rise up, Balak, and hear; bend hither thy ear unto me, son of Zippor: 19. God is not a man, that he should lie; neither the son of man, that he should repent: hath he said, and shall he not do it? and hath he spoken, and shall he not fulfil it? Behold, to bless I have received (the word): and he hath blessed, and I cannot reverse it. 21. He hath not beheld iniquity in Jacob, nor hath he seen perverseness in Israel: the Lord his God is with him, and the glory of the king dwelleth among him. 22. God, who brought them out of Egypt, is to them like the heights of the reëm. 23. Surely

23 כֵּי רֹא־נַחַשׁ בְּיַעַלְבֹ וְלֹא־הֶקְסֶם בְּיִשְׂרָאֵל בָעָרוּ יָאָמֶר לְיַעַקבֹ וּלְיִשְׂרָאֵל מַרוּ־בָּעָל אֵל: הֶן־עָםֹ 24 אָמֶר לְיַעַקבֹ וּלְיִשְׂרָאֵל בָּלֶבִיאֹ יָלְוּם וְבַאָּרֵי יִרְעַנֻשֵּׁא לְא יִשְׁבַּבֹ עַר־ יאבר פֶּרף וְדִם־חַלְלֵים יִשְׁהֶּזה: וַיָּאמֶר בָּלְלְ 25 אֶל-בִּרְעָׁם גַם־קֹב לָא תְקְבֵנוּ גַם־בָּבֶךְ לְא יָּבֶרְכֶנּוּ : נַיַען בִּלְעָׁם נַיָּאֹמֶר אֶל־בָּלֶק הֲלֹא דְבַּרְתִּי 26 אַלֵיוּדָּ לַצִּאמֹר כָּל אֲשֶׁר־יְרַבֵּר יְחוָֹה אֹתְוֹ אֱעֲשֶׂה 27 וַיָּאטֶר בָּלָלְ אֶל־בִּלְעֶׁם לְבָרו־נָאֹ אֶקַחַלְּ אֶל־ מָקוֹם אַחֵר אוּלַי יִישַׁרֹ בְּעִינֵי הָאֱלֹהִים וְקַבְּתוֹ 28 לֵי מִשֶּׁם: וַיִּקָּח בָּלֶק אֶרת־בְּלְעָבם רָאשׁ הַפְּעוֹר 29 הַנּשְׁקָף עַל־פְּגֵי הַיְשִׁימִן: וַיָּאמֶר בּלְעָם בּיִּ בָּלֶׁק בְּנֵח־לֵי בָוֶה שִׁבְעַה מִוְבְחֻרֹת וְהָכֵן לִי בָּוֶּה שְּבְעָה פָּרָים וְשִׁבְעָה אֵילְם: וַיַעשׁ בָּלָּק בַּאֲשֶׁר 🔞 שִׁבְעָה בָּיִלְם בּאֲשֶׁר ר אָפֵר בּלְעָם וַנָעַל פָּר וָאָיִל בַּמִּוְבְּחַ: וַיִּרְא בִּלְעָׁם בִי פֿוֹב בְּעִינֵי יְהוָרוֹ לְבָרֵךְ אֶרת־יִשְׂרָאֵל וְלְאַד הַלֵּלְ רְפַעַעם־בְּפַעם לְקְרַאת נְחָשִׁים נִיֶּשֶׁת אָר־הַפְּרָבֶּר פָּנָיו: וַיִּשְּׁא בִלְעָם אֶרּ־עֵינִיו וַיִּרְאֹ 2 כֻּלֹים אֶרּ־תֵינִיו וַיִּרְאֹ 2 כֶּלִים אֶרּ אֶרג־יִשְׂרָאֵל שֹבֶן רִשְׁבָמֶיו וַרְּתְרָי עָבֶּיו רְוּחַ אָלהִים: וַיִּשָּׁא מְשָׁלִוֹ וַיֹּאמֶר נְאָם בּלְעָםׁ בְּנֵוּ בְעֹר וּנְאֶם הַנֶּבֶר שְׁתֶם הָעִין: נְאֶם שֹׁמֵעַ אִמְרֵי־ אָל אָלשֶׁר פַחֲוַרָז שַבַּי יֶחֱוֶה נֹפֵל וּנְלְוּי עִינָיִם:

* ששי (שביעי במחוברין)

there is no enchantment in Jacob, nor is there any divination in Israel: at the proper time it shall be said to Jacob and to Israel, What God doth work. 24. Behold, it is a people. that shall rise up as a lioness, and as a lion shall it raise itself: it will not lie down until it eat the prey, and drink the blood of the slain.2 25. And Balak said unto Bileam, Neither shalt thou curse them, nor shalt thou any wise bless them. 26. But Bileam answered and said unto Balak, Have I not spoken unto thee, saying, All that the Lord will speak, that must I do ?* 27. And Balak said unto Bileam, Come, I pray thee, I will take thee unto another place; peradventure it may be pleasing in the eyes of God that thou mayest curse them for me from there. 28. And Balak took Bileam unto the top of Peor, that looketh toward the desert. And Bileam said unto Balak, Build me here seven altars, and prepare me here seven bullocks and seven rams. And Balak did as Bileam had said, and offered a bullock and a ram on every altar. 1. And when CHAP, XXIV. Bileam saw that it was pleasing in the eyes of the Lord to bless Israel, he went not, as at other times, to seek for enchantments, but he set his face toward the wilderness. 2. And Bileam lifted up his eyes, and when he saw Israel encamped according to their tribes, there came upon him the spirit of God. 3. And he took up his parable, and said, Thus saith Bileam the son of Beor, and thus saith the man whose eyes are open: 4. Thus saith he who heareth the sayings of God, who seeth the vision of the Almighty, falling down, but having his eyes open: 5. How

^a Bileam compared Israel to the various animals famed for strength, and also with plants of beauty. So also, in speaking of God, in v. 22, and xxiv. 8, he represents Him as a high rock, accessible only to the horned reëm, probably here the chamois or gazelle, thus exhibiting the unconquerable power which protects Israel.

בַּמרו־פִיבוּ אָהָבֶייךּ יַעַקְבֹ מִשְׁבְנוֹבֶיךּ יִשְׂרָצֵאל : בּנְחָרֵים נִשִּׁיוּ בְנַנִּה עֲלֵי נָהֶר בַּאֲהָלִים נְפַע יְהֹּלָה בָאַרָזִים עַלֵּי־מָיִם: יְזַל־מַּיִםׁ מְדֵּלְיָּי וְזַרְעוֹ בְּמַיִם רַבִּים וְיָרֶם מֵאֲנֵגֹ מַלְבֹּוֹ וְתַנַשֵּׁא מַלְכָתְוֹ: אָל מְוֹצִיאַוֹ מִמְּצְרַיִם כְתְוֹעֲפָּת רְאָם לְוֹ יאבֵׁל גוֹיַם צָּבָיו וְעַצְמְרֹבִיהֶם יְנָרֵם וְחִצֵיו יִמְחָץ: כָּרַע שָבַב בַּאַרָי וּכְדָלְבִיא מִי יִקִימֶנוּ מְבַרַבֵיךּ בְּרוּךְ יוֹאְרֵרֵיךְ אָרוּר: וַיְחַר־אַף בָּלָלְ אֶל־בִּלְעָם וַיִּסְבְּּקְ 10 אָת־בַּפָּיו ניּאמֶר בָּלֶ־לְ אֶל-בִּרְעָׁם לְקְבֹּ אִיְבֵי קָרָארֹיִיךְ וְהִנֵּה בַּרַכְּהָ בָבֵׁךְ זֶהְ שָׁלֹשׁ פְּעָמִים: יו וְעַתָּה בְּרַח־לְךָּ אֶל־מְקוֹמֶךְ אָמַרְהִזּי כַּבֵּר אְכַבֶּרְדְּ יוֹרָגָר בְּלְעָם אֶל־ מַבָּבְוֹר : וַיִּאמֶר בִּלְעָם אֶל־ 12 בָלֶק הַלֹא גַּם אֶל-מַלְאָבֶיךְ אֲשֶׁר־שָׁלַחְהָ אֵלֵי ¹³ דַּבַּרְרָתִי לֵאמְר: אָם־יִהֶען־לִּי בָלָק מְלָא בִירעוֹ בָּכֶּף וְזָרָבֹ לָא אוּבַׁל לַעַבֹּרֹ אֶת־פֵּי יְהוָּה לַעשׁוֹת טוברו או רָעָרו מִלְבֵּי אֲשֶׁר־יְרַבֵּר יְרוּנָה אֹרְנוֹ אַיָעַצְלְּ לְעַמֶּי לְכָהֹ אִיּעַצְלְּ בְּוֹעַתְּי לְכָהֹ אִיּעַצְלְּ בְּוֹ יַעְשֶּׁר הָעָם הַעֶּה לְעַמְּךָ בְּאַחֲרָית הַיָּמִים : אַשֶּר יַעַשָּׁה הָעָם הַעָּה לְעַמְּךָ וַיִּשָּׁא מְשָׁרְוֹ וַיֹּאמֶר נְאָהם בִּרְעָם בְּנִוֹ בְעֹר וּנְאָם הַגֶּבֶר שְׁרָזם הָעִין: נְאָם שֹׁמֵעַ אִמְרֵי-אֵׁל 16 יְיֹבֵעַ בַּעַרג עֶרְלְיוֹן מַחֲוַרָה שַׁבּיּ יֶחֱזֶּה נפֵּל וּגְלְוּי

* בראש העמור

* שביעי

goodly are thy tents, O Jacob, thy tabernacles, O Israel! 6. As streams are they spread forth, as gardens by the river's side, as aloe trees, which the Lord hath planted, as cedar trees beside the waters. 7. Water runneth out of his buckets, that his seed may be moistened by abundance of water, and above Agag shall his king be exalted, and his kingdom shall be raised on high. 8. God who brought him forth out of Egypt, is to him like the heights of the rëem; he will devour nations, his enemies, and their bones he will break, and pierce them through with his arrows. 9. He coucheth, he lieth down as a lion, and as a lioness: who shall make him rise up? They that bless thee be blessed, and they that curse thee be cursed. 10. And the anger of Balak was kindled against Bileam, and he struck his hands together: and Balak said unto Bileam, To denounce my enemies did I call thee, and, behold, thou hast even blessed them these three times. 11. And now flee thou to thy place: I thought to honour thee greatly: but, lo, the LORD hath kept thee back from honour. 12. And Bileam said unto Balak, Did I not already speak to thy messengers whom thou sentest unto me, saying, 13. If Balak would give me his house full of silver and gold, I could not transgress the order of the Lord, to do good or evil out of my own heart; what the Lord will speak, that must I speak ?* 14. And now, behold, I go unto my people: come, I will advise thee against what this people will do to thy people in the latter days. 15. And he took up his parable and said, Thus saith Bileam the son of Beor, and thus saith the man whose eyes are open: 16. Thus saith he who heareth the sayings of God, and knoweth the knowledge of the most High, who seeth the vision of the Almighty, falling down, but having his eyes open: 17. I

דַלַך כּוּלָב מְיְעָלְב וְלָא עַהָּה אֲשׁוּהֶנוּ וְלָא קְרְוֹב דַלַך כּוּלָב מְיְעָלִב וְלָא עַהָּה אֲשׁוּהֶנוּ וְלָא קְרְוֹב

וּמָחַץ בַּאֲרָעִי מוּאָב וְקַרְקַר כָּל־בְּגֵי־שֵׁרע: וְהָיָּה בּּאַרְתַי מִוּאָב וְקַרְקַר בָּל־בְּגֵי־שֵׁרע: וְהָיָּה בֵּאָר אִיְבֵיו וְיִשְּׂרָאֵל בּאַר בּאִיְבֵיו וְיִשְׂרָאֵל

יול: וְיֵרְדְּ מִייְעַקְבֹּ וְהָאֶבִיר שָׁרִיר מֵעִיר: 19 עָשֶׁה חָיִל:

ניִרְאַ אֶת־יַעַמָלֵק וַיִּשָּׂא מְשָׁלוֹ וַיֹּאמֶר רֵאשִׁית 20

גוּיִם עֵמֶלֵּק וְאַחֲרִירְזוֹ עֲרֵי אֹבֶר: וַיִּרְאֹ אֶת־הַבְּיְנִיׁ 21 נִיּאָמֶר אֵירָזוֹ מְוֹשָבֶּךְ וְשִׂים בַּפֶּלַע וַיִּאָמֵר אֵירָזוֹ מְוֹשָבֶּךְ וְשִׂים בַּפֶּלַע

קנֶך: כִי אָם־יִרְדָיֶרוּ לְבַעֵר בֶקִין עַר־<mark>טָרוּ אַשְּוּר ²²²</mark>

י אָשְׁבֶּרָ: וַיִּשָּׁא מְשָׁלְוֹ וַיִּאמֶר אוֹי מִי יְחְיֶה מִשְּׁמִוֹ אֵלֹ: 🛂 תִּשְׁבֶּרָ: וַיִּשָּׂא מְשָׁלָוֹ

אַנּוּדְעָבֶר וְגַם־הָוּא אַשְׁוּר וְעִנּוּדְעָבֶר וְגַם־הָוּא 24 בּרִּעים וְעִנְּוּ אַשְׁוּר וְעִנּוּדְעָבֶר

בּ עָרֵי אֹבֶר: וַיָּקָם בִּלְעָם וַיֵּלֶךְ וַיָּשֶׁב לְמְקֹמֶוֹ וְגַם־ בָּלֶק הָלַךְ לְדַרְכִּוֹ:

רַה נַיִּשֶׁב יִשְּׂרָאֵל בַשִּׁמֵים נַיָּחֶל הָעָּׁם לִוְגִוּרת אָל־

ב בְּנִוּת מוֹאָב : וַתִּקְרָאוּ, לְעָׁם לְוֹבְחֵי אֱלְהֵיהֵן

ישְׁרָאֵל לְבַעל פְעֲוֹר וַיְּחַר־אַף יְהוֶדְּה נִישְּׁרָאֵל:
ישְׂרָאֵל לְבַעל פְעֲוֹר וַיְּחַר־אַף יְהוֶדָה בִישְׁרָאֵל:

ַנּיּאמֶר יְרוּזָּה אֶל־מֹשֶּׁה ֻקַח אֶת־כָל־רָאשֵי רְזְעֶׁם וְיִּשֶׁב חֲרָזן אַף־ וְהוֹקַע אוֹרֶעם לֵיהוָה גָגֶר הַשָּמֶשׁ וְיָשֶׂב חַרְזוֹן אַף־

ז יְהוֹהַ מִישְׂרָאֵל: וַיָּאמֶר משֶּׁה אֶל־שְׂבְּמֵי יִשְׂרָאֵל הַיְרְגוּ אָיש אָבּנְשִּׁיו הַזּנְצְמָרִים רְלַבַער פְּעוֹר:

see him, but not now: I behold him, but not nigh; there cometh forth a star out of Jacob, and there riseth a sceptre out of Israel, and he smiteth the chiefs of Moab, and destroyeth all the children of Sheth. 18. And Edom shall be a conquest, and Seir shall be a conquest for his enemies; and Israel shall do valiantly. 19. And there shall rule the one from Jacob, and he shall destroy whatever escapeth out of the city. 20. And when he looked on Amalek, he took up his parable, and said, The first of the nations is Amalek: but his latter end shall be destruction for ever. 21. And he looked on the Kenites, and took up his parable. and said, Strong is thy dwelling-place, and placed on the rock is thy nest. 22. Nevertheless the Kenite shall be wasted, whither will Asshur carry thee away captive? 23. And he took up his parable, and said, Alas, who shall live when God doth appoint this one? 24. But ships will come from the coast of Kittim, and will afflict Asshur, and will afflict Eber, and he also will be given to destruction for ever. 25. And Bileam rose up, and went and returned to his place: and Balak also went his way.

CHAP. XXV.

1. And Israel abode in Shittim, and the people began to commit incest with the daughters of Moäb.

2. And they called the people unto the sacrifices of their gods: and the people did eat, and bowed down to their gods.

3. And Israel joined themselves unto Baälpeor: and the anger of the Lord was kindled against Israel.

4. And the Lord said unto Moses, Take all the heads of the people, and hangb them up before the Lord, in the face of the sun, that the fierce anger of the Lord may be turned away from Israel.

5. And Moses said unto the judges of Israel, Slay ye every one his men that were

^a When God sends Asshur to execute his will. See Isaiah x. 5.

b "And judge and slay him who deserves death."—Onkelos.

יְהַנֵּה אִישׁ מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל בָּא וַיַּקְרֵב אֶל־אֶחִיוֹ אָרִישׁ מִבְּנִי יִשְׂרָאֵל בָּא וַיַּקְרֵב אֶל־אֶחִיוֹ אֶרִיביה בְּנִי־ אָרִי־הַפִּרְיָנִּית לְעִינֵי מִשְּׁח וּלְעֵינֵי כָּלֹ־עָרַת בְּנֵי־ יִשְׂרָאֻל וְהַפִּּרְן בֹּלִים פֶּרַח אָהֶל מִוֹעֵר ֹ וַיִּרְא יִשְׂרָאֻל וְהַפִּּרְן בֹלִים פֶּרַח אָהֶל מוֹעֵר ֹ וַיִּרְא

ז פִינְחָם בּוֹ־אֶלְעוֹּר בּוֹ־אַרְהַלוֹ הַבּנֹגֵן וַנְּכָּןם מִרְּנוֹךְ

אַלַר אִישׁ־יִשְׂרָאֵלֹּ װְלָכֵח רָמַח בְּיִרוֹ : וַיִּבְאֹל אַחַר אִישׁ־יִשְּׂרָאֵלֹּ אַל־הַאָּלָּה וַיִּדְקֹרֹ אֶת־שְׁנִיהֶׁם אֲרֹֹ אִישׁ יִשְׂרָאֵלֹּ אָת־שְׁנִיהֶׁם אֲרֹֹ אִישׁ יִשְׂרָאֵלֹ וְאֶרֹּ הַמָּגַּפָּה מַאָל וְצֶלְרָתָה וַבְּאָשְׁרֹ הַמַּגַפָּה מֵאָל

פּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל : וַיִּהְיוֹּ הַמֵּהָים בַּמַּגַּבֶּה צַּרְבָּעָה

יָעֶשְׂרֶים אֶלֶף:

יוֹ אֶת־בְּגֵי־יִשְׂרָאֵל בְּקְנָאָרְתִי: לָבֵן אֱמֶר הִנְנִי נֹרְתון לְוֹ

13 אֶת־בְּרִיתֵי שָׁלְזֶׁם: וְהַיְתָה לֹּוֹ וּלְזַרְעוֹ אַקְרָיוֹ בְּרִית בְּהָנַת עוֹלֶם הַחַחַת אֲשֶׁר קנֵא בִארֹהָיו

דַּנְפָבֶּר עַל-בְּגֵי יִשְׂרָאֵל : וְשֵׁם אִישׁ יִשְׂרָאֵל הַפָּבָּר עַל-בְּגֵי יִשְׂרָאֵל : וְשֵׁם אִישׁ יִשְׂרָאֵל

סַלְוּאַ נְשִׂיא בִירֹז-אָב לַשִּׁמְענְיּי : וְשֵׁׁם הָאִשְּה הַמָּבֶּה הַמִּרְיָנָיִת כָּוְבֵּי בַת־צְוּר רָאִשׁ אָמְוֹת בֵּית־ אֵב בְּמִרְיָן הָוּא:

וַיְרַבֶּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵאמְר: צָּרְוֹר אֶת־הַמִּרְיָנְיְם 16 וֹיְרַבֵּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵאמְר: צָרְוֹר אֶת־הַמִּּרְיָנְיְם * מפּטיר * זעירא * ו קטיעא

joined unto Baäl-peor. 6. And, behold, one of the children of Israel came, and brought unto his brethren a Midianitish woman before the eyes of Moses, and before the eyes of all the congregation of the children of Israel, and they were weeping before the door of the tabernacle of the congregation.* 7. And when Phinehas, the son of Elazar, the son of Aaron the priest, saw it, he rose up from the midst of the congregation, and took a javelin in his hand; 8. And he went after the man of Israel into the tent, and thrust both of them through, the man of Israel, and the woman through her body; and the plague was stayed from the children of Israel. 9. And those that died in the plague were twenty and four thousand.

10. And the Lord spoke unto Moses, saying, PINECHAS. 11. Phinehas, the son of Elazar, the son of Aaron the priest, hath turned away my wrath from the children of Israel, while he was zealous in my stead in the midst of them, that I consumed not the children of Israel in my indignation. 12. Therefore say, Behold, I give unto him my covenant of peace: 13. And it shall be unto him and to his seed after him as a covenant of an everlasting priesthood; because he was zealous for his God, and made an atonement for the children of Israel. 14. Now the name of the man of Israel that was slain, who was slain with the Midianitish woman, was Zimri, the son of Salu, a prince of a house of a father among the Simeonites. 15. And the name of the Midianitish woman that was slain was Cozbi. the daughter of Zur; he was head of tribes, of a house of a father in Midian.

16. And the Lord spoke unto Moses, saying, 17. Attack

^a Heb. "In his avenging my vengeance;" meaning, that Phineas executed the judgment which the Lord would have executed upon the daring Zimri.

וּ וְהִכִּירֶזם אוֹרֶזם: כִּי־צְרָרִים הֵםּ לָבֶּם בְּנִכְלֵיהֶם בּּוּ לְבֶּם בְּנִכְלֵיהֶם בִּּבּ בְּלֵּטִ לָבֶם עַל־דְּבֵּר פְּעוֹר וְעַל־דְּבֵּר כְּזְבִּיּ בַּת־נְשֵׂיא מִרְיָן אֲחֹהָם הַפָּבָּח בִיוֹם־הַפֵּנֵפָּח עַל־

ל דַבָר פְּעוֹר: וַיְהָי אַחֲרֵי הַפַּגַּפֶּה פ

וַיָּאמֶר יְחנָהֹ אֶל־משֶּׁה וְאֶל אֶלְענֶר בָּן־אָהַרֹן הַכּהַן לאמר: שְאוּ אֶרת־רַאשׁוּ בָּל־עַרַרת בְּגִי־יִשְׂרָאֵל ² מַבָּן עֶשְׂרִים שְׁנָה וָמַעְלָה לְבֵית אֲבֹתֶם כָּל־יצֵא

צָבֶא בְּיִשְׁרָאֵל: וַיְרַבֵּר ְ משָׁרו וְאֶלְעוֹרְ הַכּהָן 3

אֹרֶנם בְּעַרְבִּת מוֹאֶב עַל־יַרְבֵּן יְבַחוֹ לֵאמְר: מִבֶּן עשְׂרִים שָׁנָה וָמֶעֶרָה בַּאֲשֶׁר צִנָּה יְהנָה אֶרִתּ־ משֶׁרוֹ וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל רַהיִצְאִים מֵאֶרִץ מִצְרָיִם:

⁵ ראובן בְּכָוֹר יִשְׂרָאֵל בְנֵי רְאַוּבֵׁן חֲנוֹךָ כִּשְׁבַּחַ<mark>ת</mark>

קַתְנבִי לְפַלְּוּא מִשְפַחַת הַפַּלְאִי: לְחֶצְרוֹ מִשְּפַּחַת - הַפַּלְאִי: לְחֶצְרוֹ מִשְׁפַּחַת

קָרוֹגֵי לְכַרְמִּי מִשְׁפַּחַת הַכַּרְמִי: אֵלֶּה מִשְׁפְּחָת דָּרְראוּבִגִי וַיִּהְיַיּ פְּאָבִייְהֶׁם שְׁלֹשֶׁרֹחְ וְאַרְבָּּעִיםׂ

י אֶלֶף וּשְבַע מֵאות וּשְלשִים: וּבְגֵי פַּלּוּא אֱלִיאָב •

וֹבְנֵי שֵּלִיאָב נְמוּצֵאל וְדְרָתוֹ וַאֲבִירֶם הְוֹא־דָרֹבָן
 וַאֲבִירָם קְרָוֹאֵי הָעַרָה אֲשֶׁר הִצוּ עַל־משֶׁה וְעַל־נַעְלַם בְּרָוֹאֵי הָעַרָה אֲשֶׁר הִצוּ עַל־משֶׁה וְעַל־

10 אַהַרן בַּעַרַת-לְרַח בְּהַצִּרָהם עַל-יְהְוָה: וַתִּפְּהַיֹּח הָאָרֶץ אֶת־פִּיהָ וַהִּבְלַע אֹהֶם וְאֶרת־קְרַח בְּמְוֹת הַעַרֶה בַּאָכָל הָאֵש אַרת חֲמִשִּׁים וּמָאתַׁיִם אִיש * שני the Midianites and smite them: 18. For they are enemies unto you with their wiles, wherewith they have beguiled you in the matter of Peor, and in the matter of Cozbi, the daughter of a prince of Midian, their sister, who was slain on the day of the plague for Peor's sake. 1. And it came to pass after the plague.

That the Lord spoke unto Moses and unto Elazar the son of Aaron the priest, saying, 2. Take ye the sum of all the congregation of the children of Israel, from twenty years old and upward, according to the house of their fathers, all that are able to go to war in Israel. 3. And Moses with Elazar the priest spoke with them in the plains of Moab by Jordan opposite Jericho, saying, 4. (Takeb the sum of the people,) from twenty years old and upward; as the Lord commanded Moses and the children of Israel, who went forth out of the land of Egypt.* 5. Reuben, the eldest son of Israel: the children of Reuben; of Chanoch, the family of the Chanochites; of Pallu, the family of the Palluites; 6. Of Chezron, the family of the Chezronites; of Carmi, the family of the Carmites. 7. These are the families of the Reubenites; and those that were numbered of them were forty and three thousand and seven hundred and thirty. 8. And the sons of Pallu: Eliab. 9. And the sons of Eliab: Nemuël, and Dathan, and Abiram. These are Dathan, and Abiram, men called to the assembly, who strove against Moses and against Aaron in the company of Korach, when they strove against the Lorp: 10. And the earth opened her mouth, and swallowed them up together with Korach, whilst that company died, when the

a i. e. By the descent from the father's side, as above i. 2.

^b The words enclosed in parentheses are not in the Hebrew, as is likewise the case with nearly all others marked thus in this version; but they are such as are absolutely required by the context.

11 וַיְּהְיָוּ רְלֵבֶס: וּבְנֵי־קְרַח לֹא־מֶתוּ: ם יי שִׁמְעוֹן לְמִשְׁפְחֹתָם לְנְמוּאֵלֹ מִשְׁפַּחַתֹּ הַנְמָוּאֵלִי בּיִנְמוּאֵלִי בּיִנְמוּאֵלִי רְיָמִין מִשְׁפַחַת הַנְמֵיגִי רְיָבִין מִשְׁפַּחַת הַנְּבִינִי: נו לְיֶּבֶח מִשְׁפַחַת הַזַּרְתֶי לְשָאוּל מִשְׁפַחַת הַזַּשְּאוּלְי: אַלֶּה מִשְׁפְּחָרֹת רַזשִּמְעֹנֵי שְׁנַיִם וְעַשְׂרֵים אֱלֵף 14 ס בְנֵי נָדٌ לְמִשְׁפְחֹתָם : ומאתים 15 לְצְפוֹן מִשְפַּחַתֹּ הַצְפוֹנִי לְחַנִּי מִשְפַחַת הַחַנִּי 16 לשוני משְפַחַת הַשוּנִי: לְאָוְנִי מִשְׁפַחַת הָאָוֹנִי 16 ין לְעַרִּי מִשְׁפַּחַרת הָעַרִי: לַאֲרוֹד מִשְׁפַּחַת הָאֲרוֹרֵי לְאַרוֹרִי מְשְׁפַּחַת הָאֲרוֹרֵי 18 לְצַבּרָבֵלִי מִשְׁפַחַרת הָאַרְאֵלִי: אֵלֶה מִשְׁפְּחָרת בני־גר רלפָקריהם אַרְבָּעִים אֶכֶּף וְחֲמֵשׁ ס בְּנֵי יְהוּדֶה עַר וְאוֹנֵן וַיָּמֶת עֵר 19 בּנִי יְהוּדֶה בַּר וְאוֹנֵן וַיָּמֶת עֵר יואוגן בְּאֶרֶץ בְּגַען: וַיְרְיַיּ בְגֵי־יְהוּדָה ֹ לְמִשְׁבְּחֹתָם 20 יוֹיְרְיַיּ לְשֵלָה מִשְׁפַּחַרוֹ הַשֵּׁלְגִּי לְבֶּּכֶץ מִשְׁפַּחַת הַפַּרְצִי 21 לֶיֶבֶרח מִשְׁפָּחַרת הַזַּרְחָי : נַיְרְהַיָּיּ בְנֵי־בֶּׁבֶץ לְחָצְרֹׁן משפחת בוחצרגי לחמול משפחת בוחמולי: אָלֶה מִשְׁפְּחָרֹת יְהוּרֶה לִבְּקְרֵיהֶם שׁשָּה וְשִׁבְעֵים אֶלֶף וַחֲמֵשׁ מֵאְוֹת: ס בְּגֵי יִשְּׁשׁבְרֹ 23 לְמִשְׁפְחֹלָם הוּלֶע מִשְׁפַחַרוּ הַהְוּלָעִי לְפִּנְּר. משְפַחַת הַפוּנִי : לְיָשׁוֹב מִשְפַחַת הַיָּשָׁבֵי לְשִׁמְה'ן מְשָׁפַּחַרת הַיִּשְׁמִרגִי: אֱלֶרוֹ מִשְׁפַּחְרֹת יִשְּׁשׁבֶר

fire devoured the two hundred and fifty men: and they became a sign.² 11. But the sons of Korach died not.

12. The sons of Simeon after their families: of Nemuël, the family of the Nemuëlites; of Yamin, the family of the Yaminites; of Yachin, the family of the Yachinites; 13. Of Zerach, the family of the Zarchites; of Shaül, the family of the Shaülites. 14. These are the families of the Simeonites, twenty and two thousand and two hundred.

15. The children of Gad after their families: of Zephon, the family of the Zephonites; of Chaggi, the family of the Chaggites; of Shuni, the family of the Shunites; 16. Of Ozni, the family of the Oznites; of Eri, the family of the Erites; 17. Of Arod, the family of the Arodites; of Arëli, the family of the Arëlites; 18. These are the families of the children of Gad according to those that were numbered of them, forty thousand and five hundred.

19. The sons of Judah were Er and Onan: and Er with Onan died in the land of Canaan. 20. And the sons of Judah after their families were: of Shelach the family of the Shelanites; of Perez, the family of the Parzites; of Zerach, the family of the Zarchites. 21. And the sons of Perez were: of Chezron, the family of the Chezronites; of Chamul, the family of the Chamulites. 22. These are the families of Judah, according to those that were numbered of them, seventy and six thousand and five hundred.

23. The sons of Issachar after their families: of Tola, the family of the Tolaites; of Puva, the family of the Punites: 24. Of Yashub, the family of the Yashubites; of Shimron, the family of the Shimronites. 25. These are the families of Issachar according to those that were

^a The punishment inflicted on the transgressors must always be looked upon as a means of guarding others against following the sinful course, through which the evil was brought upon the sinners; hence

רְבְּבְּקְבִיהֶם אַרְבָּעָה וְשִׁשֵּׁים אֶרֶף וּשְׁלְשׁ בְנֵי וְבוּלְן : מאות 26 خُرِمْهُ وَارْبُ رَفْرُدُ مُهُوْتُ لِي تُولُونُ لِهُ الْمُعْرِالُ מְשָׁפַּחַת הָאֵלֹגִי לְיַּחְלְאֵל מִשְׁפַּחַת הַיַּחְלְאֵלִי: 27 אָלֶה מִשְׁפְּחָת הַזְּבְוּלֹנֵי לְפְּקְבִיהֶם שִׁשִּׁים אֶלֶף בא וַחָמֵשׁ מֵאְוֹת: בני יוסף 20 לְמִשְׁבְּחֹתֶם מְנַשֶּׁה וְאֶפְרָיִם: בְנֵי מְנַשָּׁה לְמָבִיר מְשְׁפַחַת הַשָּׁכִילִי וּמָכָיר הוֹלְיר אֶת־גּּלְעֶר אֶלֶה בְנֵי גִּלְעָר אִיעֶּעֶר אִיעֶּעֶר אִיעֶּעֶר אִיעֶּעֶר יּזּבְלְעָר אִיעָּעֶר יּזּבְּעָר אִיעָּעָר אַיַּעָּער יּזּבְעַר אַיַּעָּער אַיַּעָּער יּזּבְעַר אַיַּעָּער יּזּבְעַר אַיַּעָּער יּזּבְעַר אַיִּעָּער יּזּבְעַר אַיִּעָּער יּזּבְעַר אַיִּעָּער יִּזּבּער אַיִּעָּער יּזּבּער יוּזְיַבּער אַיִּעָּער יִּזּבּער יוּזַיבּער יוּזְיַבּער יוּזִיבּער יוּזיבּער יוּזִיבּער יוּזיבּער יוּזיבּער יוּזיבּער יוּזיבּער יוֹזיבער יוּזיבער יוֹייניבער יוּזיבער יוּזיבער יוֹייניבער יוֹייניבער יוּזיבער יוֹיניבער יוּזיבער יוֹיניבער יוֹיניבער יוֹיניבער יוֹיניבער יוּזיבער יוֹיניבער יוֹי מִשְׁפַּחַת הָאָיעֶוְרֶי לְחֵׁלֶק מִשְׁפַּחַת הַחֶּלְקִי: נו וְצִּשְׂרִיצֵׁל מִשְׁפַחַרת הָצִשְׂרְצֵלְי וְשֶׁכֶם מִשְׁפַּחַרת הָצִשְׂרְצֵלֹי וְשֶׁכֶם מִשְׁפַּחַרת ין װְשֶׁבְּיִי וּשְׁמִידָּע מִשְׁפַּחַרת רַזִּשְׁמִידָעֵי וְחֵבֶּרְ 🔞 🙃 רַזִּשְׁבְיִרָּעֵי ארייי בישללי : ואלקלטר בּוּיִשׁפּר אַגרעייי (אַגרעייי לו בָּגִים בֵּי אִם־בָּגֵוֹת וְשֵׁםֹ בְּנַוֹת צְלָבְּחָׁר מַחְלֵּה 34 וְנַעָּה חָגְלָה מִלְכָה וְהִרְצָּה: אֵלֶה מִשְׁפְּחַה מְנַשֶּׁר וּפָּקָבִיהֶּם שְנַיִם וַחֲמִשֵּׁים אֶלֶּף וּשְׁבַע אַלָה בְנֵי־ : מאות: אָפְרֵּיִם לְמִשְּפְחֹתָם לְשוּהֶלֵח מִשְׁפַּחַת הַשָּתַלְחִי לְבֶּבֶר מִשְׁפַּחַת הַבַּכְרֶי לְהַיִּחַן מִשְׁפַּחַרת הַתַּחָוְיִי : וְאֵלֶהֹ בְּנֵי שׁוֹתֶתַלַח לְעֵלֶן מִשְׁפַחַרת הַעַרְנִי : 37 צַלֶּה מִשְׁפְחַרת בְּנֵי־אֶפְרַיִם לְפָּקָרֵיהֶׁם שְׁנַיִם numbered of them, sixty and four thousand and three hundred.

26. The sons of Zebulun after their families: of Sered, the family of the Sardites; of Elon, the family of the Elonites; of Jachleël, the family of the Jachleëlites. 27. These are the families of the Zebulunites according to those that were numbered of them, sixty thousand and five hundred.

28. The sons of Joseph after their families were Menasseh and Ephraim. 29. The sons of Menasseh: of Machir, the family of the Machirites; and Machir begat Gilead; of Gilead, the family of the Gileadites. 30. These are the sons of Gilead: of Ieëzer, the family of the Ieëzerites; of Chelek, the family of the Chelkites; 31. And of Asriël, the family of the Asriëlites; and of Shechem, the family of the Shichmites; 32. And of Shemida, the family of the Shemidaites; and of Chepher, the family of the Chephrites. 33. And Zelophchad the son of Chepher had no sons, but daughters: and the names of the daughters of Zelophchad were Machlah, and Noah, Choglah, Milcah, and Tirzah. 34. These are the families of Menasseh; and those that were numbered of them were fifty and two thousand and seven hundred.

35. These are the sons of Ephraim after their families: of Shuthelach, the family of the Shuthalchites; of Becher, the family of the Bachrites: of Tachan, the family of the Tachanites. 36. And these are the sons of Shuthelach: of Eran, the family of the Eranites. 37. These are the families of the sons of Ephraim according to those that were numbered

the persons in the text are said to have become a "sign," or more properly a "banner," or a signal raised up on high as a landmark for those who may pass the road where the banner is planted. Rashi, therefore, comments: "As a sign and memorial, in order that no stranger shall in future approach to contend about the priesthood."

ושְלשִים אֶלֶף וַחֲמַשׁ מֵיאָוֹת אֵלֶּה בְנִי־יוֹמֵף יב לְמִשְׁפְחֹהָם: בני בנימו לְמִשְׁפְחֹרֶם לְבָּרֵע מִשְׁפַּחַרוֹ הַבַּלְעִי לְאַשְּבֵּל מִשְׁפַּחַת הָאַשְׁבֵּלֶי לַאָחִירֶם מִשְׁפַּחַת הָאָחִירָמִי: יס לְשְׁפּוּבֶּם מִשְׁפַחַת הַשְּׁוּפָמֵי לְחוּבָּם מִשְׁפַחַת ישִׁ עלר דַיִּחוּפָּמִי: וַיְּהְיִוּ בְנֵי־בֶּלֵע צַּיְרְדְּ וְנַעַמֶן מִשְׁפַּחַרדֹ 40 41 הָאַרְדִּי לְנַעֲ בֶּּוֹן כִשְׁפַּחַת הַנֵּעַמִי: אֵלֶּה בְנֵי־בִנְיָמָן לְמִשְׁפְּחֹהֶם וּפָּקָבִיהֶם חָמִשֶּׁה וְאַרְבָּעֶים אֶלֶף : ושש מאות 42 אַלֶּה בְנֵי־דָן D לְמִשְׁפְחֹרָת לְשׁוּחָם מִשְׁפַחַרת הַשְּוּחָמֵי אֵלְה 43 מִשְׁפְּחִרֹת דָן לְמִשְׁפְחֹנָתם: כָּל-מִשְׁפְחָנֹת הַשְּוּחָמֵי ילפקריהם ארבעה וששים אלף וארבע ם בְנִי אָשֵר ؓ לְמִשְׁפְחֹתָם בֹּ :מְאוֹת לְיִמְנָּה מִשְפַּתַה הַיִּמְנָּה לְיִשְּׁוֹי מִשְפַּתַה הַיִּשְׁוֹיֶ לּבְרִיעֶׂה מִשְׁפַחַרת הַבְּרִיעִי : לִבְנֵי בְרִיעָׁה לְחֵבֶּר ⁴ַ בַּרִיעָׁה לְחֵבֶּר מִשָּפַחַת הַחֶּבְרֶי לְמַּלְכִּיאֵל מִשְׁפַּחַת הַמַּלְכִיאֵלִי: וְשֵׁם בַּת־אָשֵׁר שֶׂרַח: אֱלֶּה מִשְׁפְּחָרת בְּגֵי־ 47 אָשֶׁר לִפֶּקְבִיהֶם שְׁלֹשְה וַחֲמִשֵּׁים אֶלֶף וְאַרְבַּע ם בְּגֵי נַפְהָּלִי לִמִשְׁפְחֹתָם : מְאָוֹת 48 לְנַחְצְאֵל מִשְפַחַת הַנַחְצְאַלְי לְנוּנִּי מִשְׁפַּחַת 49 הַגוּנִי: לְיֵבֶּר מִשְׁפַּחַרת הַיִּצְרֵי לְשִׁלֵּם מִשְׁפַּחַרת 49 of them, thirty and two thousand and five hundred; these are the sons of Joseph after their families.

- 38. The sons of Benjamin after their families: of Bela, the family of the Baleites; of Ashbel, the family of the Ashbelites; of Achiram, the family of the Achiramites; 39. Of Shephupham, the family of the Shuphamites; of Chupham, the family of the Chuphamites. 40. And the sons of Bela were Ard and Naaman: of Ard, the family of the Ardites; and of Naaman, the family of the Naamites. 41. These are the sons of Benjamin after their families; and those that were numbered of them were forty and five thousand and six hundred.
- 42. These are the sons of Dan after their families: of Shucham, the family of the Shuchamites; these are the families of Dan after their families. 43. All the families of the Shuchamites, according to those that were numbered of them, were sixty and four thousand and four hundred.
- 44. The children of Asher after their families: of Yimna, the family of the Yimnites; of Yishvi, the family of the Yishvites; of Beriah, the family of the Beriites. 45. Of the sons of Beriah: of Cheber, the family of the Chebrites; of Malkiël, the family of the Malkiëlites. 46. And the name of the daughter of Asher was Serach. 47. These are the families of the sons of Asher according to those that were numbered of them; fifty and three thousand and four hundred.
- 48. The sons of Naphtali after their families: of Yachzeël, the family of the Yachzeëlites; of Guni, the family of the Gunites: 49. Of Yezer, the family of the Yizrites: of

^a In comparing the names of the families of Israel with those of the fathers who first came into Egypt, there will be found considerable variation in some of them; for instance, the name in the text is She-

יַּפֶּלְהי: אֶלֶה מִשְּפְּחִרת נַפְּרָתְלְי רְ^יִמִשְׁפְּחֹתְם יּשְׁלֵּף וְאַרְבַע מֵאְוֹת: וּפְּקָרִיהֶּם חֲמִשֶּׁה וְאַרְבָע מֵאְוֹת: יּבְּיִיהָם חָמִשֶּׁה וְאַרְבָע מֵאְוֹת:

אַלֶּה פְּקוּבֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵׁל שֵׁשׁ־מֵאָוֹרת אֶלֶף וָאֶלֶף זֹגְעֶלֶף שָׁלִשׁים: פּ שלישי שׁלִשׁי

ליניְדַבֵּר יְרדּוָּ)רוּ אֶל־משֶׁרוּ לֵאמְר: לָאֵׁלֶּה הַ**תְּחָלֵ**ק 53 ניְדַבַּר יְרדּוָּ)רוּ אֶל־משֶׁרוּ לֵאמְר:

דַּחַלָּרְאוֹ וְדַלְמָעֵט הַמִּמְעִים נַחֲדָּרְתְוּ זְּאִישׁ דְלְפִי דַּחָלָרְאוֹ וְדַלְמְעֵט הַמִּמְעִים נַחֲדָּרְאוֹ זְּלְרָב הַאַרְבָּ<mark>נְהְ</mark>

אינים וֹנְטָרְוּ: אַנּטָרִן מַפּוּרַן אַכִּנִים וֹנְטָרְוּ: יַבּּנּוּלְנִי יִנְטָרְן: יַבּּנּוּלְנִי יִנְטָרְן: יַבּּנּוּלְנִי יִנְטְרְן: יַבּנּוּלְנִי יִנְטְרְן: יַבּּנּוּלְרִן יִנְטְרְן:

פס מרק-יפו הוגורה התחבים לחלקולו ביו לכ

למְעָט: ם וְצֵּׁלֶּה פְּקוּרֵי הַזְּלְיִי לְמִשְׁפִּחֹתָם לְגִּרְשׁוּן מִשְׁפַּחַתוֹ הַוּנֵּרְשָׁנִּי לִקְּהָּת מִשְׁפַּחַת הַקְּהָרֶי לִמְרָרִי מִשְׁפַּחַת הַשְּּרִי:

58 אֵלֶה ו מִשְּׁפְּחָת לֵּוֹי מִשְׁפַּחַת רַזִּלְּבְנִי מִשְׁפַּחַת רַזְחָבְרֹנִי מִשְׁפַּחַת רַזִּמַּחְלִי מִשְׁפַּחַת רַזִּמוּשִׁי

פּס מִשְפַּחַת הַקּרְחֵי וּלְהָת הוֹלְד אֶת־עַמְרָם: וְשֵׁם יּ בְּבֶרְ בַּת־לֵוֹי אֲשֶׁר יֶלְרָה אֹתֶהּ לֵלֵוִי בִּמִצְרָיִם וַתַּלֶּר לְעַמְרָם אֶהֶרֹן וְאֶתּהּ לְלֵוִי בִּמִצְרָיִם וַתַּלֶר לְעַמְרָם אֶת־אֲהָרֹן וְאֶתּר

ס משֶּׁה וְאֵת מִרְיָם אֲחֹתָם: וַיִּנָּלֵר לְאַהֲרֹן אֶת-נָרֶב 🚳 👊

נָרֶב וַנְאָרִירְיּאָב אֶת־אֶלְעוּרְ וְאֶרּת־אִיתָמֶר: וַיָּמֶרת נְאָרִירְהָוּא בְּהַקְרִיבֶּם אֵש־זָרָה לִפְּנִי יְהוֹּף:

Shillem, the family of the Shillemites. 50. These are the families of Naphtali according to their families: and those that were numbered of them were forty and five thousand and four hundred. 51. These were the numbered of the children of Israel, six hundred thousand, and one thousand, seven hundred and thirty.*

52. And the Lord spoke unto Moses, saying, 53. Unto these shall the land be divided for an inheritance according to the number of names. 54. To the large tribe thou shalt give the more inheritance, and to the small thou shalt give the less inheritance: to each according to those that were numbered thereof shall its inheritance be given. 55. Notwithstanding through the lot shall the land be divided: according to the names of the tribes of their fathers shall they obtain their inheritance. 56. According to the lot shall the inheritance of each be divided, be they many or few.

57. And these are those that were numbered of the Levites after their families: of Gershon, the family of the Gershunites; of Kehath, the family of the Kehathites; of Merari, the family of the Merarites. 58. These are the families of Levi: the family of the Libnites, the family of the Chebronites, the family of the Machlites, the family of the Mushites, the family of the Korchites; and Kehath begat Amram. 59. And the name of Amram's wife was Yochebed, the daughter of Levi, whom her mother bore to Levi in Egypt; and she bore unto Amram Aaron and Moses, and Miriam their sister. 60. And there were born unto Aaron, Nadab, and Abihu, Elazar, and Ithamar. 61. And Nadab and Abihu died, when they offered a strange fire before the

phupham; in Genesis xlvi. 21, it is Muppim; so likewise Nemuël is in Genesis Yemuël; Zochar there, is Zerach here; Yob, is Yashub, &c. The reason of these changes is not very apparent: perhaps the

יָהוָה:

ין רבתי

נַיִרְהָיַנִּ פָּקְרֵיהֶּם שְׁלֹשֶׁר*ו* וְגֵשְׂרִיםׂ אֶּלֶף כָּלֹרְזָבָ<mark>ר</mark> 62 מבּן־חַרֶשׁ וָמֶעְלָה בִּיו לְא דָהְבָּקְרוּ בְּתוּךְ בְּגֵי יִשְׂרָאֵל בּי לְא־נִתַּן לָהֶם נְחֲלָה בְּתִוֹךְ בְּגֵי יִשְׂרָאֵל: אַלֶּה פְּקוּדֵי משֶּׁרוּ וְאֶלְעָזֶר חַכּהַן אֲזֹשֶׁר פָּקְרוּ 😘 אַלֶּה אָרת־בְּגַיַ יִשְׂרָאֵלֹ בְּעַרְבָּרֹת מוֹאָב עַל יַרְדֵּן יְרֵחְוֹ: ⁶⁴ וּבְאֵּלֶּרוֹ לֹא־תָיָרו אִישׁ מִפְּקוּרֵי מֹשֶׁח וְאַ<mark>הְרְן</mark> הַכֹהֵן אֲשֶׁר בָּקְרָוּ אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְמִּרְבָּר סִינֵי: פּי־אָמַר יְהֹוָהֹ לָהֶׁם מִוֹת יָמֶרתוּ בַּמִּרְבֶּר וְלְ־אִר כֹּי נותר מהם איש בי אם־כּלֵב בּן־יִפְּגָּה וְיהוּשֵע וַתִּקרַבְנָה בו בורנון: בְנַוֹרת צְּלֶ־פְּחָר בָּן־חֵפֶר בָּן־גִּלְעָר בָּן־מָכֵיר בָּן־ מְנַשֶּׁה לְמִשְׁפְּחָוֹרת מְנַשֵּׁה בֶן־יוֹמֵף וְצֵּׁלֶּה שְׁמִוֹרת בְּנֹרֹדְיוֹ מַחְלֶּרֹה נֹעָרה וְחָגְלֶרה וּמִלְבֶּרה וְתִרְצֶרה: יַנְתְעַמֹּדְנָה לִפְנֵי מֹשֶׁה וְלֹפְנֵיֹ אֶלְעִזֶר הַכּהֵּן וְלֹפְנֵי ² בּנְשִׂיאָם וְכָל־הָעָרֶה פֶּרַתח אְהֶׁל־מוֹעֶר לֵאמְרֹ: אָבִּינוֹ מַת בַּפִּרְבָּר וְהוֹא לְא־הָיָה בְּתְוֹךְ הָעֵבָה הַנּוֹעָרֶים עַלֹּ־יְהוָה בַּעַרַרת־קָרַח בִּי־בְּחֶטְאַוֹ בֵּרת הַנְּוֹעָרֶים עַלֹּ־יְהוָה וּבָגִים לא־הָיוּ לְוֹ : לַפָּה יִנָּרַע שֵׁם־אָבִּינוּ מִתְּזוֹךְ משְפַּחְתֹּוֹ כֶּי אֵין לְוֹ בֵּן הְעָה־לֵנוּ אֲחֻוֹּה בְּתִוֹךְ אָתִי אָבְינוּ: וַיַּקְרֵב מֹשֶׁרוֹ אֶרת־מִשְׁפָּטֶּן דְלֹפְנֵי

רביעי

LORD. 62. And those that were numbered of them were twenty and three thousand, all the males from a month old and upward; for they were not numbered among the children of Israel, because there was not given to them any inheritance among the children of Israel. 63. These are those that were numbered by Moses and Elazar the priest, who numbered the children of Israel in the plains of Moab by Jordan opposite Jericho. 64. And among these there was not one man of those whom Moses and Aaron the priest had numbered, who numbered the children of Israel in the wilderness of Sinai. 65. For the Lord had said of them, They shall surely die in the wilderness; and there was not left of them one man, save Caleb the son of Yephunneh, and Joshua the son of Nun.

1. And there came the daughters of Zeloph-CHAP. XXVII. chad, the son of Chepher, the son of Gilead, the son of Machir, the son of Menasseh, of the families of Menasseh the son of Joseph: and these are the names of his daughters, Machlah, Noah, and Choglah, and Milcah, and Tirzah. 2. And they stood before Moses, and before Elazar the priest, and before the princes and all the congregation, by the door of the tabernacle of the congregation, saying, 3. Our father died in the wilderness, but he was not among the company of those that gathered themselves together against the Lord in the company of Korach; but in his own sin he died, and sons he had not. 4. Why should the name of our father be done away from among his family, because he hath no son? Give unto us a possession among the brethren of our father. 5. And Moses brought their cause before the LORD.

original founders of the families were known by both names, or these may have become corrupted in the process of time.

יַּאָמֶר יְיְהוָה אֶל־משֶׁה עֲכֶלה אֶל־תַּר הְאָבָרִים אֶל הַזָּגָה וּרְאֵה אֶת־הָאָבץ אֲשֶׁר נָהַהִּזי לִבְנֵי יִשְּׂרָאֵל :

וּרָאֵיתָה אֹתָה וְגָאֱסַפְּתָּ אֶלֹ־יַעָמֶיךָ גַּם־אֶתְּה בַּאֲשֶׁר 13

אָ נֶאֶפַף אַהַרָן אָחִיךּ: כַּאֲשֶׁר° מְרִיהֶּם פּֿי בְּמִרְבַּר־ אָן בִּמְרִיבַת הָאֵדָרה לְרַהִקְדִּישֵׁנִי בַפַּיִם לְאֵינִיהֶם הֶם

15 מֵי־מִרִיבַתְ קָדֶשׁ מְרַבַּר־צְן: ס וַיְּדַבָּר

¹⁶ מַשֶּׂהָ אֶל־יְהנָה לֵאמְר: יִפְּקָר יְהנָה אֱלֹהֵי <mark>הַרוּחָת</mark>

ין לְכָל־כָּשֶׂר אָישׁ עַל־רָזְעֵרָה: אֲשֶׁר־יֵצֵאַ לִּפְנֵיהֶּם וּ בְּצָשֶׁר יָבִאֹ לִפְנֵיהֶּם וַאֲשֶׁר יָבֹאֹ לִפְנֵיהֶּם וַאֲשֶׁר יְוֹצִיאֵם וַאֲשֶׁר יְבִיאֵם וְאֲשֶׁר יָבִיאֵם וְאֲשֶׁר יִבִּיאֹם רָעָה: יְלָאַ תִּהְיֶה עָרַת יְהֹּוָה כַּצֿאון אֲשֶׁר אִין־לָהֶם רֹעֶה:

- 6. And the Lord spoke unto Moses, saying, 7. The daughters of Zelophchad speak rightly: thou shalt surely give them a possession as an inheritance among the brethren of their father; and thou shalt cause the inheritance of their father to pass unto them. 8. And unto the children of Israel thou shalt speak, saying, If a man die, and have no son, then shall ye cause his inheritance to pass unto his daughter. 9. And if he have no daughter, then shall ye give his inheritance unto his brothers. 10. And if he have no brothers, then shall ye give his inheritance unto his father's brothers. 11. And if his father have no brothers, then shall ye give his inheritance unto his kinsman that is next to him of his family, and he shall inherit it; and it shall be unto the children of Israel a statute of judgment, as the Lord hath commanded Moses.
- 12. And the Lord said unto Moses, Get thee up into this mount of Abarim, and see the land which I have given unto the children of Israel. 13. And when thou hast seen it, thou also shalt be gathered unto thy people, as Aaron thy brother hath been gathered. 14. For ye rebelled against my order in the desert of Zin, at the quarrelling of the congregation, to sanctify me through the waters before their eyes; these are the waters of Meribah in Kadesh in the wilderness of Zin.
- 15. And Moses spoke unto the Lord, saying, 16. Let the Lord, the God of the spirits of all flesh, appoint a man over the congregation, 17. Who may go out before them, and who may come in before them, and who may lead them out, and who may bring them in; that the congregation of the Lord be not as a flock which have no shepherd.

^a Meaning, that they had omitted to sanctify God. Mendelssohn therefore, translates freely, "Because you should have sanctified me, on the occasion of the water, before their eyes."

בּוֹלְנוּוּ אָיִה אַשְּׁבִּלְנִּוּט בֹּוֹ וֹפֿסְּכִּנֵי אָרִינּוּח בֹּוֹלְנִי אַרִּינִי אָּרִילִּוּט בַּוֹלְנִי אָרִינּיְהְּאַתׁ 18 זיָאמֶר וֹּנוּלָיִי אָּקִימְהָּנִי כֿוֹטַ-בְּבְּ אָרִי-וֹּהְאַתֹּ

ינְיו: וְהַשְעַמַרְהָ אֹרֹו לִפְנֵי אֶלְעָזֶרְ הַכֹּהֵן וְלִפְנֵי 19

מרודר אליו למון ישׁמְעוּ בּרן-ערת בְּגִי בּל-הַזעָרֶה וְצִּוִּיתֶה אֹרְוּ לְעֵינִיהֶם: וְנְתַּתְּה

יאָאוּ וְעַל-פֹּוּ יָבָאוּ בּוּא וְכָל-בְּלֵי.יִשְׁרָאֵל בוּ בְּמִשְפַּמ בִּוּאוּרִים בִּפְנִי יְשְׁנְאַר בּוֹבְיוֹ וְעַמְּר וְשְׁאַבּל בוּ יִשְׂרָאֵל : וְבִּפְנִי יִשְׁלְעִוֹר בוּכִדִוֹ וְעַמְּר וְשִׁאַבּל

אָרָזוּ וְכָל־הָעֵבָּה: וַיַּעַשׁ משֶּׁה בַּאַאשֶׁר צְּנָּה יְּהְנָה אֹרֶזוּ וַיַּלָּח אֶרִזּיִהוּשָׁע וַיְּעַמְבַּרהוּ לְפְנֵיּ

ינית אלאור נוֹּהֹוֹשׁוּ כֹּאִׁ־אָשׁר נַבּר וְרוּלָּה בִּירִ בּיִרּ אֶלְעוֹר בִּכּהֵין וְלִשְׁפְנֵּי כָּל-נֹאַ בְּרִר: וֹנִיסְמְׁךְ אֶרִר.

בח משֶה: פ חמשי

לאיפּׁי נֿים ליחטָי שֹׁמִׁמְרָי בֹּן בִּילְּלֵי,כּ בֹּי יִּהְּנִיִּץ וֹאִמּנִנִי אָבְרֵמֹה אָרַ-לַּנְנִּי בַּחְטִּׁמִּי זְּנִיבַּלֵּר יִּשִוּט אָּנִ-מְאָׁבִי לְאַמְּרִ : זְּזֹּי אֶרַר-בְּנִּיְּ

רַעַקּרָיבוּ לְירֹגֶיִה כִּבָּשִּׁים בְּנִי-שָׁנֵּה הִמִּימֵּם שְׁנִים בּמְנַערוּ : וְאָמַרְרַתִּ כְבָשִּׁים גַּיוֹרִי הְאָשׁׁה אָשְׁׁה בְּאַשֶׁׁר

עלֶה רָמִיר: אֶרת־הַבֶּבֶשׁ אֶחֶר הַזְעַשֶּׂה בַּין הָעַרְבָּיִם: בַבָּנֶקר וְאֵרתֹ הַכֶּבֶשׁ הַשֵּׁנִּי הַזְעַשֶּׂה בֵּין הָעַרְבָּיִם:

בּ וַעִשִּׂירִית הָאֵיפָּה כִּלֶּרת לְמִנְחָה בְּלוּלֶה בְּשֶׁמֶן

18. And the Lord said unto Moses, Take thee Joshua the son of Nun, a man in whom there is the spirit, and lay thy hand upon him; 19. And thou shalt cause him to stand before Elazar the priest, and before all the congregation; and thou shalt give him a charge before their eyes. 20. And thou shalt put some of thy greatness upon him; that all the congregation of the children of Israel may be obedient. 21. And before Elazar the priest shall he stand, and shall ask of him after the judgment of the Urim before the LORD: at hisb direction shall they go out, and at his direction shall they come in, he, and all the children of Israel with him, and all the congregation. 22. And Moses did as the Lord had commanded him; and he took Joshua, and caused him to stand before Elazar the priest, and before all the congregation: 23. And he laid his hands upon him, and gave him a charge, as the LORD had commanded by the hand of Moscs.*

CHAP. XXVIII.

1. And the Lord spoke unto Moses, saying, 2. Command the children of Israel, and say unto them, My offering, my bread for my sacrifices consumed by fire, for a sweet savour unto me, shall ye observe to offer unto me in its due season.

3. And thou shalt say unto them, This is the offering made by fire which ye shall offer unto the Lord: two sheep of the first year without blemish, every day, for a continual burnt offering.

4. The one sheep shalt thou offer in the morning, and the other sheep shalt thou offer towards evening;

5. And a tenth part of an ephah of fine flour for a meat offering,

<sup>Give him publicly a distinct injunction of the manner in which he
is to administer the government, exercise justice, and be a valiant leader in battle.</sup>

^bThat is: of Elazar. The priest invested with the knowledge vol. iv.

- ⁶ בָּהֶית רְבִיעָת הַהְין: עלֻרְת הָּמֶיר בְּדְעַשְׂיָה בְּה<mark>ַר</mark>
- יַ סִינַּי לְרַיחַ נִיחֹם אַשֶּׁה לֵיהנֶרה: וְנִסְכּוֹ רְבִּנְעֵרה הַרָּין דַ בֶּבֶּכֶשׁ הָאָחֶר בַּּלְּדֶשׁ רַהַפֶּךְ נָפֶּךְ שֵׁבֶּ<mark>רְי</mark>
- לֵיהוֶה: וְצֵּתֹ הַבֶּבֶשׁ הַשֵּׁנִי הַתְּעֲשֶׂה בֵּין הַעַרְבָּיִם בְּיִם נִיחָם בְּיִם בְּיִם נִיחָם בְּיִם נִיחָם בְּיִם נִיחְם בִּיבְּבָּה אִשֶּׁה הַבְּיָם נִיחְם בִּיבְּבַּה בִּיִם נִיחְם בִּיבְּבַּה בִּיִם נִיחְם בִּיבּבְּה בַּיִם נִיחְם בַּיבּבְּה בַּיִם נִיחְם בַּיבּבְּה בַּיִם נִיחְם בַּיבּבְּה בַּיִם נִיחְם בַּיבּבְּים בּיבּבְּים בּיבּבְּים בּיבּבְּים בּיבּבְּים בּיבּבְּים בּיבּבְּים בּיבּבְּים בּיבּבְּים בּיבּבְים בּיבּבְים בּיבּבְים בּיבּים בּיבְּים בּיבּים בּיבְּים בּיבְּים בּיבּבְים בּיבּבְּים בּיבּבְים בּיבּבְּים בּיבּבְים בּיבּבְים בּיבּים בּיבְּים בּיבְּים בּיבְּים בּיבּבְים בּיבְּבְים בּיבְּבִּים בּיבְּים בּיבְּבְים בּיבְּים בּיבְּים בּיבְּים בּיבְּים בּיבְּים בּיבְּים בּיבְּים בּיבְּבְים בּיבְּיבְים בּיבְּיבְּים בּיבְּיבְים בּיבְּבְיבִים בּיבְּבְיבִּים בּיבְּבְיבִּים בּיבְּבְיבִּים בּיבְּיבְיבִים בּיבְּבְיבִים בּיבְּבְיבּים בּיבְּבְיבִים בּיבְּבְיבּים בּיבְּבְיבִים בּיבְּבְיבִּים בּיבְּבְיבּים בּיבְּבְיבִּים בּיבְבְיבִּים בּיבְּבְיבּים בּיבְּבְיבִּים בּיבְּבְיבִּים בּיבְּבְיבִּים בּיבְּבְּיבִּים בּיבְּבְּבִים בּיבְּבְיבִּים בּיבְּבְיבִים בּיבְּבְבִים בּיבְּבְיבִּים בּיבְבְיבִּים בּיבְבְבִּים בּיבְּבְיבִּים בּיבְּבְבִּים בּיבְּבְיבִּים בּיבְּבְיבִּים בּיבְּבְבּים בּיבְּבְּבִים בּיבְּבְּבִּים בּיבְּבְיבּים בּיבְּבְיבּים בּיבְּבְיבּים בּיבְּבְיבּים בּיבּים בּיבְּבְים בּיבְּבְיבּים בּיבּים בּיבְּיבּים בּיבּים בּיבְּבְיבּים בּיבּים בּיבְּבְיבּים בּיבּים בּיבְּים בּיבְּים בּיבְּים בּיבְּבְים בּיבְים בּיבְים בּיבְּים בּיבְים בּיבְים בּיבְּים בּיבְים בּיבְּים בּיבְים בּיבְים בּיבְים בּיבְּים בּיבְים בּיבְּבְים בּיבְּים בּיבְּים בּיבְּים בּיבְּים בּיבְים בּיבְּים בּיבּים בּיבּים בּיים בּיוּבְיבְים בּיוּבְים בּיבּים בּיים בּיבְים בּיבּים בּיבּים בּיים בּיים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּייבּים בּיבּים בּיים בּייבּים בּיבּים בּיים בּיבּים בּיים בּיבּים בּיים בּיבּים בּי
- וּשְׁדֹּוּ הֹשִׁרְנִּים טַּבְּרֵע מִנְּטֵּע בְּרִוּבְּרָע בַּאֵּמׁן וּבְּוּת בַּיִּשְּבָּרת שְׁדִּיַבְּבָשָּׁים בְּדִּיבִשְּנִים שְׁמִימֶם
- ין וְנְסְבָּוֹ: עֹלֵת שַבָּרת בְשַבֵּרְתוֹ עַל-עַלֵּרת הַהְנְסְיֵר בּירָנְמִיר פּ וְנִסְבָּה:
- יו וְבְרָאשׁי חָרְשִׁיבֶּם תַּקְּרִיבוּ עֶבֶּלְה בְּנִידְּעָרֵה פַּרִים בְּנִי־בָקָר שְנַּיִם וְאַיִּל אֶחָּר כְּכְשִּׂים בְּנֵי־
- סֵלֶרת מִנְחָרוֹ בְּרֹּנְיֵלֵה בַשֶּׁמֶן לְאַיִּל הַיֶּשְׁחֵר יִשְׁנִי עִשְּׁרֹנִים סְלֶּרת סְלֶרת מִנְחָרוֹ בְּלִּילֵה בַשֶּׁמֶן לַבָּר הָאֶחֶר וּשְׁנִי עִשְּׁרֹנִים סֵלֶרת מִנְחָר הְּמִימֶם: וּשְׁלֹשֵׁה עָשְׂרֹנִים סְלֶרת
- לַכֵּבָה הָאָטור עלָנוְ רֵים נִיְנְיִם אַשֶּׁר לִינִּוְר. בַּהְּמֵּן 13 וְאָהָרוּן אַהָּרוּן סַּבֶּרת מִנְּחָת בְּרְינֵּרְת בַּהְּמָּן
- יְהְיֶּה לַפְּר וּשְׁלִּישֶׁרת הַהְין יִהְיֶּה לַפְּר וּשְׁלִישְׁרת הַהְין 14 לַבָּר וּשְׁלִישָּׁרת הַהְין לַבֶּבֶשׁ יָיִן וָאת עלַת חֹדֶשׁ לָאַיל וּרְבִיעָרת הַהָּין לַבֶּבֶשׁ יָיִן וָאת עלַת חֹדֶשׁ
- י בּחַרְשׁׁוֹ לְחָרְשֵׁי הַשְּׁנֶּה: וּשְּׁנִּיר עִזִּים אֶחֶר ְלַחַרְשֵׁי הַשְּׁנָה וּשְׁנִּיר עִזִּים אֶחֶרּ רְחַפָּארוּ לִיהוּוָה עַל-עלַרוּ הַוּהָמֶיר יֵעְשֶּׁה

mingled with the fourth part of a hin of beaten oil. 6. It is a continual burnt offering, as it was prepared at mount Sinai for a sweet savour, a sacrifice made by fire unto the Lord. 7. And the drink offering thereof shall be the fourth part of a hin for the one sheep: in the holy place shalt thou cause the strong wine to be poured out for a drink offering unto the Lord. 8. And the other sheep shalt thou offer towards evening: as the meat offering of the morning, and as the drink offering thereof, shalt thou offer; an offering made by fire, for a sweet savour unto the Lord.

9. And on the sabbath day two sheep of the first year without blemish, and two tenth parts of fine flour for a meat offering, mingled with oil, and the drink offering thereof:

10. This is the burnt offering of every sabbath, beside the continual burnt offering, and its drink offering.

11. And on the beginnings of your months ye shall offer as a burnt offering unto the Lord: two young bullocks, and one ram, seven sheep of the first year without blemish. 12. And three tenth parts of fine flour for a meat offering, mingled with oil, for each one bullock; and two tenth parts of fine flour for a meat offering, mingled with oil, for the one ram; 13. And a tenth part of fine flour mingled with oil for a meat offering for every sheep; as a burnt offering for a sweet savour, a sacrifice made by fire unto the LORD. 14. And their drink offerings shall be half of a hin of wine for each bullock, and the third part of a hin for the ram, and a fourth part of a hin for every sheep: this is the burnt offering of every month throughout the months of the year. 15. And one he-goat for a sin offering unto the Lord; beside the continual burnt offering shall it be offered with its drink offering.*

derived from the judgment of the Urim, should impart to the political chief the divine injunctions for the government of the people.

ששי ובַחְבֶשׁ הָראשׁוֹן : ונסכו 16 בּאַרבּאָרו עָשֶּׂר יִוּם בַּאַרְּשׁ פֿסט בַירוּלָרו: יובַחָמִשָּׁה עָשֶׂר יִוֹם דַלְחָרָשׁ הַוֶּה חֶג שִׁבְעָרִי זֹי ¹⁸ יָמִים מַצְּוֹרת וַאָבֶל: בַּיָוֹם הָרָאשׁוֹן מִקְרָא־<u>קְּדֶׁשׁ</u> יוּהְקְרַבְּשָׁם נְאַ בְּדָרה לְאַ בְּוְעִשְׂוּ : וְהִקְּרַבְּשָׁם נְיּ אַשָּה עלָה לֵיהוָה פָּרִים בִנִי־בָקֵר שְׁנִים וְאַיִּל אָחֶר וְשִׁבְעָה כְבָשִׁים בְּנֵי שְׁנָּרוֹ הְזִמִימֶם יְהְוִי 20 לַבֶּם: וּמִנְחָהָם סְלֶרת בְּלוּלֶרה בַשָּׁמֶן שְׁלשָּׁה עשרנים בלפר ושני עשרנים ליבייל בקעשו: עשָּׁרָוֹן אַשָּׁרוֹן רַעְעַשְּׁה דַלְבֶּבֶשׁ הָאֶחֶר לְשִׁבְאַת י הַבְּבָשִׂים: וּשְּׁעִיר חַפָּארוּ אֶחֶר לְכַפֵּר עֲלֵיבֶם: מלְבַר עַבַּלָר הַבְּצָּוֹר אָשָׁה רְעַנַּלֵר הַתְּמָיר הַתְּמֵיר בּיתְּבֶּלִר הַתְּבֶּלִר בּיתְּמֵיר 24 בַּעֲשִׂוּ צֶּת־אֵלֶה: בָּאֵלֶה מְעֲשִׂוּ לִיוֹם שִׁבְעַרת יָמִים לֶחֶם אִשֵּׁה בִיחַ־נִיחָם לֵיהוֶרֶה עַל־עוּלְרָה בּיוֹם הַשְּׁבִיעִי מְקָרָא־ וּבִיוֹם הַשְּׁבִיעִי מְקְרָא־ 25 הַתְּמֶיר וְעֶשֶׂה וְגִסְבְּוֹ : וּבַיוֹם קָבָשׁ יִרְנָה דְלֶבֶם כָּרֹ-מְלֶאכָּת עֲבֹּדָה לְא : עשר 26 וביום הַבְּכוּרִים D בָּהַקְרִיבְּבֶׁם מִנְחָה חֲרָשָׁהֹ לֵיהוֹּה בְּשֶּׁבָעָהֵיבֶם מְקָרָא־לְּדֶשׁ יִרְזֶיָרוּ לְבֶּׁם כָּל־מְלֶאבֶת אַבּדֶּרוּ יי לֹא הַעֲשְׂוּ: וְהַקְרַבְּהָּם עוֹלָה לְרֵים נִיחֹתַ לֵיהֹנָה בִּי לָא הַעֲשְׂוּ: וְהַקְרַבְהָהֶם

פָּרֶים בְּגִי־בָקֶר שְׁנִים אַיִל אֶחֶר שִׁבְעה בְבָשִים

16. And in the first month, on the fourteenth day of the month, the passover lamba (must be offered) unto the Lord. 17. And on the fifteenth day of this month is the feast: seven days shall unleavened bread be eaten. 18. On the first day shall be a holy convocation; no manner of servile work shall ye do: 19. And ye shall offer as a sacrifice made by fire for a burnt offering unto the Lord, two young bullocks, and one ram, and seven sheep of the first year, without blemish shall they be unto you: 20. And their meat offering shall be of fine flour mingled with oil; three tenth parts shall ve offer for each bullock, and two tenth parts for the ram; 21. A tenth part each shalt thou offer for every sheep, throughout the seven sheep. 22. And one goat for a sin offering, to make an atonement for you. 23. Beside the burnt offering of the morning, which is for a continual burnt offering, shall ve offer these. 24. After this manner shall ye offer daily, throughout the seven days, the meat of the sacrifice made by fire, for a sweet savour unto the Lorp: beside the continual burnt offering shall it be offered with its drink offering. 25. And on the seventh day ye shall have a holy convocation; no servile work shall ve do.

26. And on the day of the first fruits, when ye bring a new meat offering unto the Lord, after your weeks are out: ye shall have a holy convocation; no servile work shall ye do. 27. And ye shall bring as a burnt offering for a sweet savour unto the Lord, two young bullocks, one ram, seven

² The passover did not begin on the fourteenth till night, consequently the word noo refers to the offering so called, not the festival, which is properly mentioned in the next verse.

b HEB. "like these."

The feast of weeks, that is, at the end of the seven weeks from the beginning of the harvest, or the second day of the passover. It is

עשרנים בלפר האליר שני עשרנים לאיר פּליּלָה בַשֶּׁמֶן שְּלשָה 🕫 בֶּעָיִם לָאִיִּר

עשָּׂרוֹן לַשֶּׂבְעָרה הָאֶחֶר : עשָּׂרוֹן עשָׂרוֹן לַבֶּבֶשׁ הָאֶחֶר לְשִּׁבְעָרה 29

י שָׁעִיר עוּיָם אֶחֶר לְּכַפֵּר עַלִיבֶּם: שְּׁעִיר עוּיָם אֶחֶר לְכַפֵּר עַלִיבֶּם:

יִהְיוּ־לָבֶם וְנִסְבֵּיהֶם: פ בּיִבְּטְרָתוּ הַזְעַשֶּׁוּ הְזִסִימָם יִּנְסְבִּיהָם:

רש וּבַהֹשֶׁרשׁ הַשְּבִיעִּׁי בְּאֶחֶר בַ־חֹדֶשׁ מְקְרָא־הְנְדְשׁ יִהְיָה לָבֶּׁם בָּלִּיִּמְלָּאְבֶּרת עֲבדָה לַא הַעֲשְׁוּ יִוֹם

בְיהֹּנְה פַּר בּוֹ־בָּצֶּר אֶחֶר צִּיִּל אֶחֶר כְּכָשִׁים בּיִהְה לְבֵיחַ נִיחֹתַ

בְּשֶׁמֶן שְׁרֹשָׁה הְמִימֶם: וּמִּנְחָהָם כְּלֶת בְּלוּלֵה בַשֶּׁמֶן שְׁרֹשָׁה עִשְּׂרֹנִים רַלְפָּר שְׁנֵי עִשְׂרֹנִים

יַנְאָרוֹן אֶּחָר לַבֶּבֶשׁ הָזְאֶחָר לְשִּבְּעַרת אָרוֹן אֶּחָר לַבֶּבֶשׁ בְזְאֶחֶר לְשִּבְעַרת

י וּשְּׁעִיר־עִוֹיָם אֶחָר חַפֶּאָת לְבַבֵּּר זְיִבְּעִים אָחָר חַפְּאַת לְבַבֵּּר זְיִבְּיִם בּיִּ

 אַלֵיבֶם: מִלְבַר עַלַּת הַחֹּדֶשׁ וּמִנְחָרָת וְעַלַּרְת הַתְּמִיר וּמִנְחָרָת וְנִסְבֵּיהֶם כְּמִשְׁפָּמֶם לְרֵיחַ

נִיחֹתַ אִשֶּׁה לֵיהוָה: ס וּבֶעשוֹר לַחֹנָישׁ הַשְּבִיעִׁי הַזָּה מְקְרָא־לְּדָשׁ יִהְיָה לָבֶּם וְעִנִּיתֶם אֶתִּ

נְפְשְׁרֵתִיכֶּם בָּלֹּמְלְאֹכֶה לְאֹ רֵתְעַשְׁוּ: וְהַקְּרַבְּהָבֶּם
 עלָרו לִיהוָה בִיחַ נִיחֹ וַיחֹם פַּר בָּן־בָּקֶר שֶׁחָר אַיִּרֹם
 אָחֶר בְּבָשִים בְּנֵי־שָׁנָה שִׁבְעָה הְמִימֶם יִהְיָּוּ לְבֶם:

sheep of the first year; 28. And their meat offering of fine flour mingled with oil, three tenth parts for each one bullock, two tenth parts for the one ram, 29. A tenth part each for every sheep, throughout the seven sheep; 30. One he-goat to make an atonement for you. 31. Beside the continual burnt offering and its meat offering shall ye prepare them; without blemish shall they be unto you together with their drink offerings.

1. And in the seventh month, on the first day of the month, ye shall have a holy convocation; no servile work shall ye do: a day of blowing the cornet shall it be unto you. 2. And ye shall prepare as a burnt offering for a sweet savour unto the Lord: one young bullock, one ram, seven sheep of the first year without blemish. 3. And their meat offering shall be of fine flour mingled with oil, three tenth parts for the bullock, and two tenth parts for the ram, 4. And one tenth part for each one sheep, throughout the seven sheep. 5. And one hegoat for a sin offering, to make an atonement for you: 6. Beside the burnt offering of the new moon, and its meat offering, and the daily burnt offering, and its meat offering. and their drink offerings, according unto their prescribed manner, for a sweet savour, a sacrifice made by fire unto the LORD.

7. And on the tenth day of this seventh month shall ye have a holy convocation; and ye shall afflict your persons: no manner of work shall ye do. 8. And ye shall bring as a burnt offering unto the Lord for a sweet savour: one young bullock, one ram, seven sheep of the first year;

called the day of first fruits, on account of the two loaves of the first wheat sacrificed thereon.

^a Though the first day of the seventh month is an especial festival, it nevertheless is also a new moon day; consequently the sacrifice

- אַלּיִר בְּלָּר אַנִי עָאַרְיִם לָאַיִּר לְאַיִּר בְּאָּטָּן. אַ יִּכִּנְיָם לָאַיִּר בְּאָמֶן אָרְאָּ<mark>דְיּם לְאַיִּר בְּאָמֶן אָרְאָּדְיּם פֿ</mark>
- אלער לאָבּוּן עַשְּׂבְּוּן בַּבְּבֶּבְ בִּוּאָטְעֵר בְּשִּׁבְּעַׁרְ עַ
- יו הַבְּבָשִׁים : שְּׂעִיר־עִזְּיִם אֶחֶר חַשֶּארת מִלְבֵּר חַשָּארת הַבִּבְפָּרִים וְעֹיֵלֵרת הַהָּמִיר וּמִנְחָהָה
- ים שביע ובְחָמִשֶּה עֲשָּׁר וּוֹם בּירַ הַקְמִשֶּה עֲשָּׁר וּוֹם בַּירַתְּבָיתִּי מְקְרָא־קֹנְדָשׁ יִרְזְיָה לָבֶּׁם כָּל־ מְלֶאבֶרת עֲבֹּדֶרה לָא רַתְעֲשִׁוּ וְחַגֹּתָם חֵג לֵיהֹוָה מְלֶאבֶרת עֲבֹּדֶרה לָא רַתְעֲשִׁוּ וְחַגֹּתָם חֵג לֵיהוָה
- ניה'ת יְמִים : וְהִקְרַבְּהֶּתְם עֹלְהְ אִּצְשֵּׁה בֵים ניה'ת בייהוּה פָּרִים בְּנִי־בָּמֶר שְׁרֹשָׁה עָשֶׂר אֵילָם שָנֵים כָבָשִׂים בְנֵי־שָׁנָה אַבְּעָה עָשֶׂר
- 14 הְמִימָם יְהְיִּוּ : וּמִּנְחָרֶם סְלֶּה לְשְׁנִי הַאֵּילֵם : שְׁלְשָּׁה עָשְׁרֹנִים לַפֵּר הָאֶחָר לִשְׁר שָׁה עָשְׁרֹ פָּרִים שְׁנֵי עָשְׁרֹנִים לַפֵּר הָאֶחָר לִשְׁנִי הָאֵילֵם :
- רַנְשָּׁרוֹן עִשְּׂרוֹן לַכֶּבֶשׁ הָאֶחֶר לְיַאַרְבָּעָה עִשֶּר וֹלִ
- ארת מלְבַר עֹלַרת אָחָר חַמָּאָרת מלְבַר עֹלַרת ינּלָרת פּלְבַר עֹלַרת
- יבּיוֹם הַתְּמִיר מִנְחָתָה וְנִסְבָּה: ס וּב<u>ּיוֹם זיך בּיוֹם</u> רַזְשֵׁנִּי פָּרָים בְּגִי־בָּקָר שְׁנִים עָשֶׂר אֵיּרֶם שְׁנִים כְּבָשִׂים בְּגִי־שָׁנְרֹז אַרְבָּעִרה עָשֶׂר
- וּ הְמִימֶם : וּמִנְחָתֵם וְנִסְבֵּיהֶם זַּלְּבָּיִים לְאַמִילְם בּוּמִנְחָם : וּמִנְחָתֵם וְנִסְבֵּיהֶם זַּלְ
- יוּ שְׁעִיר־עִזְיִם * בְּמִסְפָּרֶם בַּמִּשְׁבְּט : וּשְׂעִיר־עִזְיִם * נקור על ו

without blemish shall they be unto you. 9. And their meat offering shall be of fine flour mingled with oil, three tenth parts for the bullock, two tenth parts for the one ram, 10. A tenth part each for every sheep, throughout the seven sheep: 11. One he-goat for a sin offering; beside the sin offering of the atonement, and the continual burnt offering, and the meat offering thereof, and their drink offerings.*

12. And on the fifteenth day of the seventh month ye shall have a holy convocation; no servile work shall ye do; and ye shall keep a feast unto the Lord seven days. 13. And ye shall bring as a burnt offering, a sacrifice made by fire, for a sweet savour unto the Lord: thirteen young bullocks, two rams, and fourteen sheep of the first year; without blemish shall they be. 14. And their meat offering shall be of fine flour mingled with oil, three tenth parts for each one bullock of the thirteen bullocks, two tenth parts for each one ram of the two rams, 15. And a tenth part each for every sheep of the fourteen sheep. 16. And one he-goat for a sin offering; beside the continual burnt offering, its meat offering, and its drink offering.

17. And on the second day, twelve young bullocks, two rams, fourteen sheep of the first year without blemish; 18. And their meat offering and their drink offerings for the bullocks, for the rams, and for the sheep, shall be according to their number, after the prescribed manner: 19. And

ordained above (xxviii. 11-15,) must be brought, in addition to the festive offering commanded in this section.

^a In addition to the sin offerings, the blood of which was carried into the holy of holies, the goat for Azazel, and the ram for a burnt offering, mentioned in Leviticus xvi., shall these sacrifices be made.

b As the whole scheme of sacrifices is merely an authoritative enactment of the Lord, it would be needless to seek for any particular reason for the diversity in the various festivals. Only when offered as

אָחָר חַמֶּאַת מִלְבַר עֹלַרת הַהָּמִיר וּמִנְחָהָה ובַיִּוֹם הַשָּׁלִישֵי D : וְנְסְבֵיהֵם בָּרִים עשְׁרֵעִיּיִר אֵילִם שְׁנֵיִם כְּבָשִּים בְּנֵי־ ינְקבּעָה אָרְבָּעָה עָשָּׁר הְמִימָם: וּמִנְחָתָם וְנִסְבֵּיהֶם 🏖 🛂 לַפָּרִים לָאֵילֶם וְלַכְּבָשֶׂים בְּמִסְפָּרָם בַּמִּשְׁבָּט: יים ושְּׁעִיר חַשָּאַרת אֶחֶר מִלְבַר עַלַּרת הַהָּמִיר 22 וּשְׂעִיר חַשָּאַרת אֶחֶר מִלְבַר : יִמְנָחָהָה וְנִסְבָה 23 ם ובוום הרביעי פָּרִים עֲשָׂרָה בִילִם שְׁגָיִם כְּבָשִׁים בְּגִי־שָׁנָה בּיהֶם לָפָרִים בּיהָם וְנִסְכֵּיהֶם לָפָרִים בּיהָם לַפָּרִים בּיהָם בַּיהָם בַּיהָם בּיהָם בּיהָם בּיהָם בּי ל בילים וְלַבְּבָשֶׁים בְּמִסְבָּרָם בַּפִּשְׁבָּט: וּשְּׁעִיר־²⁵ עוים אָחָר חַפָּארת מִלְבַר עֹיַלַרת הַהָּמִיר 26 מְנְחָהָה וְנִסְבָה: ס וּבַיִּוֹם הַחֲמִישֵׁי פָּרִים רִזִּשְׁעָה אֵילִם שְׁנֵיִם כְּבָשְּׂים בְּנֵי־שָׁנָה 27 אַרָבָּעָה עָשָּׂר הְּמִימָם: וּמִנְחָתָם וְנִסְבֵּיהֶם לַפְּרִים אַעיר וּשְּׁעָיר בְּמִישְׁפָּט : וּשְּׂעָיר 🕿 לֵאֵילֶם וְלַבְבָשָּׂים בְמִישְׁפָּט : וּשְּׂעָיר חַפָּארת אָחֶר מִלְבַר עֹלַרת הַרָּמִיד וּמִנְחָתֶה פ וְנַסְבָה: ס וּבַיִּוֹם הַשִּׁשֵׁי בָּרֵים 29 שְׁמֹנָה אֵילָם שְׁנָיִם כְּבָשֵּׁים בְּנֵי־שָׁנָה אַרְבָּ<mark>עָה</mark> יוֹמְנְחָרָת בְּוֹמְיִמֶם: וּמִנְחָרָתם וְנִסְבֵּיהֶם בַּ בְּבְּים מוּ 31 לְצִילֶם וְדַלְבָּבָשֶׂים בְּמִסְפָּרָם בַפִּשְׁבָּט: וּשְׂעִיר חַשָּארת שֶחֶר מִלְבֵר עַלַרת הַהָּעִמִיר מִנְחָרָזה

one he-goat for a sin offering; beside the continual burnt offering, and the meat offering thereof, and their drink offerings.

- 20. And on the third day eleven bullocks, two rams, fourteen sheep of the first year without blemish; 21. And their meat offering and their drink offerings for the bullocks, for the rams, and for the lambs, shall be according to their number, after the prescribed manner. 22. And one goat for a sin offering; beside the continual burnt offering, and its meat offering, and its drink offering.
- 23. And on the fourth day ten bullocks, two rams, fourteen sheep of the first year without blemish; 24. Their meat offering and their drink offerings for the bullocks, for the rams, and for the sheep, shall be according to their number, after the prescribed manner: 25. And one he-goat for a sin offering; beside the continual burnt offering, its meat offering, and its drink offering.
- 26. And on the fifth day nine bullocks, two rams, four-teen sheep of the first year without blemish; 27. And their meat offering and their drink offerings for the bullocks, for the rams, and for the sheep, shall be according to their number, after the prescribed manner: 28. And one goat for a sin offering; beside the continual burnt offering, and its meat offering, and its drink offering.
- 29. And on the sixth day eight bullocks, two rams, fourteen sheep of the first year without blemish; 30. And their meat offering and their drink offerings for the bullocks, for the rams, and for the sheep, shall be according to their number after the prescribed manner: 31. And one goat for a sin offering; beside the continual burnt offering, its meat offering, and its drink offerings.

ordained, were burnt and other offerings acceptable, as acts of obedience and submission to the supreme will of Israel's Ruler and King.

32 וּנְסָבֵיהָ: ס וביום השביעי פרים שְּבָעָה אֵילִם שְׁנֵיִם כְּבָשִׂים בְּנֵי־שָׁנֶה אַרְבָּעָה יוֹנְיָחָתֶם וְנִסְבֵּהֶם לְּפְּרִים לְאֵילֶם אָי עָשֶׂר הְמִימָם: וּמִנְחָתֶם וְנִסְבֵּהֶם לְּפְרִים לְאֵילֶם ין אַעיר : וּשְּׁעִיר ፣ בְּמִיםְפָּרֶם בְּמִשְׁפָּטָם : וּשְּׁעִיר חַשָּארת אָחָר מִלְבַר עלֵרת רַזְתַּמִיר מְנְחָרָאה מפטיר ביום השמיני 35 וְנָסָכָה: ס עצרת ההינה לכם כל-מלאכת עברה לא אָשָׁה בֵיחַ נִיּחֹחַ לִיהֹּוָה אָשֵּׁה בֵיחַ נִיּחֹחַ לִיהֹּוָה 36 הַעֲשָׂוּ: וְהַקְרַבְּהָּם עֹלֶיה אִשֵּׁה בֵיחַ נִיּחֹחַ לִיהֹּוָה פַר אָחֶר אַיִל אֶחֶר כְּבָשִּׁים בְּגִי־שָׁגֶּה שִׁבְעָרה 37 הְמִימֶם: מִנְחָתֶם וְנִסְבֵיהֶם לַפָּר לְאַיִל וְלַכְבָשֵים ארז אָחֶר מִלְבַׁר[ֹ] װְשְׁעִיר חַטָּארז אֶחֶר מִלְבַׁר[ֹ] ³⁸ עלרת ההקמיר ומנחהתה ונסבה: אלה התעשור לַיהוָה בְּמְוָעַרִיכֶם דְלַב מִנְרְרֵיכָם וְנִדְבְתֵיכָם לעלהיבם ולמנחהיבם ולנסביבם ולשלמיבם: וַיָּאמֶר משָׁה אֶל־בְּגַי יִשְׂרָאֵל בְּכָּל אֲשֶׁר־צִיּנָה יהוָה אַת־משֵה:

יְיִדְבֶּר מּשֶׁהֹ שֶּלֹּרָאשֵׁי הַפְּטוֹרת לְבְנֵי יִשְׂרְאֵל
אוֹר זְהַרְ בְּיִהְיִּ יְהִוֹּה : אִישׁ בְייִדּׂרְ
גָּרְר לֵיהוָֹה אוֹרהשָׁבִע שְׁבָעהׁ לֶאְפְּר אִפְּר עַלֹּי
גַּרְר לִיהוָֹה אוֹר בְּבְרוֹ כְּכָל־הַיֹּצֵא מִפִּיו יֵעשֶׂה:
נַפְשׁׁוֹ לֹא יַחֵל דְּבָרוֹ כְּכָל־הַיֹּצֵא מִפִּיו יֵעשֶׂה:
4 יִאִשֶּׁה בִּי־תִדְּר גָרֵר לֵיהוֹנָה וְאֵפְרָה אִפֶּר בְּבִית

32. And on the seventh day seven bullocks, two rams, fourteen sheep of the first year without blemish; 33. And their meat offering and their drink offerings for the bullocks. for the rams, and for the sheep, shall be according to their number, after their prescribed manner: 34. And one goat for a sin offering; beside the continual burnt offering, its meat offering, and its drink offering.*

35. On the eighth day ye shall have a solemn assembly; no servile work shall ye do. 36. And ye shall bring as a burnt offering, a sacrifice made by fire, for a sweet savour unto the Lord, one bullock, one ram, seven sheep of the first year without blemish. 37. Their meat offering and their drink offerings for the bullock, for the ram, and for the sheep, shall be according to their number, after the prescribed manner: 38. And one goat for a sin offering; beside the continual burnt offering, and its meat offering, and its drink offering. 39. These shall ye prepare unto the Lord on your appointed festivals; beside your vows, and your freewill offerings, consisting of your burnt offerings, and of your meat offerings, and of your drink offerings, and of your peace offerings. 1. And

Moses said to the children of Israel according to all that the Lord had commanded Moses.

2. And Moses spoke unto the heads of the tribes of the children of Israel, saying, This is the thing which the Lord hath commanded. 3. If a man make a vow unto the LORD, or swear an oath to bind his soul with a bond: he shall not profane his word, according to all that proceedeth out of his mouth shall he do. 4. And if a woman make a vow unto the Lord, and bind herself

a That is, to prohibit oneself something which otherwise is permitted to him, whereas a vow may refer to do something which otherwise would not be obligatory. In either case, whether it was by an oath or VOL. IV.

אָבֶירָ בִּנְעָרֵיה: וְשֵׁבֵּע אָבִירָ אֶר*ו*־נִרְרָה וָאֱסָרָה 5 אָבֶירָ בִּנְעָרֵיה: אַשֶּׁר אָפְרָה עַל־נַפְשָׁה וְהֶחֶרִישׁ לָה אָבֶיה וַלָּמוֹ כָר־נְרָרִידָ וְכָל־אָפֶר אָשׁר־אֶפְרָה עַל־

6 נַפְשָׁה יָקִרם: וְאִם־הַנִּיא אָבִיהָ אֹתָה בְּיִום שְׁמְעוֹ ַכָּל־נְרָרֶיהָ וֱאֱסָרֶירָז אֲשֶׁר־אֶסְרֶה עַל־נַפְּשֶׁהּ לְא יָקוּם וַירוּה יָסְלַח־לָּה בִּי־הַנִיא אָבִיהָ אֹתָה:

וְאִם־הָיָוֹ רְדְהְיֶהֹ לְאִישׁ וּנְרָבֶיהָ עָלֶיֶהְ אַוֹ מִבְּטֵא

שְׂפָרֶאִירָה אֲשֶׁר אֶסְרָרוֹ עַרל-נַפְשָׁרוֹ : וְשָׁמֵע אִישֶׁהּ בִּיִוֹם שָׁמְעוֹ וְהֶוֹחֶרִישׁ לֻהּ וְלֵּמוּ נְרָנִירָ

וָאֶפֶרָהָ אֲשֶׁר־אָסְרָה עַל־נַפְשָׁהּ יָקְמוּ : וְאָׁם בְּיוֹם שְׁמַעַ אִישָה" יָנֵיא אוֹתָה וְהַבֵּּר אֶרת־נְרְרָה אָשֶׁר עָלֶיהָ וְאֵרֹל מִבְטָא שְׂפָּרֶׁניהָ אֲשֶׁר אָסְרֶרֹז

יו בלה-נפֹאָה וֹיהוֹנָה יִסְבַאר-בֹאה : וְנֵבֶר צִּלְמָנָה. וּגְרוּשֶׁרִה כֶּל אֲשֶׁרּאֶסְרָרה עַל־נַפְּשָׁהּ יָקוּם

11 עלֵיה : וְאָם־בִּית אִישָׁה נָדֶרָה אוּאֶקרָה 11

יישָׁמֵע אִישָּׁהוֹ בִּשְׁבָעָרוֹ : וְשִׁמֵע אִישָּׁהוֹ בִּשְׁבָעָרוֹ : וְשִׁמֵע אִישָּׁהוֹ וְהַחֶּתֶשׁ בָּלְה לְא הַנִּיִא אֹרֶגֶה וְלָּמוּ כָּל-נְבָּבֶּיהָ

13 וְכָל־אָמֶר אֲשֶׁר־אָמְרָה עַל־נַפְּשֶׁה יָקוּם : וְאָם־ דָהַפָּר יָפָּר אֹרָזִם ו אִישָׁה בְיוֹם שָׁמְעוֹ בָּל-מוֹצָא שְּׁפָרֶתִירָה לְּנְרָרֶירָה וּלְאִפֶּר נַפְשָׁה לָא יָקְוּם

14 אישה הפלם וידור יסלחיקה : כל-גרר

by a bond, being in her father's house in her youth; 5. And her father hear her vow, and her bond wherewith she hath bound her soul, and her father be silent to her; then shall all her vows stand, and every bond wherewith she hath bound her soul shall stand. 6. But if her father disallow her on the day that he heareth it: all her yows or her bonds wherewith she hath bound her soul, shall not stand; and the LORD will forgive her, because her father disallowed her. 7. And if she be given to a man and have vows upon her, or what she may have uttered with her lips, wherewith she bound her soul; 8. And her husband hear it, and is silent to her on the day that he heareth it: then shall her vows stand, and her bonds wherewith she bound her soul shall stand. 9. But if on the day that he heareth it, her husband disallow her: then doth he annul her vow which is upon her, and that which she hath uttered with her lips, wherewith she hath bound her soul; and the LORD will forgive her. 10. But every vow of a widow, or of her that is divorced, wherewith she hath bound her soul, shall stand for her. 11. And if she had vowed in her husband's house, or had bound her soul by a bond with an oath; 12. And her husband heard it, and was silent to her, and disallowed her not: then all her yows shall stand, and every bond wherewith she bound her soul shall stand. 13. But if her husband hath annulled them on the day he heard them: then whatsoever proceeded out of her lips concerning her vows, or concerning the bond of her soul, shall not stand; her husband hath annulled them; and the LORD will forgive her. 14. Every vow, and every binding oath to

simple declaration, we are warned not to violate our word, called in the text to profane it.

^a Verse 8 refers evidently to oaths made before the engagement of the female to her husband; whereas the present addresses itself to

וְכָל־שְׁבָעָרת אָפֶּר לְעַנַּרת נְּפֶּשׁ אִישָּה יְקִימֶנוּ 15 וְאִישָׁה יְפַבֶנוּ : וְאִם־חַחֲבשׁ יְחַרִּישׁ לָה אִישָׁה מִיּוֹם אֶל־יוֹם וְהַקִיםּ אֶרת־כָּל־נְרָבֶיהָ אִוֹ אֶרת־כָּל־ בָּבֶרִיהָ אֲשֶׁר עָלֵיִהָ הַקִּים אֹרָם כִּי־הֶחֶהָשׁ בָּבֶּכָרִיהָ אֲשֶׁר עָלֵיִהָ הַקִּים אֹרָם כִּי־הֶחֶהָשׁ

ין אָם־דְּבֶּר יָפֵּר אֹתָם אַחְרֵי 16 לָרֹה בְּיָוֹם שָׁמְעוֹ : וְאִם־דְּבָּר יָפֵּר אֹתָם אַחְרֵי

ין שָׁמְעוֹ וְנָשָׂא אֶתּ־ְעוֹנֶהּ: אֵלֶה הַחָּלִּים אֲשֶּׁר צְּנְהְּ יְהוָהֹ אֶת־משֶׁה בִּין אִישׁ לְאִשְּׁרְעוֹ בִּין־אָב לְבִּרְעוֹ

לָא בְּנְעָרֶיהָ בֵּית אָבְיהָ: פֿ שני

נְיַבַבֵּר יְהֹוָח אֶל־משֶׁרה לֵאמְר: נְקֹם נִקְמַרהֹ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מֵאֶת הַפִּרְיָנִיִם אֲחַר רֵזַאָּםְף אֶל־עַפֶּיך:

יוְדַבֶּר משֶׁה אֶל-הָנֶעם לֵאמֹר הַחֶּלְצְּוּ מֵאִהְגֶּ<mark>כִם אַ</mark> וִיְדְיוּ עַל-מִרְיָּן לָתֵת נִקְמַרת־

4 יְהוֶה בְּמִרְיָן: צָאֶלֶף לַמַּשֶּׁה אֶלֶף לַמַּשֶּׁה לְכֹל'

מֹאַלְפּֿ, וֹאַרִאַר אָבּוֹף בּקפֿמֹר אִּנִּים-אֹאֹר ק מַמַּוּר וֹאִרָּאָר הַאַרְּאַר הַאַבּלְטוּ בּקְצִּבֹא : וֹיּפּׂסׁרנּ

בַכּהֵן לַצָּבָּא וִּכְלַי הַלְּהָשׁ וְחַצְּצְרִוּת הַהְּרִּאָתְ בַּפַּפֶּרוּ לַצָּבָא אָרָיִם וְאָרִי-פִּינְחָס בֶּּוֹ-יִּשְּׂלְעָזְרְ אָלֶף חָלִּיצִי צָּבָא : וַיִּשְׁלַח אִרִים מְאֶרוּ יִּשְּׁלְעָזְרְ אֶלֶף חָלִּיצִי צָבָא : וַיִּשְׁלַח אִרִים מְאֶרוּ יִּשְּׁלְּעָזְרְ

ז בְיָרוֹ: וַיִּצְבְּאוֹּ עַל־כִּיְרוֹ בַּאֲשֶׁר צִּנָּרִה יְהוָה אֶרת־

מֹשֶׁרה נַיַּהַרְגִּוּ כָּל־זָבֶר : וְאֶרת־מַלְבֵּי מִרְיָּן הָרְג<mark>ַוּ בּ</mark> על־חַלְלֵיהָם אָת־אָנִי וְאֶת־הָנֶקםֹ וְאֶרת־צָּוּר וְאֶרת־ afflict the person, her husband may establish it, or her husband may annul it. 15. But if her husband should be silent to her from day to day: then hath he established all her vows, or all her bonds, which are upon her; he hath confirmed them, because he was silent to her on the day that he heard them. 16. But if he should annul them after (the day) that he hath heard them: then shall he bear her iniquity. 17. These are the statutes, which the Lord commanded Moses, between a man and his wife, between the father and his daughter, being yet in her youth, in her father's house.*

1. And the Lord spoke unto Moses, saying, 2. Execute the vengeance of the children of Israel on the Midianites: after which thou shalt be gathered unto thy people. 3. And Moses spoke unto the people, saying, Arm from yourselves some men, for the army, and let them go against the Midianites, to execute the vengeance of the Lord on Midian. 4. A thousand each for every tribe, of all the tribes of Israel, shall ye send to the army. 5. And there were levied out of the thousands of Israel, a thousand of every tribe, twelve thousand armed for the army. 6. And Moses sent them, a thousand of every tribe, to the army; them and Phinehas the son of Elazar the priest, to the army, with the holy vessels, and the trumpets for blowing the alarm in his hand. 7. And they marched together against the Midianites, as the Lord had commanded Moses; and they slew every male. 8. And the kings of Midian they slew, beside the rest of their men that were slain; namely, Evi, and Rekem, and Zur, and

those made after marriage, whilst the wife is in her husband's house. It is also inferred from this, that if a woman during her husband's life, has made a vow, to take effect after a certain time, and he disallow it, though he should die before the time, still the vow is annulled.

חוּרֹ וְאֶת־לֶבַע חֲמֶשֶׁרת מַלְבֵי מִרְיָן וְאֵתֹ בִּלְעֶם בֶּן־בְּעוֹר בָזְרְגִוּ בָּחָרֶב: וַיִּשְׁבְּוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶתִּ גְשֵׁי מִרָּיָן וְאֶת־טַפֶּם וְאֵת כָּל־בְּהֶמְתֵּם וְאֶת־כָל־ יוֹאָת כָל־עֲרֵיהֶם וֹאֶרת־כָּל-חִילֶם בְּזְוֹוּ: וְאַת כָל-ְעֲרֵיהֶם 10 בפואברהם ואת בק-מירנם אלפו באח: ד נִיּלְחנּ אֶרת-כָּל-הַשָּׁלֶּל וְאֵרת כָל-הַפַּלְקְוֹחַ בָּאָדֶם בּ ינְבָּאוּ אֶל-משֶׁרוֹ וְאֶבּל-מֶשֶׁרוֹ וְאֶבּל-אֶלְעֵוָּר הַכּ<u>הְּן 12</u> <mark>וְאֶל־עֲרַרֹג בְּגִי־יִשְׂרָאֵל אֶרג־הַשְׁבָי וְאֶת־הַפַּלְקוֹחַ</mark> וְאֶת־הַשָּׁלֶל אֶל־הַמְמַחָגֶה אֶל־עַרְכָּה מוּאָב יבין ווֹצְאֹר בּ שלישׁי (שני במחוברין) וַיִּצְאֹר וּ בּ אַשֶּר עַלֹּייַרְבָּן יְרַהְוֹי: ס שלישׁי (שני במחוברין) וַיַּצְאֹר משֶׁה וְאֶלְעוֹר הַכּהָן וְכָר-נְשִׁיאֵי הָעֵרָה יוֹלְצָׁף משֶׁרוֹ לַפַּחָנֶרו: וַיִּקְצָּף משֶׁרוֹ בּיַקְצָּף משֶׁרוֹ בּיַקְצָּף אַל פְּקוּרֵי הָחָיִל שָׁרֵי הָצָּאלָפִים וְשָׁרֵי הַמֵּאוֹרִ ¹⁵ הַבָּאִים מִצְבָא הַפִּרְלְחָמֶה: וַיָּאמֶר אֲבֹיהֶ<mark>ם</mark> 16 משֶׁה הַחִייתֶם כָּל־נְקַבָּה: הַן בֹינָרוֹ דִייּוּ דִּלֹבְנֵי יִשְׂרָאֵל בִּרְבָר בִּרְעָׁם רִסְסָר־מַעל בִּיהוָה על-דְבַר בְּעוֹר וַתְּהָי הַשַּגַּבָּה בְּעַבָּרת יְהוָרה: יַדַעָרה הַרְגִוּ כָר־־זָבֶר בַּשֶּׁף וְכָר־־אִשָּׁה יַדַעַרה וצליש קשבנב זבר הַרוּוּ: וְכֹלֹ הַשַּׁפְר בּנָשִׁים וּ בּנָשִׁים וּ בּנָשִׁים 19 אָשֶׁר לא־יָרְעוּ מִשְׁבַּב זָבֶר הַחָיָוּ לָבֶם: וְאַהֶּׁם וּ יְאַהֶּם חָנֶר מְחָרץ לַפַּחֲנֶה שָבָעֵרת יָמֵים כּל[°] ה<u>וֹרֹג נְּפָשׁ</u>

Chur, and Rebang, the five kings of Midian: and Bileäm the son of Beor they slew with the sword. 9. And the children of Israel took captives the women of Midian, and their little ones, and all their cattle, and all their flocks, and all their goods, they took as spoil. 10. And all their cities wherein they dwelt, and all their castles they burnt with fire. 11. And they took all the spoil, and all the booty, both of men and of cattle. 12. And they brought unto Moses, and to Elazar the priest, and unto the congregation of the children of Israel, the captives, and the booty, and the spoil, unto the camp, in the plains of Moäb, which are by Jordan opposite Jericho.*

13. And Moses, and Elazar the priest, and all the princes of the congregation, went forth to meet them, to without the camp. 14. And Moses was wroth with the officers of the host, the captains over the thousands, and the captains over the hundreds, who had come from the war campaign. 15. And Moses said unto them, Have ye allowed all the women to live? 16. Behold, these were the cause unto the children of Israel, through the counsel of Bileam, to commit trespass against the Lord in the matter of Peor; through which there was a plague among the congregation of the LORD. 17. And now kill ye every male among the little ones, and every woman that hath known man by lying with him shall ye kill. 18. But all among the women children, that have not known a man by lying with him, keep alive for yourselves. 19. And ye must abide without the camp seven days: whosoever hath killed any person, or

a The word captives שני refers to human beings; spoil שלל to inanimate things, booty מלקוח to the cattle. But when they are not all enumerated together, both שלל refer to all things taken in war, as the English word spoil.

וֹכֹּן וֹנְגַע בְּחָלֶן מִרְחַמְשְׁאוּ בַּיַּוֹם הַשְּׁלְיִשִׁי 20 ובַיִּוֹם הַשְּׁבִיעִּׁי אַהֶּזם וּשְׁבִיבֶּם: וְכָרִי-בֶּנֶגְד וְכָל־ בְּלִי- עוֹר וְבָּל--בְּנְעִשִּׂרוֹ עוֹיִם וְבָּל--בְּלִי-בִעְץ וַיּאמֶר אֵלְעזַר D 21 הַתְּחַטֵּאוּ : הַכּהַן שֶל־אַנְשֵי הַצְּבָא הַבָּאָים לַמְּלְחָמֶה זָארת חָקַרת והַתּוֹלָּרה אֲשֶׁר־צָנֶרה יְחֹנֶרָה אֶת־ משֶׁה: אַךְ אֶת־הַוָּהָב וְאֶרת־הַבֶּּסֶף אֶת־הַנְּחֹשֶׁת 🗠 יבריל ואבר הַבּרוֹל אַת־הַבּרֵיל וְאֶברת־הָעַבָּרֵת: כָּל־ דַבַּר אַשר־־יַבא בָאֵש הַעבירו בָאשׁ וְטָהֵר אַ בְּמִי נָדָה יִרְתַמְטָא וְכֹל אֲשֶׁר לְאַ־ יָבֶא בָּאֵשׁ הַקְעָבֶירוּ בַפָּיִם : וְכַבַּסְתֵּם בּגְּדֵיכֶ<mark>ם 🏖</mark> בָּיִוֹם הַוֹשָׁבִיעִי וּטְרַהְרָהֶעם וְאַחַר הָגָאוּ אֶלֹּ-ב<u>ּמַחַגַה: ס רביע וַיְאמֶר יְהוָה אֶל־משֵׁה 25</u> 26 לֵאמָר: שָּׂא אָרת רָאשׁ מַלְלְּוֹתַ הַשְּׁבִּי בָּאָרֶם 26 וּבַבְּהֵמֶה אַתָּה וְאֶרְעָנֶר רַבּהֵׁן וְרָאשׁי אַבְּוֹרת מַלְלְוֹחַ בֵּין תְּבְּשֵׁי הַמִּלְחָבֶׁה בַּין תְּבְּשֵׁי הַמִּלְחָבֶּה בִּי הַיְצְאָים בַלַצָּבֶא וּבֵין כָל־הָעֵרָה: וַהַרֵמֹרָ, מֶׁכֶּם לֵירוֹנָה מֵבֶּת אַנְשֵי הַמִּלְחָמָה הַיִּצְאֵים לַצַּבָּא אָחֶר נֶּבֶּשׁ מֵחָמֵשׁ הַמֵּאָוֹת מוְ־הַאָּדָם וּמִוְ־הַבָּלָּר ימלים ומלבים ומלבים און: ממודים בילשטוי המלבים בילשטוי - המלבות המלבים המלבים המלבים המלבים המלבים המלבים המלבי יִנְתַתָּתָה לְאֶלְעָזֶר הַכֹהֵן תְּרוּמָת יְהוָה: וּמְפַּחְצָּת 30 יְנָתַתָּת לְאֶלְעָזֶר

whosoever hath touched any one slain, shall purify himself on the third day, and on the seventh day; both you and your captives. 20. And every garment, whatever is made of skins, and every work of goats' hair, and every vessel made of wood, shall ye purify unto yourselves.

21. And Elazar the priest said unto the men of the army who had gone to the battle, This is the ordinance of the law which the Lord hath commanded Moses: 22. Only the gold, and the silver, the copper, the iron, the tin and the lead, 23. Every thing that cometh into the fire, ye shall make go through the fire, and it shall be clean; nevertheless it shall be purified with the waters of sprinkling: and whatever doth not come into the fire ye shall cause to go through the water. 24. And ye shall wash your clothes on the seventh day, and ye shall be clean, and after that ye may come into the camp.*

25. And the Lord said unto Moses, as followeth, 26. Take the sum of the booty of the captives, both of man and of cattle, thou, with Elazar the priest, and the chiefs of the families of the congregation: 27. And thou shalt divide the booty, between those that carried on the war, who went out to the army, and between all the congregation; 28. And levy a tribute unto the Lord from the men of war who went out to the army, one individual from every five hundred of the persons, and of the oxen, and of the asses, and of the sheep: 29. From their half shall ye take it, and thou shalt give it unto Elazar the priest, for a heave offering of the Lord. 30. And from the half of the

^a In obedience to the injunction contained in chap. xix., by which every one touching a dead body is rendered unclean, and remains so, till sprinkled with the ashes of the red cow.

b "Although Moses only instructed you respecting the law of un-

בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל תִּקָּח ו אֶחֶר ו אֶתֶו מִן־הַחֲמִשִּׁים מִן<mark>־</mark> הָאָהֶם מִן־הַבָּקָרָ מִן־הַחָמֹרִים וּמִן־הַאָאן מִכָּל־ הַבְּהַמֶּה וְנָתַהָּה אֹרָס בֹלְוֹיִם שִׁמְבֵּי מִשְׁמֶבֶרת ³¹ מִשְׁכַן יְהוֶה: וַיַּעֵשׁ משֶּׁה וְאֶלְעָזֶר הַכּהֵן כַּאֲשֶׁר ³¹ צָּנֶת יְתֹּנֶת אֶת־מֹשֶׁת: וַיְהִיּ הַפַּלְלְוֹחַ יֶּרֶת הַבְּּז אַשֶר בָּווָוּ עָם הַצָּבָא צֹאן שֵשׁ־מַאָּוֹת אֶבֶּלְף אָלֶף וַחֲמֵשֶׁרוּ אֲלֶפִים : וּבָקָּר שְׁנַיִם 33 וְשָׁבְעִים אֶלֶף וַחֲמֵשֶׁרוּ אֲלָפִים : וּבָקָּר שְׁנַיִם יִשְׁבְאָים אֶלֶף : וַחֲמֹרִים אֶחֶר וְשִׁשִּׁים אֶלֶף: 34 וְגָפָש אָלָם מוֹן־הַנְשִּׁים אֲשֶׁר לֹא־יָרְעִוּ מִשְׁכַב זָבֶר כָל־נֶּפֶשׁ שְׁנֵיִם וּשְׁלֹשִים אָלֶף: וַרְּתְהִיּ הַמֶּחֱצְּה הַבֶּל הַוּיְצָאָים בַּצָּבֵא מִסְפַר הַוּצִּאן שְׁלש<u>־</u> מאורת אֶלֶף וֹשְלשִים אֶלֶף וְשִׁבְעָרת אָקרֹפִים 37 וַחֲמֵשׁ מֵאְוֹת: וַיְהֶי הַמֶּכֶס לֵיהוָה מִן־הַצְאון <u>שֵשׁ</u> מַאַוֹרת חָמֵשׁ וְשִׁבְעִים: וְרַהַבָּלֶּר שִׁשֶּׁרה וּשְׁלֹשִים אָלֶף וּמְכְּמָם לֵיהוָדוֹ שְׁנֵיִם וְשִׁבְעִים : וַחַמּרִים שרשים אלף וַחֲמֵשׁ מַאָוֹרת וּמִכְמָם לֵירתוָרָה אַלֶּף אָחֶר וְשִׁשִּׁים : וְגָפָשׁ אָדָּם שִׁשָּׁרוֹ עָשָׂר אָלֶף 40 ייבון אַנִים וּשְׁרֹשִים נָפָשׁ : וַיִּתֵן 41 וּמִכְסָם לֵיחוֹּה שְׁנָיִם וּשְׁרֹשִים נָפָשׁ משָׁה אָת־מֶּכֶס הְתרוּמַרת יְהוֹּרה לְאֶלְעָזֶר הַבּנֹהֵן יהוָה אָת־משֶׁרה וֹמְפַּחַצִּירת בְּנֵי 42 בַּאַשֶּׁר אַנָרה וְהוָה אָת־משֶׁרה וֹ וּמְפַּחַצִּירת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר חָצָה מֹשֶׁה מִן־הָאֲנְשִׁים הַצְּבְאִים:

children of Israel, thou shalt take one individual as it may come from any fifty, of the persons, of the oxen, of the asses, and of the flocks, of all manner of cattle, and give the same unto the Levites, who keep the charge of the tabernacle of the Lord. 31. And Moses with Elazar the priest did as the LORD had commanded Moses. 32. And the booty, being the rest of the booty which the men of the army had taken, was of sheep and goats, six hundred thousand and seventy thousand and five thousand, 33. And of oxen seventy and two thousand, 34. And of asses, sixty and one thousand, 35. And of human persons, of women that had not known man by lying with him, in all thirty and two thousand. 36. And the half, the portion of those who had gone out in the army, was, in the number of sheep and goats, three hundred thousand and seven and thirty thousand and five hundred. 37. And the LORD's tribute of the flocks was six hundred and seventy and five. 38. And the oxen were thirty and six thousand; and the tribute thereof unto the Lord was seventy and two. And the asses were thirty thousand and five hundred; and the tribute thereof unto the Lord was sixty and one. And the human persons were sixteen thousand; and the tribute thereof unto the Lord was thirty and two persons. 41. And Moses gave the tribute, the Lord's heave offering, unto Elazar the priest, as the Lord had commanded Moses.* 42. And from the half of the children of Israel, which Moses divided from the men that had gone forth in the

cleanness, you are now to be instructed in addition, concerning the purification of vessels used for forbidden food. 'Only' means an exception, you are not to use such articles even after they have been cleansed from the uncleanness of the dead, till they have been treated after the manner prescribed in this section."—After RASHI.

בוּהָני מֶחֶצָרת הָגֵעָרָה מִן־הַצְאוֹ שְׁלשׁ־מֵאָּוֹרת 43 אָלֶף וּשְׁלשַים אֶלֶף שָׁבְעָרוּ אָרְלפִים וַחָּמֵשׁ מַאְוֹרת: וּבָקֶּר שִׁשֶּׁה וּשְלֹשִים אָּכֶּלף: וַחֲמִּרִים 45 שלשִים אֶלֶף וַחֲמֵשׁ מִאְוֹרת : וְנָפֶשׁ אַלֶּם 46 אָבֶלף : וַיִּלָּח מִשֶּׁרוּ מָשֶּׁרוּ אָבֶלף בּנֵיר בּנֵיר בּנֵיר בּנֵיר יֹאַרִאַל אָתַ-בּאָטוֹ אָחַר מוּ-בּיטַמְּאָים מוּ הַאָרֶם וּמִן־הַבְּהַמֶּה וַיִּהֵין אֹרָם לַלְיוִים שְּׁמְרֵי מִשְׁמֶּרֶרתֹ מִשְׁבַן יְהֹּוָה בְּאֲ־שֶׁר צְוָרֵה יְהוָרה אֶרת־ שר : וַיִּקְרָבוּ אֶרֹ-משֶׁרו הַפְּקְוֹּים אָשֶׁר 46 לְאַרְלפִי הַצָּבֶא שָׁבִי הָאָרְפִים וְשָׂבִי הַפֵּאְוּת: עַכְרֵיךָ נְשְׂאֹרוּ אֶרוּ־רָאשׁ 49 בּיִאְמְרוּ אֶרוּ־רָאשׁ 49 אַנְשֵׁי הַפִּרְלָחָמֶה אֲשֵׁר בְּיָבֻנוּ וְלְאֹ־־נִבְּקַר מִמֶּנוּ אַישׁ : וַנַּקְרֵב אֶרת־קְרְבָּן יְהוָה אִישׁ אֲשֶׁר סְצֵא 50 כָּרֶי־וָהָב אֶצְעָרֶה וְצָמִיר טַבַּעַר עָנִיל וְכוּמָו 51 לְכַפֵּר עַל־נַפְשׁבֵינוּ לִפְנֵי יְהוְה : וַיִּקַּח משָׁה וֹאָלְעוֹנְ הַכּנָיוֹ אָתִ-הַוֹּנָהָ מֵאִתֵּם כִּיִּלְ כְּלִי ַרְיהוָה שִׁשָּׁה עָשֶׂר אֶלֶף שְׁכַע־מֵאָוֹרת וַחָ<u>מִשְּׁים</u> <u>שָׁבֶל מֵאֵרוֹ שָׁרֵי הָאֲלְפִּים וּמֵאֵרו שָׁרֵי הַמֵּאְוֹרו :</u> אַנְשׁי הַצָּבָּא בָּוְזַוּ אִישׁ לְוֹ: וַיִּכָּח משָׁרוֹ וְאֶּרְעָזֶר 53 אַנְשׁי הַצָּבָא בָּוְזַוּ אִישׁ לְוֹ:

הַכנה אָת־הַוָּהָב מֵאֶת שָׁרֵי הַאֲדְשׁׁים וְהַפֵּאָוֹת

army. 43. (Now the half of the congregation was, of sheep and goats three hundred thousand and thirty thousand, seven thousand and five hundred, 44. And oxen, thirty and six thousand, 45. And asses thirty thousand and five hundred, 46. And human persons sixteen thousand:) 47. And Moses took from this half of the children of Israel, as they came,a one from every fifty, of man and of cattle, and gave them unto the Levites, who kept the charge of the tabernacle of the Lord; as the Lord had commanded Moses. 48. And there came near unto Moses the officers who had been over the thousands of the army, the captains of the thousands, and the captains of the hundreds, 49. And they said unto Moses, Thy servants have taken the sum of the men of war who have been under our command, and there lacketh not one man of us. 50. We have therefore brought an oblation unto the Lord, each what he hath gotten, of vessels of gold, chains, and bracelets, finger rings, earrings, and tablets, to make an atonement for our souls before the Lord. 51. And Moses with Elazar the priest took the gold of them, all the wrought articles. 52. And all the gold of the offering that they offered up to the Lord, was sixteen thousand seven hundred and fifty shekels, from the captains of the thousands, and from the captains of the hundreds. 53. The men of the army had taken spoil, every man for himself. 54. And Moses and Elazar the priest took the gold from the captains of the thousands and of the hundreds, and they

a its means to seize, the participle here employed means, therefore, "just as it came," that is, no particular care was employed in making the selection.

b By referring to Exodus xxx. 12, it will be found that when numbering the people, it was ordained that every one should offer half a shekel as an atonement, that "there might be no plague among the children of Israel." It was no doubt this commandment at the taking

וַיָּבֶאוּ אֹתוֹ אֶל-אָהֶל מוֹעֵׁר וְכַרְוֹן רִלבְגֵי־יִשְּׂרָאֵל לִפְנִי יְהוָה: פּ - ששי (שלישי במחיברין)

לְב וּמִקְעֶׁר וֹ רַב הָיָּרוֹ לִבְנְי רְאוּבֵּן וַלִּבְנִי־נֶר עָצַוּם מְאֶלר וַיִּרְאוּ אֶת־אֶּבֶיץ יַעְזֵר וְאֶרת־אָבֶרץ נִּרְלְּיִר

יְרָגָי רָאוּבֶן וַיְּאמְרָוּ אֶל־מֹשֶׁרוֹ וְאֶל־אֶלְעוֵר הַכּהֵן² וּבְנֵי רָאוּבֵן וַיְאמְרָוּ אֶל־מֹשֶׁרוֹ וְאֶל־אֶלְעוֵר הַכּהֵן

וֹיֹאוֹר וֹנִמִּרָּט וֹטִשְׁבּוּן וֹאָלְ אַבְּאַרָּ וֹיֹאוֹר וֹנִמִּרָּט וֹטִשְׁבּוּן וֹאִלְּטר: זְמִפְרִוּח וֹהִיכּן

ַ עַרָר יִשְׂרָבֵׁל בֶּלֶץ מְלְנֶה הָנִא וְלְעַבְּהֶיף עַרַר יִשְׂרָבֵל בָּלֶץ מִלְנֶה הַבָּר יִהְנָה רְלְבְּנֵי

ס ויְאׁמְרֹוּ אָם־מָ<mark>צְאנוּ 5</mark> חַן בְעִינֶּיִךְ יָהַ*וֹ*ן אֶרת־הָאָרֶץ רַהוָּארת בַּלְעַבְּרֶיךָּ

מֹמְּשׁׁ בִּלְנִי-נֵּר וֹבִלְנִיּה בֹאִינִלוֹ בַאִּנְלֵּח הִבְּעִּיּ פַּמְּשׁׁ בִּלְנִיּה בִּלִּר בִּנִּירָנוֹ הָבִּעּייִ בִּינִרנוֹ וְהַאָּמֹּר בַּיִּרְנְנוֹ הָּשְׁבִּינִי בְּיִ

אָרו־לֵב בָּנִי יִשְּׁרָאֵל מֵעֲבוּ בְּה: וְלֵפְּה רְתְנִיּאוּן זַ לַפִּלְחָבֶּר וְאַהֶּם רִתְשְׁבוּ בְּה: וְלֵפְּה רְתְנִיּאוּן

s נָרָתן לָהֶם יְהֹוֶה: כָּה עָשִׁוּ אֲבְרֹתִיכֶּם בְּשִּׁרְ<mark>חִי</mark>י

 אֹתֶם מָלֶבֶשׁ בַּרְגַעַ לֹרְאוֹת אֶת־הָאָבֶץ : וַיִּעַל־וֹּ עַר־נַחַל אֶשְׂכּוֹל וַיִּרְאוֹּ אֶת־הַאָּבֶץ וַיְּנִיאוּ אֶת־הַ בֻּב בְנֵי יִשְׂרָאֵל לְבַלְתִּי־בֹאֹ אֶל־הָאָבֶץ יִשְּׂרָדּ בַב בְנֵי יִשְׂרָאֵל לְבַלְתִּי־בֹאֹ אֶל־הָאָבֶץ

10 נָתָן לָהֶם יְהֹוֶה: וַיְּחַר־אַף יְהוֶּה בַּיַוֹם הַהְוּא * תנאון קרי brought it into the tabernacle of the congregation as a memorial for the children of Israel before the Lord.*

CHAP. XXXII.

1. Now the children of Reuben and the children of Gad had a very great multitude of cattle; and they saw the land of Yangzer, and the land of Gilead, that, behold, the place was a place for cattle.

2. And the children of Gad and the children of Reuben came and said unto Moses, and to Elazar the priest, and unto the princes of the congregation, as followeth,

3. Ataroth, and Dibon, and Yangzer, and Nimrah, and Cheshbon, and Eläleh, and Shebam, and Nebo, and Beon,

4. The country which the Lord hath smitten before the congregation of Israel, is a land for cattle; and thy servants have cattle.

5. And they said, If we have found grace in thy eyes, let this land be given unto thy servants for a possession; do not bring us over the Jordan. 6. And Moses said unto the children of Gad, and to the children of Reuben, Shall your brethren go to war, and will yea sit here? 7. And wherefore will you turn aside the heart of the children of Israel from going over into the land which the Lord hath given them? 8. Thus did your fathers, when I sent them from Kadesh-barneä to see the land. 9. For they went up as far as the valley of Eshcol, and they saw the land, and then they turned aside the heart of the children of Israel, that they should not go into the land which the Lord had given them. 10. And the Lord's anger was

of the general census, which induced the captains of the army to offer a similar gift as an atonement for the numbering at the partial census of the men entrusted to their command.

^a Moses thought, probably, that it was unwillingness on the part of the petitioners to enter Palestine, which caused them to prefer the eastern side of Jordan; and that their refusal might perhaps induce the other tribes to rebel, which again would cause the wandering in

11 וַיַּשָּׁבֵע לֵאמָר: אָם־יֵראוֹ הַאֲנָשִׁים הַעֹלֵים מְמְצְרַיִם מְבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָהֹ וָמַּעְרָים אָבּה הַאָּרָכֶּּרוּ אָבּאֶר נִשְׁבָּעְתִּי רְאַבְּרָתָם רְיִּצְחָק יו וְלְיַעָקְבֹ כִּי לְא־מִלְאָוּ אַחֲרֵי : בִּלְהִיני בָּלֵב בֶּן־ 12 יָפָנֶרוֹ חַקְנוֹּי וִיְרוּיִשֻׁעַ בִּן־גָּוּן .כִי מִלְ־אַוּ אַחֲבִי יוּוְנָעֵם בַּפִּרְבֶּׁר יְהוָה בְּיִשְׂרָאֵל וַיְנָעֵם בַּפִּרְבֶּׁר יְהוָה יִ וַיְחַר־צַּף יְהוָה בְּיִשְׂרָאֵל אַרְבָּעִים שָׁנֶרו עַר־רּוֹם בָּל־רַוּהוֹר הָ*וּעשֶׁרוּ* ין הָנֶת בְּעִינֵי יְהֹוֶה : וְהִנָּה כַּמְמֶהֶם הַחַת אֲבָהֵי<mark>כֶּם 14</mark> הַרְבְּוֹת אֲנָשֵׁים חַפָּאָים לְסְפָּוֹת עוֹר עֶעל חֲרְוֹן יים אָל-יִשְׂרָאֵר : כֹּי רֹוְשִׁיבֹּן מִאַּלוֹרְיוּ אָל-יִשְׂרָאֵר : כֹּי רִוְשׁוּבָן מִאַּלוֹרְיוּ וְיָפַף עוֹד לְבנִיחוֹ בַּפִּרְבֶּר וְשְׁחַהֶּם לְכָל־הָעָם ם וַיִּגְשַׁר אֵלֵיוֹ וַיִּאמְרֹר : הוה 16 ּוּדְלָרת צֶאוֹ נִבְנָה לְשְׁקְנֵנָוּ פְּה וְעָרֵים לְשְׁפֵנוּ 17 וַאָּבֹנְחָנוּ נִחָבֵץ חָשִׁים רְפְנֵיּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל עֵר אָמֶר אָם-בַּובִיאִנְּם אָרן-מְקוֹמֶם וֹיְאַב מַפָּנּנְּ 18 בְּעַרֵי רַזִּמִּבְצֶּׁר מִפְּנָי יְשְׁבֵי רָזְאֶרֶץ: רְאׁ נָשְׁוֹב אָרל-בָּרֶענוּ עַׁר הִוֹרְונַחֵרלֹ בְּנֵי יִשְׂרָאֵלֹ אָישׁ

מֹלֶבֶתָה: פּ שניע (רניע במחוברין) נְהָלְאָרוֹ כִּי בָאָה נַּחֲלָרֵינוֹ יִשְׁלֵינוּ מֵעָבֶּר הַיִּרְבְּן מִוֹבֶלְהָרוֹ : כִּי בָּאָה נְּנְחַלְ יִארָּיִם מֵעָבֶּר הַיִּרְבְּן

20 וַיָּאמֶר צָּלֵיהֶם משֶׁה אִם־הַעְעַשְׂוּן אֶת־הַדְּבֵּר 20

kindled on the same day, and he swore, saying, 11. Surely none of the men that came up out of Egypt, from twenty years old and upward, shall see the land which I swore unto Abraham, unto Isaac, and unto Jacob; because they have not wholly followed me: 12. Save Caleb the son of Yephunneh the Kenizite, and Joshua the son of Nun; for they have wholly followed the Lord. 13. And the Lord's anger was kindled against Israel, and he made them wander about in the wilderness forty years, until all the generation, that had done the evil in the eyes of the Lord, was spent. 14. And, behold, ye are risen up in your father's stead, a race of sinful men, to augment yet the fierce anger of the Lord toward Israel. 15. For if ye turn away from after him, he will yet longer leave them in the wilderness; and ye will be destruction to all this people.

16. And they came near unto him, and said, Sheepfolds will we build for our cattle here, and cities for our little ones: 17. But we ourselves will go ready armed before the children of Israel, until that we have brought them unto their place; and our little ones shall dwell in the fortified cities because of the inhabitants of the land. 18. We will not return unto our houses, until the children of Israel have acquired for themselves every man his inheritance. 19. For we will not take possession with them on the other side of the Jordan, and farther on; when our inheritance hath come to us on this side of the Jordan eastward.*

20. And Moses said unto them, If ye will do this thing,

the desert to be continued for an indefinite length of time. Hence his remonstrances, and their assurance that it was simply because the land was suited for the pasture of their cattle, that their request was made.

^a Heb. "They have not filled after me," meaning, that they had not rendered their hearts fully willing to follow the Lord.

21 הַנֶּהָ אִם־הַתַּקְלְצֶוּ לִפְנֵי יְהֹנָה לַפִּלְחָמָה : וְעָבַּר ָלָכֶּם כָּל-חָרֶא אֶת-הַיַּרְבֵּן רִלְפָנֵי יְהוּוֹרֵה עַר ין הורישו ארת־אִיְבִיו מִפָּנִיו : וְנִכְבְּשָּׁרו הָאָרֶץ 22 לְבְּנֵיְ יְהנָהֹ וְאַחַר הָשָּׁבוּ וְהְיִיתֶם נְקִיֶם מֵיְהנְה ומיֹהְרֹאֵל וְבֹיִילָח בֹאָנֹא בוֹאָע בְלָכֹם בן בַּלְּעָהָוּהְ לִּפְנֵי יְרוּנָה : וְאִכוּ־לֵּא בִּגְעַשׁוּן בֵּן 23 ביני המאכם להינונה ולתו המאריפים אַשֶּר הִמְצָא אֶרְזכֶם : בְּנְוּ־לְכֶם עָרִים ׁ לְטַבְּכֶּם בּיִּ וּגְרַלָּת לְצֹנְאָכֶם וְתַיֹּצֵא מִפִּיכֶם תַּעֲשְׂוּ: ינאמר בני־נֶר וּבְנֵי רְאַוּבֶן אֵל־מֹשֵׁרוּ לֵאמְר 25 עָבֶרֵיךּ יַיֶעשׁׁוּ בַּאֲ־שֶׁר אֲדֹנֵי מְצַנֶּח : מַבּּנוּ נְשֵׁינוּ ²⁶ פַקְנָגָנּ וְכָלֹּבְּהֶוֹמְהֵגֵנּוּ יֵהְיוּ־שָׁם בְּעָרֵי הַנּּלְעָר: יי וַעַכְרֵיך יַעַבְרוּ כָר -חַרָלוּץ צָבֶּא לִפְנֵי יְרוּוֶר. צ לַפּלְחָמֶה בַּאֲשֶׁר אֲרֹגִי דֹבֵר : וַיְצַוַ לָהֶם מֹשֶׁה [™] אָר אֶלְעוֹרָ הַכּהֵוֹן וְאָרת יְהוֹשָׁעַ בִּן־נְיּוּן וְאֶרת־ יַנּאמֶר בּפַמָּורת לַבְגֵי יִשְׂרָאֵל : נַיּאמֶר 29 בּירִאשֵׁי אָבָוֹרת הַפַּמְּוֹרת לִבְגֵי יִשְׂרָאֵל משֶּׁרה אָבֹהָהָם אִם־יַעַבְרָוּ בְנֵי־נֶד וּבְנֵי־רְאוּבֵן ו אָרְגֶבֶׁם אָרִת-דַנִירְהֵּן כָל-־חָלְוּץ לַפִּלְחָמָה לִפְנֵי יָהוָּה וְגַכְבִּשָׁה הָאָרֶץ לִפְנִיכֶם וּנְרַתְּתֶם לָהֶם ארז־־אַרץ הַגְּלָעָר לַאָּחָזָה: וִאִּם־־לְא יַעַבְרָוּ 30 הַלוּצִים אָרַתַבֶם וִנְאחָוֹוּ בִרְתַבֶבֶם בְּאֵבֶץ בְּנָצֵן:

if ye will arm yourselves before the Lord for the war, 21. And every armed man of you will go over the Jordan before the Lord, until he hath driven out his enemies from before him, 22. And when, only after the land hath been subdued before the Lorp, ve will return, and ve be thus guiltless before the Lord, and before Israel: then shall this land be yours for a possession before the LORD. if ye will not do so, behold, ye have sinned against the LORD: and ye shall surely experience the punishmenta of your sin which shall overtake you. 24. Build yourselves cities for your little ones, and folds for your flocks; and that which hath proceeded out of your mouth shall ye do. 25. And the children of Gad and the children of Reuben said unto Moses, as followeth, Thy servants will do as my lord doth command. 26. Our little ones, our wives, our flocks, and all our cattle, shall remain there in the cities of Gilead; 27. But thy servants will pass over, every one that is armed for the army, before the Lord, to battle, as my lord speaketh. 28. And Moses commanded concerning them Elazar the priest, and Joshua the son of Nun, and the chief of the families of the tribes of the children of Israel. 29. And Moses said unto them. If the children of Gad and the children of Reuben do pass with you over the Jordan, every one that is armed for battle, before the LORD, and the land shall be subdued before you: then shall ye give to them the land of Gilead for a possession; 30. But if they should not pass over with you armed, they shall take possessions among you in the land of Canaan.b 31. And the

י חטאת properly signifies the sin, and then also the punishment which follows on the same.

^b As each tribe had to secure its possession by conquest (see Judges i.,) it was a proper denunciation of punishment for the Reubenites to be compelled to acquire new territory if they forfeited the land already conquered.

וּ וַיַּעַנְוּ בְנֵי־נֶד וּבְנֵי רְאוּבֵן לֵאמֶר אֵרל אֲשֶׁר יּזּ דּבֶּר יְהוֶה אֶל-ְעַכְרֶיךָּ בֵּן נַעֲשֶׂה : נַחָנוּ נַעֲכְּר ³² חַלוּצִים לפְנֵי יְהוָה אֶבֶץ בְנָעֵן וְאִהָּנוּ אְחָוַרִּ אָרָלְהַנוּ מֵעֶבֶר לַיִּרְהֵן : וַיִּתַן לָהֶם וּ מֹשֶׁה לְבְנֵי־ 🔐 נָד (וְלִבְנֵי רְאוּבַן וְלַחַצִי ו שֵבֵט ו מְנַשֵּה בֶן־יוֹבֵּף אָרת־מַמְלֶּבֶרת סִיחֹן מֶלֶךְ הָאֶמִרִי וְאָרת־מַמְלֶּבֶרת עוג פַלֶּךְ הַבָּשָׁן הָאָרִץ לְעָרִיהָן בִּנְבָלוֹה עָרֵי יוֹבְנַוּ בְנֵי־נָּר אֶת־דִּיבְןׁ וְאֶת־עֲטְרֶת 34 הָאָרֶץ סָבְיב: וַיִּבְנַוּ בְנֵי־נָּר אֶת־דִּיבְןׁ וְאֶת־עֲטְרֶת יַעָרָער : וְאֶרת־עַטְרָרת שׁוֹפָּן וְאֶרת־יַעְזֵרְ 35 וְיָגְבְּהָה : וְאֶרת־בֵּירת נִמְרָה וְאֵרת־בֵּירת הָרָן עָרֵי ָסְבְצֶר וְגִרְלִת צְאֹן : וּבְנֵיְ רְאוֹבֵן בָּנֹוּ אֶת־חֶשְׁבְּוֹן - אָרַגעל ואָת־אֶלְעָלֵא וְאָרֹג קְרְיָהֵיִם: וְאֶרֹג־נְבוֹ וְאֶרִבּעַל 38 קעון מוּסַבּוֹת שֵׁם וְאֶת־שִּׁבְּמֶה וַיִּקְרְאַוּ בְשֵׁמֹּוֹת אָרַר־שְׁמְוֹת הֶזְעָרֵים אֲשֶׁר בָּנְוּ: וַיֵּלְבׁוּ בְּנֵי מְבֶיר 39 ָבֶּן־־מְנַשֶּׁה גִּלְעָרָה וַיִּלְכָרֶהְ וַיִּוֹרֶשׁ <mark>אֶרִת־־הָאֱמֹרִי</mark> אָשֶׁר־־בָּהּ זִּיִהָּן, משֶׁה אֶת־־הַגּּלְעֶׁר לְמָבֶיר בָּן־ 40 יוָאָיר בֶּן־מְנַשֶּׁה וַיֵשֶׁב בָּה : וְיָאַיר בָּן־מְנַשֶּׁה הַלַּךְ וַיִּלְכִּדְ 41 ⁴² אֶרת־חַוּֽבוּיהֶם וַיִּקְרָא אֶרְזהֶן חַוִּּרג יָאִיר : וְנָבַׁח ⁴² נְבַח בִשְׁמְוּ: לְנ אַלֶּרו מַסְעֵי בְנִי־יִשְׂרָאֵר אָשֶׁר יָצְאָּה מֵאֶרְץ children of Gad and the children of Reuben answered, saving, That which the Lord hath said unto thy servants, even so will we do. 32. We will pass over armed before the LORD into the land of Canaan, whilst ours remaineth the possession of our inheritance on this side of the Jordan. 33. And Moses gave unto them, to the children of Gad. and to the children of Reuben, and unto half the tribe of Menasseh the son of Joseph, the kingdom of Sichon, king of the Amorites, and the kingdom of Og king of Bashan, the land, with the cities thereof in the boundaries, the cities of the country round about. 34. And the children of Gad built Dibon, and Ataroth, and Aroer, 35, And Atroth-Shophan, and Yangzer, and Yogbehah, 36. And Bethnimrah, and Beth-haran, fortified cities, and folds for flocks, 37. And the children of Reuben built Cheshbon, and Eläleh, and Kirvathavim, 38. And Nebo, and Baäl-meon, (their names being changed,) and Sibmah: and gave the former names unto the cities which they built. 39. And the children of Machir the son of Menasseh went to Gilead, and conquered it, and dispossessed the Amorites who were in it.* 40. And Moses gave Gilead unto Machir the son of Menasseh; and he dwelt therein. 41. And Yaïr the son of Menasseh went and conquered the small towns thereof, and called them Chavoth-yair. 42. And Nobach went and took Kenath, and the villages thereof, and called it Nobach, after his own name.

MASSAY.
CHAP. XXXIII.

1. These are the journeys of the children of Israel, who went forth out of the land of Egypt according to their armies under

^a The commentator to Mendelssohn's translation supposes that Sichon in conquering the part of the country of Moäb mentioned above, xxi. 26, had given new names to the cities; and that the Reubenites adopted again the Moäbite names, except Nibo and Baäl-Meon, which they changed. But Arnheim renders: "And they called by various

פְצְרַיִם דְצְבָאֹתֶעם בְּיֵר־מֹשֶׁה וְאֲהַרָן: וַיִּכְרֹתֹב משֶּׁרוֹ אֶרת־מוּצָאַיהֶם לְמַסְעִיהֶם עַל־פָּי יְהֹנֶה ואַלֶּה מַסְעִיהֶם לְמוּצָאֵיהֶם: וַיִּסְעַוּ מֵרַעְמְסֵסֹ בַּחָבֶשׁ בָּוֹרִאשׁוֹן בַּנְחָמִשֵּׁרוּ עָשֶׂר יִוֹם בַּחְחָבֶשׁ בוראשון מפוחברת בופפח יוצאו בגייושראבל 4 בְּיָר רָמֶׁה לְצֵינֵי כָל־מִצְרֵיִם: וּמִצְרֵיִם מְקַבְּרִים אַה אָשֶּׁר הָבָּה יְהוָה בָּהֶם כָּל־בְּכֵוֹר וּבֵאלְהֵיהֶם עשה יְהוֶה שְּבָּטִים: וַיִּסְעוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל מֵרַעְמְסֵס <u>ְוַיַּח</u>ָנָוּ בְּכָּכְרֹת: וַיִּסְעוּ מִסְּכָּרת וַיַּחֲנָוּ בְאֵהָם אֲשֶׁר בָּקצֶרה רַהִפְּרָבֶר: וַיִּסְעוֹ מֵמֶרְתָם וַיִּשָׁבֹ עַרֹּ־בְּי קחירת אָשֶׁר על־פְּגִי בַּעל צְפְּוֹן וַיַּחָנְּוּ לְפְּגִי פּ מְגְדֹּל : וַיִּסְעוֹ מִפְנֵי הַחִילֹרת וַיַּעַבְרָוּ בְתוֹדְ־הַיָּם 👂 הַפְּרְבֶּרָה וַיֵּלְ־בֹּוּ בָּרֶךְ שְׁלְ־שֶׁרת יָמִיםׁ בְּמִרְבַּר 9 אֵלֶם וַיְחֲגָוּ בְּמָרֶה: וַיִּסְעוּ מִפֶּלָה וַיָּבָאוּ אֵילֶמְה וֹבְצֵילִם שְׁהַלִים עָשְׂרֵח עֵינָרת מֶיִם וְשִּבְעָים 10 רְתְמֶרִים וַיַחֲנוּ־שָׁם: וַיִּסְעָוּ מֵאֵילֶם וַיַחֲנִוּ עַל־יַם־ קוף : וַיִּסְעוּ מִיַם־סְוּף וַיְיְחַגִּוּ בְּמִרְבַּר־מִין : וַיִּסְעִוּ מִמְרַבַּר־־־מֶין וַיְּחֲגָוּ בְּרָפָּקָרֹה : וַיִּסְעַוּ מִדְּפְּקֶרֹה 13 14 וַיַּחַנָּוּ בְּאָרְאיש: וַיִּסְעוּ מִאָּרֶאישׁ וַיַּחֲנוּ בִּרְפִּיּרִם 15 ולא־הָיָה שָם מָיִם לְעָם לִשְׁתְוֹת: וַיִּסְעִוּ מְרְפִּידֶם יניִםְעוּ בְּמִרְבֵּר סִינִי: וַיִּסְעוּ מִפִּרְבַּר סִינֵי 16

the guidance of Moses and Aaron. 2. And Moses wrote their goings out according to their journeys by the order of the LORD: and these are their journeys according to their goings out. 3. And they departed from Rameses in the first month, on the fifteenth day of the first month; on the morrow after the passovera the children of Israel went out with an high hand before the eyes of all the Egyptians. 4. And the Egyptians were burying all the firstborn, whom the Lord had smitten among them: and upon their gods also did the Lord execute judgments. 5. And the children of Israel removed from Rameses, and encamped in Succoth. 6. And they removed from Succoth, and encamped in Etham, which is on the edge of the wilderness. 7. And they removed from Etham, and returned unto Pi-hachiroth, which is before Baäl-zephon; and they encamped before Migdol. 8. And they removed from before Pi-hachiroth. and passed through the midst of the sea into the wilderness, and they went a three days' journey in the wilderness of Etham, and encamped in Marah. 9. And they removed from Marah, and came unto Elim: and in Elim were twelve fountains of water, and seventy palm trees; and they encamped there. 10. And they removed from Elim, and encamped by the Red Sea.* 11. And they removed from the Red Sea, and encamped in the wilderness of Sin. 12. And they removed out of the wilderness of Sin, and encamped in Dophkah. 13. And they removed from Dophkah and encamped in Alush. 14. And they removed from Alush, and encamped at Rephidim, and there was no water for the people to drink. 15. And they removed from Rephidim, and encamped in the wilderness of Sinai. 16. And

names the cities which they built," meaning that these were new, erected by the Reubenites in their country.

a i. e. After the sacrifice of the passover lamb. See note above, to xxviii. 16.

17 וַיַּחַנָּוּ בְּקבְרֹת הַתַּאָוֶה : וַיִּסְעַוּ מִקְבַרֹת הַתַּאָוָה ַנִיָּחַנִּוּ בַּחַצֵּרֹרת: נַיִּסְעַוּ מֵחֲצֵרֶרת וַיַּחַנָּוּ בְּרִהְמָּה: נַיִּסְעָוּ מֵרִרְתָמֶרוֹ וַיְחֲנָוּ בְרִמִּןֹ בָּרֵץ: נַיִּסְעוּ מֵרְמָּן בָּרֶץ וַיַּחַנִּוּ בְּלִבְנָה : וַיִּסְעָוּ מִלְבְנָה וַיַּחֲנָוּ בְּרִפְה : 21 וַיִּסְעוּ מֵרָפֶּה וַיַּחֲנִוּ בִּקְהַלָּרָה: וַיִּסְעוּ מִקְהַלֶּתָה וַיְחֲנָוּ בְּהַרִּבִּישְׁפֶּר : וַיִּסְעָוּ מֶהַרֹּשְׁפֶּר וַיַּחְנְוּ 24 בַּחַרָהָה : וַיִּסְעוּ מֵחַרָּרֶה וַיַּחֲנוּ בְּמַקְהַרְּרֹת : 25 26 ניִּסְעוּ מִמַּקְהֵלֶּרֹת וַיַּחֲנָוּ בְּרָתְחַרת: נִיִּסְעוּ מִתְּחַת 27 28 וַיָּחַנְוּ בְּהָרַח: וַיִּסְעוּ מִתָּרַח וַיַּחַנְוּ בְּמִהְקָה: וַיִּסְעוּ מִמְתָקָה וַיְחָנִוּ בְּחַשְׁמֹנֶה : וַיִּסְעוּ מֵחַשְׁמֹנֶה וַיְּחָנְוּ 30 בְּמְבַרוֹרת : וַיִּסְעַר מִמְּבֹרוֹרת וַיַּחַנְרּ בִּבְנֵי יַעַקָן : 31 וַיִּסְעַוּ מִבְּנֵי יַעַקָן וַיָּחַנָוּ בִּחָר הַגִּרנָר: וַיִּכְעַוּ מִחְרֹ 33 ראַגרגר ויחנו בִישְבֶרתה: וַיִּסְעוּ מִישְבֶרתה וַיַּחַנְוּ 34 35 36 בעברנה: ויִסְעוּ מֵעַבְרנָה וַיַּחַנְוּ בְּעֶצְיוֹ נָבֶר: וַיִּסְעוּ מֶעֶצְיוֹ גָבֶר וַיַּחַנְוּ בְמִרְבַר־צָן הָוֹא קָבֵשׁ: וַיִּסְעָוּ 37 מָקְרֶשׁ וַיַּחֲנוּ בְּהָר הָהָר בִּקְצֵה אֶבֶץ אֱדִוֹם: וַיַּעַל " אַרָהרֹן הַכּהֵוֹ אֶלֹיחָר הָהֶר עַלֹּיפִּי יְחֹוָה וַנֶּמָת שֶׁם בִשְׁנַרת הָאַרְבָּעִים לְצַארת בְּגֵי־יִשְׂרָאֵל מֵאֶ<mark>ּקרִץ</mark> מְצְבַּיִם בַּחָדֶשׁ הַוֹחֲמִישִׁי בְּאֶחֶר לַחְדֶשׁ: וְאֲהַרֹׁן בּוֹבְשִׁבַׁ מִלְשׁבִים וּמְצִארת שָׁנְּע בְּמִרְעוּ בְּעִּר וַיִּשְׂמֵע הַבְנַעני מֶכֶּר עָרָר : הַהַר D

they removed from the desert of Sinai, and encamped at Kibroth-hattaavah. 17. And they removed from Kibrothhattaavah, and encamped at Chazeroth. 18. And they removed from Chazeroth, and encamped in Rithmah. 19. And they removed from Rithmah and encamped at Rimmon-perez. 20. And they removed from Rimmon-perez, and encamped in Libnah. 21. And they removed from Libnah, and encamped at Rissah. 22. And they removed from Rissah, and encamped in Kehelathah. 23. And they removed from Kehelathah, and encamped in mount Shapher. 24. And they removed from mount Shapher, and encamped in Charadah. 25. And they removed from Charadah, and encamped in Makheloth. 26. And they removed from Makheloth, and encamped at Tachath. 27. And they removed from Tachath, and encamped at Tarach. 28. And they removed from Tarach, and encamped in Mithcah. 29. And they removed from Mithcah, and encamped in Chashmonah. 30. And they removed from Chashmonah and encamped at Moseroth. 31. And they removed from Moseroth, and encamped in Bene-yaakan. 32. And they removed from Bene-yaakan, and encamped at Chor-hagidgad. 33. And they removed from Chor-hagidgad, and encamped in Yotbathah. 34. And they removed from Yotbathah, and encamped at Ebronah. 35. And they removed from Ebronah, and encamped at Ezyon-gaber. 36. And they removed from Ezyon-gaber, and encamped in the wilderness of Zin, which is Kadesh. 37. And they removed from Kadesh, and encamped at mount Hor, on the edge of the land of Edom. 38. And Aaron the priest went up on mount Hor at the order of the LORD, and died there, in the fortieth year after the going out of the children of Israel from the land of Egypt, in the fifth month on the first of the month. 39. And Aaron was a hundred and twenty and three years old when he died on mount Hor.

19

יַהָוא־ישַׁב בַּגָנֶב בְּאָרֵץ כָנָעַן בְּכָא בְנֵי יִשְׂרָאֵל : וַיִּסְעוּ מַהַר הָהֶר וַיַּחֲגִוּ בְּצַלְמֹנֶה: וַיִּסְעוּ מִצֵּלְמֹנֶהְ 41 בַּיִּסְעוּ מִצֵּלְמֹנֶהְ 42 ליחָנוּ בְּפוּנְן: וַיִּכְעוּ מִפּוּנְן וַיִּחָנִוּ בְאֹבְת: וַיִּסְעִוּ 43 בַּיַחָנָוּ בְּאֹבְת: וַיִּסְעִוּ בֵאֹבֶה וַיִּחֲנֶוּ בְּעִיֵּי הָקְעַבָּרִים בּנְבְוּל מוֹאָב: וַיִּסְעָוּ מַעייֶם וַיַּחֲנִוּ בְּרִיבִן נָּרְ: וַיִּסְעוּ מִרִיבָן נָּרְ וַיַּחְנָוּ 46 בַער מן דְבָלֶהָיְמֶה : וַיִּםְעִי מֵעַלְמֵן דְבָלֶהָיְמֶה 48 וַיַּחֲנֶוּ בְּהָרֵי הָזְעַבְהִים לֹפְנֵי נְבְוֹ: וַיִּסְעָוּ מֵהָרֵי הָעָבָרֶים וַיִּחֲנוֹ בְעַרְבָּרֹת מוֹאָב עַל יִרְהֵן יְבִקוֹ: 49 וַיַּחַנַוּ על־תַיִּרְהַן מִבֵּית הַיְשִׁמֹת עָר אָבֵל הַשְּׁמִים 50 בערבת מואב: ם שלישי (חמישי במחוברין) וַיְרַבֶּר יְהוָה אָל־מֹשֶׁה בְעַרְבָרת מוֹאֶב עַל־יַרְהֵן יְרַחוֹ לֵאמְר: דַּבּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְהָ, אֲלַתֶּם כִּי אַתֶּעם 51 אַרִים אֶרז־הַיִּרְהַן אֶל־אֶרֶץ כְנָאַן : וְהֹוֹרַשְׁהָׁם 52 עָבְרִים אָת־כָּל־יִשְבֵי הָאָבֶץ מִפְּנֵיבֶּם וְאָבַרְהֶּם אָת כָל־ מַשְּׁבִיֹהֶתֶם וְצָּׁתְ כָלֹ־צַּלְמֵי מַמְבֹּיתָם הְאַבְּבוּ 53 ואַרת כָּל־בָּמוֹרָתָם תַשְּמִירוּ : וְהְוֹרַשְּׁתֵּם אֶרִת־ הָאֶרֶץ וִישַׁבִּהֶתם־בָּה כִי לָבֶם נָרַנִתִּי אֶת־הָאָרֶץ 54 לָבֶשֶׁת אֹבֶה : וְהִרְעַחַלְּשֶׁם אֶת־הָאָּבֶץ בְּגוֹרָל למשפחרניבם לרב תרבו את נחלרו ולמעט תַמְעִיט אֶת־נַחֲלָרֹוּוֹ אֶל אָשֶׁר־יַנֵצֵא לְוֹ שֶׁפֶּרה הַנוֹרֶל לַוֹ יְהְיֶה לְמַפוֹת אֲבְהַנִיבֶם הִרְענֶחֶלוּ:

40. And the Canaanite, king of Arad, who dwelt on the south side in the land of Canaan, heard of the coming of the children of Israel. 41. And they removed from mount Hor, and encamped in Zalmonah. 42. And they removed from Zalmonah, and encamped in Punon. 43. And they removed from Punon, and encamped in Oboth. 44. And they removed from Oboth, and encamped in Iye-abarim, on the border of Moab. 45. And they removed from Iyim, and encamped in Dibon-gad. 46. And they removed from Dibon-gad, and encamped in Almon-diblathavim. 47. And they removed from Almon-diblathavim, and encamped on the mountains of Abarim, before Nebo. 48. And they removed from the mountains of Abarim, and encamped in the plains of Moäb by the Jordan opposite Jericho. 49. And they encamped by the Jordan, from Beth-veshimoth even unto Abel-shittim in the plains of Moäb.*

50. And the LORD spoke unto Moses in the plains of Moab by the Jordan opposite Jericho, saving, 51. Speak unto the children of Israel, and say unto them, When ye pass over the Jordan into the land of Canaan; 52. Then ve shall drive out all the inhabitants of the land from before you, and ye shall destroy all their statues, and all their molten images shall ye destroy, and devastate all their high places: . 53. And ye shall drive out (the inhabitants of) the land, and ye shall dwell therein; for unto you have I given the land to possess it. 54. And ye shall divide the land by lot for an inheritance among your families; to the numerous tribe shall ve give the more inheritance, and to the small in number shall ye give the less inheritance: there, where the lot designates it for him, shall every one's possessions be; according to the tribes of your fathers shall ye divide it among yourselves. 55. But if ye do not drive

ין אָפ־־לֹא תוּרִישׁוּ אֶת־־יְשְׁבֵי הָאָּרֶץ מְפְנֵיכֶם וְאָרֵינוּ מֵהֶם לְשָׁכִים בְּעִינֵיכֶם וְאָרֵינוּ מֵהֶם לְשָׁכִים בְּעִינֵיכֶם וְלִצְיִנִּים וְאָרָינוּ מֵהֶם לְשָׁכִים בְּעִינֵיכֶם וְלִצְיִנִים וְאָרָינוּ מֵהֶם לְשָׁכִים בְּצִינֵיכֶם וְלִצְיִנִים וְאָרָינוּ אֶרְזּכֶּם עַל־-הָאָרֶץ וֹיִּים וְאָרָינוּ אֶרְזּכֶּם עַל־-הָאָרֶץ

56 אָשֶׁר אַהֶּזם יְשְׁבִים בָּהּ : וְהָיָה כַּאֲשֶׁר דְּשֶּי<mark>רִתְיּ</mark> לָּדְ לַעַשְׂוֹת לָהֶם אֶשֶעשֵׂה לָבֶם: פ

יִשְׂרָבֵלֵר יְרֹדְנָּה בֶּאֶים בְּאִים בְּאִים בֶּאִים בְּאִים בֶּאִים אֶל־ יִשְׂרָצֵאל וְאָמַרְתָּג אֲלֵהֶם בִּי־אַתֶּגם בָּאִים אֶל־ רָאָרֶץ בְּנָעַן זָאִר הָאָרֶץ אֲשֶׁר הִפְּלֹל לְכֶם במור מבור מבור בייר ליכל היירי וביר לכם מבור

בְּנַחֲלֶּה אֶרֶץ כְנַעֵן לְנְכֵלוֹתֵיהָ : וְהָיָּה לָכֶם פְאַרְתִּי נֶגֶב מִפִּרְבַּר־־צָן עַל־־יִבֵי אֶרְוֹם וְהָיָהַ לָכֶם נְּבְּוּל נֶגֶב מִקְצֵה יָם־הַפֶּלֵח מִןרְמָה : וְנָפַב לָכֶם הַנְּבֹוּל

מְּנֶגֶב לְמֵעֵלֵה עַקְרַבִּים וְעֲבַר צֶּנָה וְהָיֶהׁ הְוֹצְאֹהְיוּ מָנֶגֶב לְלֵמֵעַלֵּה בַּרְנֵ_גָע וְיָצֶא חֲצֵרֵ־-יְאַדֶּר וְעָבַר

ַעְצְמְנָרוֹ : וְנָקַב הַנְּכָוּל מֵעַצְמְוֹן נַחְלָרוֹ מִצְּרֵיִם 5

יְהָיִוּ הְוֹצְאָהָיִו הַיָּפֵּה: וְנְכַוּל יָּם וְהָיָה לָבֶם הַיָּם 6

לָבֶם גְּבָוּל צָפְוּן מִן־־הַיָם הַנָּדֹל הְתָתְאוּ לָבֶם תְּרֹ לָבֶם גְבָוּל צָפְוּן מִן־־הַיָם הַנָּדֹל הְתַתָאוּ לָבֶם תְּרֹ

8 הָהֶר: מֵהַר הָהָר הְתָאָוּ לְבָא חֲמֶת וְהָיֶוּ הְוֹצְאָת

⁹ בַּנְּבֶל צְרֶרָה: וְיָצָא הַנְּבָל[ֹ] וִפְּלְּנָה וְהָיִנּ תְוֹצְאֹתָיו

יוָהְתְאַוּימֶם 10 בְּנִיל צָפְוֹן: וְהִתְאַוּימֶם 10 בְּנִיל צָפְוֹן: וְהִתְאַוּימֶם 10

11 לֶבֶם לִגְכַוּל קֵרְמָה מֵחְצֵר עִינָן שְׁפְּמָה: וְיָבֵר הַנְּבְּלֹ * יוֹנִי קרי * יוֹנִי קרי

out the inhabitants of the land from before you: then it shall come to pass, that those whom ye will let remain of them shall be as thorns in your eyes, and pricks in your sides, and they shall assail you in the land wherein ye dwell. 56. And it shall come to pass, that as I thought to do unto them, I will do unto you.

1. And the Lord spoke unto Moses, saying, 2. Command the children of Israel, and say unto them, When ye come into the land of Canaan: this shall be the land that shall fall unto you for an inheritance, the land of Canaan according to its boundaries. 3. And the southern side shall be unto you from the wilderness of Zin along by the boundary of Edom, and your southern border shall be the outmost edge of the Salt Sea on its east side. 4. And border shall turn for you from the south of the ascent of Akrabbim, and pass on to Zin: and its terminations shall be to the south of Kadesh-barnea, and shall go on to Chazar-addar, and pass on to Azmon: 5. And the border shall turn from Azmon unto the river of Egypt, and its terminations shall be at the sea. 6. And at the western border, there we shall even have the Great Sea for a border: this shall be your western border. 7. And this shall be unto you the northern border: from the Great Sea ye shall mark out for you (the boundary to) mount Hora: 8. From mount Hor ye shall mark out (the boundary) unto the entrance of Chamath; and the terminations of the border shall be to Zedad: 9. And the border shall go on to Ziphron, and its terminations shall be at Chazar-enau: this shall be unto you the northern border. 10. And ye shall turn yourselves to the eastern border from Chazar-enan to Shepham: 11. And the boundary shall go down from

a A different mount from the one where Aaron died; the one here being a headland on the northwest, whereas the other is at the southeast.

משְבֶּם הָרְבְלֶה מֶקַנֶם לָגֵעוֹן וְיַרֵר הַנְּבָׁל וּמָחָה על־בֶּתֶף יָם־בָנֶּרֶת בֶּןְרְמָה: וְיַרָד הַנְּבוּל הַיַּרְהֵּנָ<mark>ה</mark> וֹרָינוּ הְוֹצְאֹרֶנוּ יָם הַפֶּּבֵים זאַת מִרְינֶה לְכֵם 13 הָאֶרֶץ רִלְנְבֶּלֹנֶיהָ סְבִיב: וַיְצַוּ מֹשֶּׁה אֶרִז-בְּנֵי نَفُدُكُو دِهُمُ لِهِدِ لَهِدِ لَهُدِهُ فَجُدُمُ خُورُ سِلْوَلَاكُو אֹרָהֹ בְּגוֹנָלֹל אֲשֶׁרֹ צִנְּה יְהֹנָה לָרֶתַת לְתִשְׁעַת יוֹ בַיִּמְשׁוּת וַוְהָצִי הַפְּמֶּח: בֵּי לֵלְחֶוּ מַמָּח בְנֵי הַראוּבֵניּ לְבֵירת אֲבֹתֶּם וּמַמֵּה בְנֵי־הַנָּהָי לְבֵירת אַבֹּהֶם וַחָצִי מַמֵּה מְנַשֶּׁה לֵקְחָוּ נַחָלָהָם: שְנֵי 15 ביפשור וחוצי ביפשר ללוחי נחללים מעבר לְיַרְבֵּן יְרַחְוֹ בִקְרְמָה מִזְרָחָה: פּ רביעי (ששי במחובר) וַיַבַבֶּר יְהוָה אֶל־משָה לֵאִמְר: אָלֶה שְׁמִוֹרוּ 17 קאָנְשִׁים אֲשֶׁר־יִנְחֲלִוּ לָכֶם אֶרּת־הָאֶרֶץ אֶלְעָזָרֹ אָחֶר נָשְׂיא אָחָר נָשִׂיא אָחָר נָשִׂיא אָחָר 18 הַכֹהֵוֹן וְיהוֹשֶׁעַ בִּן־נְוּן־: וְנָשִׂיא אֶחֶר מפַפֶּה תִקְחָוּ לִנְחָלֹ אֶת־הָאָרֶץ: וְאֵלֶה שְׁמִוֹרת 19 הַאָבנְשָׁים לְמַמֵּה יְהוּדָּה כָּלֵב בֶּן־יְפְנֶּה: וּלְמַמֵּה 20 בְנֵי שִׁמְעוֹן שְׁמוּבָּל בָּן־עַמִּיהְוֹר: לְמַפֵּרוֹ בִּנְיָמִן 21 אֶלידֶר בּוְ־בִּסְלוֹן: וּלְמַמֵּה בְנִי־דָן נָשֶׂיא בָּקִי בָּן־ יָגְלֵי : לִבְנֵי יוֹםֶף לְמַמֶּה בְנִי־מְנַשֶּׁה נָשֶׂיא חַנִּיאֵל 24 בּן־אֵפְר : וּלְמַמֵּה בְנֵי־אֶפְרַיִם נָשֻׂיא קְמוּאֵל בָּן־ ישָׁפְמָן: וּלְמַמָּה בְנִי־וְבוּלֶן נָשִׂיא אֱלִיצָפָן בֶּן־פַּרְנָך:

Shepham to Riblah, on the east side of Ayin; and the boundary shall descend, and shall touch upon the coast of the sea of Kinnereth eastward: 12. And the border shall go down to the Jordan, and its terminations shall be at the Salt Sea: this shall be your land after the boundaries thereof round about, 13. And Moses commanded the children of Israel, saying, This is the land which ye shall divide among yourselves by lot, which the Lord hath commanded to give unto the nine tribes, and to the half tribe. the tribe of the children of Reuben according to the house of their fathers, and the tribe of the children of Gad according to the house of their fathers, have received,-and the half of the tribe of Menassch have received their inheritance: 15. The two tribes and the half tribe have received their inheritance on this side of Jordan opposite Jericho eastward, toward the rising of the sun.*

16. And the Lord spoke unto Moses, saying, 17. These are the names of the men who shall divide unto you the land: Elazar the priest, and Joshua the son of Nun. 18. And one prince each from every tribe shall ye take to divide out the land. 19. And these are the names of the men: Of the tribe of Judah, Caleb the son of Yephunneh. 20. And of the tribe of the children of Simeon, Shemuel the son of Ammihud. 21. Of the tribe of Benjamin, Elidad the son of Kislon. 22. And of the tribe of the children of Dan the prince, Bukki the son of Yogli. 23. Of the children of Joseph, for the tribe of the children of Menasseh the prince, Channiël the son of Ephod. 24. And of the tribe of the children of Ephraim the prince, Kemuel the son of Shiphtan. 25. And of the tribe of the children of Zebulun the prince, Elizaphan the son of Parnach. 26.

^{*} i. e. The farthest end of the boundary in that direction.

: בָּאָרֶץ בְּנָען לְהֹ וַיִּרַבֶּר יְהוֹהָה אֶל־משֶה בְּעָרְכָּרת מוּאָב עַל־יַיְרְהָּן יָרַחוֹ לֵאמָר: צַוֹּ אֶרת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְנֶתְנַוּ לַלְווִים מְנַחֲלֵת אֲחָזָתֶם עָרִים לָשֶׁבֶּת וּמִגְּרָשׁ לֶעָרִים סביביתיהם תקנו ללוים: וְהִיֵּוּ הֶעֶרֶים לְהֶם לָשֶבֶרת וּמִגְרְשִׁיהָם יְרְיָיּ לְבְהֶמְרָם וְלִרְבִשְּׁם וּלְכָל חַיָּרֶם: וּמִנְרְשֵוֹּ הֶזְעָלִים אֲשֶׁרֹ הִתְּהְנְוּ בַּלְנִיבֶם מִקִיר הָעִיר נָחוֹצָה אֶלֶף אַמָּה סָבִיב: ימרה"ם מחוץ לִעִיר אֶת־פְאַת־קַרְמָה אַלְפָּיִם 5 בָאַפֶּׂה וְאֶת־פְאַרת־נֶּגֶב אַלְפַּיִם בָאַפָּה וְאֶת־פְאַת־ יָם עלפַים בָאַפָּה וָצָה פָאַת צָפָון צַּלְפַיִם בָּאַפֶּה וְרָעֵיר בַּרְּעֶוּך זֶה יִהְיֵרֵה לְּהֶׁם מִּגְרְשֵׁי קָּעָרִים: וְאַת הֶעָרִים אֲשֶׁר תִּתְּנוּ לַלְוֹיִם אֵת שֵׁשׁ־ 🦸 ָערַי רַזִּמְּקְלָּט אֲשֶׁר רִזִּרְדְנוּ לָנָס שָׁפָּר*ו* הָרֹצֵ<mark>ׁיַח</mark> יַנְעַלֵיהָם הִרְתְנֹּוּ אַרְבָעִים וּשְׁהַנִים עִיר: כָּל־ הָזְעָרִים אֲשֶׁר הִהְענוּ לַלְווּם אַרְבָּעִים וּשְׁמֹנֶ<mark>ה</mark>

אָעיר אֶרְתָהֶן וְאֶת־מִנְרְשֵׁיהֶן: וְהָעָרִים אֲשֶׁר תִּתְנוּ 🧸 🦠

And of the tribe of the children of Issachar the prince, Paltiël the son of Azzan. 27. And of the tribe of the children of Asher the prince, Achihud the son of Shelomi. 28. And of the tribe of the children of Naphtali the prince, Pedahel the son of Ammihud. 29. These are they whom the lord hath commanded to divide out the inheritance unto the children of Israel in the land of Canaan.*

CHAP. XXXV. 1. And the Lord spoke unto Moses in the plains of Moäb by Jordan opposite Jericho, saying, 2. Command the children of Israel, that they give unto the Levites from the inheritance of their possession cities to dwell in; and an open space for the cities round about them shall ye give also unto the Levites. 3. And the cities shall serve them to dwell in; and their open spaces shall be for their cattle, and for their goods, and for all their requirements. 4. And the open spaces of the cities, which ve shall give unto the Levites, shall reach from the wall of the city and outward a thousand cubits round about. 5. And ye shall measure from without the city on the east side two thousand cubits, and on the south side two thousand cubits, and on the west side two thousand cubits, and on the north side two thousand cubits, with the city in the midst; this shall be to them the open spaces of the cities. 6. And the cities which ye shall give unto the Levites shall be the six cities for refuge, which ye shall appoint that the manslayer may flee thither: and in addition to them shall ye give forty and two cities. 7. All the cities which ye shall give to the Levites shall be forty and eight cities, they with their open spaces. 8. And the cities which ye shall give of the possession of the children

a "And afterwards he mentions two thousand. How is this? He gives them two thousand cubits all round, and of these the inner thousand are for the open space, and the outer thousand for fields and vineyards."—RASHI.

מֶאָחֶזַרת בְּגִי־יִשְּׂרָאֵׁל מֵאֶרת הָרַבֹּ הַתְרְבּׁוּ וּמֵאֶרת הַמָּאָט הַמְאָנטוּ אִישׁ כְּבִּי נַחֲלָרתוֹ אֲשֶׁר יִנְחָׁלוּ יִתֵּן מֵעָרָיו לַלְוִים: פּ ששי (שביעי בפחובר)

וְלֵלֵא יָמוּרֹל הָרְצֶׁח יַרְיִּנְּעְרֶים רְלְמְּלֵט מִנּאֵל בְּיִר הָעָרָים רְלְמְּלֵט מִנּאֵל בּיִר הָעִבְּרוֹ רִלְּבֶּע הָנִאָּל

ייליי בעליי בייר לרם אשר התבנו ששיעבי 13 בלמשפט : והערים אשר התבנו ששיעבים 14

יאָרים שְלְשׁ הֶזְהְיֶנֶה לָבֶם : אֵרת וּ שְׁלְשׁ הֶזְעָרִים הִזְקְרִים הִזְקְרִים הִזְקְרִים הִזְקְרִים הִזְקְנִיּ הַעָּרִים הִזְקְנִיּ הַעָּרִים הִזְקְנִיּ

יולגל ולרתושל ברתולם הדומנה : לבני ישלראל ולגל ולרתושל ברתולם הדומנה שש-הערים היאלה למקקט לנום שמרו כל-מברו-גפש

ין בּאֹנדע : וֹאִם-בּכֹלְ, בֹּנוֹלֵה וֹ צַבְּענּ זֹגַּמִּרַ עִ<mark>גֹּע</mark>

יַמָּוּת בָּה הָבֶּהוּ וַיָּמֶת רֹצֵחַ הְוּא מָוֹת יוּמֶת יוּמֶת יִמָּת הָמָוּת יוּמֶת יִמֶּת יִמֶּת יִמֶּת יִמֶּת יִמֶּת יִימֶת יִמְת יוּמֵת יוּמֵת יוּמֵת יוּמֵת יוּמֵת יוּמֵת יוּמַת יוֹמַת יוּמַת יוֹמַת יוֹמָת יוֹמַת יוֹמָת יוֹמַת יוֹמָת יוֹמָת יוֹמָת יוּמָת יוֹמַת יוֹמָת יוֹמַת יוֹמָת יוֹמָת יוּמְי יוֹמָת יוֹמַת יוֹמָּת יוֹמָת יוּמַת יוּמַת יוֹימַת יוּמַת יוֹימַת יוּמַת יוּמַת יוּמַת יוּמַת יוֹימַת יוּמַת יוֹימַת יוּמַת יוֹמַת יוֹימַת יוּמַת יוּמַת יוּמַת יוֹימָת יוּמַת יוֹימַת יוֹימַת יוּמַת יוּמַת יוּמַת יוֹימַת יוּמַת יוּמַת יוּמַת יוֹימַת יוֹימַת יוּמַת יוּמַת יוֹמַת יוּמַת יוֹימָת יוֹימַת יוֹימַת יוּמַת יוֹימַת יוֹימַת יוּמַת יוֹימַת יוּמִית יוּמַת יוֹימַת יוֹימַת יוּמַת יוֹימַת יוּמִית יוּמַת יוּמַת יוּמַת יוּמַת יוּמַת יוֹימַת יוּמַת יוּמַת יוּמַת יוּמַת יוֹימַת יוּמַת יוֹמַת יוּמַת יוֹימַת יוּמַת יוּמַת יוֹימַת יוּמַת יוֹימַת יוֹימַ

אוֹ בִּבְּלִי עֵץ־־יָר אֲשֶׁרּ־יִיָמוּרתׁ בִּוֹ הִבְּּהוּ בּּבְּלִי עֵץ־־יָר אֲשֶׁרּ־יִיָמוּרתׁ בִּוֹ הִבְּהוּ

יוֹיָמָת רֹצָחַ הָוּאַ מְוֹת יוּמָת הָרֹצֵחַ: גּאַׁר['] הַּדְּׁם <mark>הָּוּאַ יָמְתָנוּ: 19</mark> הָוּאַ יָמָתֶנוּ:

of Israel, from the tribe that hath many ye shall give many; but from the one that hath few ye shall give few: every one according to its inheritance which it may inherit shall give of its cities unto the Levites.*

9. And the Lord spoke unto Moses, saying, 10. Speak unto the children of Israel, and say unto them, When ye have passed over the Jordan into the land of Canaan: 11. Then ye shall appoint unto yourselves proper cities, that they be cities of refuge for you; and thither shall flee the manslayer who killeth any person at unawares. 12. And these cities shall be unto you for a refuge from the avenger; that the manslaver die not, until he have stood before the congregation to be judged. 13. And the cities which ye shall give, shall be six cities of refuge unto you. 14. Three of these cities ve shall give on this side of the Jordan, and the three other cities shall ye give in the land of Canaan; cities of refuge shall they be. 15. For the children of Israel, and for the stranger, and for the sojourner among them, shall these six cities be for a refuge: that every one that killeth any person unawares may flee thither. 16. And if he smite him with an instrument of iron, so that he die, he is a murderer: the murderer shall surely be put to death. 17. And if he smite him with a stone which one can take in the hand, wherewith he may die, and he die, he is a murderer: the murderer shall surely be put to death. 18. Or if he smite him with an article of wood, which one can take in the hand, wherewith he may die, and he die, he is a murderer: the murderer shall surely be put to death. 19. The avenger of the blood himself shall slay the murderer: when he meeteth him, he shall slav him. 20. And if he

^a That is, as RASHI says, a stone that fills the hand, and is large enough to produce death; so also with wood; a small piece of iron, however, can produce death; no size, therefore, is mentioned.

ין אָם־־בְשִׁנְאָה יֶּהְבָּבֶנוּ אָוֹ־הִשְּׁלֵיךְ עָבֵיין 20 בּצְרָיָה וַיָּמְרֹת : אַוֹ בְאַיבֶּה הִבָּהוּ בְיָרוֹ וַיָּמֹרת מות־יומָת הַמַּבֶּה רֹצָק הָוֹא גֹאֵל הַדָּׁם יְמֶית אָרת־הָרֹצֵחַ בְּפִגְעוֹ־בְּוֹ : וְאִם־בְּפֶּר*ַתׁע* בְּלְאֹ־אֵי<mark>בָה 22</mark> דַירפו אורהשליה עליו כל-כלי כלא אריה: אַן בְּכָל־אֶבֶן אֲשֶׁר־יָמָוּרת בָּהֹ בְלָא רְאוֹרת וַיַּפֵּל 23 עָלֶיו וַיָּמֶרת וְהוּאַ רְאֹ־אוֹיֵב לֹוּ וְלְא מְבַקְשׁ בָעָרְנוֹ : וְשֶׁפְטוּ רָזְעֵלָה בֵין רַזִּפֶּלֶה ובֵין גאַר הַרָּם על הַפִּשְׁפָטִים הָאֱלֶה : וְהַצִּילוּ הָעֵּדְה אַת־הַרצָּחַ מִיר" גּאֵל הַרָּכוֹ וְהַשִּיבוּ אֹרתוֹ הַתְּלֶה אֶל־עֵיר מִקְלְטִוֹ אֲשִׁר־נָם שֶׁמָּה וְיָשַׁב בָּה עַר־ מורן בופון בוגרר אשרימשח ארו בשמו אַת־גְבוּלֹ' עֵיר : וְאָם־יָצְאׁ יֵצֶאַ הָרֹצֵחַ אֶּת־גְבוּלֹ' עֵיר יִצְאַ 27 מַקְלָטוֹ אֲשֶׁר יָנָוּם שָׁמָה: וּמְצֵא אֹרתוֹ גּאֵל הַדְּם מחוץ לגְבָוּל עֵיר מִקְלְטֵוֹ וְרַצֵּח גֹאֵל הַדָּם אֶרִי-בּי בְעֵיר מִקְלָטוֹ יֵשֵּׁב עַד־ 😅 הַרֹצֵּחַ אֵין לְוֹ דֶּם : כִי בְעֵיר מִקְלָטוֹ יֵשֵּׁב עַד־ מות הכנהן היגלל ואחביימות הכנהן הגלל ישוב קרצת אליארץ אַחְזָרְהוֹ: וְהִיוּ אֵלֶה לָבֶּם יְשׁוּבֹ בָּרֹבֹּי לְחָקּת מִשְׁפָט דְרֹרְהֵיבֶם בְּכִּר מְוֹשְׁבְּהֵיבֶם: ירצח ארת-הרצים לפי עלים ירצח ארת-הרצים 30 ין אַר אָחָר לא־יַענֶה בְנֶפֶש כְּלמִוּרת : וְלְא־תִקְחָוּ 31 push against him out of hatred, or hurl at him (any thing) by lying in wait, that he die; 21. Or if in enmity he smite him with his hand, that he die, he that smote him shall surely be put to death; for he is a murderer: the avenger of the blood shall slav the murderer, when he meeteth him. 22. But if he push against him unawares without enmity, or have cast upon him any thing without lying in wait, 23. Or with any stone wherewith a man may die, without seeing him, and he let it fall upon him, that he die; whereas he was not his enemy, and did not seek his harm: 24. Then shall the congregation judge between the slaver and the avenger of the blood according to these laws of judgment; 25. And the congregation shall deliver the manslayer out of the hand of the avenger of the blood, and the congregation shall restore him to the city of his refuge, whither he had fled; and he shall abide in it until the death of the high priest, who was anointed with the holy oil. 26. But if the slayer should at any time come without the boundary of the city of his refuge, whither he may have fled; 27. And the avenger of the blood should find him without the boundary of the city of his refuge, and the avenger of the blood should kill the slaver; he shall not be guilty of blood: 28. Because in the city of his refuge shall he remain until the death of the high priest; but after the death of the high priest the slaver may return into the land of his possession.^a 29. And these things shall be unto you for a statute of judgment throughout your generations in all your dwellings. 30. When any one killeth a person, the murderer shall be put to death according to the testimony of witnesses; but one witness shall not testify against any person to cause him to die. 31. Moreover ye shall

VOL. IV.

a At this return he is free from civil punishment; consequently to kill him would be a punishable murder.

לפֶּר לְנֵפֶּשׁ רֹצֵּׁחַ צְּשֶׁר־הְוּא רָשֶׁע לְמֶוּת כִּי־ 32 מְזֹת יוּמֶת : וְלְאֹ־תִּקְחַוּ לַפֶּר רָשְׁנִם יֶּשְׁלְּתִּיר 33 מְלְלְמֶוֹ לְשׁוּבַ לְשֶׁבֶּר בָּאָבֶץ עַר־מְוֹת הַכּהֵן: הַבְּׁם הְוֹא יַחֲנִיפּוּ אֶת־הָאָבֶץ אֲשֶׁר אַהֶּסֹ לְּהּ כִּיּ בַּבְּם אֲשֶׁר אֲשֶׁר שְׁפַּרְּ־בָּה כִי־אָם בְּרָם שְׁפְּכְוֹ: וְלְא 34 לַדְּם אֲשֶׁר אֲשֶׁר שְׁפַּרְיבָּה כִי־אָם בְּרָם שְׁפְּכְוֹ: וְלְא בְּנִי יְהְנָה שֹׁבֵּן בְּתוֹכָה כֵּי אֲנֵי יְהֹנָה שֹׁבֵן בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: פּ שביע

על נוטלת הפּפָּה אַשֶּׁר תְּהְהֶינְה לְהֶּם וּמִּלְּלְ
 יִשְּׂרָאֵל : וַיִּאְמִרֹּ אָת־אַבְנִי אַבְּבֵּי יִשְׁרָאֵל : וַיִּאְמִרֹ אָתְרֹ בְּנִי יִשְׁרָאֵל : וַיִּאְמִרֹ אָתְרֹ בְּנִי יִשְׁרָאֵל : וַיִּאְמִרֹ אָתְרֹ בְּנִי יִשְׁרָאִים רָאשִׁי אָבְוֹתוּ לְבִּנִי שְׁרָאֵל : וַיִּאְמִרֹ אָתְרֹ אָתְרֹאֵל דְּבְנִי יִשְׁרָאֵל : וַיִּאְמִרֹ אָתְרֹ אָתְרֹ בְּנִי יִשְׁרָאֵל : וַיִּאְמִרֹ אָתְרֹ אָתְרֹ בְּנִי יִשְׁרָאֵל : וַיִּאְמִרֹ אָתְרֹ אָתְרֹ לְבְנֵי יִשְׁרָאֵל וֹיִבְּלְּתִּל לְנְשִׁים הְאִשִּׁי אָבְמִי וְנִוּבְּרְּתְּלְ לְבְּנִי יִשְׁרָאֵל : וַיִּאְמְרֹ אַ אָתְרֹ אְבְנִי יִשְׁרָאֵל בְּנִי יִשְׁרָאֵל : וַיִּאְמְרֹּוּ אֶתְרֹ אְמִיְרְ הַבְּנֵי יִשְׁבְּמִי בְּנִי יִשְׁרָאֵל : וְיִאְמְרֹ וֹיְבְּלְּתֹן מִנְּחָל הְנִבְּיְתְּל הְבְּנִי יִשְׁבְּמִי וְנִיבְּרְאֵרְ לְבְּנִי יִשְׁבְּעִר בְּתְרִי וְנִיבְּרְאֵר לְבְנִי יִשְׁרָאֵל : וְיִאְמְרֹוּ אָנְחְלְּחְ מְבְּחְרֹ בְּבְנִי יִשְׁרָאֵל הְיִבְּיְתְּלְ הְבְּבְּיִי יִשְׁרָ אָּחְר בְּמְנִישְׁ בְּחִר שְׁחָר בְּבְיִנְישְׁרְאֵר בְּבְיִרְשְׁרְ בְּאָרְיִים וּמְיִּבְּחְתוֹ בְּנִיתְּיִם וְּחִבְּבְּתְר בְּוֹבְיְעִבְּי הְשִּבְּחִים הְאִבְּיִים וְּחִבְּבְּתְר בְּוֹבְּעְבְּיוֹ מִשְׁבְּחְתוֹ בְּבְיִי יִשְׁרְבְּעִר בְּבְּבְייִם וְּבְּבְּיתְר בְּוֹבְיְיִבְּישְׁים וְּבְּבְּיתְרְ בְּבְּיִבְּעִר הְבְּבְּבְיים וְּבְּבְּבְיוֹ הְבְּבְּיים וּבְּבְּיוֹ הְבְּבְּיתְרְ בְּבְּבְיִים וְּבְּבְּיוֹ הְבְּבְּיִבְּיוֹ הְבְּבְּיִבְּיִים וְּבְּבְּבְּיִבְּיִים בְּבְּבְיים הְבְּבְּיִים וְּבְּבְּיים הְבְּבְיים הְבְּבְּבְיים וְּבְּבְּבְיים בְּבְּבְיוֹ בְּיִבְּבְיים וְּבְּבְּבְיים הְבְּבְייִים בְּבְּבְיוֹ בְּבְּבְיים וּמְבְּבְיים בְּבְּבְיים בְּבְּבְיים וּמְבְּבְיִים וְּבְּבְּבְיים וּבְּבְּבְּיוֹ בְּבְּבְיים וּמְבְּבְיוֹים בְּבְּבְיים וּמְבְּבְרְיל בְּבְּבְיים וּבְּבְיים וּבְּבְּבְים בּבְּיים בּבְּבְיים וּבְּבְיים בְּבְּבְיים בְּבְּבְּיים וּבְּבְּבְיים בּבְּבְיים וּבְּבְּיבְּבְּיים בְּבְּבְּבְיים בְּבְּבְיי בְּבְּבְּבְיים וּבְּבְּבְיים בּבְּבְּבְיים בְּבְּבְיים בְּבְּבְיבְּבְיוֹ בְּבְּבְּבְיוֹבְיוֹבְיוֹבְיים בְּבְּבְבְיוֹם בְּבְּבְים בְּבְיבְיים בְּבְּבְים בְּבְבְּבְיים בְּבְּבְיוֹים בְּבְּבְיים

take no redemption money for the person of a murderer, who is guilty of death; but he shall be surely put to death. 32. And ye shall take no redemption money for him that hath fled to the city of his refuge, that he should come again to dwell in the land, until the death of the priest. 33. And ye shall not pollute the land wherein ye are; for the blood it is which defileth the land: and no atonement can be made for the land for the blood which hath been shed therein, except through the blood of him that hath shed it. 34. And ye shall not defile the land which ye inhabit, wherein I dwell; for I the Lord dwell in the midst of the children of Israel.*

CHAP. XXXVI. 1. And there came near the chiefs of the fathers of the family of the children of Gilead, the son of Machir, the son of Menassch, of the families of the sons of Joseph, and they spoke before Moses, and before the princes, the chiefs of the fathers of the children of Israel: 2. And they said, The LORD hath commanded my lord to give the land for an inheritance by lot to the children of Israel: and my lord was commanded by the LORD to give the inheritance of Zelophchad our brother unto his daughters. 3. And if they become the wives of any of the sons of the (other) tribes of the children of Israel, then will their inheritance be taken from the inheritance of our fathers, and will be added to the inheritance of the tribe whereamong they are married: and from the lot of our inheritance will it be taken away. 4. And when the jubilee shall be to the children of Israel, then will their inheritance be added unto the inheritance of the tribe whereamong they are married: and from the inheritance of the tribe of our fathers will their inheritance be taken

י לנשים is here again understood.

יוְצַוּ מֹשֶׁהֹ אֶרת־בְנֵי יִשְׂרָאֵׁל עַל־פִּי יְהוָה לֵאמֶר 5

לאורונים שליהלט ללאים אל לקאפלטר אור יחיות בללות אלקלטר לאפר באור י בל ממת לדי המלי בלים: זרש בבב אאפר

ל מַמֶּה אֲבִיהֶם תְּהְיֵינָה לְנָשִׁים : וְלְא־תִסְּב נַחֲלָה לִבְנַי יִשְׁרָאֵל מִמַּמֶּה אֶל-מַמֶּה כֵּי אִישׁ בְּנַחֲלִרה

משִׁהַפּטִרת מִשִּׁרוּ אַבּינִי רִּעְרָיֵת לְאִּאֵּשׁׁׁׁ לְמַׁעֵּן יִרְשָׁרת לְּטִּלְּי מִשְּׁחִרת בְּנִי יִשְׁרָאֵּלְ : וְכְּרִיבְּלְּי מַשַּׁרֵם אֲבֹרָרִיוּ יִבְּבְּלוּ בְּנִי יִשְּׁרָאֵלְ : וְכִּרִיבְּבְּּעוּ

רושוּ בְּנִי יִשְּׂרָאֵר אָיִשׁ נְּחַלֶּרו אֲחֵר כִּי-אִישׁ יוֹרְשׁוּ בְּנִי יִשְּׂרָאֵר אָיִשׁ נְּחַלֶּרו אֲבוּבְרוּיו: וְלְאַ<mark>דְּ אַ</mark>

אַנִּט יִרוּנִט אָרִע-מִאֵּט כֵּן עֹאַנִּ בְּנִּוּרִע אַלְפַּטִּר: 10 בְּנַטַּלְּרֶעוּ יִרַבְּקְנּ מַפְּוּרִע בְּנֵּי יִשְּׂרָאֵרְ ; בַּאַאָּאֵר

יו וַהְּגרְהֹיֻינָה מַחְלֵּה הִגרְצָה וְחָנְגְלֵה וִמּלְבֶּה וְנְגְערה יוּמִלְבֶּה וְנְגְערה

יי בְּנֵירְ אָלְפָּחֶר לִבְנֵי דְרֵיהֶן לְנָשֶׁים : מְפִּשְׁפְּחֶרׁת בְּנִירְ בְנִייְם בְּנְיִרְה בְּנָיִי בְנִייְם בְּנְיִרְה בְּנִייִם בְּנְיִרְה בְּנִייִם בְּנִייִם בִּיִּשְׁפְּחֶרֹת בְּנִייִם בִּיִּשְׁפְּחֶרִת בְּנִייִם בִּיִּם בִּיִּם בִּיִּם בִּיִים בּוֹיִם בִּיִּם בִּיִּם בִּיִּם בִּיִּם בִּיִּם בִּיִּם בִּיִים בּוֹיִם בִּיִּם בִּיִּים בּוֹיִם בִּיִּם בִּיִּם בִּיִּם בִּיִם בִּיִּם בִּיִּם בִּיִּם בִּיִּם בִּיִּם בִּיִּים בּוֹיִם בִּיִּם בִּיִּם בִּיִּם בִּיִּם בִּיִּם בִּיִּם בִּיִּם בִּיִּם בִּיִם בִּיִּם בִּיִּם בִּיִּם בִּיִּם בִּיִּם בִּיִּם בִּיִּם בִּיִים בּיִּם בִּיִּם בִּיִּם בִּיִּם בִּיִּם בִּיִּם בִּיִּם בִּיִים בּיִּים בִּיִּם בְּיִּם בִּיִּם בְּיִּם בִּיִּם בִּיִּם בִּיִים בּיִּם בִּים בִּים בִּים בִּים בִּים בּיִּם בִּים בִּים בִּים בּיִּם בְּיִּם בִּים בִּים בִּים בִּים בִּים בִּים בִּים בִּים בִּיִּם בִּים בּיִּם בִּים בּיִּם בִּים בּיִּם בִּים בִּים בִּים בּּים בִּים בִּּבְּים בִּים בִּנִים בּיִּם בְּיִּם בִּים בִּיבְּים בִּים בִּים בִּים בִּים בִּים בִּים בִּים בְּיבִּים בִּים בִּים בִּים בְּיבִּים בִּים בִּים בּיִּים בְּיבִּים בִּים בִּים בְּיבִּים בְּיבִּים בּיִּים בְּיבִּים בּיוּבְּים בְּיבִּים בּיִּים בּיבְּים בּיבְּים בְּיבִּים בּיבְּים בּיבְּים בּיבְּיבִּיים בּיבְּים בִּיבְּיבִּים בְּיבִּים בְּיבִּים בְּיבְּים בּיבְּיים בְּיבִּיים בְּיבְּיִּים בְּיבִּיים בְּיבִּיים בּיבְּיבִּיים בּיבְּיבִּיים בּיבְּיים בְּיבְּיבִּיים בּיבְּיים בּיבְּיים בּיבְּיים בְּיבְּיים בּיבְּיים בְּיבְּיים בּיבְּיים בּיבְּיים בּיבְּיים בְּיבְּיים בְּיבְּיים בּיבְּיים בְּיבְיים בּיבְּיים בּיבְּיים בְּיבְּיבִּיים בְּיבְּיים בְּיבִּיים בְּיבִּיים בְּיבְּיים בְּיבְּיבְּיים בְּיבְּיים בְּיבִּיים בְּיבְּיִּים בְּיבִּיים בְּיבִּיים בְּיבִּיים בְּיבִּיים בְּיבִּיים בּיבְּיים בְּיבִּיים בְּיבְּיים בְּיבִּיים בְּיִּיבְּיים בְּיבְּיבִּיים בְּיבִּיבְיים בְּיבִּיים בּיבְּיים בְּיבְּיבְיים בְּיבְּיבְיים בְּיבְּיבְּיִים בְּיבִּיים בְּיִּיב

יַלבּוּ יִשְּׂרָאֵלֵ בְּעַרְכָּרִת מוֹאָב עַלְ יַרְבִּן יְרַחְוּ : יְרַבִּפִּשְׁפָּטִים אֲשֶׁר צִּנְּרֵּ יְהְנֶּה בְּיֵר-משֵׁה אֶּרְ-בְּנֵי יִשְׂרָאֵלֵ בְּעַרְכָּרִת מוֹאָב עַלְּר רַיִּפִּצְוֹּרְת יִבְּנִי יִשְׂרָאֵלֵי יִישְׁבְּחַר. אֲכִּירֵן : אֵלֶּר רַיִּפִּצְוֹרְתְּ יִבְּנִי יִשְׂרָאֵלֵי יִשְׂרָאֵלֵי

away. 5. And Moses commanded the children of Israel by the order of the LORD, saying, The tribe of the sons of Joseph have spoken well. 6. This is the thing which the LORD hath commanded concerning the daughters of Zelophchad, saving, To those who are pleasing in their eyes may they become wives; but only to the family of the tribe of their father shall they become wives. 7. And the inheritance of the children of Israel shall not pass from tribe to tribe; but the children of Israel shall adhere every one to the inheritance of the tribe of his fathers. 8. And every daughter that inheriteth any possession out of any tribe of the children of Israel, shall become the wife unto one of the family of the tribe of her father, that the children of Israel may inherit every one the inheritance of his fathers. 9. And no inheritance shall pass from one tribe to another tribe; but the tribes of the children of Israel shall adhere, every one, to his own inheritance.* 10. Even as the LORD had commanded Moses, so did the daughters of Zelophchad: And Machlah, Tirzah, and Choglah, and Milcah, and Noah, the daughters of Zelophchad became the wives of the sons of their uncles. 12. (To persons of) the families of the sons of Menasseh the son of Joseph did they become wives, and their inheritance remained in the tribe of the family of their father. 13. These are the commandments and the judgments, which the LORD commanded by the hand of Moses unto the children of Israel in the plains of Moäb by Jordan opposite Jericho.

END OF NUMBERS.

סכום פסוקי דספר במדבר אלף ומאתים ושמנים ושמנה ארפח סימן: וחציו והיה האיש אשר אבחר בו מטהו יפרח: ופרשיותיו עשרה יי בדד ינחנו סימן: וסרריו ל"ב לב טהור ברא לי אלהים סימן: ופסקחותיו כ"ב ופרקיו ל"ו לו חכמו ישכילו זאת סימן: מניין הפתוחות שתים ותשעים והסתומות ששים וששי הכל מאה וחמשים ושמנה פרשיות אני הלקך ונחלתך סימן:

סדר

ההפטרות

לספר במדבר

לפי חלופי המנהגים

THE HAPHTOROTH

FOR

THE BOOK OF NUMBERS,

ACCORDING TO THE VARIOUS CUSTOMS.

ברכות ההפטרה

קורם קריאת ההפטרה ואחר שנמר הגולל יברך המפטיר ברכה זו

בָּרוּךְ אַתָּה וְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר בָּחַר בּנְבִיאִים טוֹבִים וְרָצָה בְּרִבְרֵיהֶם הַגְּאֱמֶרִים בָּאֱמֶרת: בָּרוּךְ אַתָּה וְיָ הַבּוֹחֵר בַּרֹעוֹרָה בְּמשֶׁה עַבְדּוֹ וּבְיִשְׂרָאֵל עַמּוֹ וּבִנְבִיאֵי הָאֱמֶת וְהַצֶּרֶק:

הספררים מוסיפים אחר קריאת ההפטרה

ּ נְאֲלֵנוּ יְהֹוָה צְבָאִוֹת שְׁמֶוֹ קְרָוֹשׁ יִשְׂרָאֵלֹ

אחר ההפטרה יברך המפטיר ד' ברכות אלו

בָּרוּךְ אַתָּה זְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם צוּר כָל־ הָעוֹלָמִים צַּדִּיק בְּכָל־הַדּוֹרוֹת הָאֵל הַנְּאֱמָן הָאוֹמֵר וְעוֹשֶׁה מִדַבֵּר וּמְלַהֵינוּ וְנֵאֱמֶנִים דְּבָבֵין אֶמֶת וָצֶדֶק אֶחֶר מִדְּבָרוּךְ אָחוֹר לֹא־יָשוֹּב בִיקְם כִּי אֵל מֶלֶךְ אֶחֶיר מִדְּבָרוּ הָּאִיְיִ אֱלֹהֵינוּ וְנֵאֱמֶנִים דְּבָבֵין הָאֶת וָצֶדֶק אָ אֶמֶין מִּהָבִיוּ אָחוֹר לֹא־יָשוֹב בִיקְם כִּי אֵל מֶלֶךְ בְּבַלְיוֹ:

רַחֵם עַל-צִיוֹן כִּי הִיא בֵית חַיֵּינוּ וְלַעֲלוּבַרת גֶפֶשׁ תּוֹשִׁיעַ בִּמְחֵרָה בְּיָמֵינוּ · בָרוּךְ אַתָּה יְיָ מְשַׂמֵּחַ צִיוֹן בָּבָנֵיהָ :

שַׂמְחֵנוּ יָיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאֵלְיָהוּ הַנָּבִיא עַבְדָּךְ וּבְמַלְכוּת בית דָּוִר מְשִיחָךְ בִּמְהַרָה יָבֹא וְיָגֵל לִבֵּנוּ עַל־כִּסְאוֹ לֹא־יֵשֶׁב זָר וְלֹא יִנְחַלוּ עוֹר אָחֵרִים אֶת־כְבוֹרוֹ . כִי

BLESSINGS FOR THE HAPHTORAH.

Before reading, say,

Blessed art thou, O Lord, our God! King of the universe, who hast chosen good prophets; and found delight in their words, which were delivered in truth. Blessed art thou, O Lord! who hast chosen the law, thy servant Moses, thy people Israel, and the true and righteous prophets.

After the reading of the Haphtorah, the Portuguese Jews add,

"Our Redeemer! the Lord of Hosts is his name, the holy One of Israel."

After which, the following.

Blessed art thou, O Lord, our God! King of the universe; Protector of all the worlds, who art righteous in all generations; the faithful God, who promisest and performest: speakest and accomplishest; for all thy words are true and just. Faithful art thou, O Lord, our God! and thy words are faithful: for not one of thy words shall return back fruitless; for thou, O God! art a faithful King. Blessed art thou, O Lord! the God who art faithful in all thy words.

O have compassion upon Zion, for it is the dwelling of our life; and speedily in our days save the afflicted in spirit. Blessed art thou, O Lord! who wilt cause Zion to rejoice in her children.

O Lord our God! cause us to rejoice in the coming of thy servant Elijah, the prophet, and in the kingdom of the house of David, thy anointed. May he come speedily, and gladden our hearts. Suffer no stranger to sit on his throne, nor any other to inherit his glory; for by thy holy נָער · בָּרוּך אַתָּה יְיָ טָגֵן דָּוִר : בָשֵׁם לָרְשָׁךְ גִשְׁבַּעְתִּרלוֹ שֶׁלֹא יִכְבֶּרוֹ גַרוֹ לְעוּלְם

עַל־הַתּוֹרָה וְעַל־הָעֲבוֹרָה וְעַל־הַנְּבִיאִים וְעַל־יוֹם הַשַּבָּת הַזֶּה שֶׁנָתַתִּ-לֵנוּ יְיָ שֱלֹהֵינוּ לִקְרָשָׁה וְלִמְנוּחָה לְכָבוֹר וּלְתִפְּאָרֶת · עַל־הַכּל יְיָ שֱלֹהֵינוּ אֲנַחְנוּ מוֹרִים לְךְ וּמְבֶּרְכִים אוֹרָזְךְ יִרְזְכָּרַךְ שִׁמְךְּ בְּפִּי כָּל־חֵי תְּמִיר לְעוֹלָם וָעֶר · בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְקַרֵּשׁ הַשַּבָּת:

הפטרת במדבר

בהושע סימן ב'

- יִּמֶּר וְלָא יִּסְפַּר בְּגִי־יִשְׂרָבֵּל בְחַוּל הַיָּׁם בְּאֶשֶׁר לְאַד יִמֶּר וְלָא יִּסְפַּר בְּגִי־יִשְׂרָבֵל בְחָוּל הַיָּם בְּאָשֶׁר לְאָב בְּאָשֶׁר לְאָב בְּאָשֶׁר לְאָב בְּאָשְׁר לְחָם יִזְרָעֲאֵל : אָמֶר לְהָם בְּגִי אֵל־חָי: וְנִקְבְּצֹּוּ בְּגִי יִחְדָּוֹ וְשָׁמִּוּ לְתָּם רָאִשׁ אֶחָר יִּיְרָבְּי בְּיִבוּ בְאִפֶּכָם בְּגִי אֵל־חָי: וְנִקְבְּצוּ בְּגִי יִּחְרָוּ וְשָׁמִוּ לְתָּם רָאִשׁ אֶחָר בְּיִבוּ בְאִפְּכָם בְּאָשִׁר וְשָׁמִוּ לְתָּם רָאִשׁ אֶחָר בְּאַרְוּ וְשָׁמִוּ וְלָאֵבְר בְּאִפְּכָם בְּאַבְּיוֹ בְיִבוּ בְאִפְּכָם בְּאַבְּיוֹ לְא אִישָׁה וְתָכֵר בְּיִבוּ בְּאִפְּכָם רִיבוּ בְּאִפְּכָם רְיִם בְּיִבוּ בְּאִפְּכָם בְּיִּיבוּ בְּאִפְּכָם בְּאַבְּיוֹ לְא אִישָׁה וְתָכֵר בְּיִבוּ בְּאִפְּכָם בְּיִיבוּ בְּאִפְּכָם בְּיִּבוּ בְּאִבְּיִי לְא אִישָׁה וְתָכֵר בְּיִבוּ בְּאִבְּיִי לְא אִישָׁה וְתָכֵר בְּיִבוּ בְּאִבְּיִבְּי בְּאַבְּיִי לְא אִישָׁה וְתָכֵּר בְּיִבוּ בְּאִבְּיִי בְּיִים בְּיִבוּי בְּאִבְּיִבְיִי בְּיִּבְיּי בְּיִּבְיִיִּיִי בְּיִבוּי בְּאִבְּיִבְיִי בְּיִים בְּבִּייִישְׂרָבִיּי לְאִבְּיִים בְּיִבְּיִים בְּיִבְּיִים בְּבִּיִּים בְּבִּיִּים בְּבִייִישְׁרָבִּים בְּיִבְּיִים בְּבְּיִבְיִים בְּבִּים בְּיִבּיִים בְּבִּים בְּיִּבְיּים בְּיִּבְיִים בְּיִבּים בְּיִיבִים בְּבִּים בְּיִבְּיִים בְּבְּבִייִים בְּיִבְיִים בְּיִים בְּבִּים בְּיִים בְּיִבְיִים בְּיִבּיוּ בְּבְּבִייִים בְּיִים בְּבְּיִבְיִים בְּיִים בְּיִבְיוּ בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִּבְיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּבִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִּים בְּיִים בְּיִבְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיוֹים בְּיבְּיִים בְּיִים בְּיוֹים בְּיבְיים בְּיִים בְּיבְים בְּיוּים בְּים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיוּים בְּיִים בְּיבְיבִּים בְּבְיים בְּיבְּים בְּיבְים בְּיבְּים בְּיבְים בְּיבְייִים בְּיבְיבִים בְּבְיבְים בְּיבְיבְּים בְּיִבְיבְיוּבְּיוּבְייִים בְּיִים בְּיִים בְּיבְיבְים בְּיבְיים בְּיבְּים בְּבְּיוֹים בְּיבְּיבְּים בְּבְייִבְיי בְּבְיּבְיבְיבְּי בְּבְּיבְיי בְּבְייִבְיי בְּבְיבְּים
- זנונִירָה מָפָּנֶּירָה וְגַאֲבּוּפֶּירָה מִבֵּין שָׁבֶירָה : פֶּן־ אַפְשִׁימֵנָּה עֻֻרָּשָּׁה וְהַצַּוְהְּיִה כְּיֻוֹם הִנְּלְדֵה וְשַׂמְתִּיה אַפְשִׁימֵנָּה עֲעֻרָשָּׁה וְהַצַּוְהְּיִה כְיִוֹם הִנְּלְדֵה וְשַׁמְתִּיה
- ַבַּמְרבָּר וְשַׁתָּׁלָ כָאָרֶץ צִיְּה וַהָּמְתִּיהָ בַּצְּמָא: וְאֶת־ 6

name hast thou sworn unto him that his lamp should never be extinguished. Blessed art thou, O Lord! the Shield of David.

For the sake of the law, the worship, and the prophets, and this Sabbath day, which thou hast given to us for a day of sanctification, rest, glory, and honour; for all this, O Lord, our God! we thank and praise thee; blessed be thy name in the mouth of every living creature, continually and for evermore. Blessed art thou, O Lord! who sanctifiest the Sabbath.

HAPHTORAH OF BEMIDBAR.

Hosea ii. 1.

1. And the number of the children of Israel CHAP. II. shall be as the sand of the sea, which cannot be measured nor numbered; and it shall come to pass that instead that they were called, Ye are not my people (Lo ammi), they shall be called, The sons of the living God. 2. Then shall the children of Judah and the children of Israel be gathered together, and appoint themselves one head, and they shall go up out of the land; for great shall be the day of Jezreel. 3. Call ve your brothers, Ammi (my people); and your sisters, Ruchamah (beloved). 4. Plead with your mother, plead; for she is not my wife, nor am I her husband: let her therefore put away her incests out of her sight, and her adulteries from between her breasts; 5. Lest I strip her naked, and set her as on the day that she was born, and make her as a wilderness, and render her like a dry land, and let her die with thirst.

 ז בְּנֶיהַ לְצֹא צִאַרַחֶם בִּי־בְנֵי זְנוּנִים הַמָּה: כֵּי זְנֵתְהֹ מִּאֲהַבֵּי וְהְנֵי דַלְחָמִי וּמִימֵּי צַמְרָי וּפִשְּהִי שֵׁמְנֻי מִאַהֲבַי וְהְנֵי דַלְחָמִי וּמִימֵּי צַמְרָי וּפִשְּהִי שֵׁמְנֻי
 ז וְשִׁקוּיִי: לְכָּן הִנְנִי־שָׂךְ אֶת־דַּרְכֵּךְ בַּסִירֵים וְגָדַרְתִּיֹ
 ז וְשִׁקוּיִי: לְכָן הִנְנִי־שָׂךְ אֶת־דַּרְכֵּךְ בַּסִירֵים וְגָדַרְתִּיֹ

אָריּנְבֶּלָה וְנְתִּיבוֹהֶיֹה לְא תִמְצֵׁא: וְרִּדְּפָּ<mark>ְּה אֶתְיּ ְ</mark> מְאַהֲבֶּיהָ וְלְא־רֵדִשִּיג אֹהָם וּבְּקְשָׁתַם וְלָא תִמְצֵא וְאָמָרָה אֵלְבָה וְאָשׁוּבָה אֶלִּ־אִישֵׁי הָרִאשׁוּן כִּי מִוֹבּ

יף לֵי אָז מֵעָתָּהֹ : וְהִיאֹ לְא יִיְרְעָה בֵּי אָנֹכִי נָתַרְּתִּי לְּהּ הַדָּגָן וְהַרִּקִירִוֹשְׁ וְהַיִּצְּהָר וְכָּסֶףְ הִרְבֵּיִתִּי לָּהּ וְזְהָב

וֹלִירוֹשִׁי בְּמִוֹערֵוּ וִהִצְּלְהִינִּ צַמְרֵי וּפִּשְּׁהְיִּי לְכַפּוֹת וֹלִירוֹשִׁי בְּמִוֹערֵוּ וִהִצִּלְהִינִּ צַמְרֵי וּפִּשְּׁהְיִּי לְכַפּוֹת

ין אָת־עֶרְוָרֶתּהּ וּ וְעַרֶּתָה אֲנַעֶּה אֶת־נַבְּלֶרְתָהּ לְעֵינֵי יְנִקְּהָהָ וְאָישׁ לֹא־יַצִּיעֶנָה מִיֶרִי : וְהִשְּבַּרִּתּוּ בָּלִ<mark>־</mark> מְאָרִי יִ וְהִשְּבַּרִּתּוּ בָּלִּרִי יִ יְהִשְּבַּרִּתּוּ בָּלִּרִי יִ יְהִשְּבַּרִּתּוּ בָּלִּרִי יִ יְהִשְּבַּרִּתּוּ בָּלִּרִי

משוּשָּׁה חַנֶּה נְרְענּי־לִי מְאַהֲבֶּי וְשַּׁמְרֵּנִים לְיַעַר בּבְּבָר לִי אֲשֶׁר נֶרְענּי־לִי מְאַהֲבֶּי וְשַּׁמְרֵּנִים לְיַעַר בּבְּרָה בּיִּהְנָּה בְּבִּי וְשַּׁמְרֵּנִים לְיַעַר הַפָּר לִי אֲשֶׁר בָרְתִּנִיּ־לִי מְאַהֲבֶּי וְשַּׁמְרֵּנִים לְיַעַר

וֹאָבֶלְלָתִם חַיֵּתׁ הַשְּׁבֶּה: וְבָּלֵקְרְתֵּי עָלֶּדְׁיִהְ אֶת־יְמֵיְ הַּבְּקְרְתֵּי עֶלֶּדִׁיהָ אֶת־יְמֵיְ הַבְּעָלִים אֲשֶׁר הַנְקְמִיר לְהֶם וַהַעַער נִוְמָהּ וְחֶלְיָתְהּ הַבְּעָלִים אֲשֶׁר הַנְקְמִיר לְהֶם וַהַעַער נִוְמָהּ וְחֶלְיִתְהּ וַתְּעֶר אֲחֲרֵי מְאַהֲבֶיה וְאֹתִי שֶׁכְחָה נְאָם־יְהֹּנְה:

16 לָבֵׁן הַנָּה אָנֹבִי מְפַּשֶּׁיהָ וְהְלַבְתִּיהָ הַפִּרְבָּר וְרַבַּרְתִּי

זו עַל־לְבָּה: וְגָהַתִּי לֻה אֶת־בְּרָכֶּיהָ מִשָּׁם וְאֶרִז־

6. And upon her children I will not have mercy; for they are children of incest. 7. For their mother hath played the harlot; she that conceived them hath done shamefully; for she said. I will go after my lovers, that give me my bread and my water, my wool and my flax, my oil and my 8. Therefore, behold, I will hedge up thy way with thorns, and I will build a wall thereon, that she shall not find her paths. 9. And she shall run after her lovers, but she shall not overtake them; and she shall seek them, but shall not find them: then shall she say, I will go and return to my first husband; for it was better with me then than now. 10. And she did not know, that I gave her the corn, and the wine, and the oil, and multiplied her silver and gold, which they devoted for Baäl. 11. Therefore will I return, and take away my corn in its time, and my wine in its season, and I will snatch away my wool and my flax, (given) to cover her nakedness. 12. And now will I lay open her shame before the eyes of her lovers, and none shall deliver her out of my hand. 13. I will also cause all her mirth to cease, her festivals, her new-moon, and her sabbath, and all her solemn feasts. 14. And I will destroy her vine and her fig-tree, whereof she hath said, These are my rewards which my lovers have given me: and I will make of them a forest, and the beasts of the field shall eat them. 15. And I will visit upon her the days of the Baälim, to which she burnt incense, when she decked herself with her ear-rings and her jewels, and she went after her lovers, and me she forgot, saith the LORD. 16. Therefore, behold, I will allure her, and cause her to go into the wilderness, and I will speak comfortingly unto her heart. 17. And I will give her her vineyards from there, and the valley of Achor (sorrow) as an entrance for a hope;

21

עֶמֶק עָכָוֹר לְפֶרֵזח הִקְנְהָ וְעָנְרָיָה שָׁמָּה כִימֵּי בִּיוֹם־
נְּעֵנְיִהְ וּכְיִּים עֲלוֹתָה מֵמֶּבֶיץ־מִצְרָיִם: וְהָיָה בַיּוֹם־
נְּתְנֹּיִה וּכְיִּם עֲלוֹתָה מֵמֶּבֶיץ־מִצְרָיִם: וְהָיָה בִּיּוֹם־
נְּבְעְלִי: וְהַסְּרֹתֵּי אֶת־שְׁמְוֹר הַבְּעָלִים מִבְּיִה וְלְאִ־תִּקְרְאִי עָי עוֹר
עם־חַיַּת הַשְּׁרֵה וְמִבְּעְיִם הִבְּעָלִים מְבְּיוֹם הַהְּוֹּא עִם־תִּיְר בְּשְׁמֵם: וְבְרַתִּי לְהֵם בְּרִית בִּיִּוֹם הַהְּוֹא עִם־עוֹף הַשְּׁמִים וְבֶּמֶשׁ הְאָדְמֵה עִם־חַיַּתְ הַשְּׁרָה וְמִבְּעִים מְבְּיִוֹם הַהְּוֹא עִם־עוֹף הַשְּׁמִים וְבֶּמֶשׁ הְאָדְמֶה וְנְבְעִים מִבְּיוֹם הַהְּוֹה עִּבְיוֹם הַבְּּוֹים וְנִבְּעִה וְּבְּיִם הַיְּבְּיִם בְּנִים הַּבְּעִים בְּבְּעָּה וְנְבְּעִים לְּבְּמִים וְבָבְיִם הַּבְּעִים בְּנִבְּיִם הַּבְּעִים בְּבְּעִים בְּבְּעִּה וְנִבְּעִה הִשְּׁרָה וְנִבְּתַה וְבְּבְתְּמִים וְבְּבָּתְם הִּבְּיִם הַּבְּעִים בְּבְּיִם הַבְּבְּתִים בְּבְּעִים בְּבְּעִים בְּבְיחַמִים בְּבְּעִים בְּבְּעִים בְּבְּעִים בְּבְּעִים בְּבְּעִים בְּבְּעִים בְּבְּעִים בְּבְּעִים בְּבְּבְּתִים לְבְּמִים וְנְבְּעִים בְּבְּיִם בְּיוֹם הַהְּוֹבְיִים בְּוֹבְיִים בְּנִבְּתְּיִם בְּבְּעִים בְּבְּבְיִם בְּנִים בְּבְּעִים בְּבְּבִיתוּם לְּבְבְּשְׁבִּים בְּבְּיוֹם בְּבְּעִים בְּבְּבְיתִים בְּיִבְּיִם בְּנִים בְּיִים בְּבְּבְּיִם בְּבִּים בְּבִּים בְּבְּיִים בְּיִים בְּיִבְיִתְּיִּבְייִם בְּיִים בְּבִּים בְּבִּים בְּבִּים בְּבִּים בְּבְּיִים בְּיִבְּיִם בְּבְּבְּיִם בְּבִּיוֹם בְּבְּבְּבְיתִים בְּיוֹבְיּתְיִּבְייִם בְּבְּבְּים בְּבְּבְּיוֹם בְּבְּבְּבְיִים בְּבְּיוֹם בְּבְּבְיוֹם בְּבְּיוֹם בְּבְּבְיִים בְּבִּים בְּבִּים בְּבְּיוֹבְיוֹם בְּבְּבְים בְּבְּיוֹבְיוֹבְיים בְּיוֹם בְּבִּים בְּבִּים בְּבְּים בְּבְּבְּבְּבְּתְים בְּיִבְיּים בְּיוֹבְיוֹבְיוֹים בְּבְּבְיוֹבְיים בְּיוֹבְּבְיוֹבְיוֹבְיים בְּבְּבְיוֹבְיוּבְיוֹם בְּבְּיוֹם בְּבְּיוֹבְיוֹבְיוּבְיוֹם בְּבְּיוֹבְיים בְּבְּיוּבְּבְיוֹם בְּבְּיוֹבְיוּבְיוֹם בְּבְיוּבְיוּבְיוּבְּבְיוּבְייוּבְיוֹם בְּבְּיוֹם בְּבְיוֹם בְּבִיוּבְּי בְּבְּבְיוּבְיוּבְיוּבְבְּיוּבְּיוּבְּיוּבְּבְּיוֹם בְּבְּבְּבְּבְּיוֹם בְּבְּבְיוּבְּבְיוּבְּבְּבְבְּבְיוֹם בְּבְּיוֹם בְּבְּבְּבְּיוֹם בְּבְּבְּבְּבְי

הפטרת נשא נשופטים סימן י"ג

and she shall sing there, as in the days of her youth, and as on the day when she came up out of the land of Egypt. 18. And it shall be at that day, saith the Lord, that thou shalt call me Ishi (my husband); and shalt call me no more Baäli (my lord). 19. For I will take away the names of Baälim out of her mouth, and they shall no more be mentioned by their name. 20. And I will make for them a covenant on that day with the beasts of the field, and with the fowls of heaven, and with the creeping things of the ground: and bow, and sword, and war I will break away out of the land, and will cause them to lie down safely. 21. And I will betroth thee unto me for ever; yea, I will betroth thee unto me in righteousness, and in justice, and in loving-kindness, and in mercies. 22. I will betroth thee unto me in faithfulness; and thou shalt know the Lord.

HAPHTORAH OF NAHSSO.

Judges xiii, 2.

2. And there was a certain man of Zoräh, of the family of the Danites, whose name was Manoäch; and his wife was barren, and did not bear. 3. And an angel of the Lord appeared unto the woman, and said unto her, Behold now, thou art barren, and hast not born; but thou wilt conceive, and bear a son. 4. And now do beware, and drink not wine nor strong drink, and eat not any thing unclean. 5. For, lo, thou wilt conceive, and bear a son; and no razor shall come on his head; for a Nazarite of God shall the lad be from the womb; and he shall begin to deliver Israel out of the hand of the Philistines. 6. And

אָישׁ הָאֱלֹהִיםֹ בָּא אֵלַי וּמַרְאֶהוּ כְּמַרְאָה מַלְאַךְ הָאֱלֹהָים נוֹרָא מְאֶד וְלָא שְאִלְתִּיהוֹ אֵי־מִזֶּה הוֹא וְאֶת־שָׁמִוֹ לְא־הִגִּיד לְי: וַיָּאמֶר לִי הִגָּךְ הָרָה וְיֹלַרְהְ בֵן וְעַתָּח אַל־תִּשְׁתִּי וַ יַיִן וְשֵׁבָּר וְאַל־תְּאֹבְלִוֹ בָּל־ טְמְאֶׁה כִּירְנְוֵיר אֱלֹהִיםֹ יִהְיָה הַנַּעַר מְן־הַבֶּטֶן עַר־ יִוֹם מוֹתְוֹ: וַיֶּעָתָר מָנָוֹחַ אֶלֹ־יְהוָה וַיֹּאמֵר בִּי אַרוֹנָי אַיש הָאֱלהִים אֲשֶׁר שָׁלַחְתָּ יָבְוֹא־גָא עוֹדֹ אֵלֵינוּ וְיוֹבֵּנוּ מַה־נַּעֲשֶׂה לַנַּער הַיּוּלֶר: וַיִּשְׁמַע הָאֱלֹהָים בְּקוֹל מָגֶוֹחַ וַיָּבָא מַלְאַךְ הָאֱלֹהִים עוֹר אֶל־הָאִשָּׁה וָהִיאֹ יוֹשֶׁבֶת בַשְּׁלֶּרה וּמְנְוֹחַ אִישָׁה בֵּין עִמָּה: וַתְּמַהֵרֹ הָאִשֶּׁה וַהָּרָץ וַתַּגֵּד לְאִיֹטֶה וַתְּאֹמֶר אֵלְיו הָנָּה נִרְאָה אֵלַיֹּ הָאִישׁ אֲשֶׁר־בָּא בַיִּוֹם אֵלָי: נַיָּקִם וַיֶּלֶךְ מָנְוֹחַ אַחֲרֵי אִשְׁתְּוֹ וַיָבאֹ אֶל־הָאִישׁ וַיָּאמֶר לֹוֹ ַבְאַתָּה הָאֶישׁ אֲשֶׁר־דִּבַּרְתָּ אֶל־הָאִשָּׁה וַיָּאמֶר אֵנִי ַנִיאֶמֶר סָלוֹחַ עַתָּה יָבָא רְבָרֶיךְ מַה־יְרְנֶיֶה כִּשְׁבְּ<mark>ט 12</mark> הַנָער וּמָעשְׁהוּ: וָיָאמֶר מַלְיַבְּךְ יְהוָה אֶל־מָגְוֹחַ מבֶּל אֲשֶׁר־אָמַרְתִּי שֶׁלֹ־הָאשָׁה תִשָּׁמֵר: מִכְּל אָשֶׁר־יֵצֵא מֶנֶּפֶן הַיַּיִן לָא תאבַל וְיַיִן וְשֵׁכָּר אַל־ הַשְּׁרָ*ד* וְכָל־טִמְאָרה אַל־רתאֹכֵל כָּל אֲשֶׁר־צְוִּיתִי<mark>ה</mark> אל־מַלְצַקּרְ יְהוָּרֶה נַעְצְרָה־נָאָ בּלְ הַלְּאַבְּרְ יְהוְּרֶה נַעְצְרָה־נָאַ 15

אוֹרָוּךְ וְנַעַשֶּׁרוּ לְפָנֵיךְ וְרָי עוִים: וַיּאמֶר מַלְצַּאָרְ

the woman came and told her husband, saying, A man of God came unto me, and his countenance was like the countenance of an angel of God, very terrible; but I asked him not whence he might be, and his name he did not tell me: 7. And he said unto me. Behold, thou wilt conceive, and bear a son; and now drink no wine nor strong drink, and eat not any thing unclean; for the child shall be a Nazarite of God from the womb until the day of his death. 8. And Manoach entreated the Lord, and said. Hear me, O Lord, let the man of God whom thou didst send come again unto us, and instruct us what we shall do unto the child that is to be born. 9. And God hearkened to the voice of Manoach; and the angel of God came again unto the woman as she was sitting in the field; and Manoäch her husband was not with her. 10. And the woman made haste, and ran, and informed her husband; and she said unto him, Behold, the man hath appeared unto me, that came unto me the other day. 11. And Manoach arose, and went after his wife, and came to the man, and said unto him, Art thou the man that spokest unto the woman? and he said, I am. 12. And Manoach said, If now thy words come to pass, what shall be (our) proceeding with the child, and what shall be done unto him? 13. And the angel of the Lord said unto Manoach, Of all that I have said unto the woman must she beware. 14. Of any thing that cometh of the vine she may not eat, and wine or strong drink she may not drink, and any thing unclean she may not eat: all that I commanded her she must observe. 15. And Manoach said unto the angel of the LORD, I pray thee, let us detain thee, until we shall have made a kid ready for thee. 16. And the angel of the Lord said

^a Arrhem views this phrase as a substitute for the expression "Let us now hear thy words," "do tell us," so likewise in verse 17.

יְהוֹרוֹ אֶל־מָנוֹחַ אִם־הַעְצְרֵנוֹ דְאֹ־אֹכֵל בְּלַחָמֶּה וְאִם־תַּעשֶׁה עֹלֶה לִיהוֶה תַּעֲלֶנָה כֵי לְא־יָרַע מָנֹוחַ 17 בי־מַלְצַּקְר יְדוּוָדו הְוּא: וַיְּאמֶר טָנְוֹחַ אֶר־מַלְצַּקְר אַר יְרוּנֶה מֵי שְׁמֶך בִי־יָבָא רְבֵּרְיֹדָ וְכִבּרְנְוּך: וַיָּאמֶר 18 לוֹ מַלְאַךְ יְהֹנָה לָפָה זֶה תִּשְׁאַל לִשְׁמֵי וְהוּא־פֶּלְאיֹ: וַיָּלָח מָנוֹחַ אֶת־גְּדֵי הָעִזִים וְאֶת־הַפִּנְחָה וַיִּעַל עַל־ בּצְוּר לַיהוָהָ וּמַפְּלָא לַעֲשׁוֹת וּמְנְוּחַ וְאִשְׁהְוֹ רֹאִים: נְיָהִי בַעַלוֹת הַלַּהַב מֵעַל הַמִּוְבָּחַ הַשְּׁמִיְמָה וַיַּגַעל 👓 נַיְהִי בַּעַלוֹת בַּלַּהַב מֹלְאַנְ-יִּירוּנִוֹרִ בְּלַרִיִּר רִוּמִּוֹבְּטׁ וִמְנְוֹט וֹאִאְּרוּוְ 21 ראים וַיִּפְּרָא על-פְנֵיהֶם אֶרְצָה: וְרְאֹ־יָסַף עוֹר מֹלְאַבֶּל וְהֹוְה לְבֵוֹרָאִה אֶל-מָנוֹם וְאֶרִי--אִשְׁתְּוֹ אֵז יַרַע מָלוֹחַ בִּי־מַרְאַךְ יְהוָה הְוּא: וַיְאֹמֶר מָנֶוֹחַ אֶל־־ 22 מות נמות במות כי אלהים דאינו: ותאמר לו 🚧 🚧 23 אשרתו לו חפץ יהורה להמיבונו לא לכח מיבנו עלָה וּמִנְחָה וְלָא הֶרְאָנוּ אֶרת־כָּל־־אֵלֶה וְכָעֵּרת לְא הְשְׁמִיֻעָנוּ כָּזְאֹת : וַהַּלֶּר הָאִשָּׁהֹ בֵּן וַתִּקְרָא אֶת־שְׁמְוֹ יִּהְשָׁוֹן וַיִּגְדֵּל הַנַּעַר וְיִבְרֵבָהוּ יְהֹוָה: וַהָּמֶל רַוּחַ יְהֹנְּה בּ שִׁבְּישׁוֹן וַיִּגְדֵּל הַנַּעַר וְיִבְרֵבָהוּ יְהֹנְה:

* דכרך קרי

יָלְפַּעָמָוֹ בְּמַהָנֵה־דֶן בִּין צָרָעָה ובֵין אֶשְׁהָאְלֹ

unto Manoäch, Though thou detain me, I will not eat of thy bread; but if thou wilt offer a burnt offering, thou must offer it unto the Lord; for Manoach knew not that he was an angel of the Lord. 17. And Manoach said unto the angel of the LORD, What is thy name, that, when thy word cometh to pass, we may do thee honour? 18. And the angel of the Lord said unto him, Why askest thou thus after my name, seeing it is secret? 19. And Manoach took the kid and the meat offering, and offered it upon a rock unto the LORD: and he did wondrously: and Manoach and his wife looked on. 20. For it came to pass, when the flame went up toward heaven, from off the altar, that the angel of the LORD ascended in the flame of the altar; and Manoach and his wife looked on, and they fell on their faces to the ground. 21. And the angel of the Lord was no longer visible to Manoach and to his wife; then knew Manoach that it was an angel of the Lord. 22. And Manoach said unto his wife, We shall surely die, because a divine being have we seen. 23. But his wife said unto him. If the LORD were pleased to kill us, he would not have received at our hand a burnt offering and a meat offering, nor would he have let us see all these things, and at this time he would not have let us hear (such a thing) as this, 24. And the woman bore a son, and called his name Samson (Shimshon); and the child grew up, and the Lord blessed him. 25. And the Spirit of the Lord began to move him at times in the camp of Dan between Zoräh and Eshtaöl.

בזכריה סימן ב'

- 14 רָבָי וְשִׂמְחָי בַּת־צִיּ֖וֹן כַּי הִנְנִי־בָּא וְשָׁכַנְרְתִּי כְּרוֹבֵךְ 15 נָאָם יְהֹוָה: וְנִלְווּ גוֹיִם רַבִּים אֶל־יְהוּה בַּיָוֹם הַהֹּוּא 16 צָבָאוֹר שְׁלָחַנִי אֵלֵּין: וְנָחַׁל יְהוָהַ אֶר-יְהוּדָר 16 צָבָאוֹר שְׁלָחַנִי אֵלֵּין: וְנָחַׁל יְהוָהַ אֶר-יְהוּדָרה
- י הַלְּלְּוֹ אַל זִּאַרְ מִפְנֵי יְהוֹרֶה בִּי נֵאוֹר מִפְּעְוֹן קְרְשְׁוֹ: זוֹ הַס בָּרִי-בָּשָּׁר מִפְנֵי יְהוֹרֶה בִּי נֵאוֹר מִפְּעָוֹן קְרְשְׁוֹ:
- זּ רַקָּם כָּר־־כָּשָׁר מִפְנֵי יְהוֶרֶה כִּי נֵעור מִפְּעון קָרְשְׁוּ : נֵירְאֵנִי אֶרת־יְהוֹשָּׁעֵ הַכִּהָן הַנְּרוֹל עֹמֵר לְפְנֵי מַלְאָךְ זְּ
- יַהְנָּהֵ וְהַשְּׁמֶן עֹמֵר עַל־יְמִינְוֹ לְשִׁמְנְוֹ: וַיּאמֶר יְהוְה בְּּלְּ בּבֹחֵר בִּירְוּשָׁבֶּל יְבְּלֵר יְהוְּדִי בְּךָּ הַשְּׁמְן וִיִּגְעַר יְהוְה בְּלְּ בּבֹחֵר בִּירְוּשָׁבֶּל יִבְּעַר יְהוְּדִי בְּךָּ הַשְּׁמְן וִיִּגְעַר יְהוְה בְּלְּ מֵאְשׁ:
- וְירוּשֶׁע הָיֶה לָּבֶש בְּנָרֵים צואָים וְעֹמֵר הֹּלְבָּנִי זְּלֶבֶש בְּנָרַים צואָים וְעֹמֵר הֹלְבְנִי 3
- ל הַמַּלְאָך: וַיָּעַן וַיֹּאמֶר אָל־הָעְמְּדֵים לְפָּנִיוֹ לֵאמֹר הַבְּגְּרִים הַצּאָים מֵעָלֶיו וַיַּאמֶר אַלִּיו רְאֵּרוּ הַבְּגָרִים הַצּאָים מֵעָלֶיו וַיַּאמֶר אַלִּיו רְאֵּרוּ הַבְּגָרִים מַעֶלֶיוֹ וְיַאמֶר אַלִּיו רְאֵרוּ הַעָּבְרְהִיִּי מֵעֶלֶ־יֹרְ עִוֹּגְרְ וְהַלְבֵּשׁ אִהְךָ מְחֲלְצְוֹרת:
- ַנְאֶשֶׁר יִשֶּׁימוּ צְנְיִף מְּרֹחוֹר עַל־רֹאשׁו וַיִּשְּׂימוּ הַצְנִיף הַוָּר יִעל־רֹאשׁו וַיִּשְּׂימוּ הַנְּבִיּים וּמַלְאַךְ יְהוָה בּנְרִים וּמַלְאַךְ יְהוָה
- עמר: וּנְצָר מִלְצַקּה יְרוֹה בִּירוּישֻׁעַ לֵּאמְר: בְּהֹּ אָמֵר יְהנֵה צְּבְאוֹרת אִם־בִּרְרָכֵי תַּלֵהְ וְאָם אֶרִּ מִשְׁמַרְתָּי תִשְׁמֹר וְגַם־אַרְּזהׁ תָּרִין אֶת־בִּירִי וְגַם תִשְׁמַר אָרֹה יִמְשָׁמֹר וְגַם־אַרְזהֹ תָּרָין אֶת־בִּירִי וְגַם תִשְׁמַר אָרֹה יִמְלָּרִם בַּין

HAPHTORAH OF BEHANGALOTECHA.

Zechariah ii. 14.

14. Sing, and rejoice, O daughter of Zion; for, lo, I come, and I will dwell in the midst of thee, saith the Lord. 15. And many nations will be joined to the Lorp on that day, and shall be unto me a people; and I will dwell in the midst of thee, and thou shalt know that the Lorp of hosts hath sent me unto thee. 16. And the Lord will take Judah as his inheritance upon the holy land, and will again make choice of Jerusalem. 17. Be silent, all flesh! before the LORD; for he is waked up out of his holv habitation. 1. And he showed me Joshua the high priest standing before the angel of the Lord, and the accuser standing at his right hand to accuse him. 2. And the Lord said unto the accuser, The Lord rebuke thee, O Satan; yea, the Lord rebuke thee that hath chosen Jerusalem: is not this a brand plucked out of the fire? 3. Now Joshua was clothed with filthy garments, and stood before the angel. 4. And he commenced and spoke unto those that stood before him, saying, Take away the filthy garments from him; and he said unto him, Behold, I have caused thy iniquity to pass from thee, and I will clothe thee with festive garments. 5. And I said, Let them set a clean mitre upon his head; so they set the clean mitre upon his head, and clothed him with garments; and the angel of the LORD stood by. 6. And the angel of the LORD protested unto Joshua, saying, 7. Thus saith the LORD of hosts, If thou wilt walk in my ways, and if thou wilt keep my charge, then shalt thou also judge my house, and shalt also keep my courts, and I will give thee places to walk among

^a The numbering of these four verses in Vol. I., the English version being followed, by inadvertence was wrongly given as 10, &c., instead of 14, &c.

- אַ הָעִמְּדִים הָאֵלֶּה: שֲמַע־נָ**ֿא**ַ יְהוֹשָׁעַ וּ הַכּּהַן הַנְּרוֹל (אַ הָעִמְדִים הָאֵלֶּה: שֲמַע־נָּאַ יְהוֹשָׁעַ וּ הַכּּהַן הַנְּרוֹל אַרָּהַ הְיִשְׁכִים לְפָּנִיךְ כִי־אַנִשֵּי מוֹפֵּרת הֵמְּה
- פְי־רִוּגִי מֵבֶּיֹא מֶרֹז־עַבְהִי צֵמַח: כִי ו הַנֵּרֹז חָאֶבֶן
 בְי־רִוּגִי מֵבֶּיֹא מֶרֹז-עַבְהִי צֵמַח: כִי ו הַנֵּרֹז שְּבְעֵה צִּשְׁרְ גְּרַנִּהִי לְפִנִי יְרוּוֹשְׁעַ עַל־אֶבֶן אַחַרוּ שְּבְעֵה עִיגְיָם הִנְנְי מְפַּרַתַחַ פְּרָתֹחָה נְאֶם יְהוֹנָרוֹ צְּכָאוֹרֹז
- ים שְּתְּי אֶת־ְעֵלוֹ הָאֶבֶרִץ־הַהִּיא בְּיוֹם אֶחָר: בַיַּוֹם הַהַּוֹּא נָאָם יְהוֹנָה צְבָאוֹרת תִּקְרָאוּ אִישׁ לְבֵעֲהוּ אֶל־ הַהוֹא נָאָם יְהוֹנָה צְבָאוֹרת תִּקְרָאוּ אִישׁ לְבֵעֲהוּ אֶל־ תַּחַת נָּבֶּן וְאֶל־תַּחַרת תְּאֵנָה: נַיִּשָׁב הַפַּלְאָךְ הַרּבֵּר
- בְּי וַיְעִיבֵּנִי כְּאִישׁ אֲשֶר־יֵיעִוֹר מִשְּנְרְתוֹ: וַיְּאִמֶּר אֵבִי מָרָה אַרָּה רָאֶה וָוֹאמֵר רָאִיתִי וְהִנְּה־מְנוֹרַרְת זָרָהב כְּלָּה וְגָּלָה עַר־יראשָׁה וְשִּבְעָה גַרֹּהֶיהָ עָלֶיהָ שִּבְעָה וְשִׁבְעָה מִוּצְלְּוֹת לַנֵּרְוֹרת אֲשֶׁרְ עַל־רֹאשֵׁהּ: שִּבְעָה וְשִׁבְעָה מִוּצְלְוֹת לַנֵּרְוֹרת אֲשֶׁרְ עַל־רֹאשֵׁהּ:
- ייקים זיר, עליה אָחָר מִימִין הַגְּלָּה וְאָחָר עַל־ 3 שְׁנִים זִיר, יכֹּים עֶלֶיה אָחָר מִימִין
- שְּמאַדֶּלְהוֹ: נָאַבְעוֹ נָאמֵר אֶלְ-־הַפַּלְאָדְ הַוּבֵר בִיּ
- זְרַבָּבֶּר לֵאבְיּוּ הַלָּא בְחַיִּל לֵא בְכֹחַ כִּי אִם--בְרוּחָי זְרַבָּבֶּר לֵאבְיּוּ הַלָּא בְחַיִּל וְלָא בְכֹחַ כִּי אִם--בְרוּחָי
- זְּבֶּבֶל יְהֹוֶרה צְבָּאְוֹרת: מִי־אַתְּחה הַר־הַנְּרָוֹל לְפְנֵי וְרַבְּבֶל לְמִישֵׁר וְדחוֹצִיא אֶרת־־הָאֶבֶן הָהרֹאשֶׁרה הְשָׁאוֹת חֵן חֵן לָה:

* ואמר קרי

these that stand by. 8. Hear now, O Joshua the high priest, thou, and thy fellows that sit before thee; for distinguished men they are: for, behold, I will bring my servant the Branch. 9. For behold the stone that I have laid before Joshua; upon one stone shall be seven eyes: behold, I will engrave thereon its inscription, saith the Lord of hosts, And I will remove the iniquity of that land in one day. 10. On that day, saith the Lord of hosts, shall ye call every man his neighbour under the vine and under the fig-tree.

1. And the angel that talked with me came again, and waked me, as a man that is wakened out of his sleep, 2. And said unto me, What seest thou? And I said, I have looked, and behold, a candlestick all of gold, with a bowl upon the top of it, and its seven lamps thereon, and seven pipes to the seven lamps, which are upon the top thereof: 3. And two olive trees by it, one upon the right side of the bowl, and the other upon the left side thereof. 4. So I commenced and spoke to the angel that talked with me, saying, What are these, my lord? 5. Then the angel that talked with me answered and said unto me, Knowest thou not what these are? And I said, No, my lord. 6. Then he answered and spoke unto me, saving, This is the word of the Lord unto Zerubbabel, saying, Not by might, nor by power, but by my spirit, saith the LORD of hosts. 7. Who art thou, O great mountain? before Zerubbabel thou shalt become a plain: and he shall bring forth the headstone with shoutings of Grace, grace unto it.

ביהושע סימן ב'

וַיִּשְׁלַח יְהוֹשָׁעַ בִּן־נוֹן מִן־־רָהשִׁפִים שָנַיִם אַנְשֵים מָרַגְּלִים ֹ תֶרָשׁ לֵאמֹר לְכָנּ רְאָנּ אֶרִת־הָאֶרֶץ וְאֶרִת־ יָרִיחָוּ נַיֵּבֶּלְבֶּׁוּ נַיִּרִבְ אָנְּבִּיוּת אִשְׁה זוֹנֶרְה וּשְׁמָה רָחָב וָיִשְׁכְּבוּ־שָׁמָּה: וַיַּצָּבֵּר לְמֶנֶשׁךְ יְרִיחָוֹ לֵאמֶר הִוּנָה אָנִשִּׁים בָּאוּ הַנָּה הַלַּיִלָּה מִבְּנֵי יִשְּׁרָאֵל לַחְפָּר אֵרת־ הָאָרֶץ: נִיִּשְׁלַחֹ מֶלֶךְ יְרִיחוֹ אֶל־רָחָב לֵאמָר הוֹצִּיאִי <mark>הְצִיגְשִׁים הַבָּאִים צֵלִיךְ צְישִׁר־בָּאוּ לְבִיבֶּרְ בְי</mark> קַלְחְפָּר אֶרִע־־כָל־הָאָרֶץ בָּאוּ : וַתִּקַּח הָאִשֶּׁה אֶרִע־ שָׁנֵי הָאָנָשִים וַתִּצְפָּנָוֹ וַתַּאמֶר בָּן בָּאוּ אֵלַיֹ הָאָנְשִׁים שָׁנִי הָאָנָשִׁים וְלָא יָבַעָתִי מֵאַין הָפָּה: וַיְהִי הַשַּׁעַר לְסְגּוֹר בַּחֹשֶׁךְ וָהָאַנָשַים יָצָאוּ לָא יַבַּעְתִי אָנָה הַלְּכָוּ הַאָּנָשֶים <mark>יָבָאוּ ל</mark>ָא יַבַּעְתִי אָנָה הַלְּכָוּ הַאָּנָשֶים ַרְרְפָּוּ מַהֶּר אֲחֲרֵיהֶם כִּי תַשִּׂיגִוּם: וְהַיא הֱע<u>ַלְתַם</u> הַגָּנָה וַהִּטְמְנֵב בְּפִשְׁתֵּי הָעֵיץ הָעַרֶכְוֹת לֶה עַל־ ָהַנָּג: וְהָאָנִשִּׁים בֶרְפָּוּ אַחֲבִיהֶם בֶּרֶךְ הַיַּרְבֵּׁן <u>עָל</u> יוֹאָעָר בְּאָשֶׁר בְּאָרוּ אַחֲבֵּי בְּאֲשֶׁר בְּאָרוּ אַחְבֵּיו בְּאֲשֶׁר בְּאָשֶׁר הַרְדָפִים אַחֲביהֵם: וְהַפָּרה מֶבֶכם יִשְּבָבֵין וְהָיא אַלְתַוּה עֲלֵיהֶם עַל־הַגָּג: וַהֹּאמֶר אֶל־הַאַּנְשִׁים יַ<u>רַ</u>עְתִּי כִי־נָרָזן יְהוֹוֶה לָכֶם אֶרִז־הָאָרֶץ וְכִי־נָפְּלֶ<mark>ה</mark> אָימַתְבֶּם עַלֵּינוּ וְבִי נָמֶגוּ כָל־יִשְׁבֵי הָאָרֶץ מִפְנֵיבֶם:

HAPHTORAH OF SHELACH.

Joshua ii. 1.

1. And Joshua, the son of Nun, sent out from CHAP. II. Shittim two men as spies, secretly, saying, Go ye, view the land and Jericho; and they went, and came into the house of a harlot, whose name was Rachab, and they lodged there. 2. And it was told unto the king of Jericho, saying, Behold, men came in hither this night, of the children of Israel, to spy out the land. 3. And the king of Jericho sent to Rachab, saving, Bring forth the men who are to come to thee, who came to thy house; for, to spy out all the country are they come. 4. But the woman had taken the two men, and hidden them; and she said. It is true, the men came unto me, but I knew not whence they were. 5. And it came to pass, about the time of shutting the gate, when it was dark, that the men went out, I know not whither the men are gone; pursue quickly after them, for ye can overtake them. 6. But she had brought them up to the roof, and had hidden them among the stalks of flax, which she had laid in order upon the roof. 7. And the men pursued after them, by the way to the Jordan unto the fords; and the gate was closed as soon as those who pursued after them were gone out. But they had not yet laid themselves down, when she came up unto them upon the roof. 9. And she said unto the men, I know that the LORD hath given you the land, and that the terror of you hath fallen upon us, and that all the inhabitants of the land have become faint-hearted because

10 בֵי שָׁמַענו אֵת אַשֶּר־הוֹבִישׁ יִהוָה אֵת־מֵי יַם־סוּף מְפְנֵיכֶּם בְּצֵאתְבֶם מִפִּצְרֶים וַאֲשֶׁר עֲשִׁיתֶם לְשְנֵי מַרְלֹבֵי הָאֵמרִי אָשֵּׁר בִּעָבֵר הַיַּרְדָּן לְסִיחָן וּלְעוֹג 11 אָשֶר הֶחֶרַמְהֶּם אוֹהָם: וַנִּשְׁמֵעֹ וַיִּפֵּם לְבָבֵנוּ וְלֹאִ־ קָּמָה עוֹד רָוּחַ בְּאִישׁ מִפְנִיכֵם כֵי יְהֹוָה אֵלְהֵיכֶם יַהָּוּא אֱלֹהִים בַּשָּׁמַיִם מִמַּעל וְעַל־הָאֶרֶץ מִהְחַת. ינ<mark>ר וְעַהָּה הִשְּבְעוּ־גָא לִי</mark> בִיהוָה בִּי־עַשִּׂיתִי עַפְּבֶם חֶסֶ<mark>ר 12</mark> **ַנַעַשִּ**יהֶּם גַּם־אַּהֶּם עִס־בֵּית אָבִיּ הֶּסֶד וּנְתַהֶּם לְי אַוֹת אֱמֶת: וְהַחֲיִתֶּם אֶרת־אָבֶי וְאֶת־אִפִּי וְאֶת־ 13 אַחַי וְאֶת־אַחְוֹרֹבִי וְאֵת כָּל־אָישֶר לְהֶם וְהִצַּלְתֶּם ¹⁴ אָת־נַפְשֹׁהֵינוּ מִמֶּוֶת: וַיְּאמְרוּ לֶה הָאֲנָשִׁים נַפְשֵׁ<mark>נוּ</mark> ַ<mark>תַחְתֵּי</mark>כֶם לָמוּת אָם לָא תַנִּירוּ אֶת־דְבָרֵנוּ זֶתְ וְ<mark>חָיָה</mark> בָּגַרת יְהוֶרה לָנוּ אֶרת־הָאָבֶץ וְעָשִׂינוּ עָפֶּךְ חֶסֶר אַמֶּת: וַתְּוֹרַדֶם בַּחֶבֶל בְּעַר הַחַלְּוֹן כֵּי בֵיתָהֹ בְּקֵיר וֹבְּיִ קַחוֹמָה וּבַחוֹמָה הָיא יוֹשֶׁבֶּת: וַקַּאׁמֶר לְהֶם הָהָרָה خُرد فالنفائم خدّ كرابة، التلافية هُفل שְׁלָשֶׁרת יָמִים עַר שׁוֹב הָרְדְבִּים וְאַחַר הַּוְרְלָנִי יניאמרו אַלֶּיהָ הַאֲנְשָׁים נְקִים אֲנַׁחְנוּ זּגַ לְבַרְכָבֶם: נוָאמְרוּ אֵלֶיהָ הַאֲנָשָׁים נְקִים אֲנַׁחְנוּ יוּבֶּער הַעָּר הַעָּר הַשָּׁבְעָרְער: הַנָּה אֲעָר הִשְׁבַּעְרְענוּ: הַנָּה אֲעָרְ הַשְּׁבַּעְרְער. בָאָים בָּאָרֶץ אֶת־תִּקְוַת חוּט הַשָּׁנִּי הַוֶּה תִּקְשְׁרִי

בַּחַלוֹן אַשֶּׁר דְוֹרַדְרַתָּנוּ בוֹ וְאֶת־אָבִּיךְ וְאֶת־אִפֵּׁךְ

* אחיותי קרי

of you. 10. For we have heard, how the LORD dried up the waters of the Red Sea before you, when ye went forth out of Egypt; and what ye have done unto the two kings of the Amorites, who were on the other side of the Jordan, unto Sichon and Og, whom ve have destroyed. 11. And when we heard this, our heart melted, and there remained not any more courage in any man because of you; for the LORD your Goda is God in the heavens above, and upon the earth beneath. 12. And now swear, I pray you, unto me by the LORD, because I have shown you kindness, that ye will also, for your part, show kindness unto my father's house; and give me a sure token, 13. That ye will preserve the life of my father, and my mother, and my brothers, and my sisters, and all that they have, and deliver our lives from death. 14. And the men said unto her, Our life shall be doomed to death instead of yours, if ye tell not this our business; and it shall be, when the Lord giveth us the land, that we will show thee kindness and truth. 15. Then she let them down by a cord through the window; for her house was within the town wall, and she dwelt within the wall. 16. And she said unto them, Get you to the mountain, lest the pursuers meet with you; and hide yourselves there three days, until the pursuers be returned; and afterward ye may go your way. 17. And the men said unto her, We will be blameless^b of this thy oath which thou hast caused us to swear. 18. Behold, when we come into the land, this line of scarlet thread shalt thou bind in the window by which thou hast let us down; and thy father, and thy mother, and thy brothers, and all thy father's house-

^a This expression, among others found in the Bible, proves that the heathen nations around Palestine had become familiar with the omnipotence of the Lord, and were convinced of the powerlessness of their idols.

^b i. c. If the conditions subsequently stated should not be complied with.

אַפּּרָ בַּבָּיִר דָּמָוּ בְרִאִשֵּׁנוּ אִם־זֶּרְ תְּתְּהָיִּת בָּוֹת הַחָוּצָה דָּמָוּ בָרִאִשׁוּ וַאֲנַחָנוּ נְּלִזְמֵ וְבֶּלְתֵּי בִּיתֵּדְ הַחָוּצָה דָּמָוּ בָרִאִשׁוּ וַאֲנַחָנוּ נְּלִזְמֵ וְבְּלִתְי בִּיתֵדְ וְאָבּרִאַנִּהְ וְמָרֹ בָּלִיבְּית אָבְיִךְ תְּאַבְּיִרָּ וְאֶבּרִיּאַנִּיּר וְמָּהַ בָּלִיבְּ

²⁰ וְאָם־תַּגִּיִרִי אֶת־דְּבָרֵנוּ זֶרְה וְהָיֵנוּ נְקִיִּם כִּשְּׁבְעָהֵךְ ²⁰

יוֹשְׁשֵׁלְחֵם וַיִּלֵכָוּ וַתִּקְשֶׁר אֶת־תִּקְנַתְ הַשָּׁנִי בַּחַלְּוֹן: מַשְּׁבֶּעְתָּתִנוּ: וַתִּאִמֶּר בְּרַבְּרֵיכֶּם בָּן־הֿוּא בּחַלְוּן:

ער־ ער יְּלִּשֶׁת יְּלִּים עַרְּבְּאוּ הָּלְּרָה וַיֵּשְׁבוּ שָׁם שְׁלְשֶׁת יְּלִּים עַר־ שֶׁבוּ הָרְרְבָּיִם נְיָבַקְּשְׁוּ הָרְרְבָּיִם בְּכָל־הַהֶּרֶךְ וְלֹא

23 מָצֶּאוּ: וַיִּשָּׁבוּ שְנֵי הָוֹאֲנָשִׁיםׂ וַיֵּרְדָוּ מֶהָהְּר וַיַּעַבְרוּ וַיָּבֹאוּ אֶל-־יְרוּוּשֻע בִּן־-נְּוּן וַיְכַפְּרוּ־-לוֹ אֵרת כָּל־-

אַריְהוּשָּׁעַ בִּי־נָרַזְן יְה<u>וֶה ²⁴</u> בְּקֹבְּץְאָוֹת אוֹתָם: וַיְּאִמְרוּ שֶּׁל־יְהוּשָּׁעַ בִּי־נָרַזְן יְה<u>וֶה</u> בְּיָבֵנוּ שֶּׁרִת־כָּל־רָהָאֶבֶרִץ וְנַם־נָמְנוּ כָּל־יְשְׁבֵּי הָאָבֶרץ מִפָּנֵונוּ :

הפטרת ויקח קרח

בשמואל א' סימן י"א

14 וַיָּאמֶר שְׁמוּצֵּל אֶר -שָׁאוּל לְפָגֵי יִהוָרוֹ בַּגְּלְנֵּל וַיִּזְבְּחוּ -15 וּנְחַבֵּשׁ שָׁם הַמְּלוּבָרו : וַיִּלְבוּ כָל-הָעָׁם הַנִּרְלְנָּל וַיִּזְבְחוּר -וַיַּמְלְּבׁל וַיִּזְבְחוּר -וַיִּמְלְּבֹל הָשִׁר שְׁאוּל לִפְּגֵי יִהוָרוֹ בַּגְּלְנֵּל וַיִּזְבְחוּר -

hold, thou must bring together unto thee into the house. 19. And it shall be, that whosoever doth go out of the doors of thy house into the street, his blood shall be upon his head, and we will be guiltless; and whosoever remaineth with thee in the house, his blood shall be on our head, if a hand be laid upon him. 20. And if thou tell this our business, then will we be free of thy oath which thou hast caused us to swear. 21. And she said, According unto your words, so be it; and she sent them away, and they departed; and she bound the scarlet line in the window. 22. And they went, and came unto the mountain, and they remained there three days, until the pursuers were returned; and the pursuers searched throughout all the way, but found nothing. 23. And the two men returned, and descended from the mountain, and passed over, and came to Joshua the son of Nun, and related to him all the things that had befallen them: 24. And they said unto Joshua, Truly the LORD hath delivered into our hand all the land; for even all the inhabitants of the country are become faint-hearted because of us.

HAPHTORAH OF KORACH.

1 Samuel xi. 14.

14. And Samuel said to the people, Come and let us go to Gilgal, and renew there the choice of the king. 15. And all the people went to Gilgal; and they there made Shaül to be king before the Lord in Gilgal; and they sacrificed

שֶׁם זְבָּחִים שְׁלָמִים לְפְנֵי יְהנְה וַיִּשְׁמַח שֶׁם שָׁאָוּל

בְּלֹ־אַנְשֵׁי יִשְׂרָאֵל עַר־מְאָר: וַיַּאמֶר שְׁמוּאֵל אֶל־
בְּלֹ־יִשְׂרָאֵל הִנָּה שָׁמַעְרִתִי בְּקְרְּלֹכֶם לְכָּר אֲשֶׁר־
בְּלֹ־יִשְׂרָאֵל הִנָּה שָׁמַעְרִתִי בְקְרְלֹכֶם לְכָּר אֲשֶׁר־
ממרתם לי נצמליה עליכם מלה: נעתה הנה־
ממרתם לי נצמליה עליכם מלה: נעתה הנה־

י אָפּרְתָּם לִי וָאַנִי הּרְזהַלְּרְ עֲלֵיכֶם מֶלֶךְ: וְעַהְּּח הְנֵּהְּדְּ הַתְּפֶּלֶךְ וִ מִרְזהַלֵּךְ לִפְנִיכָּם וַוְאָנִי זְקַנְהִי וְשַּׁבְתִּי וּבְנֵי הָנָם אִתְּכֶם וַאָּנִי הִרְזהַלְּרְתִּי לִפְנִיכָּם מִנְּעָרִי עַרִּ

אָשׁלְּשׁׁרִּי אָשִרַ-מֹּי רַבְּוִּשׁי וּמִיֵּרִ-מִי בְּלַחְשִׁי וְאָּשִרִּמֹּי אָשִרְ-שִּוּרֶ מִּי לְלַחְשִׁי וֹחֲמַּוִר מֹּי בְלַחְשִׁי וְאָשִרִּמֹּי בּיִּוּם עֹוֹשׁ: עִּנְיּ זְעָנִּי כִּי נְנִּיר יְשִּׁיְּחִוּ וְאָּשִרִּמֹיִּ

ן אַאְעְלֵים אֵינֵי בֶּוֹ וְאָשִׁיב לָבֶם: וַיַּאמְרוּ לְא אֲעַשַּקְתָּנוּ לִּא יְעַשַּקְתָּנוּ לֹּא רֵצוֹתָנוּ וְלְא־לָקְחְתָּ מִיַר־אִישׁ מְאִוּמָה: וַיֹּאמֶר זְּיִא בַצוֹתָנוּ וְלְא־לָקְחְתָּ מִיַר־אִישׁ מְאִוּמָה: וַיֹּאמֶר אָשִׁר מְשִׁיחוֹ הַיִּוֹם הַזֶּה בִּי לְא אֲלֵיהֶם עָר יְהוָה בָּבֶּם וְעַר מְשִׁיחוֹ הַיִּוֹם הַזֶּה בִּי לְא

אָר־-הָעֶם יְהוָה אֲשֶׁר עָשֶׂה אֶתּרִםשֶׁה וְאָתּרִים שְׁמוּאֵל פּרִידִי מְאָהָרוֹ אֲשֶׁר עָשֶׂה אֶתִּרם שֶׁה וְאֶרִּת-אַהְּרֹן

זְרְקוֹת יְהוֶֹרה אֲשֶׁר-עָשֶׂה אִהְכֶם וְאֶת-אֲבְוֹתֵיכֶם: וְעַהָּה הָהְיַצְבָּה וְאִשֶּׁבְּטָה אִהְכֶם רִשְׁנִי יְרוּוְרֵה אֵת-בְּלֹ-צְרְקוֹת יְהוֶֹרה אֲשֶׁבּעָה אִהְכֶם מַאֶּרֵץ כִּצְרֵיִם: וְעַהָּה אַרְקוֹת יְהוֹּרה אָשֶׁבּעָה אִהְכֶם וְאֶת-אְבְוֹתִיכֶם:

אָרר-יאַלִּהִיכָּם מִשִּׁאַרִים וֹיְהִיבִּוּם בּפּּלּוִם עוֹיָה יְהַנְּׁה וֹיִשְׁלֵּח יְרַנְה אָרר-מֹאָה וְאָרר-אַהָרן וֹיוּאַיאוּ בּלְּאָשֶׁר-בָּרִא יְּהַנְׁה אָרר-מֹאָה וְאָבּוּרבּיכֹּם אָלר-בּלְאָשֶּׁר-בָּרִא יְהַנְּה אָרִים וֹיִּאַלְּוּ אַבְּוּרבּיכֶם אָלר בּלְאָשֶׁר-בָּרִא יְהַלְּה אָלֵּרִים וֹיִּאַלְוּ אַבְּוּרבּיכֶם אָלר

אַלְבִיהֶם וַיִּמְכָּר אֹרְיָם כְּיֵרְ 9 וַיִּשְׁבָּחוּ אֶת־יִהוָרָה בֶּלְבִיהֶם

there sacrifices of peace offerings before the LORD; and Shaul and all the men of Israel rejoiced there CHAP, XII. greatly. 1. And Samuel said unto all Israel, Behold, I have hearkened unto your voice in all that ye said unto me, and I have set a king over you. 2. And now, behold, the king walketh before you; and I am old and grayheaded; and, behold, my sons are with you: and I have walked before you from my youth unto this day. 3. Behold, here am I; testify against me in the presence of the LORD, and in the presence of his anointed: whose ox have I taken? or whose ass have I taken? or whom have I defrauded? whom have I oppressed? or from whose hand have I received any ransom so that I turned my eyes from him? and I will restore it you. 4. And they said, Thou hast not defrauded us, nor hast thou oppressed us, and thou hast not taken aught from any man's hand. 5. And he said unto them, The LORD is witness against you, and his anointed is witness this day, that ye have not found aught in my hand; and they answered, He is witness. 6. And Samuel said unto the people, It is the Lord who dida (wonders through) Moses and Aaron, and who brought your fathers up out of the land of Egypt. 7. And now stand up, that I may hold judgment with you before the LORD concerning all the benefits of the Lord, which he did to you and to your fathers. 8. When Jacob was come into Egypt, then did your fathers cry unto the LORD, and the LORD sent Moses and Aaron, and they brought forth your fathers out of Egypt, and caused them to dwell in this place. 9. And when they forgot the LORD their God, he surrendered them into the hand of Sisera, the chief of the

^a According to Ben Uziel's version, who supplies between עשה and משה the word פלא thus משה ירא רמשה.

ָםִיסָרִא שַׂר־צָבָּא חָצוֹר וּבְיֵר פְּלִשְׁתִּים וּבְיֵ<mark>ד מֶלֶךְ</mark> ם מוֹאָב וַיִּלְחַמָּוּ בָּם: וַיִּזְעַקְוּ אֶרִבּ-יְהנָה וַיְּאִמְרֻ, חָשָּׁאנוּ ַבָי עַזַּבְנוּ אֶת-יְהֶּוֶּח וַנַּעֲבְד אֶת-־הַבְּעָלִים וְאֶ<mark>ת־</mark> ָרָזַעשְׁתָּרְוֹרִד וְעַהָּרִיז הַצִּילֵנוּ מִיֶר אְיָבֵינוּ וְנַעַבְּבֶּךְ<mark>:</mark> <u>וו וַיִּשְׁרָלַח יְהנָדה אֶרת־יְרְבָּעַל וָאֶרת־בְּרָן וְאֶרת־יִפְּתָּח ווו וַיִּשְׁרָלַ ח</u> וָאֶרת־שְמוּצֵאָל וַיַּצֵּל אֶרְתְכֶּם מִיַּדְ אִיְבֵיכֶם מִסְּבִּיב יו וַהַשְּבוּ בֵטַח: וַתִּרְאוּ כִי נָחָשׁ טֵלֵךְ בִּנִי־עַמּון בָּא בּגַי־עַמּון בָּא עַלִיבָם וַתַּאמְרוּ לִי לֹא בִי־מֶלֶךְ יִמְלַךְ עַלְינוּ וַיְהוָה אַלְהַיכֶם מַלְּבָּכֶם: וְעַהָּה הִנֵּה הַמֶּּכֶלְךְ אֲשֶׁר וּצְּה הַמֶּּכֶלְךְ אֲשֶׁר בַּחַרָמֶבוּ אֲשֶׁר שְׁאֶלְמֶם וְהַנֵּה נָתַן יְהַנֶּה עֲלֵיכֶם 14 מֶבֶלך: אִם־תִּירְאַוּ אֶת־יְהוָה וַעַכַּרְתָּם אֹתוֹ וּשְמֵעָתֵּם בְּקוֹלוֹ וְלֹא תַמְרָוּ אֶת־פֵּי יְהוֹּתְה וְהִיתָם נס־אַהֶּם וְגַס־הַבֶּּלֶךְ אֲשֶׁר־מְרַלְף עֲלֵיבֶּם אַחַר יהוָה אֱלְהַיֶּבֶם: וְאִם־לְא רִנִשְׁמְעוּ בְּקוֹר יְהוָה 15 וּמְרִיתֶם אֶרוּ־פִּי יְהוֹנֶה וְהַיִּרְגָה יַר־יְהוֹנֶה בָּבֶם וּבַאָבְרֹתֵיבֶם: גַּם־עַתָּתֹה הְתְיַצְבָּוּ וּרְאוּ אֶת־הַדָּבֶר ין הָגָרוֹל הַוֹגֶה אֲשֶׁר יְהוֹּה עשֶׁה לְעֵינֵיכֶם: הַלְּוֹא ¹⁷ קְצִיר־חָפִים הַיִּוֹם אֶקְרָאֹ אֶל־יְהוְה וְיִתֵּן קֹלְוֹת וֹמָטֵר וּרָעוּ וּרָאוּ בִּי־רָעַרְכֵם רַבָּה אֲשֵׁר עַשִּיתֵם 15 בַּעֵינֵי יְהוָה לִשְּאוֹל לָכֵם מֵלֶך: וַיִּקְרָא שִׁמוּאֵל` אֶל־יְהוָּה וַיִּתֵּן יְהוָה קֹלְה וּמְטֶר בַּיַוֹם הַהָּוּא וַיִּירָא

ויאמרו קרי *

host of Chazor, and into the hand of the Philistines, and into the hand of the king of Moab, and they made war against them. 10. And they cried (then) unto the Lord, and said. We have sinned, in that we have forsaken the LORD, and have served the Baälim and the Ashtaroth; and now deliver us out of the hand of our enemies, and we will serve thee. 11. And the Lord sent Yerubbaal, and Bedan, and Yiphtach, and Samuel, and he delivered you out of the hand of your enemies on every side, so that ye dwelt safely. 12. And when ve saw that Nachash the king of the children of Ammon came against you, ye said unto me, Nay; but a king shall reign over us: when the LORD your God is your king. 13. And now here is the king whom ve have chosen, whom ve have asked for! and, behold, the LORD hath set over you a king. 14. If ye fear the LORD, and serve him, and obey his voice, and do not rebel against the will of the LORD: then' shall both ye and also the king that reigneth over you continue following the LORD your God. 15. But if ye do not hearken to the voice of the LORD, and rebel against the will of the LORD; then will the hand of the Lord be against you, as it was against your fathers. 16. Also now stand up and see this great thing, which the Lord is about doing before your eyes. 17. Is it not wheat harvest to-day? I will call unto the LORD, and he will send thunder and rain; and ve will (thus) perceive and see that your wickedness is great, which ye have done, in the eyes of the LORD, in asking for yourselves a king. 18. And Samuel called unto the LORD; and the LORD sent thunder and rain on that day: and all the people

^a Both Sachs and Arrheim view this part of the verse as a continuation of the condition, and render: "And if both ye and also the king that reigneth over you, follow the Lord your God,"—the consequence is then understood, meaning, "then will you be blessed."

19 כָל־הָעֶם מְאֶדׁ אֶרת־יְהוֶה וְאֶת־שְׁמוּאֵל: וְיּאִמְרוּ
כָל־הָעָם אֶל־שְמוּאֵל הִּרְפַּלֵּל בְּעַר־עֲבָבֶיךְ אֶל־
יְהוְה אֱלֹהֶיךְ וְאַל־נְמֶוּת כִי־יָסַבְּנוּ עַל־כָל־חַפּאֹתֵינוּ
עַל־הָעָה לְשָׁאֵל לֶנוּ מֵלֶךְ: וַיֹּאְמֶר שְׁמוּאֵל אֶל־הָעָם שֵּל־הִילָּא אֵל־הָעָה הַאָאת אַּךְ אַל־הָנְאָה הַאָאת אַּךְ אַל־הָנָאָה הַאָאת אַּךְ אַל־הָנָאָה הַמְּחַבִי יְהוָה וְעַבַּרְתֶם אֶת־יְהוּה בְּכָל־ אַל־הָנָמוּרוּ כִיוּ אַחֲבִי הַהֹּהוּ אֲשֶׁר לֹא־ לְבַּבְּכֶם: וְלֹא הַסְוּרוּ כִיוּ אַחֲבִי הַהֹּהוּ אֲשֶׁר לֹא־ עִּילוּ וְלֹא יַבְיֹת בִירְהוּ הַפְּה: בִּי לְא־יִפְשׁ יְהוְהֹּוֹ אֵשְּר לִא־ אֶרִילוּ וְלֹא יַבְיֹר שְׁמִוֹ הַבְּנְדְוֹל כֵי הוֹיבִיל יְהוְהוֹ לֵעְכּי לַעְמֹי בְּעָבְוֹר שְׁמִוֹ הַבְּנְדְוֹל כֵּי הוֹיבִיל יְהוֹה לֵעְבִילְוֹת אֶרְכֶם לְוֹ לְעָם:

הפפרת חקת

בשופטים סימן י"א

1 וְיִפְתָּח הַגּּלְשָׁרִי הָיָה גּבּוֹר חַׁיִּר וְהָוּא בֶּן־אִּשֶׁה

2 זוֹגֶרה וַיִּוֹלֶּה גּלְעָר אֶת־יִפְּתָּח: וַתַּלֶּר אֵשֶׁת־גּלְעַר לוֹ לָא־רִדְּנְחַל בְּבֵית־אָבִינוּ כֵּי בֶּן־רִאִּשֶׁה וַיְגְרֵשְׁוּ אֶת־יִפְּתָּח

3 אַחֶרָת אָתְה: וַיִּבְרַח יִפְּתָּח מִפְּנֵי אֶהְיִי וַיִּשֶׁב בְּאֶרֵץ מְחֹוּ מִיִּשְׁב בְּאֶרֵץ מְחֹוּ מִיִּשְׁב בְּאֶרֵץ מְחֹוּ מִיִּשְׁב בְּאֶרֵץ מְחֹוּ בִּיִּתְקִים וַיִּצְּאָוּ עִמְוּ:

4 נִירְתִ מִיְמִים וַיִּלְּחֲמִוּ בְּגִי־עַמְּוֹן עִם־יִשְׂרָאֵבל: וַיְּהָיּ בָּ

greatly feared the Lord and Samuel. 19. And all the people said unto Samuel, Pray for thy servants unto the Lord thy God, that we may not die; for we have added unto all our sins yet this evil, to ask for ourselves a king. 20. And Samuel said unto the people, Fear not; ye have indeed done all this evil: yet turn not aside from following the Lord, and serve the Lord with all your heart; 21. And turn ye not aside; for then ye would go after vain things, which cannot profit nor deliver; for they are vain. 22. For the Lord will not forsake his people for the sake of his great name; because it hath pleased the Lord to make you unto him as his people.

HAPHTORAH OF CHUCKATH.

Judges xi. 1.

1. Now Yiphtach the Gileadite was a mighty man of valour, and he was the son of a harlot; and Gilead had begotten Yiphtach. 2. And the wife of Gilead also bore him sons; and when the sons of the wife grew up, they drove away Yiphtach, and said unto him, Thou shalt not inherit in the house of our father; for the son of a strange woman art thou. 3. And Yiphtach fled from his brothers, and dwelt in the land of Tob; and there gathered themselves to Yiphtach idle men, and they went out with him. 4. And it came to pass after some time, that the children of Ammon made war against Israel. 5. And it

בַּאֲשֶׁר־נִרְלְחַמִּוּ בְגִי־עַמְּוֹן עִם־יִשְׂרָאֵל נֵילְכוּ וְקְנֵי גַּלְעָׁר דָלַקָחַת אֶרת־יִפְּהָתח מֵאֶרֶץ טְוֹב: וַיְּאִמְרָוּ לְיִפְּרָּתְח לְבָּה וְהָיִירָזה לָנוּ לְקָצִין וְגְלְחַמֶּה בִּבְנֵי עפון: וַיָּאמֶר יִפְּתָח רְשׁוּקְנֵי גִלְעֶּׁר הְלָא אַתֶּם שְׁנֵאתֶם אוֹתִי וַתְּנֵרְשִׁוּנִי מְבֵּית אֲבֵי וּמַדּוֹע בָאתֶם אַלַיֹּ עַׁתָּה בַּאָשֶר צַר לְבֶם: וַיְאמְרוּ זִקְנֵּי גִּלְעַׁר אָל־יִפְּהָח דֶלבוֹ עַהָּתה שַבְנוּ אֵלֶיף וְהָלַבְהָ, עִפְּנוּ וָנְלְחַמְתָּ בִּבְנִי עַמֶּוֹן וְהִיֵּירָה לָנוּ לְרֹאשׁ לְכָרׁ יִשְׁבֵי גַּרְלָעָר : וַיֹּאמֶר יִפְּתָּח אֶל־זִקְנֵי גִלְעָׁר אִם־מְשִׁיבִּים אַהָּם אוֹתִיּ לְהַלְּחֵם בִּבְנִי עַמֹּוֹן וְנָתַן יְהוֹהָ אוֹתָם 10 לְפָנֵי אָנִכִּי אֶהְיֶה לָכֶם לְרָאשׁ: וַיְאַמְרָוּ זִקְנֵי־גִּלְעָר אֶל־יִפְתָח יְהוָה יִהְיֶה שֹמֵעַ בִינוֹבְינוּ אִם־לְא יי כרברה בו נעשה: נילה יפּהיח עם־וקני גלְעָׁר יִּ וַיָשִּׁימוּ הָגָעם אוֹרֶגוֹ עֲלֵיהֶם לְרַאשׁ וּלְקְצֵין וַיְדַבֵּר יִפְתָּח אֶרת־כָל־רְבָרֵיו רִלְפְנֵי יְהוָה בַּמִּצְפָּה: וַיִּשְׁלַח יִפְתָּחוֹ מַלְאָלִים אֶל־מֶלֶךְ בְּגֵיְ־עַמְּוֹן לֵאמֶר מַה־לֵי וָלָּלֹךְ כִי־בָארָהָ צֵּלִי לְהַלְחֵם בְאַרְצִי: נַיּאפֶר שֶׁלֶךְ בְּגִי־עַפֿוֹן אֶל־מַלְאָבֵי יִפְּהָּח בִי־לָבַּח יִשְׂרָאֵל אֶרת־ אַרְצִוֹ בַעַלוֹרָנוֹ מִמִּצְרַיִם מְאַרְנוֹן וְעַר־הַיַּבְּקׁ וְעַר־

14 הַיַּרְבֶּן וְעַתָּּה הָשִׁיבָה אֶרְתְהֶן בְּשִׁלְוֹם: וַיִּוֹסֶף עוֹר הַיַּרְבֶּן וְעַתָּה הָשִׁיבָה אֶרְתְהֶן בְּשִׁלְוֹם: וַיִּוֹסֶף עוֹר יַבְּנִי עִפְּוֹן: וַיָּאֹכֶּר זֹיַ יִּפְתָּח וַיִּשְׁלַח בִּלְאָבִים אֶל־־מֶלֶךְ בְּנֵי עַפְּוֹן: וַיָּאֹכֶּר זֹיַ

was so, when the children of Ammon made war against Israel, that the elders of Gilead went to fetch Yiphtach out of the land of Tob: 6. And they said unto Yiphtach, Come. and become a leader unto us, that we may fight with the children of Ammon. 7. And Yiphtach said unto the elders of Gilead, Did not ye hate me, and expel me out of my father's house? and why are ye come unto me now when ve are in distress? 8. And the elders of Gilead said unto Yiphtach, Therefore are we now come back to thee, that thou mayest go with us, and fight against the children of Ammon, and be head unto us, unto all the inhabitants of Gilead. 9. And Yiphtach said unto the elders of Gilead, If ye bring me home again to fight against the children of Ammon, and the Lord give them up before me, shall I remain your head? 10. And the elders of Gilead said unto Yiphtach, The LORD shall be a hearer between us, if we do not so according to thy word. 11. Then Yiphtach went with the elders of Gilead, and the people appointed him over them as head and as leader: and Yiphtach spoke all his words before the Lord in Mitzpah. 12. And Yiphtach sent messengers unto the king of the children of Ammon, saying, What hast thou to do with me, that thou art come unto me to fight against my land? 13. And the king of the children of Ammon said unto the messengers of Yiphtach, Because Israel took away my land, when they came up out of Egypt, from Arnon even unto the Yabbok, and unto the Jordan: now therefore restore these lands again in peace. 14. And Yiphtach again sent messengers unto the king of the children of Ammon; 15. And said unto him,

ARNHEIM renders this affirmatively, "then will I remain your head." Either way it is a contract which he made with the elders, that it should not be merely for the war that he was to be the leader,

16 מוֹאָב וְיִלְחֶם עִם־יִשְׂרָאֵל : נֵייִבֵּן יְהֹלָה מָפְּצְרָים עַם־יִשְׂרָאֵל : נֵייִבְּן יִשְׂרָאֵל וַנָּאָרָם מָפִּצְרָים נִילְחֶם עִם־יִשְׂרָאֵל : נֵייִבְּן אָרִי־יִשׁרָאֵל וְנִיּאָרָם מָפִּצְרָים וּאַרִּאָל מִוֹאָב וְיִלְּה מִּמְּוֹרִם מִפְּצְרָים וּאַרָּאֵל מִוֹאָב וְיִישְׁרָאֵל מַוֹּאָב וְיִבְּא מְמִיְרָם וּאַרָּאֵל מַוֹּאָב וְיִשְׁרָאֵל מַנְּאָבִים וּאַרִּאַל מַנְּאָבִים אַל־סִיחוֹן מֶלְּהְ בְּמִרְבָּר וַיִּשְׁרָאֵל מִוֹאָב וְיִשְׁרָאֵל מַנְּאָבִים וּשְׁרָאֵל בְּמְרָה־יָּאֶב וְיִבְּא מִמְּוֹרְח־שָּׁמֶשׁ לְאֵבֶים אַל־סִיחוֹן מֶלְּהְ בְּמְרָבְיּר וַיִּשְׁרָאֵל מִוֹאָב בְּיִיבְאוֹן וְלִא־בְּאוֹלְ מִלְאָבִים וּ אַל-סִיחוֹן מֶלְּהְי בְּעָבְרְה־בָּאֵל מִוֹאָב וְיִשְׁרָאֵל מִנְּאָבְים אָל־סִיחוֹן מֵלְּהְ בְּמִרְבָּר וַיִּשְׁרָאֵל מִוֹאָב וְיִבְּא מִמּוֹיְרִח־שְּׁמָשׁ לְאֵבֶיים אֵל-סִיחוֹן מֶלְּהְי בְּעָבְרְה־בָּאֵל מִוֹאָב וְיִבְּאַל מִמְלְאָבִים אַל-סִיחוֹן מֵלְהְי בְּעַבְרְה־בָּאֵל מִוֹאָב וְיִבְּאַל מִמְלְאָבִים אִלּרְיִי וְנִיּשְׁרָאֵל בְּעִבְרְה־בָּאֵל בְּעְבְרָה־בְּאָל בְּעִבְרְה־בְּאָל וְיִישְׁרָאֵל מִוֹיְי וְלִיוֹן וְלִיוֹל וְלִא־בְּעִין וְלִיּאִר בְּעִּלְיוֹן וְלִילִי בְּעִבְּר וְשְׁרָאֵל מִיוֹין וְּנִילְים מִיּבְּיוֹן וְלִילִי וְנִינְיוֹן וְלִילִי וְנִישְׁרְאֵל מִילְים בְּעִּבְיוֹם וְנִישְׁרְאֵל מִיוֹין וְּנִילִים מְשְׁרְאֵל מִיוֹין וְנִישְׁרְאֵל מִיוֹין וְנִישְׁרְאֵל מִיוֹין וְנִילִים מְשִּרְאֵל מִיוֹין וְּנְיִין וְלִיוֹין וְנְשִׁרְאוֹן וְנִילִים מְּעִּבְיוֹן וְלִיוֹין וְנִילִים מְשְׁרְאֵל מִיוֹין וְּנִילְיוֹ וְנִילִים מְעִּבְּיוֹין וְלִייִם עְּבְּיוֹיִים מְשִּבְּעוֹין וְלִייִין וְלְיוֹיִים מִיּשְׁרָאל מִייִים מְיִים מְיִיוֹן וְלְיִים מְשְּבְּבוּיוֹין וְלְיוֹי שִּיְבְיוֹן וְלְיִייִי וְנְיּבְיוֹ מְיִילְיוֹן וְנְלִייִים מְשְּבְּבוּים מִּבּייִים מִילְּיוֹן וְלְייִי בְּיִבְיוֹם וְנִילְייִייִים מְיִיּבְיוֹן וְנְיְיִבְיוֹן וְנְיִיְיִים מְיִּוּן וְיִילְיוֹים מְיִבְּיוֹים מִיּאְנְייִים מִיּעְנְיוֹין וְנְיִייִים מְשְׁבְּיוֹים מִּיּבְייִים מִיּים מִּיּים מִּיְיוֹן וְנְיִילְיוֹן וְנְיִייִים מְיִיּים מִיּיְיוֹן וְנְיִילְים מִיּעְנְיוּים מִּבְיוֹם מִיּעְיוֹם מִיּעְים מִיּיְיְיְיִים מִיּעְנְיוֹם מִיּעְנְיוֹי

22 הַהָּיא: וַנְרְשׁׁוּ אֶרת כָּל־נְּבָוּל הָאֱמֹרֶי מֵאַרְנוֹן וְעֵר־ 23 הַיַּבֹּק וּמִן-הַפִּרְבָר וְעַר-הַיִּרְבֵּן: וְעַהְּנָה יְהֹנָהוּ יִבְּיִרְבֵּן 24 יִשְׂרָאֵל וְאַהָּת תִּירְשֶׁנוּ: הַרֹּ"א אַת אֲשֶׁר יוֹרִישְׁךְ 24 בְמִוֹשׁ אֲלֹהֶיךְ אוֹרָתוֹ רִיּיְרֶשׁ וְאֵתْ כָּל-אֲשֶׁר הוֹרִישׁ 24 בְמִוֹשׁ אֲלֹהֶיךְ אוֹרָתוֹ רִיּיְרֶשׁ וְאֵתْ כָּל-אֲשֶׁר הוֹרִישׁ

ניירש ישראל אַרת כָּל־אַבֶּרֶץ הָאֱמֹרִי יוֹשֵב הָאַבֶּרֶץ

Thus saith Yiphtach, Israel did not take away the land of Moab, nor the land of the children of Ammon: 16. But when they came up from Egypt, Israel walked through the wilderness unto the Red Sea, and came to Kadesh; 17. And Israel then sent mesengers unto the king of Edom. saying, Let me, I pray thee, pass through thy land; but the king of Edom would not hearken; and also unto the king of Moab they sent; but he would not consent: and Israel remained in Kadesh. 18. Then they wandered through the wilderness, and travelled round the land of Edom, and the land of Moab, and came by the east side of the land of Moab, and encamped on the other side of Arnon; but they came not within the border of Moab: for Arnon is the boundary of Moab, 19, And Israel sent messengers unto Sichon king of the Amorites, the king of Cheshbon; and Israel said unto him. Let us pass, we pray thee, through thy land unto my place. 20. But Sichon trusted not Israel to (let them) pass through his border; and Sichon assembled all his people, and encamped in Yahaz, and fought against Israel. 21. And the LORD the God of Israel delivered Sichon and all his people into the hand of Israel, and they smote them; so Israel took possession of all the land of the Amorites, the inhabitants of that country. 22. And they took possession of all the border of the Amorites, from Arnon even unto the Yabbok, and from the wilderness even unto the Jordan. 23. So now the LORD the God of Israel hath dispossessed the Amorites from before his people Israel, and shouldest thou possess^b it? 24. Truly that which Kemosh thy god giveth thee to possess, even

but even after the deliverance of the people had been achieved; the elders assented to this proposition also in verse 10.

^a The chief speaking in the singular in the name of the people.

b Others render, "and thou wouldst drive them out?"

יהוָה אֱלֹהֵינוּ מִפָּגֵינוּ אוֹתְוֹ נִירָשׁ: וְעַהָּה הַמְוֹב טוֹב´ 25 אַהָּה מִבָּלָק בֶּן־צִפְּוֹר מֵלֶך מוֹאֶב הַרְוֹב רָב' עם־ יִשְׂרָאֵל אִם־נִלְחִם נַלְחַם בָּם: בְּשֵׁבֶרת יִשְׂרָאֵל 26 בְּטֶשְבּוֹן וּבִבְנוֹבֶּייִהָ וּבְעַרְעוֹר וּבִבְנוֹבֶיהָ וּבְכָב[ַ]-הָעָרִים אֲשֶׁרֹ על־יְרֵי אַרְנוֹן שְׁלְשׁ מֵאָוֹר*ו* שְׁנָהְ ימַדּוּעַ לֹא הַצַּלְהֶם בָּעָרת הַרְיא: וְאָבְנֹכִי לְאִדְ בּיר חָפַארִזי לָּךְ וְאַתָּה עשֶׁה אָתִּי רָעָה לְהַלָּחֶם בֵּי יִשְׁפֹּט יְהוָרֵה הַשֹּפֵט הַיּוֹם בֵּין בְנֵי יִשְׂרָאֵל וּבֵין בְּנֵי יִשְׁרָאֵל עִמְּוֹן: וְלָא שָׁבֵּע מֶלֶךְ בְּגֵי עַמְוֹן אֶל־דִּבְרֵי יִפְּתְּח 25 אַלֶּיו: נַתְּהָי עַל־יִפְתָּח רַוּחַ יְהֹּוֶה נַיְעַכְרֹ בּיִּשְׁר שָׁלָח אֵלֶיו: נַתְּהָי עַל־יִפְתָּח רַוּחַ יְהֹּוֶה נַיְעַכְרֹ <mark>אֶרת</mark>־הַגּּלְעָר וְאֶת־מְנַשֶּׁה וְיֵיְעָכֹרֹ אֶת־מִצְפַּה גִּלְעָׁ<mark>ר</mark> וּמִמּצְפֵּה גּלְעָר עָבַר בְּגֵי עַמְּוֹן: וַיִּבַּר יִפְתָח גָָרֶר ַלֵיהוֹּוָה וַיֹּאמֶר אִם־נָתְוֹן תִּתָּזן אֶת־בְּנֵי עַמְּוֹן בְּיָדִי: יוֹנֵא אֲשֶּׁר יֵצִא מְדַּלְתַי בִירִז' לְקְרָאהִי 31 וְהָיָרֵה הַיּוֹצֵא אֲשֶּׁר יֵצִא מִדַּלְתַי בְּשוּבִי בְשָּלִוֹם מִבְּנֵי עַמֶּוֹן וְהָיָהֹ לֵיהוָה וְהַעֲלִיתִיהוּ עלֶה: ווּעֲכָר יִפְרָּתָח אֶל־בְּנִי עַמְוֹן דְּלְחָלֶּחֶם בֶּם 32 וִירָעָם יְהוָה בְּיָרוֹ: וַיַבֵּם מֵעֲרוֹעֵר וְעַר־בְּוֹאֲךָ מִנְּית 33 עשְׂרֵים עִיר וְעַר אָבַל כְּרָמִים מַבֶּה גְרוֹלָה מְאָד ויִבְנְעוֹ בְנֵי עַמֹּוֹן מִפְנֵי כְנֵי יִשְׂרָאֵל:

that possess; but whatsoever the Lord our God may drive out from before us, even that will we possess. 25. And now art thou then any better than Balak the son of Zippor. king of Moab? did he ever strive against Israel, or did he ever fight against them? 26. While Israel dwelt in Cheshbon and in its minor towns, and in Aroër and in its minor towns, and in all the cities that are along the margin of Arnon, three hundred years: why therefore did ye not recover them within that time? 27. Whereas I have not sinned against thee, and thou doest me wrong to war against me: may the Lord, the Judge, be judge this day between the children of Israel and the children of Ammon. 28. Nevertheless the king of the children of Ammon hearkened not unto the words of Yiphtach which he had sent him. 29. Then came upon Yiphtach the spirit of the LORD, and he passed over Gilead, and Menasseh, and passed over Mitzpeh of Gilead, and from Mitzpeh of Gilead he passed over unto the children of Ammon. 30, And Yiphtach made a vow unto the Lorp, and said. If thou wilt indeed deliver the children of Ammon into my hand, 31. Then shall it be, that whatsoever cometh forth out of the doors of my house to meet me, when I return in peace from the children of Ammon, shall belong to the LORD, and I will offer it up for a burnt offering. 32. So Yiphtach passed over unto the children of Ammon to fight against them; and the Lord delivered them into his hand. 33. And he smote them from Aroër, even till thou comest to Minnith, twenty cities, and unto Abel Kerahmin, with a very great slaughter; and the children of Ammon were subdued before the children of Israel.

במיכה סימן ה'

וְהָיָה וּ שְׁאֵרֵירת וְיַעַקֹבׁ בְּלֶּרֶבֹ עַמִּים רַבִּים כְּטַלֹי מארת יהוה ברביבים עלי־עשב אשר לא־יַקוָה לְאִישׁ וְלָא יִיחֵל לִבְנֵי אָרֶם: וְהָיָה שְׁאֵרִית יְעַקְׁבֹּ בַנוֹיִם בְּבֶּרֶב עַמֵּים רַבִּים כְאַרְיֵה בְּבָהַמְוֹת יַער כְכָפֵיר בְּעֶרְרֵי־צָאוֹ אָשֶׁר אִם־עָבֶר וְרָמֵס וְטְרַף וְאֵין מַצִּיל : תָּרִם יֶרְהָ עַל־צָרֶיְהְ וְכל־אִיְבֶיְהְ יִכְּרְתוּ : וְהַיָּהָה בַּיָּוֹם־הַהוּא נָאָם־יִהוֹּה וְהָכַרַהֵּי סוּמֵיְדְּ מִקְרָבֶּךְ וְהַאָּבַרְהָי מַרְכְּבֹהֶיךָ: וְהִּכְרַהִּי עָרֵי אַרְצֶּךְ וְהָרַסְהָזִי כָּלֹ־מִבְצֶרִיךְ: וְהִכְרַתְּזִי כְשָׁפִים מָיָבֶךְ וּמְעוֹנְגָיִם לְא יָהְיוּ־בֶּלְה: וְהַכְרַתַּי פְסִילֵיךְ וּמַצֵבוֹהֶיךָ מִקּרְבֶּךְ וְלֹא־תִשְׁרַתְעָנִהוֹ עָוֹר לְמַעשִׂה יָבֶיך: וְגָתַשְׁתָּגִי אֲשׁיֶבִיךּ מִקּרְבֶּךְ וְהִשְׁמַרְהָגִי עָבֶיךְ: וְעָשִּׁירִתִי בְּאַף וּכְחֵמֶה נָקָם אֶת־הַגּוֹיֻם אֲשֶׁר לְא שָׁמֵעוּ: שִׁמְעוּ־נָא אָת אֲשֶׁר־יְהוָה אֹמֵר קוּם רֵיב אֶת־הֶהָוֹים וְתִשְׁמַעְנָה הַנְּבָעֻוֹת קוֹלֶך: שִׁמְעַנּ הָרִים אֶת־רֵיב יְהֹוָה וְהָאֵתָנִים מְוֹסְבֵי אָרֵץ בֵּי רֵיב לַיהוָהֹ עם־עַפֹּוֹ וְעָם־יִשְׁרָאֵלֹ יִהְוַבֵּח: עַפֵּי מָה־ אָשִיתִי לְהָ וּפֶה הַלְאֵתִיך עַנָה בִּי : כִּי הָעֶלְרָתִיך

HAPHTORAH OF BALAK.

MICAH v. 7.

7. And the remnant of Jacob shall be in the midst of many people like dew from the Lord, like showers upon the grass, that waiteth not for man, nor hopeth for the sons of man. 8. And the remnant of Jacob shall be among the nations, in the midst of many people, like a lion among the beasts of the forest, like a young lion among flocks of sheep: who, if he break in, both treadeth down, and teareth in pieces, whilst none can deliver. 9. High shall thy hand be lifted up above thy adversaries, and all thy enemies shall be cut off. 10. And it shall come to pass on that day, saith the Lord, that I will cut off thy horses out of the midst of thee, and I will destroy thy chariots; 11. And I will cut off the cities of thy land, and I will throw down all thy strongholds; 12. And I will cut off the arts of witchcraft out of thy hand; and soothsayers shalt thou have no more; 13. And I will cut off thy graven images, and thy statues out of the midst of thee; and thou shalt no more prostrate thyself to the work of thy hands. And I will pluck up thy groves out of the midst of thee; and I will destroy thy enemies. 15. And I will in anger and fury execute vengeance upon the nations, upon those that have not hearkened. 1. Hear ye now what the LORD saith, Arise, contend thou with the mountains, and let the hills hear thy voice. 2. Hear ye, O mountains, the controversy of the Lord, and ve strong foundations of the earth! for the LORD hath a controversy with his people, and with Israel will he plead. 3. O my people, what have I done unto thee? and wherein have I wearied thee? testify against me. 4. Although I brought thee up out of מֶאֶרֶץ מְצֵלִים וּמִבֵּית עֲבָרִים פְּרִיתִיךְ וָאֶשְׁלַח זְּעִץ בָּלְלְ מֶלֶךְ מוֹאָב וּמָה־עָנָה אֹהוֹ בִּלְעָם בָּן־בָּעוֹר מָה־עָנָה אֹהוֹ בִּלְעָם בָּן־בָּעוֹר מָה־עָנָה אֹהוֹ בִּלְעָם בָּן־בָּעוֹר מְלְּבָּי וְמָרִים: עַמִּי וְבָר־נָא מַה־מַן מָלְים בְּנִי שָנָה אֹהוֹ בִּלְעָם בָּן־בָּעוֹר יְהֹוָה: בְּמִילְים בְּנִי שָנָה: הַוִּירְצָה יְהוֹה בְּאַלְפִי בְּמִילִים בְּנִי שָנָה: הַוִּיר לַךְּ אָרֶם הַאַּלְפִי בְּמִילִים בְּנִי שָנָה: הַנִּיר לַךְּ אָרֶם הַאַּלְפִי בְּמִילִים בְּנִי שָנָה: הַנִּיר לַךְּ אָרֶם מִה־מְּוֹב בְּעִּלְנִים בְּנִי שָׁנָה: הַנִּיר לַךְּ אָרֶם מִה־מְּלְפִי בְּמִילִים בְּנִי שָׁנָה: הַנִּיר לַךְּ אָרֶם מִה־מְּלְפִי בְּמִילִים בְּנִי שָׁנָה: הַנִּיר לַךְּ אָרֶם מִה־מְּלֹב יִי בְּמִילִים בְּנִי שְׁנָה: הַנִּיר לַךְּ אָרֶם מָה־מְּלְבִי בְּמִילִים בְּנִי שְׁנָה הִינִים מִּמְּלְּבִי בְּמִילִים בְּנִי שְׁנָה הַיִּלְּבְּי מִבְּלְנִים בְּנִי שְׁנָה הִיוֹך בְּעִישְׁוֹר מִשְׁפְּמִי מִּיר בִּמְיִּי בְּמִינְים בְּנִבְּיוֹר בְּמְּבְיוֹר בְּמְיִים בְּנִילְּים בְּנִים בְּנִייִים מְּלִּים בְּנִייִים מְּשְׁבִּים מִּיּלְבִּים מְּנִין הַעְּשְׁוֹר מִישְׁבִּיוֹ בִּעְשְׁוֹר מִינְעִילְּים בְּנִי שְׁנִיךְ הַשְּבִּיוֹים מִּיִּלְים בְּנִיים בְּנִייִים מְּבִּיִים מְּבִּיִים מְּבִּיִים מְּנִים בְּנִים מָּבְיִים מְּבִּיִים מְּבִיים מְּבִּיִים מְּבִּיוֹים בְּיִנְּיִים בְּנִייִם בְּנִייִים בְּנִייִים מְּיִיּיִם מְּבִּייִים בְּנִייִים מְּבִּייִים בְּנִייִים מְּנִים בְּיִים בְּיִים בְּנִיים בְּנִיים בְּנִייִים בְּנִייִים בְּנִייִים בְּבִּייִים בְּנִייִים בְּיִייִּים בְּנִייִים בְּנִייִים בְּיִיּיִים בְּבִּייִים בְּיוֹים בְּיוֹים בְּיוֹים בְּיוֹים בְּיִייִּיוֹים בְּיוֹים בְּיִילְיוֹים בְּעִילְיוֹים בְּנִייִים בְּיִילְיוֹים בְּנִייִים בְּיִילְּיוֹים בְּיוֹים בְּיוֹים בְּיִיתְיוֹים בְּיוֹיתְייוֹים בְּיוֹיוֹים בְּיוֹים בְּיִיתְיוֹים בְּיִילְיוֹים בְּיוֹבְייִים בְּיוֹיבְייִים בְּיִיוֹיוֹים בְּיוֹיוֹיוֹים בְּיוֹיוֹי בְּיִים בְּיוֹבְייִים בְּיוֹיוֹים בְּיִיוֹיוֹים בְּיִּיוֹם בְּיוֹים בְּיוֹים בְּיוֹים בְּיוֹבְייִים בְּיוֹיםיוֹים בְּיוּיוֹים בְּיוֹנְייי וְבְּבִּים בְּיוֹם בְּיוֹבְייים בְּבְּיוֹים בְּיוֹים בְּיוֹים בְּיִּים

הפטרת פינחם

אכן לאחר י"ז בתמח מפטירין לפינחס דכרי ירמיה דפ' מטות במלכים א' סיסן י"ח

לְּינֵרְ יְחֹנָה הְיִרָה שׁלְּבְּעָ וַיִּלְנְיֹה וַיְשׁנֵּסְ מְרְעָנִיוֹ וַיִּבְעֹץ וַיִּבְעֹץ וַיִּבְעֹץ וַיִּבְעֹץ וַיִּבְעֹץ וַיִּבְעֹץ וַיִּבְעִץ וַיִּבְעַץ וַיִּבְעַץ וַיִּבְעַץ וְשְׁנִים בְּחָבְּב יַעַר-בְּצְּבָה יִזְּרֶעְאַלֶּה: וַיַּנְּרְ אַחְאָב עשׁה אֵלְיִהוּ וְאֵּת-בְּל-אֲשֶׁר בְּלְבִּיִּשְׁר עשׁה אֵלְיִהוּ וְאֵּת-בְּל-אֲשֶׁר בְּלְבִּיִּשְׁר עשׁה אֵלְיִהוּ וְאֵּת-בְּל-אֲשֶׁר בְּלְּבִּיִּשְׁר בְּלְּבָּיִם בְּחָבְים אֶּרְבּיִּשְׁוּן אֱלֹהִים וְכָּה בַּרְבִּיְּשִׁר בְּלִיְהוּ לֵיִבְּשׁוּ וְאֵלהִים וְכָּה בִּיְבְשִׁים אֶר-נַפְשׁוּן אֱלֹהִים וְכָּה בְּנָבֶּשׁ יִיִּם בְּעָּבְים וְיַבְּלָּה אֶל-נַפְשׁוּ וַיִּבְּא בְּאָר

the land of Egypt, and redeemed thee out of the house of servants; and I sent before thee Moses, Aaron, and Miriam.

5. O my people, do but remember what Balak king of Moäb resolved, and what Bileäm the son of Beor answered him; from Shittim unto Gilgal, in order that ye may know the benefits of the Lord.—6. Wherewith shall I come before the Lord, bow myself before the God on high? shall I come before him with burnt-offerings, with calves of a year old? 7. Will the Lord be pleased with thousands of rams, or with myriads of rivers of oil? shall I give my firstborn for my transgression, the fruit of my body for the sin of my soul? 8. He hath told thee, O man, what is good; and what the Lord doth require of thee; (nothing) but to do justice, and to love mercy, and to walk humbly with thy God.

HAPHTORAH OF PINECHAS,

[When Mattoth and Massay are read on different days; otherwise they read "The words of Jeremiah," which see.]

1 Kings xviii. 46,

46. And the hand of the Lord came over Elijah, and he girded up his loins; and he ran before Achab to the enchap. XIX.

trance of Jezreël. 1. And Achab told Izebel all that Elijah had done, and withal how he had slain all the prophets with the sword. 2. Then Izebel sent a messenger unto Elijah, saying, So let the gods do to me, and more also, if about this time to-morrow I do not make thy life as the life of one of them. 3. And when he saw this, he arose, and went for his life, and came to Beër-

ישֶבע אֲשֶׁר לִיהוּדֶה וַיַּנָח אֶרת־נָעַרוֹ שֶׁם: וְהְוּא־ מַבַּלְרְ בַּפִּרְבָּר ֹ דֶּרֶךְ יוֹם וַיְבֹא וַיִּשֶׁב תַּחַרת רְעֶם אָחָרֹת וַיִּשְאַל אֶרת־נַפְשוֹ לָמוֹרת וַיִּאמֶר ו רַב עַתָּה יְהוָדדֹ קַח נַפְשִׁי כֶּי לֹא־מִוֹב אָנֹכִי מֵאֲבֹהָי: וַיִּשְׁבַבֹּ נַיִּישַּׁן תַּחָרת רַכֶּם אֶחֶר וְהִנֵּה־זֶרֶה מַלְאָרְ נּנַעַ בֹּוֹ וָיָאָפֶר לֹוֹ קוּם אֶכְוֹל : וַיַּבֵּט וְהִנְּהַ מְרַאָשׁרתָיו עָנַרְת רְצָפִים וְצַפַּחַרת מֶיִם וַיָּאכֵר וַיִּשְׁתְ וַיָּשָׁב וַיִּשְׁכֵּב: וַיָּשָב מַלְאַך יְתוָהַ וּ שֵׁנִית וַיָּנַע־בוֹ וַיָּאמֶר קוּם אֱכָּל בָּי בַב מִמְּהָ הַבֶּרֶהְ: וַיָּלֶם וַיַּאכַל וַיִּשְׁתֶּרה וַצִּלֶּהְ בְּכָחַ וּ הָאָבִילֶה הַהִּיֹא אַרְבָּעִים יוֹם וְאַרְבָּעֵים לַיְלָה עָר הַר הָאֶלהִים חֹבֵב: וַיָּבְאֹ־שָׁם אֶל־הַמְּעָרָ<mark>ה</mark> וַנֶּלֶן שֶׁם וְהִנָּהְ דְבַר-יְהוָהֹ אֵלָיו וַיַּאֹמֶר לוֹ מַת־ 10 לַּךְ בָּה אֵלְיָהוּ: נַיּאכֶר בָנֹא קנְאתי לִיהוָה ו אֱלֹהַי צָּבָאוֹרת בִּי־עָזְבָוּ בְרֵיתְהָ בִּנֵי יִשְׂרָאֵל אֵת־מָזְבָּחֹתֵיךְ הָּרָסוּ וְאֶת־נְבִיאֶיף הַרְנוּ בָחֶרֵב וָאִנָּרֵעֶר אֲנִי רְבַּרִּי יַנְבַקְּשָׁוּ אֶרִז־נַפְשִׁי לְקַחְהָה: נִיּאֹפֶר צֵיא וְעָמַרְהָּ 11 נַיְבַקְּשׁׁוּ אֶרִז־נַפְשִׁי לְקַחְהָה: בָהֶר לֹפְנֵי יְהנָה וְהִנֵּה יְהנָה עֹבֵּר וְרַוּחַ גְּרוֹלֶה וְחָנֻׁק מְפָבַק הָרִים וּמְשַבֵּר סְלָעִים לְפְנֵי יְהֹּוָה לְא בָרְוֹחַ רוּהַן יְהְוָה וְאַחַר הָרוּחַ רַעשׁ לְא בָרַעשׁ יְהוָה: וְאַחַר יִבּיתוּ יִבּיתוּ יִבְּיתוּ יִבּיתוּ יִבּיתוּ הָרַעשׁ צִשׁ לִא בָאֵשׁ יְהוָה וְאַחַר הָאֵשׁ קוֹל דְּמָמֶה

דַקָּרוֹ: וַיְתִיוֹ בִשְׁמַע אֵלְיָהוּ וַיָּלֶט פָנְיוֹ בְאַדַּרְהֹּתוֹ

* אחד קרי

sheba, which belongeth to Judah, and he left his young man there. 4. But he himself went into the wilderness a day's journey, and he came and sat down under a juniper tree: and he requested to die; and he said, It is enough, now, O Lord, take away my life; for I am not better than my fathers. 5. And he laid himself down and slept under a juniper tree, and behold then an angel touched him, and said unto him, Arise, eat. 6. And he looked, and, behold, there was at his head a cake baked on the coals, and a cruse of water; and he ate and drank, and laid himself down again. 7. And the angel of the Lord came again, the second time, and touched him, and said, Arise, eat; because the journey is yet far for thee. 8. And he arose, and ate and drank; and he went on the strength of that eating forty days and forty nights unto the mount of God, Horeb. 9. And he came thither unto a cave, and remained there over night; and, behold, the word of the Lord came to him, and said unto him, What dost thou here, Elijah? 10. And he said. I have been very zealous for the Lord, the God of hosts; for the children of Israel have forsaken thy covenant, thy altars they have thrown down, and thy prophets they have slain with the sword; and I am left by myself alone; and they seek my life, to take it away. 11. And he said, Go forth, and stand upon the mount before the LORD; and, behold, the Lorp passed by, and a wind great and strong rending the mountains, and breaking in pieces the rocks (went) before the LORD; but not in the wind was the LORD; and after the wind was an earthquake; but not in the earthquake was the Lord: 12. And after the earthquake was a fire; but not in the fire was the Lorp; and after the fire was a still small voice. 13. And it came to pass, when Elijah heard it, that he veiled his face in his mantle, and נֵיצֵא וְיָעַמָּד פָּתַח הַפְּעָרֶה וְהַנֵּה אֵלִיוֹ לְּוֹל נַיְּאֹמֶר בּיַבְּאֹנְה בְּלִּהוּ : נִיּאמֶר לַבְּנֹא קנֵאתִי לִיהוָה וּ בְּאַלְהַי צְּבָאוֹת בִּי־עְזְבָוּ בְרִיתְךָּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת־ מִזְבְּחֹתֵיךְ דָּלָּסוּ וְאֶת־נְבִיאֶיךְ הָרְנִּוּ בָחֲרֶב וְאִנְּתֵּר בּיּ אָנִי לְבַדִּי וַיְבַקְּשׁוּ אֶת נַפְּשִׁי לְקַחְהָתִה: וַיָּאמֶר יְהוֹהֹ

אַלְּיוּ לֶךְ שִּוּב לְבַרְכְּךְ מִרְבַּרָרוּ דַּמֵּשֶׁק וּלָּארָ בּן־נִּמְשִׁחְתָּג אֶת־חָזַאֶּל לְמֶלֶךְ עַל־יִשְׂרָאֵל וְאֶת־אֱלִישְׁע בּן־נִּמְשִׁׁי הִזִּמְשַׁח לְמֶלֶךְ עַל־יִשְׂרָאֵל וְאֶת־אֱלִישְׁע בּן־שָּבָּט מֵאָבֵל מְחוּלָה הִזִּמְשֵׁח לְנָבִיא תַּחְתֵּיִךְּ:

17 וְהָיָרֹ הַנִּמְלֶטׁ מֵחֶרֶב חֲזָאֵל יָמֵית יֵהְוּא וְהַנְּמְלֶטְ

¹⁸ מֶחֶרֶב יֵהָוֹא יָמִירת אֱלִישָּע: וְהִשְׁאַרְהָּיִ בְּיִשְּׂרְאֵל שִׁבְעַת אֲלָפִּים כָּל-הַבִּרְבַּיִם אֲשֶׁר לֹא־בֶּרְעוֹּ לַבַּעַל

ינְלֶל־הַפֶּּרוּ אֲשֶׁר לְא־נָשַׁק לְוּ: וַיֵּלֶךְ כְּישָׁם וַיִּמְצְׁא אָרִר־אֲלֶר שְׁעַ בָּן־שָׁפָט וְהַוּא חֹבֵש שְנֵים־עָשֶׂר צְמָדִים לְפָנָיו וְהָוּא בִשְׁנֵים הָעָשֶׂר ווְעַכָּר אֵלִיָּרהוּ צְמָדִים לְפָנָיו וְהָוּא בִשְׁנֵים הָעָשֶׂר ווְעַכָּר אֵלִיָּרהוּ אֵלְיוּ: וַיַעַנֹב אֶת־הַבְּּלָּר וְיִּרְיְן

יאַרְכָה אַחְרֶיף וַיִּאמֶר אֹמֶילְהוּ לִאָּבִי וּלְאִמִּי יאַלְכָה אַחְרֶיף וַיִּאמֶר לוֹ לֵךְ שׁוּב בִּי מָה־עָשִׂיתִי יאַלְכָה אַחְרֶיף וַיָּאמֶר לוֹ לֵךְ שׁוּב בִּי מָה־עָשִׂיתִי

יּבְּכְלֵי הַבָּקָר בִּשְׁרֵיו וַיִּקְּח אֶת־צֶּטֶר הַבְּקֵר וַיִּזְבְּחָהוּ וּבְּכְלֵי הַבָּקר בִּשְׁלֵם הַבְּשֶׂר וַיִּתֵּז לָאָם וַיִּאֹכֵלוּ וַיִּקָּם וַיֵּלֶךְ אַחֲבִי אֵלְיָהוּ וַיְּשְׁרָתִהוּ:

went out, and stood in the entrance of the cave; And, behold, there came a voice unto him, and said, What dost thou here, Elijah? 14. And he said, I have been very zealous for the Lord, the God of hosts; because the children of Israel have forsaken thy covenant, thy altars they have thrown down, and thy prophets they have slain with the sword; and I am left by myself alone; and they seek my life, to take it away. 15. And the Lord said unto him, Go, return on thy way to the wilderness of Damascus; and go, anoint Chazaël to be king over Syria: 16. And Yehu the son of Nimshi shalt thou anoint to be king over Israel; and Elisha the son of Shaphat of Abel-mecholah shalt thou anoint to be prophet in thy stead. 17. And it shall come to pass, that him that escapeth the sword of Chazael shall Yehu slay; and him that escapeth from the sword of Yehu shall Elisha slav. 18. And I will leave in Israel seven thousand, all the knees which have not bowed unto Baal, and every mouth which hath not kissed him. 19. And he departed thence, and found Elisha the son of Shaphat, who was ploughing; twelve yoke of oxen were before him, and he was with the twelfth: and Elijah passed up to him, and cast his mantle toward him. 20. And he left the oxen, and ran after Elijah, and said, Let me, I pray thee, kiss my father and my mother, and I will (then) follow thee; and he said unto him, Go back again; for what have I done to thee? 21. And he returned back from him, and took a voke of oxen, and slew them, and with the instruments of the oxen boiled their flesh, and he gave it unto the people, and they did eat; and he arose, and went after Elijah, and ministered unto him.

ואם מחוברי' מטות ומסעי אז קורין שמעו דפ' מסעי ואפילו הוא ר"ח בירמיה סימן א'

- <u>ו בּבְרֵי יִרְמְיָּדוּ בּּוֹ־טִרְלִּיֹנְדִוּ מִוֹ־טַבְּהָנִים אַשְּׁרִ</u>
- 2 בַּעַנְתוֹרת בְּשֶּׁרֶץ בִּנְיָמֵן: בְּיַמְּלֵי דְבַר־יְהוְּהוֹ בּשְׁלָיו בִּימֵי יִאשְיֵהוּ בִן־אָמִוֹ מֵלֵךְ יְהוּדֵה בִּשְּׁלְשׁ־
- עשׁבֶרה שָּׁגָרה לְּפֶלְלְנוֹ: וַיְהִי בִּימֵי יְהְוֹיָקִים בֶּן־ יְאשׁיָּהוּ מֵלֶךְ יְהוּדָה עַר־רִנם עַשְׁבֵּוּי־עֶשְׂבָה שְׁנָּה לְצִּרְקִיָרוּ בֶּן־יְאשִׁיָרוּ מֵלֶלְ יְהוּבֶרוּ עַר־נְּלְוֹרוּ לְצִרְקִיָרוּ בָּן־יִאשִׁיָרוּ מֵלֶלוּ
- יְרְוּשָׁבֻשׁם בַּחָדֶש בַּזְחַמִישִׁי: וַיְתִי דְבַר־יְחֹוָה אֵלֵי 4
- בּעָצָא מֵבֶתֶם הִקְדַּשְּׁתֻּיךְ נָבָיא לַגּוֹיָם נְתַהְּיךְ: בּעָצָא מֵבֶתֶם הִקְדַּשְּׁתֻיךְ נַבָּטֶן יָדַעְהְּיךְ וּבְּעֶּבֶּם בּּעָרֶם בָּבָּטֶן
- אַמָּר אָמָהֹ אֲרֹנֵי יֶהוֹּה הִנֵּה לְאֹ־יָרַעְרִיִּי דַּבֶּר כִּי־
- ז נַער אָנְכִי: וַיָּאמֶר יְהוָהֹ אֵלֵי אֵל-רתאמֶר נַער אָנְכִי בִּי עַל-בָּל-אֲשֶׁר אֶּקְשְׁלְחֲהָ תַּעֵלֵהְ וְאֶרֵת בָּל-אֲשֶׁר
- אַצוּן הְתַבַבֵּר: אַל־הִירָא מְפְנֵיהֶס בִי־אִהְּוְךָּ אֲנֵי 👂
- הלרך-פֿי הֹאמר יִׁטִּרן אַרְּי ִינִּשׁר וֹבִּרׁי בִּפֹּיבׁ: הַלְנַיּאַלֶּב וֹאָמִר יִׁטִּוֹר: הִּשְּׁבֹרְט יִׁטוֹרוּ אָררּ־יִּבְוּ הֹּפֹּּיבׁ:
- ים רַאָּרה הפְּקַרְרָתִיךְ וּ הַיַּוֹם הַנֶּה עַלּירְהַגּוֹיִם וְעַלְּי הַפֶּמְכָּלְנֹת לְּנְרְתִיךְ וּ הַיַּוֹם הַנֶּה עַלּירְהַגּוֹיִם וְעַלִּי
- יוֹ לְבְּגְוֹרת וְלִנְמְוֹעֵ: וַיְהָי רְבַר־יְהוָרוֹ צֵּלֵי לֵאמֹר מְּחָבּ צַתָּה רַצֶּה יִרְמִיֶהוּ וָאִבַּר מֵקַל שָׁקֵד צְּנִי רֹצֶה:

HAPHTORAH OF MATTOTH,

[When Mattoth and Massay are read separately.]

JEREMIAH i. 1.

1. The words of Jeremiah the son of Chilkiah, CHAP. I. of the priests that were in Anathoth in the land of Benjamin: 2. To whom the word of the Lord came in the days of Josiah the son of Ahmon king of Judah, in the thirteenth year of his reign, 3. And continued in the days of Yehoyakim the son of Josiah king of Judah, until the end of the eleventh year of Zedekiah the son of Josiah king of Judah, until the carrying away captive of Jerusalem in the fifth month. 4. And the word of the Lord came unto me, saying, 5. Before I formed thee in the womb I knew thee; and before thou camest forth out of the womb I sanctified thee; a prophet unto the nations did I ordain thee. 6. And I said, Ah, Lord Goo! behold, I cannot speak; for I am a lad. 7. And the LORD said unto me, Sav not I am a lad; but whithersoever I may send thee shalt thou go, and whatsoever I may command thee shalt thou speak. 8. Be not afraid of them; for I am with thee to deliver thee, saith the LORD. 9. And the LORD put forth his hand, and touched (me) on my mouth; and the Lord said unto me, Behold, I have put my words in thy mouth. 10. See, I have appointed thee this day over the nations and over the kingdoms, to root out, and to pull down, and to destroy, and to throw down, to build, and to plant. 11. And the word of the LORD came unto me, saying, What seest thou, Jeremiah? And I said, A rod of an almond-tree do I see. 12. And

ַנְאָמֶר יְהָוֶּה אֵלֵי הַיּטַבְהָּ לְרְאָוֹת בִּי־ְשׁׁמָך אָנֵיְ עַל־

¹³ דְּבָרֶי לֵלְעַשֹּׁתְוֹ: וַיְהִי דְבַר־יְהוְהָ וּ אֵלֵי שֵׁנִית לֵאמֹר מָרוֹ אַרָּתָה רֹאֶרוֹ וָאֹמֵר סִיר נָפּוֹתַן אָבֵנִי רִאֶּה וּפְּנָיִוּ

יוֹלָאמֶר יְהוֹוָהוֹ אַלֻיׁי מִצְפוֹן תִּפְּרְאַח בּיִי מִצְפוֹן תִּפְּרְאַח בּיִּ

ים בְּעָר עַל כָּל־יְשָׁבֵּי הָאָרֶץ: כִּי ו הִנְנִי קֹבֵא לְבָל־ מְשְׁפְּחֶוֹרת מַמְלְכָוֹרת צָפִוֹנָה נְאָם־יְהֹנְהֶ וּבְּאוּ וְנְנְתְנוּ אִישׁ בִּסְאֹוֹ בְּנִתוּ ו שֵעֵרֵי יְרוּשָׁלֵם וְעַל כָּל-חְוֹמֹהֶיהָ אִישׁ בִסְאֹוֹ בְּנִתוּ ו שֵעֵרֵי יְרוּשָׁלֵם וְעַל כָּל-חְוֹמֹהֶיהָ אִישׁ בִסְאֹוֹ בְּנִתוּ ו שֵעֵרֵי יְרוּשָׁלֵם וְעַל כָּל-חְוֹמֹהֶיהָ

¹⁶ סָבִּיב וְעַל כָּל-עָרֵי יְהוּדָה: וְדִבּּרְתִּי מִשְׁפְּטֵי אוֹלְם וּ סָבִּיב וְעַל כָּל-עָרֵי יְהוּדָה: וְדִבּּרְתִּי מִשְׁפְּטֵי אוֹלְם בּעַל כָּל-בָעָתָם אֲשֵׁר עָזָבוּנִי וְיֵקַשְּׁרוּ לֵאלהַים אֲחֵרִים עַּחַרִּים

וַקְמְהָל וָרִבַּרְתָּ אֲלִיהֶּם אֵת כְל-אֲשֶׁר אֶנֹרְ מְרְזְנֶּיְךְ וַקַמְהָל וָרִבַּרְתָּ אֲלִיהֶּם אֵת כְל-אֲשֶׁר אֶנֹכִי אֲצַנֶּרֶךְ

גרן שַרוּ מַלּבִּל-הָאָרֵץ דְשִׁקְרּבְּי יְהִנְּיִהְ נְחַתִּיֹךְ הַיִּוֹם לְעִיר מִבְצָּר וּלְעַמְּוּר בַּרְזֶל וּלְחמִוּר אַרִי-תַּחַת מִפְּנִיהֶם פֶּן־אַחִּתְּךְ לְפְנִיהֶם: וַאֲצִּי הִנְּיְה אַרִי-תַּחַת מִפְּנִיהֶם פֶּן־אַחִתְּהְ

¹⁹ קַלְהָנֶיהָ וּלְעָם הָאָּרֶץ: וְנִלְחֲמָוּ צֵּלֶיֶהְ וְלְא־יַוּכְלוּ קר בְּיִבְּאָתְּהָ אֲנֵי נְאָם־יִהנָה לְהַצִּילֶהְ: וַיְהִי דְבַר־

אַרָּגָי בְּאָרָי לִי בְּאָרָי לְיִּלְיּ לְּכְתַּהְ אַתְּרֵי כְּלְּרְּתִּי כְּלְּי תְּטָר נְעוּבִין לְא באמר כָּה אָמַר יְהֹּרה זָבְרְהִי כְּלְּיְ תָּסֶר נְעוּבִין לְא אַרִּבָּת כְּלִּוּלֹהְגִיךְ לֶּבְתַּהְ בִּפְּרְבָּר בְּאֶרֶץ לְא

י וְרנִּעָה: קַדֶּשׁ יִשְּׂרָצֵאל בְיהֹנְּהוֹ רֵאשִׁית תְּבְּוּאַרְּאֵ בָּל-אְבָלִיו יֶאְשָּׁמוּ רָעָהוֹ תָבְא צְאַלִיהֶם נְאָם-יְהוָה: * הביאתו קרי

the Lord said unto me. Thou hast well seen; for I am watching over my word to perform it. 13. And the word of the Lord came unto me the second time, saying, What seest thou? And I said, I see a seething pot; and the front thereof is toward the north. 14. And the Lorn said unto me. Out of the north shall the evil break forth over all the inhabitants of the land, 15. For, lo, I will call all the families of the kingdoms of the north, saith the Lorp; and they shall come, and they shall set every one his throne at the entrance of the gates of Jerusalem, and upon all the walls thereof round about, and upon all the cities of Judah. 16. And I will hold a contest with them touching all their wickedness, in that they have forsaken me, and have burnt incense unto other gods, and worshipped the works of their own hands. 17. And do thou gird up thy loins, and arise, and speak unto them all that I may command thee; be not dismayed because of them, lest I confound thee before them. 18. But I, behold, I have made of thee this day a fortified city, and an iron pillar, and brazen walls over the whole land, against the kings of Judah, against its princes, against its priests, and against the people of the land. 19. And (although) they fight against thee, they shall not prevail against thee; for I am with thee, saith the Lord, to deliver thee. 1. And the word of the LORD came to me, saying, 2. Go and cry in the ears of Jerusalem, saying, Thus saith the Lord, I remember unto thee, the kindness of thy youth, the love of thy espousals, thy going after me in the wilderness, in a land that is not sown. 3. A holy thing is Israel unto the LORD, the first of his fruits: all that devour him shall offend; evil shall come upon them, saith the LORD.

a Rashi renders et ses ondes, "and its bubbling is (urged) from the north side."

ואומרין הפטרה זאת אף אם חל ראש חדש אכ בו כיום והספרדים מוסיפין אז פסוק כה אמר ופסוק והיה מדי חדש

בירמיה סימן ב'

- שִּמְעוּ רְבַר־יְרֹּוָה בֵּיר יְעַקְב וְכָל־מִשְׁפְּחוֹת בֵּירוּ 4
- <u>ישְׂרָאֵל: כָּה ו אָפֵר יְהוָּדה פַה־מָּצְאוּ אֲבְּבֵריבֶס בִּיּ </u>
- עָנֵל כֵּי בְחָקוּ מֵעָלֵי וַיֵּלְכֶּוּ אַחֲבִי הַהֶּבֶּל וַיֶּהְבָּלוּ: וְלַא בְּאַרֶץ וַעַּלְהָ אֹרָן וַעָּבָר וְשׁוּחָה בְּאֶבֶץ הַבְּלָּה אֹרָן וַעַרְבָּה וְשׁוּחָה בְּאֶבֶץ הַבְּלָּה אֹרָן וַעַרְבָּה וְשׁוּחָה בְּאֶבֶץ הַבְּלָּה אֹרָן וַעַרְבָּה וְשׁוּחָה בְּאֶבֶץ הַאַבְּרָץ וַעַרְבָּה וְשׁוּחָה בְּאֶבֶץ הֹאַנְעַבְר בְּאֶבֶץ הִאַבְעַבַר בָּהֹ אִישׁ וְלְא־יָשַׁב צִיָּה וְצַלְבְּׁנֵוֹרת בְּאָבֵץ הֹאַנְעַבַר בָּהֹ אִישׁ וְלְא־יָשַׁב
- ז אָרֶה שְׁם : וַאָבְיֹא אֶתְבֶם אֶּל־אָרֶץ הַבַּרְמֶּל לֵאֶבְל פָּרְיָה וְטוּבֶה וַהָּגבֹאוֹ וַהְטַמְּאַרוּ אֶת־אַרְצִי וְנַחֲלָרְתִי
- שַּׁמְתֶּם לְתְוֹעַבָּה: הַבְּהָנִים לְא אֶמְרוּ אַיָה יְהוְׁרה לְא יִדְעוּנִי וְהָהֹנִים בְּשְׁעוּ בֵּי וְרִהְבָּשֵׂי הַהֹּתוֹרָה לְא יִדְעוּנִי וְהָהֹרְעִים בְּשְׁעוּ בֵּי וְהַנְּבִּאִים נִבְּאַוּ בַבָּעל וְאַחֲבֵי לְא אֶקְמִרוּ אַיֵּה יְהוְּרה
- י לָבֵן עָר אָרִיב אָהְבֶם נְאָם־יְהֹוֹּהְ וְאֶרת־בְּגֵי בְנֵיכֶם יַ
- יים יבריב: בֵי עבְר״וּ יִבְיֵי בִרִּתִיִּים וּרְיֹאוּ וְבַּדֶר שִׁלְחִוּ בּיִי עבְר״וּ יִבּיִים בּיִים וּרְיֹאוּ
- ין וְהָתְּבְּוֹנָנָוּ מְאֶד וּרְאוּ הֵן הָיְתָה כָּוְאת: הַהֵימִיר גוֹיּ אֱלֹהִים וְהַמֶּיר כְּבוֹדְו בְּלְוֹא אֱלֹהִים וְהֵשָּה לָא אֱלֹהִים וְעַמֶּי הַמִּיר כְבוֹדְו בְּלְוֹא
- יוֹעִיר : שְׁמוּ שָׁמִים עַל־זָאת וְשַׂעַרִוּ חָרְבִוּ מְאָד יּוֹעִיר : שְׁמוּ שָׁמִים עַל־זָאת
- ין נְאָם־יְהַוְּה: בִי־שְׁתַּיִם רָעוֹת עָשֵׂה עַמֵּי אֹתִי עְוְבֹּוּ מְקוֹר ו מֵיִם חַיִּיִם לַחְצָּב כָּלֹהֶם בּארוֹת בּאררֹת

HAPHTORAH OF MASSAY,

[When Mattoth and Massay are read separately or together, even on New Moon day.]

JEREMIAH ii. 4.

4. Hear ye the word of the Lord, O house of Jacob, and all the families of the house of Israel. 5. Thus saith the LORD, What iniquity have your fathers found in me, that they are gone far from me, and have walked after vanity, and are become vain? 6. And they said not, Where is the LORD that brought us up out of the land of Egypt, that led us through the wilderness, through a land of deserts and of wildness, through a land of drought, and of the shadow of death, through a land through which no man had passed, and where no man had dwelt? 7. And I brought you into the land of fruitful fields, to eat its fruit and its goodly products; but ye came and ye defiled my land, and my heritage ye rendered an abomination. 8. The priests said not, Where is the LORD? and they that handle the law knew me not; and the shepherds transgressed against me, and the prophets prophesied in the name of Baäl, and after things that do not profit did they walk. 9. Therefore will I contend yet farther with you, saith the LORD, and with your children's children will I contend. 10. For pass over to the isles of the Chittites, and see; and unto Kedar send, and consider well, and see if any thing like this hath happened (there). 11. Hath a nation changed its gods, which are yet no gods? and my people hath changed its glory for that which doth not profit. astonished, O ye heavens, at this, and let your hair stand at an end, be ye greatly terrified, saith the LORD. 13. For two evils have my people committed; me they have for14 נִשְבָּרִים אָשֶׁר לְא־יָבָלוּ הַמָּיִם: הַעַּבֵּר יִשְׂרָאֵּל 14 אַבְיּוֹ עָלִיוֹ יִשְאֲנְוּ בָּיָת הָוֹא מַדְּוּע הָיָה לְבַוּ: עָלָיוֹ יִשְאֲנְוּ כְבָּרִים נְתְנִוּ קוֹלֶם נִישִׁיתוּ אַרְצוֹ לְשַׁפֶּׁרה עָרְיוּ ירְעִוּךְ הַּ מִבְּלִי ישֵב: גַם־בְּגִי־גָּף וְתַחְפַּנְיֶּבֶ יִרְעָוּךְ וּבַ ין קרקר: הַלוארוֹארת הַגְעַשֶּׂה־לֶּךְ עָוְבַךְּ אֶת־יְהֹוָה אַלהַיִּהְ בְּאָת מְוֹלִיבֵהְ בַּהָּרֶהְ: וְעַהָּה מַה־לָּךְּ לְּרֶרֶהְ יֵּצְּתֹּהְ מִה־לָּךְּ לְּרֶרֶהְ מְצְּבַיִם לִשְּהָעוֹת מֵי שִׁחְוֹר וּמַה־לָךְּ לְדֶרֶךְ אֵשׁוֹר 19 לשְׁהָוֹת מֵי נָהָור: הְיַיִפְרֵךְ בָעָהֵךְ וּמְשֶׁבוֹרַתִּיִךְ הְתֹבְלֶּהְ וּרְעֻי וּרְאִיֹ כִּי־רַע וָכֶּר עָזְבֵּךְ אֶת־יְהוָנה אֶלהָוֶהְ וְלָא פַּחָדָתוֹ אַלַּיִרְ נְאֶם־אֲדֹנָי יֶהוָה צְבָאוֹת: 20 בִי בִעוֹדֶּם שָבַרְתִּי עֲלֵדְ נִמַּקְתִּי מַוֹּסְרוֹתִידְ וַתְּאִמְרֵי לָא אֶעֶבְוֹדֹ בִּי עַל־כָל־גִּבְעָה נְבֹהָה וְהַחַהֹ כָל־עַץ בַּעָנָן אַתְּ צֹעָה זֹנָה: וְאָנֹכִי נְטַעְתַּיךְ שׁוֹבֵּק בְּלְה וָרַע אֱמֶת וְאֵיךֹ נֶהְפַּבְהְ לִי סוּרֵי הַגְּפֶן נְבְרִיָה: כֵּי אָם־רַדְנַבְּסִיּ בַּנֶּׁתֶר וְתַרְבִּי־לֶךְ בֹּרֵית נִכְתָּם עֲוֹגַךְ 23 לְפָּנֵי נְאָם אֲרֹגִי יֱהוְה: אֵיך תְּאמְרִי לֹא נִטְמֵאתִי 23 אַחַבֵּי הַבְּעָלִים לָא הָלֵבְתִּי רְאָי דַרְכֵּךְ בַּנֵּיא דְּאָי 24 מָה עָשֶׂיהְ בִּכְרָה קַלֶּה מְשָׂרֶכֶת דְּרָבֶיה: פֵּרָהוּ לַפֶּר מִרְבָּר בְאַנַת נַפְשָׁוֹ שָאֲפָה רוֹחַ מַאֲנָתָה מֵי יְשִׁיבֶנָּרוֹ כָּלֹ-־מְבַקְּשָּׁירָוֹ לְאׁ יִיָּעֶפוּ בְחָרְשֶׁרוֹ ימְצָאָרוּנָהָ: מִנְעֵי רַגְלַךְ מִיָּחַף וּנְוֹרֹגַךְ מִצְמִיאָה 25 * נצתו קרי * ותחפנחס קרי * אעכור קרי * נפשה קרי * וגרונן קרי

saken, the spring of living waters, to hew themselves out cisterns, broken cisterns, that can hold no water. 14. Is Israel a servant? or one born (to service) in the house? why hath he been given to plunder? 15. That over him young lions roared, uttered their voice, and they made his land into a waste: that his cities are burnt, left without an inhabitant? 16. Even the children of Noph and Tachpanches have crushed the crown of thy head. 17. Hast thou not procured this unto thyself, through thy forsaking the LORD thy God, when he was leading thee in the (right) way? 18. And now what hast thou to do on the way of Egypt, to drink the waters of Shichor? or what hast thou to do on the way of Asshur, to drink the waters of the river? 19. Thy own wickedness shall chastise thee, and thy backslidings shall correct thee; and thou shalt know and see that evil and bitter was thy forsaking the LORD thy God, and that my fear was not upon thee, saith the Lord, the God of hosts. 20. For from yore did I break thy yoke, did I burst asunder thy bands; and thou saidst, I will not transgress; nevertheless upon every high hill and under every green tree thou madest thy bed, as harlot. 21. Yet I had planted thee a shoot of a noble vine, wholly of the proper seed; but how art thou changed unto me into a degenerate plant of an ignoble vine? 22. For though thou wash thyself with nitre, and take thee much soap, yet thy iniquity would be marked before me, saith the Lord God. 23. How canst thou say, I have not become defiled, after the Baälim I have not gone? see thy way in the valley, know what thou hast done: like a swift dromedary bound fast to her ways; 24. A wild ass used to the wilderness, that at her pleasure snuffeth up the wind; her lust-who can turn this away? all they that seek her will not weary themselves; in her month they will find her. 25. Withhold thy foot from being unshod, and thy throat from thirst; but וַהְאֹמֶרֵי נוֹאָשׁ לְּוֹא כִי־אָרַבְּרָתִי זָרֵים וְאַחֲרֵיתֵם 26 אֵלֵך: כְּבָשֶׁת גַּנָּבֹ כֵּי יִפָּצֵׁא כֵּן הוֹבִישׁוּ בֵּית יִשְּׂרָאֵל

בּיפָּנְה מַלְבִיהֶם שָּׁרִיהֶם וְלְאַבָּן אֲרְדְי יְלְרְבָּנִיהֶם וּנְבִיאֵיתָם:

28 וְהְוֹשִׁיעֵנוּ: וְאַזְיֵה אֱלֹהֵידְ אֲשֶׁר־עָשֵׂית לָּךְ יָלְוּמִר

אַם־יִוֹשִׁיעִנוּ: בְּעַרִת בָעָרֶת בָעָרָה יְאַמֶּרוּ לָּוְבְּיהִי לָּרְ יִלְוּמִרּ

אַם־יִוֹשִׁיעִנוּ: בְּעַרַת בָעָרֶת בָעָרֶה בָי מִפְפַר עָרֶיִהְ הָיִּוּ

אַלְהָיִרְ יְחִיּרָה:

האשכנזים מוסיפין

: הַלָּוֹא מֵעַׂתָּה קָרָאחְיֹ לִי אָבֵי אֵלְוּף נְעָרַי אָתָה

הספרדים מוסיפין כאן כ' פסוקים אלו

אַם־תָשׁוֹב יִשְרָאֵל וּ נְאָם־יְהוָה אֵלֵי תִּשְׁוֹב וְאִם־תָּקִיר 7

שְּקוּצֶיף מָפָגֵי וְלְא תְנִוּר : וְנִשְׁבַּעְתָּ חֵי־יְחֹּוָה בְּאֱכֶּת יְבִּצְרָקָה וְהִתְּבָּרְכוּ כֶּוֹ נִוֹיָם וּכְוֹ יִתְהַלֵּלוּ: בְּמִשְׁבָּט וּבִצְּרָקָה וְהִתְּבָּרְכוּ כֶּוֹ נִוֹיָם וּכְוֹ יִתְהַלֵּלוּ:

הפטרה לשבת ראש חדש

בשבת ור"ח קורין למפטיר וביום השבת עם ובראשי חדשיכם ומפטירין השמים כסאי ונירחת הפטרה זו מפני הפטרה שמעו דפ' מסעי

בישעיה סימן כ"ו

בַּה אָמַר יְהוֶּה הַשָּׁמַיִם כִּסְאִׁי וְהָאָרֵץ הַרַם רַגְלְיֻ אֵי־זֶה כַּיְתֹּ אֲשָׁר הַבְּנוּ־לִּי וְאֵי־זֶה כָּקוֹם מְנְוּחָרְגי:
 * ימיר י׳

144 HAPHTORAH OF SABBATH ROSH CHODESH.

thou saidst, There is no hope; no, for I have loved strangers, and after them will I go. 26. As the thief is ashamed when he is found, so have the house of Israel been made ashamed; they, their kings, their princes, and their priests, and their prophets, 27. They say to the wood, Thou art my father; and to the stone, Thou hast brought us forth; for they have turned the back unto me, and not the face: but in the time of their trouble they will say, Arise, and save us. 28. Where then are thy gods that thou hast made thee? let them arise, if they can save thee in the time of thy trouble; for as the number of thy cities were thy gods, O Judah.

The Germans add:

III. 4. Wilt thou not from this time call out unto me, My father, the guide of my youth art thou?

The Portuguese add:

IV. 1. If thou wilt return, O Israel, speaketh the Lord, unto me thou must return; and if thou wilt put away thy abominations from before me, then shalt thou not wander about (any more). 2. And if thou wilt swear, As the Lord liveth, in truth, in justice, and in righteousness: then shall all nations bless themselves in him; and in him shall they glorify themselves.

On Sabbath Rosh Chodesh read for the Maphtere in Numbers xxviii.

9 to 15, which see.

HAPHTORAH OF SABBATH ROSH CHODESH.

CHAP. LXVI.

1. Thus saith the Lord, The heaven is my throne, and the earth is my footstool; where is a house that ye can build unto me? and where is the

יְהוֹנֵה וְאֶל־עָרָה אַבִּיט אֶל־עָנִי וּנְבֵה־לְּוּחַ וְחָהֵרְ עַלְ-יִהוֹנֵה וְאֶל־עָרָה אַבִּיט אֶל־עָנִי וּנְבֵה־לְּוּחַ וְחָהֵרְ עַלְ-יִבוֹנָה וְאֶלִה נְאָלֶה עָבִיי עַשְּׁתָה וַיִּהְיִּוּ כָּל־אֵלֶה נְאָם־

אָנון גַם־הַּמָּה בָּחֲרוּ בַּבַרְבֵיהָם וּבְשְׁקְוּצֵיהֶם נַפְּשָׁם בְּבַרְבִי בָּרֶרב מֵעַלָּה מִנְחָרוֹ דַּם־חֲוֹיר מַוְכִיר לְבֹּנָה מְבֵּרְךְ אָנון גַם־הַמָּה בָּחֲרוּ בִּדַרְבִיהָם וּבְשְׁקְוּצֵיהֶם נַפְּשָׁם

אַכֿאר וּוֹאָא וּ בּוֹרַע בּאֹקּי וּבּאָאָר בּאַ-טּפֿאַעי אָכֿיא בַרְפָּט זְאַן טַּלָארי, וִאָּין אוּנְּט בּבּרשׁי וֹלְא בּילארי: זּס-אַּנִּי אָבּטַר בְּעֹאֹלֵלְקְיִכָּט וּמְּנִּירִּטְם

ל בָּחֶרוּ: שִׁמְעוּ דְּכַר־יְהוָה הַחֲרֵדִים אֶל־דְּכָרְוּ אֶמְרוּ בַּחֲרֵדִים אֶל־דְּכָרְוּ אֶמְרוּ בַּחֲרֵדִים אֶל-דִּכְּרְוּ אֶמְרוּ בִּחַרִּיִה בְּחִיכֶּם שְׁנְאֵיכֶּם מְנַדֵּיכֶּם לְמַעוֹ שְׁמִי ִיִּכְבֵּר יְהוְּרֹּ

פּ וְנְרָאֶה בְשִּׁמְחַרְתֶבֶם וְתֵּם ְיִבְשוּ : קְוֹל שָאוֹן מֵעִיר 6

מָחִיל יָצֶעְרָה בִּמָּרֶם יָבִּיא חַבֶּלְ לָה וְהִמְּלֵישִׁה זְבָר: אַ קוּל מְהֵיבֶל לַוּל יְהוָה מְשַׁלֵּם וְּמִיּל לְאִּיְבְּיו: בְּמֶּרֶם

⁸ מִי־שָׁמַע בָּזֹארת מִי רָאָה בְּאֵׁלֶה הְיַיִּחַל אֶּׁבֶץ בְּיַּוֹם אֶחָּר אִם־יִיָּלֵד גִּזִי פַּעַם אֶחֶרת כִי־חֶלָה גַּם־יָלֵדְה

יְהוֹגָה אִם־אָבִי הַמְּוֹכֶּיר וְנְעַצְרְהִי אָמַר אֱלֹהִיר יִאַלְהַיִּךְ יִ יְהוֹגָה אִם־בָּגָיִה: הַמְּוֹכֶּיר וְנְעַצְרְהִּי אָמַר אֵלֹהִיר יִאִּמְר

10 שַׂמְחָוּ אֶת־יְרוּשָּׁיָרֶם וְגִילוּ בָהּ כָל־אְהְבֶּיהָ שֵּׁישׁוּ

11 אָתָהֹ מָשׁׁוֹשׁ כָל־תַמְּתָאַבְּלִים עָלֶיהָ: לְמַעֵן תִּינְקוֹּ וּשְׂבַעָלֶּהָם מִשִּׁר תַּנְחָמֶיהָ לְמַעַן תָּמָצוּ וְהִתְענַגְּהֶם 12 מִזָיו כְבוֹדָה: בִּי־כָהוּ אָמֵר יְהוֹה הִנְנִי נִשְׁה־אֵׁלֵיהָ place of my rest? 2. For all these things hath my hand made, and all these things came into being, saith the LORD; but upon such one will I look, to the poor and to him who is of a contrite spirit, and trembling at my word. 3. He that killeth the ox slays a man; he that sacrificeth a lamb, breaks the neck of a dog; he that offereth an oblation, offereth swine's blood; he that burneth incense, blesseth an idol; vea, have they chosen their own ways, and their soul doth delight in their abominations. 4. So I also will choose their delusions, and what they fear will I bring upon them; because I called, and none did answer; I spoke, and they did not hear; and they did what is evil in my eyes, and chose that in which I delighted not. 5. Hear the word of the Lord, ve that tremble at his word; Your brethren that hated you, that east you out for the sake of my name, said, Let the Lord be glorified; but he shall appear to your joy, and they shall be ashamed. 6. A voice of tumult from the city, a voice from the temple, a voice of the LORD that rendereth recompense to his enemies. 7. Before she travailed she brought forth; before her pain came, she was delivered of a man child. 8. Who hath heard the like? who hath seen such things? Shall a land be made to travail in one day? or shall a nation be born at once? that Zion hath travailed, also brought forth her children? 9. Shall I bring to the birth, and not cause to bring forth? saith the Lorp; shall I who cause to bring forth, now shut the womb? saith thy God. 10. Rejoice ve with Jerusalem, and be glad with her, all ve that love her; rejoice with her for joy, all ye that mourn for her. 11. That ye may suck, and be satisfied with the breast of her consolations; that ye may milk out, and be delighted with the abundance of her glory. 12. For thus saith the Lord, Behold, I will

VOL. 1V. 25

בּנְהָּר שְׁלוֹם וּכְנְחַל שׁוּמֵף כְּכִּוֹר גּוֹיָם וְינַקְּתֶּם עַל־ צר הִנְּשֵׁאוּ וְעַל־בִּרְבָּיִם הְּשֶׁעֲשֶׁעוּ: כְּאִּישׁ אֲשֶׁר אָפוֹ הִנְחָמֵנוּ כֵּן אָבְנֹכִיּ הְשְׁעֲשֶׁעוּ: כְּאִישׁ אֲשֶׁר בּנְהָר שְׁלוֹם וּכְנְחַל שׁוּמֵף כְּכִּוֹר גּוֹיָם וְינַקְתָּחם עַל־

יּרָאִיהָם וְשֵשׁ לְבְּבֶּם וְעַצְמְוֹתֵיבֶם בַּּגַדְּשָׁא (בְּבָּם וְעַצְמְוֹתֵיבֶם בַּּגַדְּשָׁא הַבְּרָחָנָה וְנְוִדְעָה יַר־יִהוָהֹ אֶת־יַעַבָּרִיו וְזָעָם אֶת־ תִּבְּרֶחִנָה וְנְוִדְעָה יַר־יִהוָהֹ

יַבְּיוֹ: בְי־הָגָּה יְהֹוָהֹ בָּאֵש יָבוֹא וְכַסוּבָּה מַרְכְּבֹ<mark>ּתְיוֹ 15 א</mark>ְיְבֵּיו: בְי־הָגָּה יְהֹוָהֹ בָּאֵש

ין לְהָשֶׁיב בְּחֵטָרוֹ אַפּֿוֹ וְגַעֲרָרְתוֹ בְלַרְהַבִּי־אֵשׁ: בְּי בָאָשׁ יְהוָרֵה נִשְׁפָּט וּבְחַרְבִּוֹ אֶרת־כָּל-בָּשֶׂר וְרַבְּוּ

יו חַלְלֵי יְהוָה: הַפִּהְקַדְּשִׁים וְהַפְּפְהְרִים אֶל-הַנְּנּוֹת אַחָר צַּחָדְ בִּּלְּעֶךְ אִבְלֵי בְשַׁר הַחְחַוִּיר וְהַשְּׁקֶץ

¹⁸ וְבָהַעַכְבֶּר יַחְדָּו יָסָפּוּ נְאֶם־יְהוֹה: וְאָנֹכִי מִעֲשֵׁיהֶם וֹ וֹמַחְשִׁבָּתִיהֶם בָּאָה לְקַבֵּץ אֶתִּ־כָלְ־הַגוֹיִם וְהַלְשְׁגֵּוֹת

19 וּבָאוּ וְרָאִוּ אֶת־כְבוֹרִי: וְשַׁמְתֹּי בָהֶם אוֹת וְשִׁלַחְתֵּי מֵהֶם וּ פְּׁלֵימִּים אֶל־הַגוֹיִם תַּרְשִּׁישׁ פָּוּל וְלָוּר מְשְׁבֵי קשָׁת תּוֹבַל וְיָוֶן הָאִיֵּם הַרְחֹלְים אֲשָּׁר לְא־שָּמְעַוּ אֶת־שִׁמְעוֹ וְלְא־רָאַוּ אֶת־כְבוֹרִי וְהִגְּירוּ אֶת־כְבוֹרִי אֶת־שִׁמְעוֹ וְלְא־רָאַוּ אֶת־כְבוֹרִי וְהִגְּירוּ אֶת־כְבוֹרָי

בּגְּוֹיֶם: וְהַבִּיאוּ בֶּנִי יִשְׂרָאֵל אֶת־הַפִּנְחֶה בִּכְּלִי טָהְוֹיִם וּ בַּבְּלִי טָהְוֹרִה בַּנִי יִשְׂרָאֵל אֶת־הַפִּנְחֶה בִּכְּלִי יִהְוֹּה בַסוּכִים וּבִּבְּרָדִים וּבַבְּרָדִים וּבַבְּרָדִים וּבַבְּרָדִים וּבַבְּרָדִים וּבַבְּרָדִים עָל הַר בְּרְשִׁי יִרְוּשָׁהָשׁ בִּבְּלִי טְהְוֹר בְּבְּלִי טָהְוֹר בְּרָלִי טָהְוֹר

21 בָּית יְהוָה: וְגַם־מֵהֶם אֶנֶקח לַכְּוְהָנִים לֵלְוֹיִם אָמֶר * אחת קרי extend to her peace like a river, and the glory of the nations like a flowing stream, that ve may suck; upon the arm shall ye be borne, and upon knees shall ye be dandled. 13. As one whom his mother comforteth, so will I comfort you; vea in Jerusalem shall ve be comforted. 14. And ve shall see this, your heart shall rejoice, and your bones like an herb shall flourish: and known will be the hand of the Lord toward his servants, and he will be indignant toward his enemies. 15. For, behold, the LORD will come with fire, and his chariots are like the whirlwind, to send forth his anger with fury, and his rebuke with flames of fire. 16. For by fire will the Lord plead, and by his sword with all flesh: and many shall be the slain of the Lord. They that sanctify themselves, and purify themselves in the gardens behind one tree in the midst, they who eat swine's flesh, and the abomination, and the mouse, together shall they be consumed, saith the LORD. 18. And I, because of their works and their thoughts, will let it come to pass to gather all the nations and tongues; and they shall come, and see my glory. 19. And I will set a sign among them, and I will send from them those that escape unto the nations. Tarshish, Pul, and Lud, that draw the bow, Tubal, and Yavan, the isles afar off, that have not heard my fame, and have not seen my glory; and they shall proclaim my glory among the nations. 20. And they shall bring all your brethren out of all nations as an offering unto the LORD, upon horses, and in chariots, and in litters, and upon mules, and upon swift beasts, to my holy mountain Jerusalem, saith the Lord, as the children of Israel bring an offering in a clean vessel into the house of the Lord. 21. And of them' also will I take for priests and for Levites, saith the Lord. 22. For as the new heavens and the new earth,

קמו הפטרה לערב ר״ח שחל בשבת

ירוֹה: כֵּי בַאֲשֶׁר הַשָּׁמֵים הַׁחְּרָשִּׁים וְהָאָּרֶץ בּי בְאֲשֶׁר הַשָּׁמֵים הְחְרָשִּׁים וְהָאָּרֶץ בּי בְהָאָר אָשֶׁר אָשֶּׁר עִמְּרִים לְפָּגַי נְאָם־יְהֹוְה

יּמְדֵּי שַׁבֶּרת בְּשַׁבַּרֶּזוֹ יָבְוֹא כָל־בָּשֶׂר לְהִשְּמְחַ(ת וּמִדֵּי שַׁבֶּרת בְּשַׁבַּרֶּזוֹ יָבְוֹא כָל־בָּשֶׂר לְהִשְּׁמְחַ(ת

²⁴ לְפָנֵי אָמֵר יְדֶּלֶּה: וְיֶצְאַוּ וְרָאׁוּ בְּפִּגְרֵיּ הָאָבְנָשִׁים בּי בִּי הְוֹלַעְיָהם לְא תָמוּרת וְאִשֶּׁם ׁ לְא תִמוּרת וְאִשֶּׁם ׁ לְא תִכּבְּה וִחָיוּ בֵּרָאוֹן לְכָל-בָּשֵׂר:

והיה מרי חרש בחרשו וגו' ער לפני אמר יהוה*

* ואם היא מחר חרש הספררים מוסיפין הפסוק הראשון והאחרון של הפטרת מ"ח רבסמוך:

הפטרה לערב ר״ח שחל בשבת

בשמואל א' סימן כ'

אַ זֹיּאמֶר-לָץ יִּהְוֹנָרָהוֹ מָחֵר חֲבָּה וְנָפְּלַךְרָּהָ כִּי יִ<mark>פְּקְרִרְּ</mark>

¹⁹ מְוֹשֶׁבֶךְ: וְשִׁלֵּשְׁהָוֹ הֵתְרֵר מְאֹד וּבָאתְ אֶל־הַפְּלְוֹם אֲצֶל אֲשֶׁר וְיַשַּבְהָּן אֵצֶל אֲשֶׁר וְיַשַּבְהָּן אֵצֶל

י ביאצון ביאוון : ואון שלקשת ביטאים אבר אולע

בַּחִצִּים וּ מִּפְּךָּ וָהֵּנָּה לָחֲנֵּוּ וּ וָבָאָה כִּי-שָׁלְוֹם לְךָּ וְאֵין מָצָא אֶת-חַחִּצִּים אִם-אָמֹר אַמַּר דַלַנַער הִנְּּח מָדָא אֶת-חַבָּער הָנָּח יְנִים אָם-אָמֹר אַמַּר בַלְנַער הַנְּח

22 דָבֶר חַי־יְתְּוָה: וְאָם־כָּה אַמֵּר לָעֶׁלֶם הִנֵּה הַחָצִים

23 מִמְּרָ וָהֶלְאָה בֵּ"ך כִי שִׁלְחָדָ יְהֹנָה: וְהַּדְּבֶּר בִּשְׁרַ

which I will make, shall remain before me, saith the Lord, so shall remain your seed and your name. 23. And it shall come to pass, that from one new moon to another, and from one sabbath to another, shall all flesh come to prostrate themselves before me, saith the Lord. 24. And they shall go forth, and look upon the carcasses of the men that have transgressed against me; for their worm shall not die, neither shall their fire be quenched: and they shall be an abhorring unto all flesh. [Repeat verse 23.]

[WHEN THE FIRST DAY IS ALSO NEW-MOON DAY, THE PORTU-GUESE JEWS ADD THE VERSES 18 AND 42 OF CHAP. XX. OF I SAMUEL.]

HAPHTORAH OF MACHAR CHODESH.

When the first day of the moon is on the first day of the week, the following Haphtorah is read from 1 Samuel xx. 18.

18. Then Jonathan said to David, To-morrow is the new moon; and thou wilt be missed, because thy seat will be left empty. 19. And when thou hast stayed till the third day, then thou shalt go down greatly, and come to the place where thou didst hide thyself on the work day, and shalt remain by the stone Ezel. 20. And I will shoot three arrows on the side thereof, as though I shot at a mark. 21. And, behold, I will send a lad, saying, Go, find out the arrows; if I expressly say unto the lad, Behold, the arrows are on this side of thee, then take him and come; for there is peace to thee, and no danger; as the Lord liveth. 22. But if I say thus unto the young man, Behold, the arrows are beyond thee; go thy way, for the Lord hath sent thee away. 23. And touching the matter which thou and I

^a "From the nations that bring, and the Israelites that are brought, will I take those again who are priests and Levites, but who are now

בּבַרֵנוּ אֲנֵי וָאֶתָּה הִנְּה יְהוְה בֵּינִי וּבֵינְה עַר־עוֹלֶם: בּיִסָתֵר דְּוָד בַשָּׁבֶה וַיְהַי הַחֹׁדֶּשׁ וַיִּשֶׁב הַמֶּבֶּדְ עָּׁר־- בִּי

בּבַּעָם אֶלְּיִמְוֹשֵׁב הַלִּיר וַיָּשֶׁב הַפֶּעָם יְהַוּנִרְּזְן וַיְּשֶׁב אַבְנֵרְ בְּבַּעַם אֶלִּימוֹשֵב הַלִּיר וַיָּקָם יְהַוּנִרְיוֹן וַיְּשֶׁב אַבְנֵרְ

מֹאִימָה בַּיִּוֹם הַהְוּא כִּי אַמֵּר מִקְּרֵה הוּא בּלְּהִייּ מֹאִימָה בַּיִּוֹם הַהְוּא כִּי אָמֵר מִקְּרֵה הוּא בּלְּהִייּ

לא בּנִוּ מַדִּוּע לְאִ־לֵּא בָּוֹדִּשֵׁי זִּם־הַיִּמִוֹל זַם-הַיִּוֹם אָל־ הַשֵּׁנִּי זִיִּפָּלֵּר מְלַוֹּם בִּוֹגר זֹיִאמֶר שָׁאוּרַן אָרִן-יִּהְוּנְתָּן בְּבָּנִוֹ מַדִּוֹּת הְוּאַ בִּי־לְא מְהְוֹר: זַיְּהִיּי מְפֶּחְבַרת הַחְּבְּשׁ

28 הַלֶּחֶם: וַיַּעַן יְהְוֹנָהָן אֶרת־שָׁאְוּל נִשְׁאֹל נִשְׁאַל דְּוֶרְ 29 מֵעְפָּרָי עַר־בִּירת לָחֶם: וַיִּאֹמֶר שַׁלְחַנִי נְאַ כִּי וֶּבַחְ^{*}

מְשְׁפָּחָּה לְנוּ בָּעִיר וְהַוּא צְנָה־לִיּ אָחִי וְעַהָּה אִם־ מָצְאָרִתִי חֵן בְּעֵינִיךְ אִפֶּלְטָה נָאָר וְאָרָאֶרה אֶת־אֶחֶי

30 עַל־בָן לֹא־בָּא אֶל־שֶׁלְחֵן הַמֶּלֶךְ: וַיְּחַר-אַף שָׁאוּלֹ בִּיהַוּנָהָן וַיַּאמֶר לוֹ בָּן־נְעַוַתְ הַמַּרְרְּוּת הַלַּוֹא יָבִעְרִהִי כִי־בֹחַר אַתְּרוֹ לְכָן־יִשִּׁי לְכָשְרְתִּלְּ וּלְכְשֶׁרִת עָרְוַרְת

לאַ תֹלוּן אַרָּיִם וּמַלְכוּרֶיֵּף וְעַהָּה שְׁלֵח וִקּחְ אַתְּוֹ אָהֶר בּוֹישִׁי חַי עַלּירָהְיָמִים אֲשֶׁר בּּוֹיִשִּי חַי עַלּיהְהְאָדְּלְּה

צלי כִי בֶּן־מֶוֶת הְוּא: וַיַּעַן יְהַוֹנָהָן אֶת־שָּאוּל אָבְיִוּ

אין פֿר. אָע-בֿטוֹרָּה אָבָּה לְפַבּרִאוּ וֹזָבּתְ יְבּוּרִּדְּלְבִּרִ אַלּה אָלָּה לְפָּט הִפֹּר מֹפִר אָפְׁר יִּפְּרִי בְּיִּבְּלְרִי בְּיִּבְּרִי לְפָּט הִפֹּר מָפְיר אָבְּיִּרְ have spoken of, behold, the Lord is between me and thee for ever. 24. So David hid himself in the field; and when the new moon was come, the king set himself down to eat meat. 25. And the king sat upon his seat, as at other times, upon a seat by the wall; and when Jonathan arose, Abner seated himself by the side of Shaul, and David's place was left empty. 26. Nevertheless Shaul spoke not the least on that day; for he thought, Something hath befallen him, he is not clean; because he hath not yet purified himself.2 27. And it came to pass on the morrow, the second day of the new moon, that David's place was left empty: and Shaul said unto Jonathan his son, Wherefore came not the son of Jesse, neither yesterday, nor to-day, to the meat? 28. And Jonathan answered Shaül, David earnestly asked leave of me to go to Beth-lechem: 29. And he said, Let me go, I pray thee; for we have a family sacrifice in the city; and my brother, he hath commanded me to be there: and now, if I have found favour in thy eyes, let me get away, I pray thee, and see my brothers, therefore hath he not come unto the king's table. 30. And the anger of Shaul was kindled against Jonathan, and he said unto him, Thou son of perverseness and rebellion, do I not know that thou hast chosen the son of Jesse to thy own shame, and unto the shame of thy mother's nakedness? 31. For as long as the son of Jesse liveth upon the ground, thou wilt not have any permanence with thy kingdom, wherefore now send and fetch him unto me, for he shall surely die. 32. And Jonathan answered Shaul his father, and said unto him, Wherefore shall he be slain? what hath he done? And Shaul cast his javelin at him to smite him: whereby

mingled up with the nations through compulsion, and they shall serve before me."—Rash.

a RASHL

מֵּעֶם הַשְּׁרְחָן בָּחָרִי־אָּאָף וְלְא־אָכַּרְ בִּיְוֹם־הַחָּרָשׁ מֵעָם הָשִּׁרְחָן בְּחָרִי־אָאָף וְלְא־אָכַּרְ בִּיִּלִם יְהְוֹנְרָהֶן ³⁴

³⁵ הַשֵּׁנִי לֶּחֶם כַּיְ נֶעְצַבּ אֶל־דָּוִּר כִּי הִכְּלִמְוֹ אָבְיו: וַיְהָי בַבּׂכֶּר וַיִּצֵא יְהִוֹנְרָתְן הַשָּׁרֶה לְמוֹעַר דְּוֹרְ וְנַעַר כְּקְמִן

אָר אָנֹבָי מוֹרֶרה הַנַּעַר בְּץ וְהְוּא־יָרֶרה הַחַאִּים אַנְבָּי מוֹרֶרה הַנַּעַר בְּץ וְהְוּא־יָרֶרה הַחַאִי אָרת־הַחָאִים

³⁷ לְּרֵקְעָבְרוֹ : וַיִּבְא הַנַּער עַר־מְקוֹם הְחֵצִּי אָשֶר יָרֶרֹה יְהְוּנְהָן מִיְקְלָא יְהְוֹנְהָוֹן אַחֲרֵי הַנַּער וַיִּאֹפֶר הְלְוֹא יְהְוֹנְהָאוֹ יְהְוֹנְהָאוֹן מִיְקְלָא יְהְוֹנְהָאוֹן אַחֲרֵי הַנַּער וַיִּאֹפֶר הְלִוֹא

יַּלְאָה: וַיִּקְרָא יְהְוֹנָתָן אַחֲרֵי הַנַּעֵר יִהְוֹנָתָן אֶתְרֵי הַנַּעַר יְהְוֹנָתָן אֶת־ מְהַרָּה חְוּשָׁה אֵל־רַקְעַמֶּר וַיִּלַבֵּשְׁט נַעַר יְהְוֹנָתָן אֶת־

יַרָע מְאָוּמָרז וְהַנַּעַר לְאֹ־יָרַע מְאָוּמָרז (אַרּנָיו: וְהַנַּעַר לְאֹ־יָרַע מְאָוּמָרז 39

אָר־בַלִּיו אֶל־הַנַּער אֲשֶׁר־לֵוֹ וַיַּאֹמֶר לוֹ לֵךְ הָבִיא אָת־בַלִּיו אֶל־הַנַּער אֲשֶׁר־לֵוֹ וַיַּאֹמֶר לוֹ לֵךְ הָבִיא

41 דָגִיר: הַנַּגַער בָּא וְדָוֹר קָם מֵאַצֶּל הַוּנְגָב וַיִּפּׂל לְּאַפֶּיו אָרְצָה וַיִּשְׁהָחוּ שָׁלְשׁ פְּעָמֵים וַיִּשְׁקְוּו אִישׁ לְאַפֶּיו אָרְצָה וַיִּשְׁהָחוּ שָׁלְשׁ פְּעָמֵים וַיִּשְּׁקְוּו אִישׁ אָר־רַעָּהוּ וַיִּבְכוּ אִישׁ אֶר־רַעָּהוּ עַר־דָּוָר הִנְּדִּיל:
אָר־רַעָּהוּ וַיִּבְכוּ אִישׁ אֶר־רַעֵּהוּ עַר־דָּוָר הִנְּדִּיל:

יי וְיָאמֶר יְרְזוֹנֶרֶזוֹ לְרָזִר לֵךְ לְשָׁלְוֹם אֲשֶׁר נִשְׁבּּעְנוּ שְׁבֵּעְנוּ שְׁבֵּיענוּ שְׁנִינוּ אֲנִחְנוּ בְּשֵּם יְרוּנָה לֵאמֹר יְרוּנָה יִרְיָיָה וּ שְׁנִינוּ אֲנִחְנוּ בְּשֵּם יְרוּנָה לֵאמֹר יְרוּנָה יִרְיָיָה בִּינִי וּבִינָה וּבִינָה וּבִין זַרְעָה עַר־עוֹלָם:

^{*} החצים קרי

Jonathan knew that it was determined by his father to slay David. 34. And Jonathan arose from the table in fierce anger, and did eat no meat the second day of the new moon; for he was grieved for David, because his father had done him shame. 35. And it came to pass in the morning, that Jonathan went out into the field to the place appointed with David, and a little lad was with him. 36. And he said unto his lad, Run, find out now the arrows which I shoot; and the lad ran, and he shot an arrow beyond him. 37. And when the lad was come to the place of the arrow which Jonathan had shot, Jonathan cried after the lad, and said, Is not the arrow beyond thee? 38. And Jonathan eried after the lad, Make speed, haste, stay not: and Jonathan's lad gathered up the arrows, and came to his master. 39. But the lad knew not the least; only Jonathan and David knew the matter. 40. And Jonathan gave his weapons unto his lad, and said unto him. Go. earry them to the city. 41. And as soon as the lad was gone, David arose from the south side of the stone, and fell on his face to the ground, and bowed himself three times; and they kissed one another, and wept one with another, until David exceeded. 42. And Jonathan said to David. Go in peace; what we have sworn both of us in the name of the Lord, saying, The Lord be between me and thee, and between my seed and thy seed for ever (shall be kept).

וחשלם מלאכת הספר הוה ביום ה' י' לתרש טבת שנת הו"ר לפ"ק

